

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2012

STUDIEBETWISTINGEN DEEL 1

Inhoud

Zitting van 19 januari 2012.....	5
Rolnr. 2012/003 – 19 januari 2012.....	6
Rolnr. 2012/004 – 19 januari 2012.....	14
Zitting van 3 februari 2012	20
Rolnr. 2012/009 – 3 februari 2012	21
Zitting van 20 februari 2012	23
Rolnr. 2012/020 – 20 februari 2012	24
Zitting van 2 maart 2012	28
Rolnr. 2012/024-027 – 2 maart 2012	29
Rolnr. 2012/029 – 2 maart 2012	32
Rolnr. 2012/030 – 2 maart 2012	36
Zitting van 13 maart 2012	40
Rolnr. 2012/032 – 13 maart 2012	41
Rolnr. 2012/033 – 13 maart 2012	46
Rolnr. 2012/034 – 13 maart 2012	50
Zitting van 22 maart 2012	56
Rolnr. 2012/031-043 – 22 maart 2012	57
Rolnr. 2012/039 – 22 maart 2012	63
Zitting van 6 april 2012.....	70
Rolnr. 2012/049 – 6 april 2012.....	71
Rolnr. 2012/050 – 6 april 2012.....	75
Rolnr. 2012/051 – 6 april 2012.....	79
Rolnr. 2012/052 – 6 april 2012.....	82
Rolnr. 2012/054 – 6 april 2012.....	85
Rolnr. 2012/055 – 6 april 2012.....	89
Rolnr. 2012/056 – 6 april 2012.....	93
Rolnr. 2012/057 – 6 april 2012.....	98
Rolnr. 2012/058 – 6 april 2012.....	104
Zitting van 19 april 2012.....	110
Rolnr. 2012/063 – 19 april 2012.....	111
Zitting van 26 april 2012.....	115
Rolnr. 2012/060 – 26 april 2012.....	116

Rolnr. 2012/065 – 26 april 2012	124
Rolnr. 2012/067 – 26 april 2012	128
Rolnr. 2012/069 – 26 april 2012	132
Zitting van 3 mei 2012	140
Rolnr. 2011/155 – 3 mei 2012	141
Rolnr. 2012/050 bis – 3 mei 2012	143
Rolnr. 2012/070 – 3 mei 2012	147
Rolnr. 2012/071 – 3 mei 2012	151
Zitting van 25 mei 2012	157
Rolnr. 2012/072 – 25 mei 2012	158
Rolnr. 2012/074 – 25 mei 2012	163
Zitting van 7 juni 2012	167
Rolnr. 2012/081 – 7 juni 2012	168
Rolnr. 2012/082 – 7 juni 2012	172
Zitting van 26 juni 2012	179
Rolnr. 2012/059 – 26 juni 2012	180
Rolnr. 2012/083 – 26 juni 2012	183
Zitting van 12 juli 2012	187
Rolnr. 2012/086 – 12 juli 2012	188
Rolnr. 2012/087 – 12 juli 2012	194
Rolnr. 2012/088 – 12 juli 2012	199
Zitting van 19 juli 2012	202
Rolnr. 2012/085 – 19 juli 2012	203
Zitting van 26 juli 2012	209
Rolnr. 2012/098 – 26 juli 2012	210
Rolnr. 2012/104 – 26 juli 2012	215
Rolnr. 2012/108 – 26 juli 2012	221
Zitting van 31 juli 2012	226
Rolnr. 2012/112 – 31 juli 2012	227
Rolnr. 2012/119 – 31 juli 2012	232
Rolnr. 2012/123 – 31 juli 2012	238
Rolnr. 2012/135 – 31 juli 2012	243
Zitting van 2 augustus	247
Rolnr. 2012/124 – 2 augustus 2012	248

Zitting van 7 augustus 2012.....	253
Rolnr. 2012/102 – 7 augustus 2012	254
Rolnr. 2012/106 – 7 augustus 2012	257
Rolnr. 2012/116 – 7 augustus 2012	263
Rolnr. 2012/122 – 7 augustus 2012	268
Rolnr. 2012/153 – 7 augustus 2012	274
Rolnr. 2012/155 – 7 augustus 2012	281
Zitting van 9 augustus 2012.....	288
Rolnr. 2012/109 – 9 augustus 2012	289
Rolnr. 2012/113 – 9 augustus 2012	294
Rolnr. 2012/118-145 – 9 augustus 2012	300
Rolnr. 2012/128-133 – 9 augustus 2012	303
Rolnr. 2012/129 – 9 augustus 2012	308
Rolnr. 2012/131 – 9 augustus 2012	312
Rolnr. 2012/139 – 9 augustus 2012	320
Rolnr. 2012/140 – 9 augustus 2012	327
Rolnr. 2012/141 – 9 augustus 2012	330

Zitting van 19 januari 2012

Rolnr. 2012/003 – 19 januari 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 januari 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 21 december 2011 van de Algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 met statuut van werkstudent ingeschreven in de "master of science in de interieurarchitectuur". Het voorgaande academiejaar werd zij geslaagd verklaard voor het schakelprogramma. Zij behaalde reeds een diploma professionele bachelor in de interieurarchitectuur in 1994. Verzoekende partij genoot als werkstudent van bepaalde faciliteiten zoals een regeling van afwezigheid op bepaalde onderwijs- en studieactiviteiten.

Zij behaalde in de masteropleiding vrijstellingen voor de vakken "projectmanagement", "keuze opleidingsonderdeel" en "projectstage". De voorziene studieduur zoals opgenomen in haar definitief diplomacontract bedraagt vier semesters.

In de eerste examenkans neemt zij niet deel aan de eindevaluatie voor het opleidingsonderdelen "masterproef: project" en "masterproef: scriptie". Zij wordt door de examencommissie in eerste zitting niet geslaagd verklaard met creditbewijzen. Verzoekende partij bekomt een creditbewijs voor het vak "wetenschappelijke ondersteuning wonen/meubel". Tijdens de tweede examenkans wordt zij niet geslaagd verklaard met creditbewijzen. Zij behaalt voor het opleidingsonderdeel "masterproef project" een resultaat 9/20 en voor het opleidingsonderdeel "masterproef scriptie" een 8/20.

Het beroep betreft de opleidingsonderdelen 'masterproef scriptie' (10 studiepunten) en 'masterproef project' (20 studiepunten). Voor beide onderdelen wordt gebruik gemaakt van een interne en externe jury.

In de loop van het jaar werd het studieprogramma vermeld in de studiegids uitgebreid met een bijkomende opdracht 'herbestemming: thema zorg' dat gequoteerd wordt op 10% van de punten toegekend voor het opleidingsonderdeel 'masterproef project'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2011 een eerste intern beroep in bij de Algemeen Directeur van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van 29 september 2011 werd het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De algemeen directeur neemt op 29 september 2011 de beslissing om opnieuw de examencommissie in bijzondere zitting samen te roepen:

".....Uw argumentatie met betrekking tot de begeleiding van beide opleidingsonderdelen werd niet aanvaard daar uit het intern overleg blijkt dat u geen gebruik maakte van de 16 voorziene begeleidingsmomenten en daarnaast slechts zeer weinig gebruikt maakte van de mogelijkheden tot individuele begeleiding.

.....De examencommissie in bijzondere zitting beraadslaagde en besliste gelet op de stukken en de argumentatie naar voor gebracht op het interne overleg om u in de mogelijkheid te stellen om conform de bepalingen van de studiegids uw afstudeerproject en scriptie ter beoordeling voor te leggen aan een interne en externe jury.

De samenstelling van deze jury en de datum en uur wanneer u zich dient aan te bieden voor deze jury wordt u eerdaags door [...], opleidingscoördinator bekendgemaakt.

Conform de afspraken dient u uiterlijk vrijdag 7 oktober 2011 drie exemplaren van uw scriptie te bezorgen aan [...]."

Verzoekende partij wordt er op 7 oktober 2011 op de hoogte gebracht dat de jury zal samenkomen op 26 oktober 2011. Tevens wordt de samenstelling ervan medegedeeld.

Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2011 diende verzoekende partij echter reeds een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad oordeelde in zijn besluit R.Stvb.nr.2011/140 dat het beroep niet ontvankelijk was wegens nog niet volledige uitputting van de interne procedure.

Na samenkomen van de jury op 26 oktober 2011 wordt de verzoekende partij opnieuw niet geslaagd verklaard.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 november 2011 opnieuw een intern beroep in bij Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Na intern overleg van 21 december 2011 werd beslist om een examencommissie in bijzondere zitting samen te roepen. Bij beslissing van 21 december 2011 van deze bijzondere examencommissie werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er onvoldoende elementen waren om verzoekende partij geslaagd te verklaren voor haar inschrijvingsprogramma en om haar het diploma uit te reiken.

De beslissing luidde als volgt:

'....Voor wat betreft uw overige argumentatie met betrekking tot bekendmaking en inzagerecht wordt vastgesteld dat u tot op heden geen gebruik gemaakt heeft van uw inzagerecht, ondanks een uitdrukkelijk verzoek hiertoe. Uw resultaten werden bekendgemaakt conform de geijkte kanalen (mededeling resultaten).

Voor wat betreft uw argumentatie met betrekking tot de interne en externe jury. De interne en externe jury vond plaats conform de bepalingen van de studiegids. Als gevolg van

overmacht kon het departementshoofd [...] niet aanwezig zijn, daardoor werd hij vervangen. Voor wat betreft uw grief met betrekking tot de begeleiding wordt verwezen naar uw eerdere klacht en wordt eveneens vastgesteld dat u na uw intern beroep geen enkele actie heeft ondernomen om extra begeleiding of feedback te bekomen.

Voor wat uw argumentatie met betrekking tot de beoordeling van uw afstudeerproject en scriptie betreft, wordt vastgesteld dat deze is gebeurd conform de bepalingen van de studiegids. De beoordeling van de interne en externe jury was beschikbaar en werd voorgelezen op het interne overleg. Uit dit alles is uitvoerig gebleken dat deze argumentatie objectief gebeurde.

Deze examencommissie vond plaats op 21 december 2011. De examencommissie in bijzondere zitting beraadslaagde en oordeelde, rekening houdend met uw argumentatie met betrekking tot het tijdsgebrek dat u kreeg door de bijkomende opdracht herbestemming, dat er onvoldoende elementen waren om u geslaagd te verklaren voor uw inschrijvingsprogramma en u het diploma uit te reiken. Zij motiveerde haar beslissing als volgt.

Aan alle studenten die ingeschreven waren voor het opleidingsonderdeel master project werd bij aanvang van het academiejaar (20 september 2010) gecommuniceerd via de normale kanalen dat het project zou aangevuld worden met een kleine opdracht met betrekking tot herbestemming. Een van de belangrijke nieuwe speerpunten van de opleiding. Alles studenten reageerden enthousiast. Deze bijkomende opdracht zou 10 procent uitmaken van de beoordeling van het project. [...] heeft nooit via de geijkte kanalen haar onvrede of klacht met betrekking tot deze opdracht geuit. [...] heeft ondanks dat ze niet naar alle begeleidingsmomenten is gekomen en naar de formele beoordeling toch het groepscijfer gekregen voor deze opdracht met name een 13/20.

De examencommissie is van oordeel dat de inspanning door [...] geleverd voor deze opdracht op generlei wijze invloed heeft kunnen hebben op de te leveren werkzaamheden voor het afstudeerproject. [...] is op

geen enkel van de 16 begeleidingsmomenten aanwezig geweest voor haar project. De examencommissie stelt vast dat [...] haar tijd op oneigenlijke wijze heeft verdeeld tussen de opdracht herbestemming en haar eigenlijk project.

Na de eerste klacht heeft [...], ondanks de feedback die ze kreeg over haar project en scriptie, geen enkele poging gedaan tot het vragen van extra begeleiding of tot herwerking van haar werk.

De examencommissie oordeelt dat er bijgevolg geen argumenten zijn om te oordelen dat er omstandigheden zijn die rechtvaardigen om [...] te delibereren voor haar onvoldoende.'

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 23 december 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 december 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 21 december 2011, aangetekend verstuurd op vrijdag 23 december 2011. Verzoekende partij heeft normaliter op maandag 26 december 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 27 december 2011.

Het beroep van 27 december 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

4.3.1. Verwerende partij werpt op dat krachtens artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1] het verzoekschrift, op straffe van onontvankelijkheid, te vermelden: de naam en woonplaats van de verzoeker, de naam en zetel van het bestuur en het voorwerp van het beroep. Aan deze vormvereiste is in casu niet voldaan omdat . er nergens in het verzoekschrift werd melding gemaakt van de zetel van het bestuur. gezien aan deze vormvereiste niet is voldaan, dient het verzoekschrift als onontvankelijk te worden afgewezen.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt dat de enige vormvereiste die decretaal op straffe van onontvankelijkheid is bepaald, de handtekening door verzoekende partij of haar raadsman betreft. Voor het overige stelt de Raad vast dat het verzoekschrift door duidelijk aan te geven dat het een beslissing betreft van de Algemeen Directeur '.....' en de vermelding van de naam van de Hogeschool '.....' voldoende de verwerende partij identificeert.

4.3.2. Verzoekende partij werpt op dat de bestreden beslissing werd ondertekend door de algemeen directeur van de en dat deze niet aanwezig was is bij het intern overleg. De verzoekende partij verbindt verder geen rechtsgevolgen aan deze opmerking. Verwerende partij wijst erop dat de algemeen directeur de hogeschool extern vertegenwoordigt en uit hoofde hiervan de brieven en beslissingen tekent. Uit het vermeende feit dat de algemeen directeur niet persoonlijk bij het intern beroep zou zijn betrokken blijkt niet dat het intern beroep niet op rechtsgeldige wijze werd doorlopen.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het intern beroepschrift - zoals reglementair bepaald is - gericht is aan de Algemeen Directeur die als vertegenwoordiger van het instellingsbestuur de beslissing genomen op intern beroep rechtsgeldig kan ondertekenen en aan verzoekende partij ter kennis kan brengen.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat de interne jury niet rechtmatig was samengesteld. Zij stelt dat de samenstelling van de jury op 8 september 2011 en op 26 oktober 2011 identiek is waardoor het onpartijdigheidsbeginsel is geschonden.

Ten tweede stelt verzoekende partij dat de (interne) jury door het schrijven van opleidingshoofd d.d. 26 augustus 2011 zoals gericht in cc aan onder meer de leden van de interne jury, werd bevooroordeeld doordat op een dergelijke wijze reeds een van haar leden voorafgaandelijk een negatief standpunt had ingenomen.

Verzoekende partij stelt dat zij zich ingeschreven had voor de tweede examenkans zodoende dat er geen reden was om er van uit te gaan dat zij het masterproject slechts in een volgend academiejaar zou presenteren. Verzoekende partij stelt dat het aan de juryleden is om het eindresultaat te beoordelen, doch niet de wijze waarop dit resultaat al dan niet mits begeleiding tot stand werd gebracht.

Verwerende partij

Verwerende partij verduidelijkt ten eerste de samenstelling van de interne jury van 8 september 2011. De interne en externe jury werden samengesteld conform de bepaling van de studiegids. Als gevolg van overmacht kon het departementshoofd [...] niet aanwezig zijn en werd vervangen.

Wat het tweede punt betreft verwijst verwerende partij naar een e-mail waarin wordt gesteld dat:

“ Vermits ik van jouw project nog geen ontwerpproces gezien en begeleid heb, ging ik er van uit dat je het masterproject pas in januari 2012 zou presenteren. Maar je hebt uiteraard het recht om nu reeds op 8 september op zelfstandige basis jouw project aan de jury voor te stellen. De jury samenstelling is dezelfde als voor de andere kandidaten.”

Verwerende partij steunt zich op eerdere rechtspraak van de Raad dat onvoldoende wordt aangetoond door verzoekende partij dat hier sprake is van enige vooringnomenheid.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste onderdeel en de beweerde schending van het onpartijdigheidsbeginsel betreft, stelt de Raad vast dat de algemeen directeur met zijn beslissing van 29 september 2011 opdracht heeft gegeven dat verzoekende partij haar masterscriptie en haar masterproject opnieuw zou kunnen presenteren en de jury na beoordeling een nieuwe beslissing zou nemen.

Er zijn te dezen aan de Raad geen teksten bekend waaruit zou blijken dat de jury na beroep op een andere wijze zou moeten worden samengesteld dan bij de initiële beoordeling. Dit is het gevolg van de keuze die verwerende partij heeft gemaakt bij de organisatie van haar interne beroepsprocedure.

In die gedachtegang ziet de Raad in voorliggend geval geen schending van het onpartijdigheidsbeginsel in het feit dat de interne jury, die de masterscriptie en het masterproject na intern beroep op 26 oktober 2011 heeft beoordeeld, op dezelfde wijze was samengesteld als voor de initiële beoordeling op 8 september 2011.

In het tweede onderdeel acht verzoekende partij het onpartijdigheidsbeginsel geschonden door de verzending op 26 augustus 2011 van een e-mailbericht door het opleidingshoofd aan verzoekende partij met kopie aan de andere leden van de interne jury.

Alhoewel de Raad er van uit gaat dat aan de hoedanigheid van examinatoren een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit kleeft, kan de Raad er in voorliggend geval niet omheen dat door volgende gebruikte bewoordingen in de mail van 26 augustus 2011: “vermits ik van jouw project nog geen ontwerpproces gezien en begeleid heb, ging ik er van uit dat je het masterproject pas in januari 2012 zou presenteren Maar je hebt uiteraard het recht om nu reeds op 8 september op zelfstandige basis jouw project aan de jury voor te stellen. De jursamenstelling is dezelfde als voor andere kandidaten.” toch geen neutraal beeld wordt opgehangen van verzoekende partij, die werkstudente is, bij de voorbereiding van het masterproject en door de adressering aan de andere juryleden mogelijks het oordeel van leden van de jury die zowel tijdens de beoordeling op 8 september als op 26 oktober op dezelfde wijze was samengesteld, negatief zou kunnen hebben beïnvloed.

Het middel is gegrond in de aangegeven mate.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van bepalingen uit de studiegids.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij niet volgens de reglementering heeft gehandeld doordat zij - pas op 4 februari 2011 in kennis is gesteld - van een bijkomende opdracht, waardoor haar tweede examenkans werd gehypothekeerd.

Verzoekende partij stelt - wat zij ook onmiddellijk heeft meegedeeld in antwoord op de mailing van 4 februari 2011 - dat deze bijkomende opdracht niet in overeenstemming is met de studiegids 2010-2011 die enkel melding maakt van een masterproef scriptie en een masterproef project. Van deze opdracht was geen sprake en evenmin van een opname van acht verplichte begeleidingsmomenten en een jurymoment. Verzoekende partij stelt bovendien dat zij op deze acht momenten wel degelijke aanwezig was. Zij was niet aanwezig op het jurymoment wegens professionele verplichtingen wat zij ook formeel heeft meegedeeld.

Op 5 mei 2011 heeft zij per e-mail meegedeeld dat deze bijkomende opdracht voor haar onvoorziene studiebelasting meebrengt als werkstudent waardoor zij haar scriptie dient uit te stellen naar een tweede zitting.

Verwerende partij

Verwerende partij verwijst naar een e-mail bericht dat stelt dat de extra oefening opgenomen werd in het stappenplan dat naar alle masterstudenten is verstuurd in het begin van het academiejaar.

Het stappenplan werd dus in het begin van het academiejaar verstuurd en bovendien nogmaals overgemaakt op 4 februari 2011. Verwerende partij stelt dat dit bijgevolg de tweede examenkans niet kan hypothekeren.

Verwerende partij wijst op het feit dat verzoekende partij haar laattijdigheid zelf eerder toegeschreven heeft aan haar werkschema (als werkstudent) en de ziekte van haar echtgenoot.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds eerder heeft gesteld, moeten vanuit de zorg voor een goed bestuur belangrijke elementen van de studie- en examenverrichtingen met verstrekende gevolgen voor de student(e), op een eenduidige wijze geformuleerd worden en zodanig aan alle studenten worden medegedeeld zodanig dat die elementen aan de studenten bekend zijn en permanent kunnen worden geraadpleegd. De Raad beseft dat andere vormen van bekendmaking nuttig kunnen zijn maar dit doet niets af aan het principe dat dergelijke zaken in het onderwijs- en examenreglement of in de Studiegids moeten worden opgenomen.

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat de "bijkomende opdracht" in het onderwijs- en examenreglement of in de Studiegids voor het academiejaar 2010-2011 is opgenomen en dat verzoekende partij onmiddellijk heeft gereageerd op een e-mailbericht van 4 februari 2011 van het opleidingshoofd waarin sprake was van een "bijkomende opdracht".

Het middel is gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat de begeleiding en feedback ontoereikend is geweest.

Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar de besluiten van de Algemeen Directeur en naar de e-mailberichten waaruit blijkt dat zij wel degelijk de nodige initiatieven heeft genomen. Een aantal begeleidingsmomenten werden op het laatste moment geannuleerd of verplaatst.

Als werkstudent is het niet zo voor de hand liggend om zich hier telkens naar te schikken.

Verzoekende partij geeft aan - verwijzend naar e-mailberichten - dat zij wel degelijk extrabegeleiding en feedback te situeren in juli en augustus heeft gevraagd maar nooit heeft gekregen.

Verzoekende partij concludeert dat de bijkomende opdracht de rechtstreekse oorzaak is geweest van een overbelasting van haar studieprogramma, wat tijd heeft gekost ten nadele van de scriptie en project. Dit zijn bijzondere omstandigheden die onmiddellijke weerslag hebben gehad op de begeleiding van haar scriptie en project. De gebrekkige begeleiding is voor verzoekende partij als werkstudent met in het studiecontract specifiek vastgelegde modaliteiten de reden geweest dat zij onvoldoende ingelicht was over wat van haar verwacht werd voor scriptie en het project.

Ingeval van een degelijke feedback had zij de nodige aanpassingen kunnen aanbrengen waardoor zij een ten minste een delibereerbaar cijfer zou hebben gehaald.

Verwerende partij

Verwerende partij verwijst naar de interne beroepsbeslissing waarin staat dat de verzoekende partij geen gebruik gemaakt heeft van de 16 voorziene

begeleidingsmomenten en daarnaast slechts zeer weinig gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheden tot individuele begeleiding. Verwerende partij verwijst naar e-mailverkeer tussen de verzoekende partij en begeleiders waaruit blijkt dat er meermaals begeleidingsmomenten voorzien werden voor de masterproef. Verwerende partij verwijst verder naar eerdere vaste rechtspraak van de Raad waarin wordt gesteld dat behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden een negatieve evaluatie niet onrechtmatig wordt omwille van een gebrekkige begeleiding.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Wat de beweerde gebrekkige begeleiding en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betreft, herinnert de Raad eraan dat, behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden, een negatieve evaluatie niet onrechtmatig wordt omwille van een gebrekkige begeleiding.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat er in de loop van het academiejaar door verwerende partij diverse begeleidingsmomenten werden georganiseerd.

De Raad beseft dat verzoekende partij met haar statuut van werkstudente niet of niet altijd aanwezig kon zijn op de begeleidingsmomenten, maar dit neemt niet weg dat verwerende partij verder de zorg heeft om de projecten van werkstudenten te begeleiden of minstens in bijzondere begeleiding te voorzien. De Raad vestigt in dat verband de aandacht op een aantal emailberichten waarin zij begeleiding vraagt en verwijst onder meer naar het e-mailbericht van 10 augustus 2011 aan, het e-mailbericht van 16 augustus 2011 aan, die zonder antwoord gebleven zijn en naar het emailbericht van 27 augustus 2011 aan en het antwoord 'ik zie het dan wel op maandag 5 september' hierop van 28 augustus 2011.

Het middel is gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond in de aangegeven mate.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is in de aangegeven mate.

De beslissing van 21 december 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De Raad beslist dat de bevoegde instantie van de verwerende partij uiterlijk 3 februari 2012 een nieuwe beslissing zal nemen, rekening houdend met de overwegingen die tot de vernietiging hebben geleid.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 januari 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretaris,

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/004 – 19 januari 2012

Inzake
wonende te ,

hebbende als raadsman mr., kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 januari 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij meester
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, het e-mailbericht van 16 januari 2012 van verzoekende partij en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie dd. 22 december 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep opnieuw ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het schakelprogramma tot de master of science in de logopedische en audiologische wetenschappen, afstudeerrichting audiologie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 15 september 2011 voor het opleidingsonderdeel "logopedie II".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2011 een intern beroep in bij de Rector van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 4 oktober 2011 werd beslist om het examen voor te leggen aan een expert, die zijn advies op 30 oktober 2011 aan de Interne Beroepscommissie bezorgde.

De Interne Beroepscommissie behandelde het dossier opnieuw op 8 november 2011.

Uit het advies bleek dat de expert het eens was met de inhoudelijke vaststellingen van de betrokken examinator, doch aangaf dat hij zelf meer nuances zou maken in de punten en op die wijze tot een hoger examencijfer kwam.

De Interne Beroepscommissie oordeelde dat het aan de betrokken examinator toekwam om te

oordelen welke schaal werd gebruikt bij het geven van punten. Dat de betrokken examinator niet met kwart-punten werkt daar waar de expert dat wel zou doen, maakt het examencijfer niet onregelmatig. De gevolgde scoringsmethode is streng maar niet onredelijk. De Interne Beroepscommissie stelt dat de studente gelijkberechtigd werd als de andere studenten. Het cijfer is weliswaar a-typisch in vergelijking met de hoge slaagcijfers van de studente voor andere opleidingsonderdelen maar het eindcijfer is voldoende gemotiveerd en niet onredelijk. De stress bij het begin van een examen is normaal en geen uitzonderlijke omstandigheid. Wel stelde de Interne Beroepscommissie vast dat er verkeerd werd afgerond. De verzoekende partij behaalde immers 8,5/20. Er waren geen bijzondere afrondingsregels voorzien en dus besliste de Interne Beroepscommissie dat de gebruikelijke afrondingsregels dienden te worden toegepast, en dat het examencijfer van 9/20 diende te worden toegekend.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 november 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad oordeelde bij besluit 2011/220 dd. 15 december 2011 als volgt:

“Ook al werd de beslissing om de verzoekende partij niet geslaagd te verklaren als zodanig niet aangevochten bij de interne beroepsinstantie, het hier van toepassing zijnde artikel, OER bepaalt:

‘Ingeval het intern beroep betrekking heeft op een examencijfer voor een opleidingsonderdeel dat deel uitmaakt van een volledig deliberatiepakket, beslist de Interne Beroepscommissie eveneens over het slagen door de verzoeker voor het deliberatiepakket en, daarop aansluitend in voorkomend geval, over het slagen van de verzoeker voor de desbetreffende opleiding en over het verlenen van een graad van verdienste. De Interne Beroepscommissie oefent deze bevoegdheid uit, rekening houdend met het bepaalde in de artikels, en, De beslissing vermeldt de motivering die eraan ten grondslag ligt.’

Het blijkt niet dat de interne beroepsinstantie zich over het al dan niet slagen van de verzoekende partij heeft uitgesproken terwijl zij daartoe verplicht was.”

3.6. Op 22 december 2011 nam de Interne Beroepscommissie een nieuwe beslissing waarbij het beroep opnieuw ongegrond werd verklaard.

De Commissie stelt dat een student slaagt voor een opleiding als deze geslaagd is voor alle deliberatiepakketten die tot deze opleiding behoren. Verder wordt verwezen naar artikel van het OER.

De verzoekende partij heeft één tekort in het schakelprogramma en voldoet niet aan de criteria van artikel OER. De desbetreffende opleiding is geen bachelor opleiding, zodat artikel OER niet van toepassing is. Het al dan niet slagen van de verzoekende partij moet dus beoordeeld worden in het kader van artikel OER, dat toelaat om iemand toch geslaagd te verklaren indien men zich in uitzonderlijke omstandigheden bevindt, derwijze dat mag worden aangenomen dat ondanks een tekort toch de doelstellingen van het deliberatiepakket in voldoende mate zijn bereikt. De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de score van verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel “logopedie II” weliswaar a-typisch is in vergelijking met haar hoge slaagcijfers voor de andere opleidingsonderdelen, maar het toont niettemin aan dat de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel onvoldoende bereikt zijn. Gelet op het belang van dit opleidingsonderdeel en gelet op de doelstellingen van het schakelprogramma (en de ermee overeenstemmende bacheloropleiding), dient dan ook te worden aangenomen dat de verzoekende partij de doelstellingen van het schakelprogramma ondanks haar hoge cijfers voor de andere opleidingsonderdelen, toch in onvoldoende mate heeft bereikt. De verzoekende partij slaagt niet voor het schakelprogramma.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 27 december 2011 diende verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 december 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 22 december 2011. Vermits de beslissing per schrijven van 22 december 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 23 december 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 december 2011.

Het beroep van 27 december 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het beginsel van de onpartijdigheid geschonden is. De vertegenwoordiger van de instelling nam immers een duidelijk standpunt in tijdens de vorige zitting van de Raad, namelijk dat het beroep van de verzoekende partij ongegrond was. Deze vertegenwoordiger was ook juridisch raadgever van de nieuwe beslissing van de Interne Beroepscommissie. Hierdoor is de onpartijdigheid van de bestreden beslissing niet gewaarborgd, vermits men niet tegelijk 'partij' en 'rechter' kan zijn.

FORMTEXT

Verwerende partij stelt dat een juridisch adviseur juridisch advies dient te geven als daarom wordt gevraagd. Een goed adviseur stelt zich daarbij neutraal op. De vertegenwoordiger van de instelling voor de Raad dient de beslissing van de opdrachtgever te verdedigen. Uit het feit dat iemand optreedt als vertegenwoordiger van de instelling in een procedure voor de Raad blijkt niet dat deze meent dat het beroep ongegrond is. Uit het feit dat een juridisch adviseur een beslissing van verwerende partij verdedigt voor de Raad kan dan ook niet worden afgeleid dat die adviseur niet meer in staat zou zijn om een onpartijdig advies uit te brengen aan de verwerende partij. Bovendien heeft de juridisch adviseur geen stemrecht bij de Interne Beroepscommissie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij acht het onpartijdigheidsbeginsel geschonden door het feit dat de vertegenwoordiger van verwerende partij tijdens de vorige zitting van de Raad het standpunt van verwerende partij heeft verdedigd en, na vernietiging van de bestreden beslissing, als juridisch adviseur aanwezig was tijdens de zitting van de Interne Beroepscommissie toen de nieuwe beslissing werd genomen.

Het is juist dat de door verzoekende partij bedoelde persoon, lid is van het zelfstandig academisch personeel van de onderwijsinstelling en wegens haar deskundigheid in juridische en onderwijsaangelegenheden door verwerende partij als aangestelde belast is met de voorbereiding van de behandeling van de beroepen door de Interne Beroepscommissie en verwerende partij vertegenwoordigt op de zittingen van de Raad.

De Raad ziet niet in hoe het onpartijdigheidsbeginsel zou kunnen geschonden zijn door het feit dat een aangestelde van de onderwijsinstelling die de behandeling van de beroepen bij de Interne Beroepscommissie voorbereidt ook de beslissing voor de Raad verdedigt, zelfs in het geval dat die aangestelde als juridisch adviseur aanwezig was bij de heroverweging van de zaak na vernietiging door de Raad. In alle gevallen treedt de door verzoekende partij

bedoelde persoon op als vertegenwoordiger van verwerende partij en verdedigt zij de belangen van de onderwijsinstelling.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden zijn. De beslissing van de Interne Beroepscommissie houdt immers geen rekening met alle belangen en de beslissing is onredelijk.

Er wordt geen rekening gehouden met het curriculum van de verzoekende partij tot hiertoe. In de bachelor jaren volgde de verzoekende partij al verschillende elementen van het onderdeel 'logopedie' en behaalde zij ook de doelstellingen van de opleiding en in het bijzonder van het onderdeel 'logopedie'. Alle elementen van het vak 'logopedie' samen vormden in de bachelor jaren een totaal van 47 studiepunten, waar de verzoekende partij zeer goed op scoorde.

Verder geeft de verzoekende partij aan dat er geen volgtijdelijkheid is naar het behalen van het masterdiploma voor het desbetreffende opleidingsonderdeel. Het betreft overigens een nipt tekort van 9/20 en de verzoekende partij heeft, naar eigen zeggen, wel de doelstellingen van het opleidingsonderdeel bereikt.

De verzoekende partij stelt verder dat het opleidingsonderdeel 'Logopedie II' slechts 8 van de 61 studiepunten van het schakelprogramma omvat. Als de expert gevolgd werd dan zou de verzoekende partij minstens 11/20 behalen, terwijl zij nu een zeer klein tekort heeft. In totaal scoort de verzoekende partij 810/1000 ('grote onderscheiding').

Verzoekende partij werpt op dat er geen specifieke deliberatieregeling is voorzien voor het schakelprogramma. Er dient echter een beslissing te worden genomen die niet op algemene principes is gebaseerd maar die specifiek naar de verzoekende partij toe alle omstandigheden in acht neemt (wat in casu niet gebeurd is).

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat er geen zorgvuldige en redelijke consequentie is verbonden aan het feit dat de verzoekende partij meer dan 80% behaalde. De doelstellingen zijn wel bereikt, wat blijkt uit de scores tijdens de bachelor jaren, de score voor het basisgedeelte van logopedie (15/20) en het uiterst nipte tekort voor het opleidingsonderdeel 'Logopedie II'.

De verwerende partij wijst erop dat de beslissing om een student al dan niet geslaagd te verklaren tot de discretionaire bevoegdheid van de onderwijsinstelling behoort. De bevoegdheid van de Raad is slechts een marginale toetsing waarbij de Raad een beslissing enkel kan vernietigen als deze kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij stelt dat zij wel rekening hield met de vooropleiding van de verzoekende partij, wat ook blijkt uit de beslissing zelf. De Interne Beroepscommissie heeft immers vastgesteld dat de verzoekende partij in haar vooropleiding logopedische vakken volgde, maar oordeelde dat daaruit onvoldoende bleek dat de eindcompetenties van "logopedie II" in voldoende mate bereikt waren. Dit blijkt ook uit het feit dat de verzoekende partij geen vrijstelling heeft gekregen voor "logopedie II" (en er werd geen beroep ingesteld tegen de weigering om een vrijstelling te bekomen).

Verwerende partij stelt verder dat de Interne Beroepscommissie niet stelde dat de doelstellingen van de opleiding audiologie niet zijn bereikt. De beslissing ging immers niet over de opleiding audiologie maar enkel over het schakelprogramma tot de master audiologie. Verwerende partij ziet niet in wat de relevantie kan zijn van het gegeven dat aan "logopedie II" geen volgtijdelijkheid is verbonden binnen de verdere masteropleiding.

Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij inderdaad 15/20 scoorde voor "basisbegrippen logopedie", maar ook daaruit kon niet worden afgeleid dat de doelstellingen van het schakelprogramma zijn bereikt. Het betreft immers het basisvak en toont aan dat de verzoekende partij een voldoende kennis bezit van basisbegrippen, maar de kennis en vaardigheden die worden beoogd liggen op een hoger niveau.

Verwerende partij stelt dat een opleidingsonderdeel van 8 studiepunten binnen een opleiding van 60 of 61 studiepunten wel een substantieel opleidingsonderdeel is.

Verder geeft verwerende partij aan dat de Interne Beroepscommissie stelde dat de onvoldoende die de verzoekende partij behaalde in schril contrast staat met haar hoge totaalpercentage, maar dat dit niet noodzakelijk moet leiden tot het slagen voor de betrokken opleiding. In casu heeft de verzoekende partij de opleidingsdoelstellingen niet bereikt en er blijkt niet dat de verzoekende partij de competenties op het vlak van logopedie heeft bereikt. Er blijkt nergens uit dat deze beslissing van de Interne Beroepscommissie kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij geeft aan dat de deliberatieregeling in het OER wel sluitend is. De regels omtrent het slagen voor een opleiding zijn opgenomen in artikel OER 2010-11. Men slaagt voor een opleiding als men voor alle opleidingsonderdelen een creditbewijs heeft behaald, ofwel als men voor alle deliberatiepakketten binnen die opleiding geslaagd is verklaard. Artikel OER 2010-11 bepaalt dan de vereisten om te slagen voor een deliberatiepakket. Men slaagt voor een deliberatiepakket als men slaagt voor alle opleidingsonderdelen binnen dat deliberatiepakket. Daarop zijn twee uitzonderingen. De eerste uitzondering geldt enkel voor een bachelor opleiding. De tweede uitzondering geldt voor alle deliberatiepakketten binnen alle opleidingen en programma's, en dus ook voor het schakelprogramma. Een student die nog tekorten heeft kan toch geslaagd verklaard worden als zich uitzonderlijke omstandigheden hebben voorgedaan en het moet vaststaan dat de doelstellingen van het betrokken deel van de opleiding globaal zijn verwezenlijkt. Het uitgangspunt van de verzoekende partij is dus fout en de bestreden beslissing berust niet zomaar "op algemene principes", maar op een concrete regeling in het OER.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Ingevolge de beslissing van de Raad nr. 2011/220 van 15 december 2011 diende de Interne Beroepscommissie van verwerende partij zich uit te spreken over het al dan niet slagen van verzoekende partij.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de Interne Beroepscommissie op 22 december 2011 de zaak heeft onderzocht met het oog op de toepassing van artikel van het Onderwijs- en Examenreglement, dat artikel 36 van het Flexibiliseringsdecreet implementeert. Deze bepaling laat toe om een student die een tekort heeft toch geslaagd te verklaren indien hij zich in uitzonderlijke omstandigheden bevindt en indien mag aangenomen worden dat, ondanks een tekort, toch de doelstellingen van het deliberatiepakket bereikt zijn.

Zonder dat de Raad zich in de plaats mag stellen van de Interne Beroepscommissie is het, naar het oordeel van de Raad, hoogst verwonderlijk dat verzoekende partij niet als geslaagd werd verklaard. De Raad verwijst hiervoor naar de quotering van 9/20 voor het opleidingsonderdeel "Logopedie II", de voorlegging van het examen aan een externe expert, het behalen van 15/20 op een verwant opleidingsonderdeel "Basisbegrippen logopedie" uit het schakelprogramma, het volledig curriculum van verzoekende partij en het behaalde diploma van bachelor in de logopedie en de audiologie-afstudeerrichting audiologie, het slagen voor alle opleidingsonderdelen van het schakelprogramma in de eerste zitting behalve voor het opleidingsonderdeel "Logopedie II" en het gemiddeld resultaat van 81/100 voor het volledige schakelprogramma.

Al het voorgaande in acht genomen, ziet de Raad niet in waarom verzoekende partij zich niet in de voorwaarden zou bevinden om globaal als geslaagd te kunnen worden beschouwd. In die gedachtegang kan de Raad niet anders dan besluiten dat de beslissing van de Interne Beroepscommissie kennelijk onredelijk is.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 22 december 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 3 februari 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met bovenstaande overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 januari 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 3 februari 2012

Rolnr. 2012/009 – 3 februari 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester en,
kantoor houdend,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 3 februari 2012.

De partijen zijn niet ter zitting verschenen. De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten en het bericht van 1 februari 2012 vanwege de verzoekende partij dat zij haar beroep intrekt.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 6 december 2011 m.b.t. de vrijstellingsaanvraag van de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'Gerechtelijk recht'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het schakelprogramma tot master in de rechten.

Voordien had de verzoekende partij een diploma Professionele Bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting rechtspraktijk, behaald.

Het beroep betreft de aanvraag tot vrijstelling voor het opleidingsonderdeel 'gerechtelijk recht' op basis van eerder verworven kwalificatie.

Verzoekende partij diende een vrijstellingsaanvraag in op 12 oktober 2011 en op 6 december 2011 volgde een ongunstige beslissing.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 december 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Op 16 december 2011 werd aan de verzoekende partij meegedeeld dat de beroepscommissie geen beslissing had kunnen nemen vermits er geen puntenbladen waren gevoegd.

Op 19 december 2011 heeft de verzoekende partij de puntenbladen overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 januari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Ondertussen werd bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 19

december 2011 het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Deze beslissing op intern beroep werd pas op 25 januari 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad begrijpt het verzoek tot intrekking als een verzoek tot afstand van het beroep. De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet te bewilligen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 februari 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Daniel Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 20 februari 2012

Rolnr. 2012/020 – 20 februari 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 20 februari 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 2 februari 2012 van de Algemeen directeur genomen na de uitspraak van de Raad waarbij werd gesteld dat de verzoekende partij de master scriptie en project opnieuw dient in te leveren en dient te melden of ze nog begeleidingsmomenten wil, waarna de nieuwe jury opnieuw zal samenkomen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 met statuut van werkstudent ingeschreven in de "master of science in de interieurarchitectuur".

De verzoekende partij wordt niet geslaagd verklaard met creditbewijzen. Zij behaalt voor het opleidingsonderdeel "masterproef project" een resultaat 9/20 en voor het opleidingsonderdeel "masterproef scriptie" een 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2011 een eerste intern beroep in bij de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van 29 september 2011 werd het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond verklaard. De Algemeen directeur besliste immers om opnieuw de examencommissie in bijzondere zitting samen te roepen.

Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2011 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad. De Raad oordeelde in zijn besluit nr.2011/140 dat het beroep niet ontvankelijk was wegens nog niet volledige uitputting van de interne procedure.

Na samenkost van de jury op 26 oktober 2011 wordt de verzoekende partij opnieuw niet geslaagd verklaard.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van 17 november 2011 opnieuw een intern beroep in bij Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

Na intern overleg van 21 december 2011 werd beslist om een examencommissie in bijzondere zitting samen te roepen. Bij beslissing van 21 december 2011 van deze bijzondere examencommissie werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er onvoldoende elementen waren om verzoekende partij geslaagd te verklaren voor haar inschrijvingsprogramma en om haar het diploma uit te reiken.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 23 december 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 december 2012 diende verzoekende partij opnieuw een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad oordeelde bij besluit 2012/003 dd. 19 januari 2012 als volgt:

“In het tweede onderdeel acht verzoekende partij het onpartijdigheidsbeginsel geschonden door de verzending op 26 augustus 2011 van een e-mailbericht door het opleidingshoofd aan verzoekende partij met kopie aan de andere leden van de interne jury.

Alhoewel de Raad er van uit gaat dat aan de hoedanigheid van examinatoren een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit kleeft, kan de Raad er in voorliggend geval niet omheen dat door volgende gebruikte bewoordingen in de mail van 26 augustus 2011: “vermits ik van jouw project nog geen ontwerpproces gezien en begeleid heb, ging ik er van uit dat je het masterproject pas in januari 2012 zou presenteren Maar je hebt uiteraard het recht om nu reeds op 8 september op zelfstandige basis jouw project aan de jury voor te stellen. De jursamenstelling is dezelfde als voor andere kandidaten.” toch geen neutraal beeld wordt opgehangen van verzoekende partij, die werkstudente is, bij de voorbereiding van het masterproject en door de adressering aan de andere juryleden mogelijks het oordeel van leden van de jury die zowel tijdens de beoordeling op 8 september als op 26 oktober op dezelfde wijze was samengesteld, negatief zou kunnen hebben beïnvloed. Het middel is gegrond in de aangegeven mate.

...

Zoals de Raad reeds eerder heeft gesteld, moeten vanuit de zorg voor een goed bestuur belangrijke elementen van de studie- en examenverrichtingen met verstreckende gevolgen voor de student(e), op een eenduidige wijze geformuleerd worden en zodanig aan alle studenten worden medegedeeld zodanig dat die elementen aan de studenten bekend zijn en permanent kunnen worden geraadpleegd. De Raad beseft dat andere vormen van bekendmaking nuttig kunnen zijn maar dit doet niets af aan het principe dat dergelijke zaken in het onderwijs- en examenreglement of in de Studiegids moeten worden opgenomen. Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat de “bijkomende opdracht” in het onderwijs- en examenreglement of in de Studiegids voor het academiejaar 2010-2011 is opgenomen en dat verzoekende partij onmiddellijk heeft gereageerd op een e-mailbericht van 4 februari 2011 van het opleidingshoofd waarin sprake was van een “bijkomende opdracht”.

...

De Raad beseft dat verzoekende partij met haar statuut van werkstudente niet of niet altijd aanwezig kon zijn op de begeleidingsmomenten, maar dit neemt niet weg dat verwerende partij verder de zorg heeft om de projecten van werkstudenten te begeleiden of minstens in bijzondere begeleiding te voorzien. De Raad vestigt in dat verband de aandacht op een aantal emailberichten waarin zij begeleiding vraagt en verwijst onder meer naar het e-mailbericht van 10 augustus 2011 aan, het e-mailbericht van 16 augustus 2011 aan, die zonder antwoord gebleven zijn en naar het emailbericht van 27 augustus 2011 aan en het antwoord ‘ik zie het dan wel op maandag 5 september’ hierop van 28 augustus 2011.”

3.6. Op 2 februari 2012 nam de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling een nieuwe beslissing (na het besluit van de Raad).

Er wordt gesteld dat er een nieuwe jury zal worden samengesteld waarbij de leden van de interne jury die de mail van 26 augustus 2011 ontvingen, zullen worden vervangen. De samenstelling van de jury zal worden meegedeeld zodra de planning van de begeleidingsmomenten wordt vastgelegd.

Verder wordt beslist dat de bijkomende opdracht niet wordt beoordeeld en dat enkel de prestaties van het project in aanmerking worden genomen.

De verzoekende partij dient haar masterproef opnieuw in te dienen en zij dient te melden of zij nog aanvullende begeleiding wenst (van max. 18 begeleidingsmomenten).

Deze beslissing werd bij e-mail van 2 februari 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 8 februari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de Algemeen directeur in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 februari 2012 tegen de beslissing van de Algemeen directeur van 2 februari 2012.

Verzoekende partij heeft op 3 februari 2012 kennis gekregen van deze beslissing.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 4 februari 2012.

Het beroep van 8 februari 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Bevoegdheid van de Raad

5.1. Met de beslissing van 2 februari 2012 heeft de Algemeen Directeur, naar eigen zeggen, uitvoering gegeven aan de beslissing van de Raad nr. 2012/003 van 19 januari 2012. Om gevolg te geven aan de voormelde beslissing van de Raad, wordt in de bestreden beslissing aangekondigd dat een nieuwe jury zal worden samengesteld om te oordelen over de masterscriptie en het ontwerp en de quotering zal gebeuren zonder rekening te houden met de "bijkomende opdracht". De verzoekende partij krijgt bovendien de mogelijkheid om gebruik te maken van 18 nieuwe begeleidingsmomenten.

5.2. De Raad herinnert eraan dat artikel II.1, 15°bis, van het Aanvullingsdecreet op beperkende wijze de bevoegdheid van de Raad heeft bepaald.

De bevoegdheidsomschrijving die in voorliggend geval in aanmerking kan komen, is artikel II.1, 15°bis, litt. a) dat een examenbeslissing definieert als "zijnde elke beslissing, die al dan niet op grond van een deliberatie, een eindoordeel inhoudt over het voldoen voor een opleidingsonderdeel, meer opleidingsonderdelen van een opleidingsonderdeel, of een opleiding als geheel".

De beslissing van verwerende partij om uitvoering te geven aan de uitspraak van de Raad nr. 2012/003 van 19 januari 2012 heeft betrekking op de klachten die verzoekende partij destijds heeft geformuleerd maar is, naar het oordeel van de Raad, geen eindoordeel over het al dan niet geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel en kan dan ook niet beschouwd worden als een studievoortgangsbeslissing in de zin van artikel II.1, 15°bis, litt. a).

In die gedachtegang is het beroep van verzoekende partij voorbarig o.m. door het feit dat

verzoekende partij nog niet heeft medegedeeld of zij geheel of gedeeltelijk gebruik wenst te maken van de voorgestelde begeleidingsmomenten en haar masterscriptie en het ontwerp, al dan niet gewijzigd, opnieuw ter beoordeling wenst in te dienen. Daarna zal verwerende partij zich binnen een redelijke termijn in een eindbeslissing moeten uitspreken of verzoekende partij al dan niet als geslaagd kan worden beschouwd.

5.3. De Raad is in de huidige stand van de zaak van oordeel dat de bestreden beslissing geen eindbeslissing is en de Raad om die reden niet bevoegd is om het beroep dat door verzoekende partij is ingesteld, verder te behandelen. De vermelding van de beroepsmogelijkheden onderaan de bestreden beslissing kan geen afbreuk doen aan de dwingende decreetbepalingen die de bevoegdheid van de Raad bepalen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van voorbarig en daarom niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 februari 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 2 maart 2012

Rolnr. 2012/024-027 – 2 maart 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 maart 2012.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling met betrekking tot de stand van haar leerkrediet voor het academiejaar 2008-2009.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor Wiskunde voor 60 studiepunten en in de Bachelor Informatica voor 24 studiepunten.

Het beroep betreft de vraag om het leerkrediet ten belope van 24 studiepunten terug te krijgen die betrekking hebben op haar inschrijving in de bachelor Informatica.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 februari 2012 een verzoek in bij de onderwijsinstelling om haar leerkrediet voor 24 studiepunten terug te bekomen.

3.3. Bij schrijven van 3 februari 2012 stelt de onderwijsinstelling dat zij niet bevoegd is om leerkrediet terug te geven.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De interne procedure bij de instelling is regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Uit artikel II.15 van het van het Aanvullingsdecreet^[1] blijkt dat de Raad bevoegd is om in verband met leerkrediet te oordelen over beslissingen genomen door het instellingsbestuur en door de stuurgroep Databank Hoger Onderwijs op grond van de procedure, zoals vastgelegd in artikel 113quater van het Structuurdecreet.

Artikel 113 quater stelt dat:

"De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbeslissing, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel 48 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, of de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig hoofdstuk IV van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen.

De stuurgroep vermeld in artikel 113ter stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar."

De Raad begrijpt het verzoekschrift als een verzoek tot rechtzetting in de zin van artikel 113 quater van het Structuurdecreet, en subsidiair als een beroep op overmacht.

3. Ontvankelijkheid

Het niet ondertekend verzoekschrift van 10 februari 2012 met rolnummer 2012/024 is op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet^[2] niet ontvankelijk.

Verzoekende partij diende echter een nieuw wel ondertekend verzoekschrift met rolnummer 2012/027 in op datum van 14 februari 2012 ter vervanging van het eerder ingestelde beroep. Het verzoekschrift met rolnummer 2012/027 van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij motiveert haar verzoek tot teruggave van het leerkrediet als volgt: De verzoekende partij stelt dat zij in het academiejaar 2008-2009 ingeschreven was in de bachelor Wiskunde voor 60 studiepunten en in de Bachelor Informatica voor 24 studiepunten. Al snel liet de verzoekende partij de bachelor Informatica vallen waardoor zij nooit naar de les ging en aan geen enkel examen deelnam in de bachelor Informatica. De verzoekende partij ontving de factuur voor de bachelor Wiskunde op tijd, ergens in het eerste semester. De factuur voor de Bachelor Informatica ten belope van 50 € ontving de verzoekende partij pas in de zomer na de herexamens. De verzoekende partij heeft dit betaald vermits zij dacht dat het om een administratieve afsluiting ging. De verzoekende partij dacht dus dat zij niet meer was ingeschreven in de bachelor Informatica en vraagt het leerkrediet ten belope van 24 studiepunten voor deze opleiding terug

5.2. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij was ingeschreven voor de bachelor Wiskunde op 26 september 2008 en dat zij op 14 november 2008, na een gemotiveerde aanvraag, bijkomend was ingeschreven in de bachelor Informatica. De verzoekende partij heeft het studiegeld betaald op 18 juni 2009 en heeft zich nooit uitgeschreven. In de eerste zitting was de verzoekende partij voor alle examens afwezig en zij nam ook niet deel aan de tweede zitting.

Wat de effectieve teruggave van het leerkrediet betreft gedraagt de verwerende partij zich naar de wijsheid van de Raad.

5.3. Op grond van het hiervoor vermelde artikel 113quater kan de Raad zich uitspreken over materiële vergissingen en onjuistheden in verband met het leerkrediet waarover een student (nog) beschikt. In deze zaak blijkt niet dat er sprake is van een materiële vergissing of onjuistheid. De verzoekende partij was regelmatig ingeschreven voor de Bachelor informatica en heeft zich nooit, althans niet tijdig, uitgeschreven, en voorts blijkt niet dat de verzoekende partij op enigerlei wijze aan de verwerende partij gemeld heeft dat zij niet meer ingeschreven wenste te zijn in de Bachelor informatica. Er is dus geen materiële vergissing of onjuistheid.

5.4. Verder bepaalt artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet van 19 maart 2004, zoals gewijzigd, in verband met betwistingen over het leerkrediet nog het volgende: "3. Bij de behandeling van een verzoekschrift dat als voorwerp een studievoortgangsbeslissing heeft zoals bepaald in artikel II.1.15bis°, j) oordeelt de Raad of er in voorkomend geval al dan niet sprake is van een niet remedieerbare overmacht cq de onmogelijkheid om voor de betrokken student om organisatorische redenen een aangepaste examenregeling uit te werken."

Overmacht is "een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien,

verhinderd of overwonnen kon worden.” (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan)

In deze zaak heeft de verzoekende partij nagelaten zich tijdig uit te schrijven uit de Bachelor Informatica, terwijl zij daartoe wel in gelegenheid was. Er is dus ook geen sprake van overmacht.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep met rolnummer 2012/024 van onontvankelijk is en het beroep met rolnummer 2012/027 onontvankelijk maar niet gegrond is.

Het verloren leerkrediet ten belope van 24 studiepunten wordt niet teruggegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/029 – 2 maart 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester, kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 maart 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel "Interdisciplinaire Vaardigheden" en tegen de beslissing van de Algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor Toegepaste Informatica.

Het beroep betreft de score van 9/20 voor het opleidingsonderdeel "Interdisciplinaire Vaardigheden".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 februari 2012 een intern beroep in bij de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Algemeen directeur op datum van 10 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"Gezien :

- de student door ondertekening van de toetredingsovereenkomst akkoord gaat met het volgen van de daarin opgenomen opleidingsonderdelen en via een klacht daar niet kan op terugkomen door te stellen dat een opleidingsonderdeel niet thuis hoort in een opleiding;
- de klacht een betwisting betreft tegen de evaluatiepunten vastgesteld voor het opleidingsonderdeel "..... Interdisciplinaire vaardigheden";
- de studiegids vermeldt dat er afzonderlijke onderdelen aan bod komen;

- de student voor het onderdeel informaticarecht 10/20 behaalde;
 - de student voor het onderdeel seminaries 11/20 behaalde;
 - de student voor het deel Wiskunde voor informatici 6/20 behaalde;
 - het rekenkundig gemiddelde van deze cijfers 9/20 is (27/60);
 - de onvoldoende voor het deel Wiskunde voor Informatici als volgt is samengesteld : 4 vragen waarvan 1/5 voor vraag 1; 0,5 voor vraag 2, 0,5 voor vraag 3 en 5/5 voor vraag 4;
 - uit de logs van het elektronisch leersysteem, greenoven.uweavit.org, blijkt ook dat de student enkel actief met de online oefeningen bezig was gedurende het weekend dat voorafging aan het examen;
 - het behaalde onvoldoende cijfer duidelijk en omstandig werd gemotiveerd door de onderwijsgevende;
 - hierdoor geen elementen aanwezig zijn om de onvoldoende in vraag te stellen;
 - de algemene onderwijsregeling in een procedure ombudspersoon voorziet indien een student van mening is dat hij onredelijk behandeld wordt;
 - de student de ombudspersoon niet heeft gecontacteerd op het ogenblik dat hij van mening was dat er iets zou zijn misgelopen tijdens de onderwijsactiviteiten;
- De klacht ontvankelijk doch ongegrond te verklaren
En aldus de beslissingen van de examencommissie ongewijzigd te laten."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 10 februari 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 februari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 februari 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 februari 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 10 februari 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 13 februari 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 februari 2012.

Het beroep van 17 februari 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij betwist de score voor het opleidingsonderdeel "Interdisciplinaire Vaardigheden".

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de redenen die in de beslissing op intern beroep worden gegeven om haar niet geslaagd te verklaren niet volledig en foutief zijn.

Verzoekende partij werpt op dat de studiefiche van het opleidingsonderdeel "Interdisciplinaire vaardigheden" niet overeenstemt met de realiteit. Het opleidingsonderdeel was immers gedeeltelijk in het Engels, terwijl dit volgens de studiefiche in het Nederlands dient te zijn. Bovendien werd tijdens het examen wiskunde een programma gebruikt in het Duits.

Verzoekende partij merkt ook op dat er volgens de studiefiche vier onderdelen worden gegeven binnen het desbetreffende opleidingsonderdeel, terwijl er slechts drie zijn gegeven.

Verzoekende partij stelt dat de beslissing van de Algemeen directeur ten onrechte stelt dat zij slechts kort voor het examen online oefeningen is beginnen maken.

Verder stelt de verzoekende partij dat er grote onduidelijkheid was over de invulling van het opleidingsonderdeel.

De verzoekende partij geeft aan dat zij niet begrijpt hoe zij aan de score voor “seminaries” komt en wenst dan ook de verbeterde rapporten en de motivering voor de punten te zien. Tenslotte stelt de verzoekende partij onheus behandeld te zijn door de docenten tijdens de seminars.

Verwerende partij stelt dat de beslissing van de algemeen directeur goed is gemotiveerd. De lessen van het desbetreffende opleidingsonderdeel werden wel degelijk in het Nederlands gegeven, doch het is voor informatica gebruikelijk dat Engelstalig materiaal wordt gebruikt. Wat het examen wiskunde betreft was er een specifieke plug 1 van MS Excel in het Duits geïnstalleerd, wat echter geen probleem kan zijn vermits alle knoppen in elke taalversie van het MS Office pakket op dezelfde plaats staan.

Bovendien stelt de verwerende partij dat het vaste rechtspraak is van de Raad dat moeilijkheden tijdens het academiejaar moeten worden gemeld aan de ombudspersoon en niet meer in het kader van de beslissing van de examencommissie.

Verder geeft de verwerende partij aan dat het onderdeel “Project” wel gegeven is, maar dat dit in samenspraak met de studenten in de vorm van gewone cursus was.

Verwerende partij werpt verder op dat het feit dat de verzoekende partij slechts minimaal gebruik maakte van de online oefeningen geen invloed heeft op de beoordeling van het examen.

Verder geeft de verwerende partij aan dat de verzoekende partij 11/20 behaalde voor “Seminaries”, zodat dit geen argument is om de interne beroepsbeslissing te vernietigen. Tenslotte stelt de verwerende partij dat de beslissing van de examencommissie los staat van de problemen die zich tijdens het jaar hebben voorgedaan. In casu zijn er volgens de verwerende partij dan ook geen elementen om de behoorlijk gemotiveerde beslissing van de Algemeen directeur te vernietigen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De klacht in verband met het gebruik van andere talen dan het Nederlands werd niet aangebracht in het intern beroep, terwijl niet valt in te zien waarom dat niet mogelijk geweest zou zijn, zodat deze klacht niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in het beroep bij de Raad kan worden voorgelegd.

De klacht dat van de 4 geplande delen er slechts 3 werden georganiseerd en geëvalueerd is gegrond. Ook al stond het de verwerende partij vrij het deel Project te integreren in het deel Wiskunde dan nog kon deze wijziging in de loop van het jaar niet tot gevolg hebben dat er slechts 1 evaluatie diende te worden gemaakt. Uit de meegedeelde stukken blijkt niet dat in de evaluatie van het deel Wiskunde het deel Project is terug te vinden.

De vermelding in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij slechts het weekend voor het examen met de online oefeningen bezig was, vermelding die werd overgenomen uit het verslag van de docent, is geen motief voor de bestreden beslissing maar eerder een verklaring van het resultaat voor het deel Wiskunde dat geen invloed heeft op het resultaat dat aan de hand van de antwoorden op de vragen werd vastgesteld. De eventuele onjuistheid van de vermelding kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

De klacht in het intern beroep over het deel Recht sloeg uitsluitend op het volgens de verzoekende partij saaiheid en gebrek aan relevantie van dit deel, het resultaat zelf werd inhoudelijk niet betwist. De klacht is om die reden ongegrond.

De klacht in verband met het deel Seminarie is gegrond. In het intern beroep klaagde de verzoekende partij erover dat de evaluatie ten onrechte op de vorm en niet op de inhoud was gebeurd. De bestreden beslissing heeft deze klacht onbeantwoord gelaten, terwijl de eventuele gegrondheid ervan tot een ander resultaat voor dit deel en dus voor het globale resultaat had kunnen leiden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 10 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 16 maart 2012.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/030 – 2 maart 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meesters en, advocaten, kantoor houdend te,
....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 2 maart 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: Meester loco mr.
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten evenals op het arrest nr. 217.999 van 15 februari 2012 van de Raad van State.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Bij arrest nr. 217.999 van 15 februari 2012 van de Raad van State werd het besluit 2011/026 van 6 april 2011 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen vernietigd.

De Raad dient dus opnieuw, in een andere samenstelling, te beslissen over het oorspronkelijke beroep dat de verzoekende partij aangetekend heeft tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie van 7 maart 2011 van het departement Architectuur van de verwerende partij waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de master in de Architectuur, klasgroep 2.

Verzoekende partij stelde bij aangetekend schrijven van 29 november 2010 een verzoekschrift in bij de Raad tegen de beslissing van de departementale interne beroepscommissie van 22 september 2010 waarbij ze niet geslaagd werd verklaard. Het extern beroep werd afgewezen op grond van onontvankelijkheid^[1].

In het academiejaar 2010/2011 schreef de verzoekende partij zich opnieuw in voor de 2de master in de architectuur. Haar opleidingsprogramma bestond nog uit drie opleidingsonderdelen. Zij behaalde tijdens de eerste examenperiode bij beslissing van de examencommissie d.d. 16 februari 2011 voor twee vakken een creditbewijs. Het opleidingsonderdeel 'beroepspraktijk 3' dat zij eveneens opnieuw diende af te leggen werd

intussen vervangen door het opleidingsonderdeel '.....'. Voor dit opleidingsonderdeel behaalde zij echter een onvoldoende resultaat van 7/20.

Het gewijzigde opleidingsonderdeel heeft nu een gewicht van 5 studiepunten in plaats van 8 studiepunten. Het bestaat uit drie onderdelen, m.n. bedrijfsbeheer, management en recht, telkens gegeven door een andere docent die elk hun eigen cursus gebruiken. Verzoekende partij behaalde op de drie onderdelen een score van respectievelijk 7/20, 5/20 en 8/20 met als globaal resultaat 7/20. Het examen van het opleidingsonderdeel '.....' was een mondeling examen met een schriftelijke voorbereiding van 20 minuten.

Voorliggend beroep betreft specifiek het examenresultaat behaald op dit opleidingsonderdeel. Verzoekende partij betwist tevens het feit dat zij niet werd gedelibereerd en bijgevolg haar diploma niet verkreeg.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 22 februari 2011 een intern beroep in bij departementale beroepscommissie.

Zij vraagt de vernietiging van de examenbeslissing op grond van de schending van het onpartijdigheidsbeginsel, gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Met betrekking tot de gehanteerde examenvorm roept zij als middel in de schending van het vertrouwensbeginsel.

Verzoekende partij betwist tevens de gehanteerde deliberatiecriteria.

In de loop van de interne beroepsprocedure wijst zij in dit verband tevens op een bijzondere niet-studiegerelateerde omstandigheid.

3.3. De interne beroepscommissie, na de verzoekende partij op 1 maart 2011 te hebben gehoord, besliste op 7 maart 2011 het intern beroep tegen de examenbeslissing van 16 februari 2011 ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

De op 16 februari 2011 toegekende examenresultaten werden herbevestigd.

Wat de bijzondere omstandigheid betrof die de verzoekende partij aanhaalde als grond om voor tolerantie in aanmerking te komen was de commissie van oordeel dat dit middel niet ontvankelijk was omdat het niet begrepen was in het intern beroepsschrift. Het werd slechts op de dag van de hoorzitting te berde gebracht. De interne beroepscommissie oordeelde dat zij verder geen bevoegdheid had om de examencommissie die op het ogenblik van de deliberatie niet op de hoogte was van deze omstandigheid, terug samen te roepen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven verstuurd en op 11 maart 2011 ter kennis gebracht van de verzoekende partij.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad besliste op 6 april 2011 met het besluit R.Stvb.nr.2011/026 om het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Verzoekende partij voerde drie middelen aan:

- In een eerste middel stelde zij dat de bestreden beslissing de artikelen 139, lid 7, 149, §3 en 166 van het onderwijs – en examenreglement en op de schending van de materiële motiveringsverplichting schond;
- in een tweede middel werd artikel, vierde lid OER en van het rechtzekerheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel geschonden geacht;
- in een derde middel werd aangevoerd dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel schond.

De Raad verklaarde het beroep gegrond wat het tweede middel betreft.

In dat verband stelde de Raad:

"In een tweede middel beweert verzoekende partij dat de examenvorm van het opleidingsonderdeel "....." in de loop van de maand december van het academiejaar 2010-2011 is gewijzigd en daardoor het rechtzekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel geschonden zijn.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verwerende partij in het begin van het academiejaar 2010-2011 aan de studenten "bouwmanagement" van het 2e Master architectuur, een opgave heeft gegeven waarvan volgens de toenmalige regeling, de uitwerking de basis zou vormen voor de schriftelijke voorbereiding van een "geïntegreerd mondeling examen".

Uit dezelfde voorgelegde stukken en de toelichting tijdens de hoorzitting blijkt dat - om welke reden ook- ter voorbereiding van het mondeling examen, het schriftelijk werkstuk op basis van de voormelde opgave, werd weggelaten. De schriftelijke voorbereiding diende thans te gebeuren op basis van de kennis die de examinandus had ingestudeerd.

De Raad is van oordeel dat de gewijzigde regeling niet overeenkomstig artikel, eerste lid van het OER, uiterlijk op 15 november, op de reglementaire wijze aan de studenten is bekend gemaakt.

Het middel is gegrond "

De Raad besliste verder dat uiterlijk tegen 9 mei 2011 een nieuwe beslissing diende genomen te worden door de "bevoegde instantie" van de verwerende partij.

3.6. Op 9 mei 2011 neemt de Departementale Beroepscommissie in opvolging van het besluit van de Raad een nieuwe beslissing waarbij werd besloten om verzoekende partij een nieuwe 'eerste examenkans' toe te kennen, "waarbij verzoekster het geïntegreerd mondeling examen zal dienen af te leggen, op basis van een schriftelijk werkstuk dat door verzoekster dient te worden gemaakt overeenkomstig de opgave die verzoekster reeds in november 2010 had ontvangen, en waarbij het schriftelijk werkstuk moet worden ingediend op vrijdag 12 augustus 2011 om 12u00 en verzoekster vervolgens op 19 augustus 2011 om 9u30 het geïntegreerd mondeling examen moet afleggen (met een schriftelijke voorbereidingstijd van ten minste twintig minuten)."

Verzoekende partij heeft na kennisname van de beslissing d.d. 9 mei 2011 en na herhaaldelijk contact te hebben gezocht in haar brief van 21 juni 2011 meegedeeld dat zij geen werkstuk wenste in te dienen en evenmin examen wenste af te leggen.

Op 19 augustus 2011 heeft verzoekende partij alsnog een examen afgelegd – volgens de verwerende partij haar tweede examenkans- waarbij zij een score van 8/20 heeft behaald voor het betwiste opleidingsonderdeel 'mar33 Management'.

Dit is een 'tolereerbare voldoende' en op grond van artikel van het OER werd zij bijgevolg over het geheel van het laatste studietraject geslaagd verklaard.

Deze examenbeslissing werd meegedeeld op 19 augustus 2011. Verzoekende partij is ondertussen afgestudeerd.

3.7. Verwerende partij heeft tevens op dezelfde dag als de nieuwe beslissing van de Departementale Beroepscommissie –een cassatieberoep ingeleid bij de Raad van State. De Raad van State besluit in zijn arrest d.d. 15 februari 2012 tot een vernietiging van het besluit nr. 2011/026 d.d. 6 april 2011 van de Raad.

Het arrest van de Raad van State stelt:

"Dan toch moet de Raad van State met verzoekster vaststellen dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen de partijen, noch de Raad van State deelgenoot maakt van zijn gedachtegang waarom de weglating van het schriftelijk werkstuk als voorbereiding op het mondeling examen van aard is om te besluiten dat er, in dat laatste geval niet langer sprake is van een "geïntegreerd mondeling examen", te weten de overeenkomstig artikel OER bekendgemaakte en door verwerende partij nergens in vraag gestelde omschrijving van de examenvorm voor het betrokken opleidingsonderdeel. Aldus heeft de bodemrechter nagelaten met de vereiste duidelijkheid te motiveren waarop hij zijn overtuiging steunt, om de voor hem gebrachte feiten juridisch correct als een wijziging van de vastgelegde onderwijsvorm te kwalificeren en heeft hij de door de Raad van State uit te oefenen wettigheidscontrole onmogelijk gemaakt."

3.8. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad.

De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak R. Stvb. nr. 2012/030 op 21 februari 2012 en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 2 maart 2012

door een anders samengestelde Raad.

4. Het belang van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet is ingegaan op het aanbod van verwerende partij om bij wijze van eerste examenkans op 19 augustus 2011 het geïntegreerd mondeling examen af te leggen (op basis van een schriftelijk werkstuk en met een schriftelijke voorbereidingstijd van ten minste twintig minuten).

De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij wel op 19 augustus 2011 een examen heeft afgelegd, bij wijze van tweede examenkans, waarbij zij een score van 8/20 heeft behaald voor het betwiste opleidingsonderdeel '.....'. Dit resultaat werd door verzoekende partij niet betwist.

Op grond van artikel van het OER werd verzoekende partij bijgevolg globaal geslaagd verklaard voor het laatste studietraject en werd haar het diploma toegekend.

Tegen deze beslissingen is geen beroep ingesteld zodat die definitief zijn geworden.

Bij de beoordeling van de zaak dient de Raad rekening te houden met deze gegevens.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij daarom geen belang meer heeft bij de nagestreefde vernietiging en de verzoekende partij gedraagt zich wat dat betreft naar de wijsheid van de Raad.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij de vernietiging van de beslissing van 7 maart 2011.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 2 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.Stvb.nr.2010/146

Zitting van 13 maart 2012

Rolnr. 2012/032 – 13 maart 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij zij niet geslaagd werd verklaard omwille van een score van 8/20 voor 'Praktijk' en tegen de bepaling van 15 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard omwille van een score van 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 februari 2012 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van Interne Beroepscommissie op datum van 15 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beslissing om de verzoekende partij geen credit toe te kennen voor 'Praktijk' op een correcte en objectieve manier tot stand is gekomen. In het beroep klaagt de verzoekende partij bovendien enkel over het niet delibereren voor het desbetreffende opleidingsonderdeel. De verzoekende partij voldoet niet aan de cumulatieve voorwaarden om geslaagd te worden verklaard (die werden opgesteld door het bestuurscollege van de onderwijsinstelling en tijdig kenbaar werden gemaakt). De verzoekende partij behaalde immers niet voor alle opleidingsonderdelen uit het jaarprogramma minimum 9/20 en het tekort heeft een zware impact vermits 'Praktijk' een opleidingsonderdeel van 27 studiepunten is. Er worden geen uitzonderlijke omstandigheden naar voor gebracht om de verzoekende partij toch geslaagd te verklaren.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 22 februari 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 februari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 9 februari 2012. De beslissing werd op 15 februari 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 22 februari 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 februari 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 15 februari 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 22 februari 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 23 februari 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 februari 2012.

Het beroep van 25 februari 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij zij niet geslaagd werd verklaard omwille van een score van 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij wel zelfstandig voor een klas kan staan en dit ook doet in het kader van een vervanging.

Verzoekende partij werpt op dat de lectoren en de pedagoog slechts een beperkt aantal uren hebben geobserveerd. Zij stelden op het einde van de stage nog eens langs te komen om de evolutie te zien, maar ze zijn niet meer komen observeren.

Verzoekende partij merkt op dat de meeste mentorverslagen goed waren en dat de mentoren een beter zicht hebben op de vaardigheden van de verzoekende partij vermits zij de verzoekende partij veel meer aan het werk hebben gezien.

Verzoekende partij vindt dat ze wel competent is en klaar om in het werkveld te stappen.

Verder stelt de verzoekende partij dat zij niet wist wat te verwachten op het stageportfoliogesprek, terwijl de andere studenten hieromtrent informatie ontvingen.

De verzoekende partij werpt op dat de onderwijsinstelling aangeeft dat er niet kan worden gedelibereerd voor 'Praktijk' terwijl vorig academiejahr een student met een 9/20 voor 'Praktijk' wel is gedelibereerd.

De verzoekende partij stelt dat een e-mail van een lector ongepast was en dat deze lector niet op de hoogte was van het stage reglement (deze wist niet welke evaluatiedocumenten moesten worden gebruikt).

De verzoekende partij voelde zich benadeeld en had het gevoel dat de lectoren niet objectief waren. Zo behaalde een mede-student voor dezelfde les een goede score terwijl de verzoekende partij hiervoor slecht scoorde.

Daarnaast klaagt de verzoekende partij er ook over dat zij dacht een goede les te hebben gegeven, terwijl achteraf op het feedbackmoment bleek dat de pedagoog dit geen goede les

vond. De verzoekende partij vraagt zich af waarom dit niet meteen werd meegedeeld. De opmerkingen die de verzoekende partij kreeg werden achteraf gegeven, zonder dat de verzoekende partij de kans kreeg zich te verbeteren. De verzoekende partij wijst er ook op dat zij in tijdsnood kwam vermits zij pas laattijdig op de hoogte werd gesteld van het feit dat zij toch in januari zou kunnen afstuderen. De verzoekende partij werkte zeer veel en kon de actualiteit niet volgen, waardoor zij ook niet naar de actualiteit kon verwijzen in haar lessen.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair is genomen of kennelijk onredelijk is, wat in casu niet het geval is. Verwerende partij geeft aan dat de interne beroepscommissie de argumenten van de verzoekende partij weerlegt. Uit de stageverslagen van de mentoren en de lectoren blijkt immers dat bij de verzoekende partij verschillende tekortkomingen werden vastgesteld. In verschillende verslagen worden negatieve quotaties gegeven en in de verslagen komen vaak opmerkingen en tekortkomingen voor. Het is bovendien niet omdat een mentor gedurende de stageperiode een positieve evaluatie gaf, dat de eindevaluatie van onvoldoende daarom kennelijk onredelijk zou zijn. De verslagen van de lectoren zijn overigens doorslaggevend vermits zij de studenten over de ganse lijn en gedurende het ganse traject volgen. De eindbeoordeling verduidelijkt ook waarom de onvoldoende werd gegeven.

Verwerende partij geeft verder aan dat de examencommissie de deliberatiereglementering correct heeft toegepast. De verzoekende partij voldoet niet aan de cumulatieve voorwaarden. De verzoekende partij behaalde een 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk', wat 27 studiepunten omvat.

Verder geeft de verwerende partij aan dat het gelijkheidsbeginsel, waarnaar de verzoekende partij verwijst, moeilijk hanteerbaar is vermits elke student anders presteert en dus moeilijk vergeleken kan worden. Bovendien verwijst de verzoekende partij naar een student die 9/20 behaalde terwijl de verzoekende partij slechts 8/20 behaalde.

De problemen met de evaluatieformulieren, die de verzoekende partij opwerpt, werden opgelost en zijn bovendien niet relevant.

De verwerende partij geeft tenslotte aan dat de verzoekende partij haar middelen dient te beperken tot deze die werden aangewend in de interne beroepsprocedure. De bijkomende middelen zijn bovendien irrelevant, minstens zijn het opmerkingen die betrekking hebben op feiten die zich voordeden tijdens het academiejaar en dan ook tijdens het academiejaar hadden moeten worden opgeworpen en niet voor het eerst in huidige procedure.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Volgens het reglement voor de praktijk deel II, p.6 wordt het cijfer voor stage toegekend door de stage-evaluatiecommissie bestaande uit vaklectoren en de pedagoog, die zich baseren op:

- mentorenverslagen
- verslagen van de lessen geobserveerd door de vaklectoren en de pedagoog
- informatie verzameld tijdens de stagebezoeken (gesprek met de mentor, inzage van andere lesvoorbereidingen en didactisch materiaal, reflecties in het logboek van de student,...)
- stageportfoliogesprek: de student moet de voorgestelde competenties kunnen bewijzen.

Die eindevaluatie van de verzoekende partij bevat een uitgebreide algemene conclusie, waar specifiek wordt aangegeven welke tekorten er zijn. Aan de eindevaluatie is een tabel gehecht met de competenties inzake Attitudes en Vaardigheden in voorbereiding en uitvoering, waar de negatieve aspecten zijn aangegeven. Die corresponderen met de tekst van de algemene conclusie. Die werkpunten zijn ook terug te vinden in de deelevaluaties.

Het is weliswaar juist dat een aantal mentoren positief zijn in hun evaluatie, maar tenminste een mentor is zeer negatief (stage techniek van 10 oktober tot 14 november en 2 december 2011, stuk 8 van de verwerende partij) en ook de evaluatie van de alternatieve stage van 12 tot 16 december 2011 bevat een aantal kritische opmerkingen.

In het licht van die gegevens kan niet gesteld worden dat het resultaat van de evaluatie onredelijk is, laat staan kennelijk onredelijk. Dat lectoren en de pedagoog niet nogmaals zijn langsgesproken om een les te observeren, en het gevoel van de verzoekende partij dat zij wel klaar is om voor de klas te staan, zijn niet van aard afbreuk te doen aan het niet onredelijke karakter van de evaluatie.

De klachten in verband met het niet vooraf informeren over het verloop van het portfoliogesprek en het wel slagen van een andere student in een vorig academiejaar met een 9/20 voor Praktijk worden op generlei wijze gestaafd door de verzoekende partij op wie de bewijslast rust; deze klachten missen feitelijke grondslag.

De klacht dat de betrokken lector niet op de hoogte was van welke evaluatieformulieren gebruikt moesten worden is niet gegrond, omdat niet is aangetoond dat dit enige invloed gehad heeft op de evaluatie voor het opleidingsonderdeel Praktijk.

Het gevoel van de verzoekende partij dat zij gedwarsboemd werd door een aantal lectoren wordt evenmin afdoende gestaafd. Het argument dat een les van de verzoekende partij door de lector werd afgebroken, terwijl een andere student voor dezelfde les wel goed scoorde, overtuigt niet, nu de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen over welke les het ging, en zelfs niet aantoont dat het om dezelfde les ging, nog minder dat haar prestatie vergelijkbaar was met die van de medestudent.

Ook over de beweerde discrepantie tussen wat een lector vertelde tijdens een feedbackmoment en wat diezelfde lector vertelde na de geobserveerde les blijft de verzoekende partij in het vage, zodat ook die klacht als feitelijk niet bewezen afgewezen wordt.

Een volgende klacht heeft betrekking op een gebrek aan begeleiding (de verzoekende partij stelt dat zij pas op het einde van een geobserveerde les de mededeling kreeg dat zij meer moest inspelen op de leefwereld van de leerlingen, en toen was het te laat om met die opmerking nog iets te doen). Ook die klacht is niet gegrond. Het is niet onredelijk dat de lector niet tijdens de les zelf tussenkomt en pas aan het einde zijn of haar opmerkingen aan de student meedeelt; een tussenkomst in de les zelf kan immers het verloop van de les verstoren en is niet bevorderlijk voor de concentratie van de student en van de leerlingen.

Een laatste klacht heeft betrekking op het feit dat de verzoekende partij ruim later dan de andere studenten te horen kreeg dat ze toch nog kon afstuderen in januari, waardoor ze zich minder goed kon voorbereiden dan haar medestudenten. Het enkele voorbeeld dat zij daarvoor aanhaalt – dat zij bij een les over brandveiligheid niet had kunnen inspelen over wat in de media over dat onderwerp aan bod kwam, opmerking die haar na de les gemaakt werd, omdat zij zo druk bezig was met de voorbereiding van de lessen dat zij geen tijd had om de media te volgen – overtuigt niet. Uit de meegedeelde stukken blijkt niet dat de verzoekende partij klaagde over gebrek aan tijd, en zelfs al was dat het geval, dat op zich is behoudens uitzonderlijke omstandigheden, waarvan evenmin enig bewijs voorligt, geen reden om een onvoldoende om te buigen in een voor de student meer gunstig resultaat.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 2 februari 2012 en de beslissing van 15 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes
De secretarissen,

Piet Versweyvelt

Daniel Cuypers

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/033 – 13 maart 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 9/20 behaalde voor 'Praktijkvorming 4' en tegen de beslissing van 17 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 8 februari 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijkvorming 4'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 februari 2012 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 17 februari 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie opnieuw bijeen was gekomen en grondig heeft beraadslaagd. De score van het opleidingsonderdeel 'Praktijkvorming 4' is een gewogen resultaat voor 'Peuterstage', 'Stage 1° leerjaar/naschoolse kinderopvang' en 'Teamstage'. Ondanks het positieve verslag van de mentoren blijkt dat er heel wat werkpunten zijn, o.a. taal, mimiek, expressie, taalvaardigheden, enthousiasme,... Het verslag van de mentoren focust op de groei van de verzoekende partij, maar dit wil niet zeggen dat

het vereiste niveau bereikt is. De score van 9/20 voor 'Praktijkvorming 4' blijft dan ook behouden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 20 februari 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 februari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 14 februari 2012. De beslissing werd op 17 februari 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 20 februari 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 februari 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 17 februari 2012. Verzoekende partij heeft op 23 februari 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 februari 2012.

Het beroep van 28 februari 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich op een discrepantie tussen de verslagen van de mentoren en de uiteindelijke score voor de 'Teamstage'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij het niet eens is met de score voor het opleidingsonderdeel 'Praktijkvorming 4'. Het desbetreffende opleidingsonderdeel bestaat uit 3 onderdelen. Voor één van die 3 onderdelen, namelijk 'Teamstage', heeft de verzoekende partij geen correcte score gekregen. Volgens de verzoekende partij werd er bij de quoterings te weinig rekening gehouden met de positieve evaluatie van de stage mentor.

Verzoekende partij werpt op dat de score die de lector haar gaf ook gebaseerd is op eerdere stages, terwijl de mentor enkel naar de te beoordelen stage heeft gekeken (vermits deze de resultaten van eerdere stages niet kon inzien).

Verzoekende partij merkt op dat de evaluatie i.v.m. taalvaardigheid van de mentor positief is. Bovendien blijkt uit de evaluatie dat de verzoekende partij veel vooruitgang maakt. De verzoekende partij heeft de competenties wel degelijk bereikt, doch deze kwamen minder tot uiting door de stress naar aanleiding van het bezoek van de lector.

Verzoekende partij stelt dat de mentor had moeten worden betrokken bij de herevaluatie van het stage resultaat, zeker nu de commentaren van de mentor voor interpretatie vatbaar zijn. De verzoekende partij wijst er tenslotte nog op dat de mentor 21 jaar ervaring had en dus wel degelijk correct kan evalueren. De verzoekende partij geeft aan geschikt te zijn om als kleuterjuf voor de klas te zijn en voelt zich hierin gesterkt door de evaluaties van de mentoren.

Verwerende partij stelt dat het opleidingsonderdeel 'Praktijkvorming 4' uit 3 delen bestaat. De verzoekende partij behaalde een B+ (13-15) voor 'kennismaking eerste leerjaar' en een D+ (8-9) voor 'Stage in de peuterklas' en 'Teamstage'. Op basis hiervan, zonder dat het om een

rekenkundig gemiddelde gaat, kreeg de verzoekende partij een 9/20 voor 'Praktijkvorming 4'. Verwerende partij stelt dat het beroep van de verzoekende partij zich beperkt tot het onderdeel 'Teamstage'.

De verwerende partij geeft aan dat de score van de verzoekende partij gebaseerd op het feit dat mimiek, expressie en intonatie werkpunten blijven. In het verslag van de lector is een negatieve score terug te vinden voor verschillende vaardigheden, waaronder kinderen enthousiasmeren, Hierdoor is er een negatieve beoordeling voor de eindcompetenties 'Begeleider van leer-, en ontwikkelingsproces', 'organisator' en 'taalvaardigheden'. Ook in het evaluatieverslag van de mentor worden deze vaardigheden als werkpunten aangeduid, hoewel ze wel met een '+' worden beoordeeld. Ook in het stagedagboek worden expressie, mimiek en taal als werkpunten aangeduid.

Verwerende partij geeft aan dat deze werkpunten al verworven moesten zijn bij 'Praktijkvorming 3' en 'Praktijkvorming 4' is dus niet meer bedoeld om enthousiasmeren, expressie en taal te doen evolueren.

Verder werpt de verwerende partij op dat de uiteindelijke evaluatie voor de verwerende partij dient te gebeuren en niet door de stage mentor.

Verwerende partij stelt dat de 'teamstage' de laatste stage is en dat de score correct is gelet op de belangrijke tekortkomingen en werkpunten van de verzoekende partij. Positieve evolutie is onvoldoende en ook uit de verslagen van de mentor blijkt dat er nog werkpunten zijn. De evaluatie van de lector was onafhankelijk en correct, het tegendeel wordt niet bewezen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij betwist de evaluatie van het deel Teamstage van het opleidingsonderdeel Praktijk 4.

Het zogenaamde document dat de informatie over dit opleidingsonderdeel bevat stelt het volgende voor wat betreft de evaluatie:

" " (stuk 4 van de verwerende partij).

De verzoekende partij stelt dat te weinig rekening werd gehouden met de positieve appreciatie van de mentor van de periode van de Teamstage.

Stuk 12 van de verwerende partij is het formulier waar de synthese van de stage wordt gemaakt aan de hand van de positieve punten en de werkpunten van mentor en lector, en de evaluatie van mentor en lector voor elke competentie naast elkaar worden geplaatst, soms nog gevolgd door een commentaar.

Uit dit stuk blijkt dat de mentor voor de competenties een evaluatie goed tot voldoende geeft en de lector overwegend onvoldoende. Het blijkt verder dat zowel de mentor als de lector, naast positieve punten, ook werkpunten vermelden, en uit de commentaar van de mentor blijkt ook nog dat de eerste stageweek niet goed was, en bijvoorbeeld wat de competentie Begeleider leer- & ontwikkelingsprocessen betreft de mentor noteert 'je zal nog verder groeien naar inhoud, diepgang (merk groot verschil met week 1)' wat aangeeft dat er nog ruimte is voor verbetering.

In het licht van deze gegevens is het stagebesluit teamstage vermeld onderaan dat formulier, D+, niet kennelijk onredelijk te noemen.

De verzoekende partij voert verder nog aan dat de lector, in tegenstelling tot de mentor, rekening gehouden heeft met de vorige stages. Voor deze bewering worden geen bewijzen aangevoerd, en die blijken evenmin uit de meegedeelde stukken, zodat het middel in dit opzicht feitelijke grondslag mist.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 8 februari 2012 en de beslissing van 17 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Daniel Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/034 – 13 maart 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 13 maart 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
.....

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 februari 2012 van de examencommissie waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Eindwerk' en zij niet geslaagd werd verklaard voor de gehele opleiding en tegen de beslissing van de Vaste Commissie van Beroep van 16 februari 2012 waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het laatste studietraject van de bacheloropleiding 'Sociaal Werk', afstudeerrichting maatschappelijke advisering.

Het beroep betreft meer specifiek het niet geslaagd zijn voor het opleidingsonderdeel 'Eindwerk'(5 studiepunten). Een tekort voor het opleidingsonderdeel 'Eindwerk' is niet tolereerbaar. Verzoekende partij kon derhalve niet geslaagd worden verklaard voor de gehele opleiding.

Het 'Eindwerk' - dat een afzonderlijk opleidingsonderdeel uitmaakt - was gekoppeld aan een 'Stage' welke verzoekende partij niet kon afleggen in het academiejaar 2010-2011, omdat dit rekening houdend met de andere onderwijsactiviteiten niet organiseerbaar was. In het academiejaar 2011-2012 volgde zij haar 'Stage' aan de Zij behaalde hiervoor een resultaat van 12/20.

Verzoekende partij verdedigde haar Eindwerk op 27 januari 2012. De evaluatie was volgens

de ECTS-fiche gebaseerd op twee gedeelten met name: een opdracht en een mondeling examen. De jury bestond mede uit ook uit externe experts. De puntenverdeling bedroeg 50% voor het eindproduct; 40 % voor de mondelinge verdediging en 10 % voor het proces. De examencommissie besliste op 2 februari 2012 om haar een totaalscore van 9/20 toe te kennen.

3.2. Verzoekende partij stelde tegen deze beslissing op datum van 8 februari 2012 een intern beroep in bij Vaste commissie van Beroep van de onderwijsinstelling. Zij werd op 13 februari 2012 in aanwezigheid van haar moeder en haar raadsman gehoord. Gezien deze voorafgaande bemiddelingsprocedure geen resultaat opleverde werd de interne beroepsprocedure verder opgestart.

Het intern beroep van verzoekende partij steunde op de volgende argumenten:

- Onvoldoende begeleiding door de praktijklector;
 - Geen motivering van de quoterings;
 - Een grote discrepantie tussen het resultaat van 12 /20 dat zij behaalde voor de Stage en het Eindwerk;
 - Het gegeven dat de jury juist 'vragen' stelde dienaangaande de aanpassingen aan de ontwerp tekst die zij had aangebracht op aanraden van haar stagebegeleidster.
- Zij vroeg tevens om inzage en een afschrift van het dossier.

3.3. Bij beslissing van de Vaste Commissie van Beroep (VCB) van 16 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Op 14 februari 2012 vroeg de VCB dat een bijzondere examencommissie het beroep in heroverweging zou nemen.

Op 15 februari 2012 behandelde de extra examencommissie het beroep als volgt:

"Op basis van de aangeleverde informatie stelt de examencommissie vast:

- Er worden door de student geen inhoudelijke argumenten aangereikt.
- De studente is op alle delen – op één na – van de quoterings van het eindwerk niet geslaagd.
- De begeleiding beantwoordde aan de afspraken die er vooraf gemaakt zijn. Niet alleen waren er de voorziene infosessies, maar daarnaast zijn er ook vier mondelinge gesprekken geweest, die de studente in haar argumentatie overigens niet aanhaalt. De procedure van de begeleiding is integraal gerespecteerd. De studente heeft overigens nooit aangegeven dat ze een tekort aan begeleiding ervoer. Dat deed ze niet bij de betrokken lector, en al evenmin bij de ombudsdienst en/of de studentendienst.
- De verdediging van het eindwerk was zwak. Zeker op drie terreinen. Cruciale aandachtspunten ontbraken. Daarnaast bleken er begrippen in de tekst gebruikt te zijn waarvan de studente de betekenis tijdens de verdediging niet wist toe te lichten. Tot slot ontbrak het apert aan integratie tussen theorie en praktijk.
- Het oordeel en de motivering van de jury was weloverwogen. Het juryrapport is daar het beste bewijs van.

Op basis van de aangeleverde informatie beslist de examencommissie voor het geheel van de opleiding in het sociaal werk dat studente [...]voor 'Eindwerk' 9/20 krijgt. Dit is een niet tolereerbaar tekort, zoals aangeduid in de ECTS-fiche en in de studiegids. De studente is dus niet geslaagd voor de opleiding."

De Vaste Commissie van Beroep verklaarde zich uitdrukkelijk akkoord met de motivering van deze examencommissie en maakte zich deze beslissing in zijn geheel eigen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van dinsdag 21 februari 2012 en bij aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van maandag 27 februari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 februari 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 16 februari 2012. Verzoekende partij heeft op 21 februari 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 februari 2012. De laatste dag om in beroep te gaan betreft 26 februari 2012. Gezien dit een zondag is wordt de vervalltermijn automatisch verlengd tot maandag 27 februari 2012. Het beroep van maandag 27 februari 2012 werd derhalve tijdig na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de regels van de interne beroepsprocedure, zoals voorzien in van het onderwijs- en examenreglement (OER).

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij verplicht is om haar eigen reglementering na te leven wat in casu niet is gebeurd.

Verzoekende partij stelt dat er geen bemiddelingsprocedure is opgestart door het departementshoofd. Het horen op 13 februari 2012 kan niet als "daadwerkelijke bemiddeling" worden beschouwd. Een bemiddeling veronderstelt dat er met kennis van elkaars standpunt effectief getracht wordt om een consensus te bereiken. Bovendien werd er van het gesprek op 13 februari 2012 geen schriftelijk verslag opgesteld.

Verwerende partij

De verwerende partij stelt ten eerste dat dit middel van de verzoekende partij niet gericht is tegen de beslissing over de resultaten van het genoemde opleidingsonderdeel, maar enkel tegen de bemiddelingsprocedure. De bemiddelaar neemt zelf geen studievoortgangsbepaling. Zij verwijst dienaangaande naar eerder rechtspraak van de Raad^[1] waarin werd gesteld dat het twee gescheiden procedures betreft.

Verwerende partij verwijst ten tweede in ondergeschikte orde naar de procedure vermeld OER. Zij geeft aan in haar antwoordnota dat de feitelijk gevolgde procedure in casu volgens de reglementering is verlopen.

Zij stelt dat verzoekende partij ook erkent dat het bemiddelingsgesprek heeft plaatsgevonden, en dat zij, bijgestaan door haar moeder en haar advocaat, werden gehoord. Naast de verzoekende partij werd ook de praktijklector door de bemiddelaar gehoord. De bemiddeling leidde echter niet tot een resultaat en bijgevolg kon er geen dading worden opgesteld. De bemiddelaar heeft de VCB hiervan op 13 februari 2012 op de hoogte gesteld en het dossier aan de VCB overgemaakt.

Het van het OER schrijft niet voor dat er bij het mislukken van de bemiddeling een schriftelijk verslag moet worden opgesteld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De bemiddeling zoals geregeld door het OER van de verwerende partij is niet te beschouwen als een intern beroep, en leidt ook niet tot een positieve of negatieve beslissing voor de student, in de zin dat zij leidt tot een andere dan de betwiste beslissing. Zij is evenmin een ontvankelijkheidsvoorwaarde voor het instellen van het intern beroep.

Nu de verzoekende partij een intern beroep heeft ingesteld, kan het achterwege blijven van de bemiddeling niet tot de vernietiging van de beslissing op intern beroep leiden.

Overigens onderwerpt het OER van de verwerende partij de bemiddeling niet aan bepaalde formaliteiten, en bepaalt het evenmin dat alle betrokkenen samen gehoord moeten worden in het kader van de bemiddeling, of dat daarover schriftelijk gerapporteerd moet worden, zodat het middel alleszins niet gegrond is.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat zij tijdens de interne beroepsprocedure geen inzage in het dossier heeft gekregen. Zij heeft hiertoe tweemaal verzocht maar daarop is niet ingegaan. Zij stelt dat zij door de VCB niet (volwaardig) werd gehoord. Zij werd enkel gehoord door de bemiddelaar die geen deel uitmaakte van de VCB, en van de bemiddeling werd geen schriftelijk verslag opgemaakt. De VCB was niet van de inhoud van haar gesprek met de bemiddelaar op de hoogte.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat de beweerdde schending van het recht op inzage op zichzelf niet kan aantonen dat de bestreden beslissingen onwettig zijn.

Verwerende partij stelt ten tweede in ondergeschikte orde dat het recht op inzage niet werd miskend, en dat de verwerende partij zelf (minstens impliciet) te kennen gaf dat het al dan niet inzien van het dossier geen invloed op de inhoud van haar intern beroepschrift had. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar een e-mail conversatie tussen de verzoekende partij en de praktijklector van het betrokken opleidingsonderdeel. De verzoekende partij is niet ingegaan op het voorstel van de praktijklector om haar dossier te overlopen. Zij drong in geen geval aan op een inzage.

De verzoekende partij wou de procedure afwachten zoals zij ook aangaf in haar beroepschrift. Zij geeft zelf (minstens impliciet) te kennen dat haar grieven en argumenten, ook los van enige inzage, dezelfde zouden zijn. Zij heeft zich terdege kunnen voorbereiden.

Pas bij brief van haar raadsman op 13 februari nadat de beroepstermijn was verstreken heeft zij om inzage gevraagd.

De verwerende partij verduidelijkt nog dat ook de leden van de jury persoonlijk bereikbaar waren om nadere toelichting te geven over hun beoordeling.

Verwerende partij stelt ten derde dat het middel, voor zover gericht tegen de bemiddelingsprocedure, niet ontvankelijk kan zijn gezien de gescheiden procedures. Ook de twijfel van de verzoekende partij of de VCB wel op de hoogte was van de argumenten geformuleerd tijdens de bemiddeling, kan niet tot de nietigheid van de bestreden beslissingen leiden.

Overeenkomstig OER is het de inhoud van het beroepschrift dat door de Vaste Commissie van beroep onderzocht en beoordeeld moet worden, en niet de inhoud van de bemiddeling.

Tot slot wijst verwerende partij op het feit dat het OER niet in een (bijkomend) horen tijdens de zitting van de VCB (of van de extra examencommissie) voorziet.

Bovendien werden de grieven, zoals geformuleerd in het intern beroepschrift van 8 februari 2012, op behoorlijke wijze door de interne beroepsinstantie onderzocht en op afdoende wijze beantwoord. De rechten van verdediging werden niet geschonden.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Uit de meegedeelde stukken van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij in haar beroepsschrift van 13 februari 2012 inzage van het dossier gevraagd heeft. Het blijkt niet dat aan dat verzoek gevolg werd gegeven. De verzoekende partij voert evenwel niet aan, noch in het interne beroep noch in het beroep voor de Raad, dat zij daardoor in de onmogelijkheid is geweest op een nuttige manier voor haar rechten op te komen.

Het OER voorziet voorts niet in het horen van de student door de interne beroepsinstantie of

de examencommissie als zij op verzoek van de interne beroepsinstantie de aangevochten beslissing heroverweegt. De hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur verplicht evenmin tot het horen van de student.

De verzoekende partij heeft schriftelijk al haar argumenten aan de bevoegde instanties kunnen overmaken, en zoals hiervoor werd overwogen, stelt zij niet dat zij door het niet kunnen inzien van het dossier bepaalde argumenten niet heeft kunnen voorleggen.

Dat het verloop van de bemiddeling niet als zodanig aan de interne beroepsinstantie is meegedeeld is zonder belang, daar niets de verzoekende partij belette om zelf dat verloop aan de interne beroepsinstantie en aan de examencommissie mee te delen als zij dat nuttig achtte.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

De verzoekende partij stelt dat de quoterings voor het betrokken opleidingsonderdeel niet gemotiveerd is. Haar werd enkel meegedeeld dat zij een resultaat van 9/20 had behaald. Voor een eindwerk volstaat het niet om zich te beperken wat de motivering betreft tot het geven van een cijfer.

Verzoekende partij stelt dat zij niet kan nagaan of de vooropgestelde puntenverdeling gerespecteerd werd. Zij verwijst naar de puntenverdeling zoals opgenomen in de 'Nota eindwerk 3 MAD 2010-2011'. Tot nadat de procedure op intern beroep is afgesloten is zij nog steeds niet gebriefd over de exacte motieven van de beslissing.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat de vooropgestelde puntenverdeling wel degelijk gerespecteerd is.

Uit het juryrapport blijkt duidelijk dat het eindcijfer voor het betrokken opleidingsonderdeel opgebouwd is volgens de in de ECTS-fiche vooropgestelde puntenverdeling. Het document vermeldt eveneens de puntentoekenning door de afzonderlijke juryleden met uitgebreide schriftelijke motivering. De beoordeling is op correcte en afdoende wijze gemotiveerd. Voor het betrokken opleidingsonderdeel wordt één eindcijfer toegekend. Dit cijfer, dat initieel aan de verzoekende partij werd meegedeeld, vormt de globale eindbeoordeling over de al dan niet behaalde competenties.

Verwerende partij stelt ten tweede dat de verzoekende partij tijdig, d.i. op het begin van het academiejaar op de hoogte gesteld werd van de beoordelingscriteria. De verzoekende partij brengt overigens zelf de bedoelde documenten bij.

Verwerende partij stelt ten derde dat de grieven van de verzoekende partij, zoals geformuleerd in het interne beroepschrift van 8 februari 2012, in de bestreden beslissingen op afdoende wijze werden onderzocht en beantwoord.

Deze grieven betroffen uitsluitend het beweerde gebrek aan begeleiding en feedback. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar passages uit de bestreden beslissing.

Verwerende partij stelt tot slot dat over de samenstelling van haar eindcijfer de verzoekende partij tijdens de interne beroepsprocedure geen vragen of opmerkingen had.

Het volstaat dat de verwerende partij in de huidige procedure de stukken op basis waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bijbrengt (in het bijzonder het juryrapport), zodat de Raad over de motivering kan oordelen.

Indien de verzoekende partij opmerkingen heeft over het bedoelde juryrapport, kan zij deze voor de Raad laten gelden.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In haar intern beroep stelt de verzoekende partij op pagina 3, eerste alinea: "Ook volgens de

jury werd er bevestigd dat ik alles gedaan had wat de docente (..) van mij vroeg. Toch heb ik dan een 9. En waarom niet het minimum van 10 of meer?"

Die klacht is een vraag naar de motivering van de beslissing van de jury, en die vraag is in de beoordeling van het intern beroep onbeantwoord gebleven.

Het is pas in het kader van de procedure voor de Raad en dus laattijdig dat het juryrapport wordt bijgebracht.

Of dit juryrapport een inhoudelijk afdoende motivering oplevert wordt in het kader van deze zaak niet besproken.

Het middel is gegrond.

5.4. Daar het derde middel gegrond werd bevonden dienen de andere middelen niet te worden behandeld.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond in de aangegeven mate.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 februari 2012 van de examencommissie en de beslissing van 16 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 25 maart 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 13 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.Stvb.nr.2011/013 van 10 maart 2011

Zitting van 22 maart 2012

Rolnr. 2012/031-043 – 22 maart 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 maart 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:
.....
.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent in een eerste beroepsverzoekschrift beroep aan tegen de studievoortgangbeslissing genomen op 9 februari 2012 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep binnen een termijn van 15 kalenderdagen (nr. 2012/031).

In een tweede beroepsverzoekschrift tekent de verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 2 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en ongegrond werd verklaard (nr. 2011/043).

De Raad is van oordeel dat deze twee zaken met elkaar verknocht zijn en samen kunnen worden behandeld.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het laatste studietraject van de professionele Bachelor Kleuteronderwijs.

Op 9 februari 2012 werd verzoekende partij niet geslaagd verklaard. Zij behaalde voor alle opleidingsonderdelen van het bachelorproef een creditbewijs met uitzondering van het opleidingsonderdeel '.....' dat zij voor de tweede maal aflegde.

Voorliggend beroep betreft meer specifiek het resultaat van 8/20 voor het opleidingsonderdeel '.....' met een studieomvang van 9 studiepunten.

Deze stage strekte zich uit over het gehele academiejaar en bestond uit een eerste stageperiode waarop verzoekende partij een deelscore van 12/20 behaalde en een eindstage waarop zij een deelscore van 8/20 behaalde. Dit leidde tot het globaal resultaat van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 25 februari 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij ging niet akkoord met;
- de evaluatie van de tweede stageperiode;

- de wijze waarop op basis van de deelscores tot de eindscore van 8/20 is gekomen;
- het verloop van de interne procedure en het gebrek aan tijdige inzage van de noodzakelijke documenten (eindevaluatiedocument en stagemap).

Verwerende partij nam geen interne beroepsbeslissing binnen de termijn van vijftien kalenderdagen na het instellen van het intern beroep, waarop verzoekende partij een eerste verzoekschrift (nr. 2012/031) heeft ingediend bij de Raad.

Door een administratief misverstand heeft verwerende partij geen kennis kunnen nemen van het intern beroep van verzoekende partij, reden waarom de interne beroepsprocedure niet is gestart en de interne beroepsbeslissing derhalve niet is uitgesproken binnen de termijn van vijftien kalenderdagen.

Van zodra duidelijk werd voor verwerende partij dat er wel degelijk een geldig beroep was ingesteld door verzoekende partij heeft verwerende partij onmiddellijk de interne beroepsprocedure opgestart.

Verzoekende partij werd vervolgens gehoord en haar intern beroep werd behandeld.

3.3. Bij beslissing van 2 maart 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde wat de evaluatie betreft dat de grieven die verzoekende partij formuleerde ongegrond waren:

- Wat de beoordeling van de eindstage betreft: 'de beslissing van de examencommissie in overeenstemming was met de beoordelingen van de stage en nauw aansluiten met de beoordelingen door de praktijkpedagoog, de mentor, de directie van de stageschool en de extra bezoekende student. Hieruit kan redelijkerwijze geconcludeerd worden dat verzoekende partij niet alle competenties heeft bereikt'.
- Wat de totstandkoming van het eindresultaat betreft: 'de student moet voor elk van de functionele eenheden van de basiscompetenties en attitudes voldoende halen. De eindstage is de belangrijkste en weegt zwaarder door in de eindscore. Verzoekende partij behaalde een onvoldoende op vier van de tien functionele eenheden.'

De overige grieven die betrekking hadden op het verloop van de interne procedure worden eveneens door de interne beroepscommissie als ongegrond beschouwd en doen geen afbreuk aan het feit dat verzoekende partij geen voldoende behaalde op haar eindstage.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 5 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 februari 2012 en 9 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 februari 2012 tegen de beslissing van 9 februari 2012 en tegen het uitblijven van de beslissing op intern beroep.

Dit eerste beroep is in principe zonder voorwerp geworden aangezien de interne beroepsinstantie alsnog een beslissing heeft genomen op 2 maart 2012, zij het dat die pas op die datum - na het verstrijken van de termijn van 15 kalenderdagen is genomen en bekendgemaakt. Het feit dat de beslissing laattijdig is genomen tast, behoudens andersluidende bepaling, de geldigheid van de genomen interne beroepsbeslissing niet aan. In casu betreft het geen vervaltermijn.

Verzoekende partij diende vervolgens een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend

schrijven van 9 maart 2012 nadat de beslissing op intern beroep van vrijdag 2 maart 2012 is genomen en aangetekend verstuurd op 5 maart 2012. Verzoekende partij heeft ten vroegste op dinsdag 6 maart 2012 kunnen kennis nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf woensdag 7 maart 2012.

Het beroep van vrijdag 9 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op het feit dat de beoordeling van de eindstage niet correct is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat zij niet akkoord gaat met de beslissing van de examencommissie om haar een score van 8/20 toe te kennen voor haar tweede stage of eindstage binnen het Opleidingsonderdeel

Zij stelt dat deze beslissing niet te begrijpen is gezien de stage even goed verlopen is als de eerste stage waarvoor zij 12/20 haalde.

Zij heeft op dezelfde manier de tweede stage voortgezet gezien zij tijdens haar eerste stage wel goede commentaar kreeg. Zij stelt dat zij wel degelijk de eindcompetenties heeft verworven en dat zij klaar is om voor de klas te staan.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat de uiteindelijke juridische verantwoordelijkheid voor de toekenning van een quoteringscijfer bij de hogeschool ligt. De praktijkpedagoog van de hogeschool en het docententeam houden wel rekening met de opmerkingen van de mentor. Uit het syntheseformulier van de eindstage blijkt dat studente een onvoldoende scoorde op 4 van de 10 functionele gehelen van de basiscompetenties.

Verwerende partij bespreekt in haar antwoordnota de evaluatie voor vijf functionele gehelen van de basiscompetenties.

Verwerende partij verwijst ook naar de algemene beoordeling van de eindstage waarin wordt gesteld dat op basis van de vaststelling van deze werkpunten verzoekende partij de vereiste basiscompetenties en in het bijzonder de functionele gehelen "de leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen, "de leraar als inhoudelijk expert" en "de leraar als organisator" niet verworven heeft.

Verwerende partij stelt tot slot dat verzoekende partij haar stageschriftje niet heeft ingediend. Dit document is een begeleidingsinstrument voor de student met ad hoc commentaar, suggesties en feedback van de mentor en is coachend en motiverend bedoeld.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op het feit dat de eindscore niet correct is tot stand gekomen.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij herhaalt de beslissing om een 8/20 toe te kennen voor het Opleidingsonderdeelniet te begrijpen is aangezien zij verder gedaan heeft zoals ze bezig was tijdens de eerste stage en toen wel goede commentaar kreeg. Verzoekende partij stelt dat ze de basiscompetenties wel verworven heeft tijdens de opleiding en klaar is om voor de klas te staan.

Verwerende partij

Verwerende partij verwijst in eerste instantie naarvan het onderwijs- en examenreglement 2011-2012 waarin staat vermeld dat het examencijfer over één opleidingsonderdeel niet noodzakelijk het gewogen gemiddelde van de evaluaties van de verschillende onderwijsleeractiviteiten is.

Verwerende partij legt uit dat het totaalresultaat voor het Opleidingsonderdeelbestaat uit twee deelresultaten voor twee verschillende stageperiodes, waarvoor verzoekster volgende deelscores behaalde:

- Stageperiode 1: 12/20
- Eindstage: 8/20

Zij verwijst naar de ECTS-fiche voor het Opleidingsonderdeel waarin staat dat studenten aan het einde vanstartbekwaamheid moeten tonen, hetgeen betekent dat studenten alle decretaal bepaalde basiscompetenties en attitudes beheersen. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij tijdens haar eindstage een onvoldoende op 4 van de 10 functionele gehelen van basiscompetenties.

Verwerende partij stelt dat de eindstage de laatste stageperiode is en ook de langste in duur (4 weken i.p.v. 2 weken), waardoor deze stage relatief zwaarder doorweegt dan de eerste stageperiode in de eindbeoordeling van het opleidingsonderdeel

Omdat destage doorslaggevend is in het aantonen van het bezitten en beheersen van de noodzakelijke competenties als leraar, kan besloten worden dat verzoekende partij de basiscompetenties niet beheerst.

5.2.2. Beoordeling door de Raad van beide middelen samen

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de door de verzoekende partij bijgebrachte stukken 101 en 102 blijkt dat de eerste stageperiode (11-21 oktober 2011, klas van 12 kleuter, 2,5 – 3 jaar) redelijk goed beoordeeld werd (12/20).

De verzoekende partij brengt ook stukken bij die betrekking hebben op de tweede stageperiode (stukken 103.1, 103.2 en 103.4, duur vier weken, klas van 5-jarigen, variërend in aantal van 8 tot 20), waaruit blijkt dat de verzoekende partij consistent zwak scoort op een groot aantal competenties. In het licht van deze evaluaties, die door de verzoekende partij enkel maar worden tegengesproken met het argument dat zij deze stage deed zoals de eerste stage en het gevoel heeft dat zij wel gereed is om voor de klas te staan, kan niet gesteld worden dat het resultaat voor de tweede stage – 8/20 – onredelijk is.

Wat betreft het eindresultaat voor het hele opleidingsonderdeel – 8/20 – laat de verwerende partij gelden dat dit niet het rekenkundig gemiddelde is van de twee stageperiodes; zij wijst op een aantal competenties waarvan op gemotiveerde wijze wordt aangetoond dat de verzoekende partij die niet of niet voldoende bereikt heeft, en op de langere duur van de tweede stageperiode – 4 weken – in vergelijking met de duur van de eerste stageperiode – 2 weken.

De Raad kan aanvaarden dat het eindresultaat niet het rekenkundige gemiddelde is van de evaluaties van de twee stageperiodes, en de Raad stelt verder vast dat de uitvoerige motivatie van de tekorten voor een aantal competenties door de verzoekende partij niet ernstig wordt weerlegd. Niettemin moet de verwerende partij aantonen op welke wijze zij de evaluatie van de eerste stageperiode – 12/20 – in de eindevaluatie betrokken heeft. Dat is niet het geval. Ook al moet het eindresultaat niet het rekenkundige gemiddelde zijn van de evaluaties van beide stageperiodes, het eindresultaat zoals het nu is vastgesteld wekt de indruk dat er met het resultaat van de eerste stageperiode, waar bij veronderstelling toch ook een aantal competenties beoordeeld werd, in het geheel niet in de eindevaluatie betrokken werd.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur. Zij formuleert dienaangaande drie grieven.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat in een eerste onderdeel dat wat de 'documenten eindscore' betreft zij deze laattijdig heeft kunnen inzien met name op 13 februari 2012 (nadat de beslissing reeds was genomen) en dat daar elementen in vermeld staan die verkeerdelijk als uitspraken van haar worden beschouwd maar die ze nooit heeft gezegd. Verzoekende partij stelt dat het verslag eenzijdig is.

Verwerende partij stelt dat de beslissing van de examencommissie dateert van donderdag 9 februari 2012. Documenten met eindresultaten worden pas na het nemen van de beslissing ter beschikking gesteld van studenten. Studenten voor wie de beslissing negatief is kunnen op dat moment de documenten niet alleen ophalen maar tevens persoonlijke toelichting krijgen. Verzoekende partij heeft afgezien van deze mogelijkheid en liet verstaan onmiddellijk een interne beroepsprocedure te willen starten. Op maandag 13 februari 2012 heeft verzoekende partij alsnog haar documenten opgehaald.

Verwerende partij ziet geen reden om te twijfelen aan de waarachtigheid van deze documenten. Dit doet overigens geen afbreuk aan het feit dat studente heel wat tekorten vertoonde tijdens haar eindstage waardoor zij een onvoldoende scoorde.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel dat zij haar 'stage map/agenda/stage portfolio' niet heeft kunnen meenemen ook niet op 13 februari 2012. Zij had deze nodig voor haar intern onderzoek.

Wanneer zij op 28 februari 2012 langs ging voor de documenten bleken deze in bezit van de praktijkpedagoog.

Dit was niet de echte reden. De verwerende partij ging ervanuit dat de verzoekende partij aanpassingen zou aanbrengen. Deze documenten zijn eigendom van de verzoekende partij en gezien zij geen inzage meer kreeg heeft zij verdere stappen ondernomen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij mondeling had aangegeven intern beroep te zullen instellen.

In afwachting van ontvangst van het beroepschrift verzamelde zij reeds de nodige documenten, waaronder de stage map/agenda/stage portfolio.

Dit laatste vormt een eigen werkstuk en verzoekende partij had derhalve kennis van de inhoud hiervan. Verzoekende partij beschikt ook over een elektronische versie van de stagemap/agenda/stageportfolio.

Verwerende partij stelt dat zij wou vermijden dat de stagemap/agenda/stageportfolio naderhand aangepast zou worden, bijvoorbeeld door kwaliteitsvolle stagevoorbereidingen na de eigenlijke stage aan de map toe te voegen.

Verwerende partij wijst erop dat verzoekende partij nooit om inzage gevraagd heeft maar wel om de teruggave van haar originele stagemap/agenda/stageportfolio. Verwerende partij wenst tot slot te wijzen op het feit dat het niet ongebruikelijk is dat de praktijkpedagogen de werkstukken van studenten mee naar huis nemen om deze daar te bekijken.

Derde onderdeel

Verzoekende partij stelt in een derde onderdeel dat de interne beroepsbeslissing laattijdig is genomen. Verzoekende partij gaat niet akkoord met deze gang van zaken. De verwerende partij heeft nagelaten haar verzoekschrift af te halen terwijl dit een rechtsgeldig document is.

Verwerende partij stelt dat het initieel aangetekend verzoekschrift van verzoekende partij niet ontvangen is omwille van een ongelukkig administratief misverstand. Verzoekende partij mag hiervan niet het slachtoffer zijn en verwerende partij heeft dan ook het intern beroep te gronde behandeld.

5.3.2. Beoordeling door de Raad wat de drie onderdelen betreft

De gebrekkige communicatie tast op zich de regelmatigheid van de bestreden beslissingen niet aan.

De verzoekende partij toont voorts niet aan op welke wijze de door haar aangeklaagde fouten in de communicatie en gebrek aan inzage in stukken haar belet heeft om op volwaardige wijze gebruik te maken van haar recht om in beroep te komen bij de Raad.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van van 25 februari 2012 zonder voorwerp is en het beroep van 9 maart 2012 ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 9 februari 2012 en de beslissing van de interne beroepscommissie van 2 maart 2012 worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 6 april 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 22 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2012/039 – 22 maart 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 maart 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 20 februari 2012 van de Beroepscommissie waarbij het intern beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de Examencommissie van 10 februari 2012 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleiding 'Bachelor in het Onderwijs: Secundair onderwijs, ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde jaar van de professionele Bachelor in het Onderwijs: Secundair Onderwijs, afstudeerrichting
.....

Het beroep betreft de ongegrondverklaring van het interne beroep tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de student niet geslaagd werd verklaard voor de opleiding omwille van een 8/20 voor het opleidingsonderdeel '..... (27 studiepunten) en een 7/20 voor het opleidingsonderdeel '..... (5 studiepunten). Het beroep betreft specifiek het tekort van 8/20 voor het opleidingsonderdeel stage.

3.2. Op 31 januari 2012 diende verzoekende partij een eerste intern beroep in tegen de beslissing van de stagecommissie waarbij werd besloten dat deze student niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel 'stage' in de derde opleidingsfase van de bachelor. Het beroep werd ontvankelijk en gegrond verklaard.

Bij de beslissing van de Beroepscommissie op 1 februari 2012 vroeg de Beroepscommissie aan de stagecommissie om opnieuw samen te komen in buitengewone zitting om duidelijkheid te scheppen over de totstandkoming van het uiteindelijke stageoordeel (toen nog een 6/10) aan de hand van een gemotiveerd schrijven, aangevuld met de nodige documenten die hebben geleid tot het eindoordeel voor het opleidingsonderdeel 'stage'.

Na opnieuw te zijn samengekomen heeft de stagecommissie in buitengewone zitting op 3 februari 2012 de stagebeoordeling aangepast van een 6/20 naar een 8/20.

De examencommissie oordeelde op datum van 10 februari 2012 niet geslaagd voor de opleiding met volgend resultaat:

- Stages (27 studiepunten) 8/20

- (5 studiepunten) 7/20

Behaald resultaat: Niet geslaagd met 54,03 %

Verzoekende partij stelde vervolgens op datum van 12 februari 2012 opnieuw een intern beroep in bij de Beroepscommissie van de onderwijsinstelling, ditmaal tegen de beslissing van de examencommissie op datum van 10 februari 2012.

Het intern beroep van verzoekende partij steunde op de volgende grieven die uitsluitend ten aanzien van de evaluatie van de 'stage' worden geformuleerd:

- verzoekende partij meent niet onpartijdig te zijn behandeld;
- de stage bevat niet alleen de stage waarvoor verzoekende partij minder goed presteerde maar ook de stages waarvoor zij overwegend 'zeer goed' gequoteerd werd door haar mentoren. Zij beklaagt het feit dat er te veel aandacht gegeven wordt aan de stages lesgeven;
- tijdens de eerste stagecommissie was haar dossier van de stages zelfs niet aanwezig bij de beoordeling van het globale vak stage en de manier waarop het dossier teruggevonden werd voor de stagecommissie in buitengewone zitting is op zijn minst verdacht;
- het hebben van werkpunten is een normale zaak en de begeleiding en hulp ter zake door de mentoren liet te wensen over.

3.3. Bij beslissing van de Beroepscommissie genomen op datum van 20 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werden samengevat volgende argumenten aangehaald:

- de beoordelingen door de stagementoren van de stage '.....' geven een wisselvallig beeld van verzoekende partij; dezelfde belangrijke werkpunten blijven terugkomen;
- er is een verschil tussen werkpunten betreffende het finetunen van het lesgeven en werkpunten betreffende basisvaardigheden in het lesgeven;
- de stagecommissie en de stagebegeleiders zijn onvoldoende transparant opgetreden naar de student toe over hoe het uiteindelijke stagepunt is vastgesteld;
- op geen enkele wijze wordt de professionaliteit en de objectiviteit van de stagebegeleiders in twijfel getrokken. Dezelfde werkpunten blijven terugkomen en de student is hier meerder keren op gewezen doorheen de stages.
- de eindbeoordeling van de stagecommissie mag niet worden beschouwd als een mathematisch gemiddelde van eerdere feedback. Dit is terug te vinden in het stagevademecum;
- de student was doorheen het afgelopen semester voldoende op de hoogte van het feit dat zijn prestaties voor het opleidingsonderdeel 'stage' onvoldoende waren;
- de student was onvoldoende op de hoogte van de mate waarmee er rekening zou worden gehouden met de eerdere beoordeling van zijn prestaties voor 'bewegingsrecreatie', niettegenstaande het stagevademecum duidelijk aangeeft dat de beoordeling een holistisch karakter heeft.

De Beroepscommissie concludeerde dat omwille van bovenstaande overwegingen het toegekende stagecijfer van 8/20 een terechte weergave is van de door de student geleverde prestaties.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep genomen maandag 20 februari 2012. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op maandag 27 februari 2012 kennis heeft gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 28 februari 2012.

Het beroep van vrijdag 2 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij wijst op enkele onregelmatigheden

Zij stelt onder meer dat bepaalde begeleiders van verwerende partij haar niet objectief behandeld hebben. Een voorbeeld van die houding tegenover verzoekende partij is dat een betrokken lector het al had over advocaten om het uit te vechten terwijl er op die moment nog slechts sprake was van een 'interne' procedure. Ook verwijst verzoekende partij naar de mails van de betreffende lector waaruit blijkt dat hij de motivatie van verzoekende partij in twijfel trekt op basis van stages van de voorgaande jaren en geen evolutie wil merken. De mails doen blijken van een negatieve vooringenomenheid tegenover verzoekende partij.

Verzoekende partij merkt verder op dat in het ingediende beroepsdossier tegen de beslissing van de examencommissie heel wat meer opmerkingen staan dan diegene waarop zij hun beslissing hebben gebaseerd. Zij stelt dat er bijvoorbeeld niet gesproken wordt over het feit dat men bij de eerste samenkomst van de stagecommissie zijn hele-dossier kwijt was. Er werd bij de quoterings dus geen rekening gehouden met de evaluaties van de stage. Wanneer men door de beslissing van de beroepscommissie een tweede keer moest samenkomen, had men het dossier teruggevonden maar zonder verzoekende partij hiervan op de hoogte te brengen. Wanneer verzoekende partij een kopie ging vragen van het dossier stelde de stagecoördinator dat het betreffende document niet in haar bezit was wat later wel het geval bleek te zijn.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat de stagebegeleiders allen dezelfde evaluatiecriteria hanteren om een stage te beoordelen net als de mentoren van de stagescholen. In de loop van de stage hebben drie verschillende stagebegeleiders een bezoek gebracht tijdens de stagelessen van verzoekende partij. In totaal zijn er zeven stagebezoeken geweest tijdens 7 weken reguliere stage. Na de eerste bezoeken werd een derde mening gevraagd omdat de stage niet goed bleek te evolueren. Alle stagebegeleiders zijn tot dezelfde conclusie gekomen: dat de bezochte stageles onvoldoende waren. Dat werd steeds ook zo gecommuniceerd aan de verzoekende partij. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij ook zelf aangaf dat haar lessen niet goed verliepen. Zij vecht dus niet het oordeel van de stagebegeleiders aan, wel de uiteindelijke 'overall' beslissing van de stagecommissie.

Verwerende partij stelt ten tweede dat ook de stagebeoordelingen van de stagementoren niet onverdeeld positief en dezelfde werkpunten steeds blijven terugkomen. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar het stagedossier waarin alle beoordelingsformulieren van

zowel mentoren en evaluaties via het elektronisch platform ter ondersteuning van de stages van lectoren op lesstages zijn toegevoegd.

Verwerende partij stelt ten derde dat verzoekende partij zoals bleek uit het gesprek dd. 20 februari haar werkpunten toeschrijft aan externe elementen. Zij vindt het niet terecht dat zij op haar werkpunten wordt afgerekend. Toch is er volgens de stagecommissie een verschil betreffende het finetunen van het lesgeven en werkpunten betreffende basisvaardigheden in het lesgeven, die verzoekende partij – blijkens de beoordelingen van stagementoren en stagebegeleiders – onvoldoende beheerst.

De verwerende partij wijst tot slot op de stageresultaten die verzoekende partij vorige academiejaren tot dusver heeft behaald, waaruit blijkt dat zij globaal genomen telkens een 12/20 behaalde (..... 15/20 en 9/20). Vorig academiejaar werd de stage (het gedeelte) stopgezet.

Omdat het gedeelte goed liep en ter motivatie heeft zij deze stage uitzonderlijk mogen afronden. Zo had zij in het volgende academiejaar (2011-2012) de tijd om zich te focussen op de stages

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Van de vooringenomenheid van sommige leerkrachten, waarvan de verzoekende partij gewag maakt, brengt zij buiten de bewering dat zulks het geval was, geen bewijselementen bij, zodat zij tekort schiet in haar bewijslast.

Het dossier, deel van het opleidingsonderdeel 'Stage 3', oorspronkelijk niet betrokken in de evaluatie van het opleidingsonderdeel, werd na een eerste intern ontvankelijk en gegrond beroep door de examencommissie wel in haar beraadslaging betrokken, zodat die klacht, gericht tegen een niet in het geding zijnde beslissing, niet gegrond is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de gebrekkige begeleiding.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat zij niet werd geholpen met haar werkpunten. Zij werd enkel nadien aangesproken over de negatieve punten van haar lessen maar er werd niets voorgesteld om aan deze punten te werken. Zij verwijst naar een mailbericht van een betrokken lector waaruit blijkt dat zij liever geen mails wilt ontvangen na een bezoek en dat een stagebespreking wel zou volgen na de stageperiode.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat zij een studentendecaan in dienst heeft bij wie om extra begeleiding kan gevraagd worden. Verzoekende partij heeft nooit om extra begeleiding of hulp wat haar stressprobleem betreft gevraagd.

Verwerende partij stelt dat zij bijna elke week op stagebezoek geweest zijn om de evolutie in het lesgeven te kunnen observeren. Na de stagebezoeken ontvangen studenten feedback en tevens online feedback via het elektronisch platform. Na een stageperiode is er voor elke student die stage loopt een afsluitend stagegesprek op de hogeschool.

Verwerende partij stelt tot slot dat de stagecoördinator in overleg met verzoekende partij haar lesweken voldoende heeft gespreid omdat een degelijke voorbereiding voor haar onontbeerlijk zou zijn. Het gaat om 'slechts' 10 lesuren per week, waarvoor zij vaak nog een extra week voorbereiding heeft. Verzoekende partij was op de hoogte van dit schema van bij de aanvang.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Behoudens uitzonderlijke omstandigheden is een gebrekkige begeleiding geen reden om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen.

In deze zaak stelt de verzoekende partij dat zij van haar begeleiders alleen maar negatieve kritiek kreeg, maar afgezien nog van het feit dat zij daarvan geen bewijzen bijbrengt, is een kritische begeleiding daarom nog geen gebrekkige begeleiding, laat staan een zodanig gebrekkige begeleiding dat daarvan een beslissende invloed op de evaluatie is uitgegaan. Overigens wijst de verwerende partij er terecht op dat de verzoekende partij, zo zij dat nodig achtte, een beroep had kunnen doen op extra begeleiding, wat zij niet gedaan heeft.

Het middel is niet gegrond.

5.3 Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op het feit dat een 8/20 geen correct cijfer is omdat dit cijfer geen weerspiegeling vormt van een evenwaardigheid tussen beide onderdelen. De verdeling van de cijfers van de afzonderlijke stages gebeurt op een subjectieve manier.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste op dat er volgens verwerende partij geen andere opties mogelijk zijn met deze opleiding dan lesgeven. Er wordt geen aandacht geschonken aan de 'keuzestages' nochtans ook onderdeel van het globale vak 'Stage 3'.

Deze stages haar veel beter dan lesgeven en zij werd hier 'goed' tot 'zeer goed' op geciteerd. Er wordt geen rekening gehouden met haar goede tot zeer goede keuzestages en haar positieve evolutie bij het lesgeven. Zij verwijst naar de-stage te

Verzoekende partij werpt verder ook op dat nergens is terug te vinden hoe zij beoordeeld werd voor Er zijn geen objectieve gegevens die op papier staan over de beoordeling. Het is haar nog steeds niet duidelijk in welke mate de positieve beoordeling van haar stages zijn meegenomen bij de totstandkoming van het uiteindelijke stagecijfer van een 6/20 nadien aangepast naar een 8/20. Als men ervan uit zou gaan dat haar stage zonder haar positieve stages een 6/20 uitmaakt, dan zou ingeval van evenwaardigheid van het onderdeel, zeker een voldoende resultaat bereikt.

Als men ervan uit zou gaan dat het resultaat mathematisch zou berekend worden zou dit betekenen dat de student slechts een 10/20 zou hebben voor de stages wat niet het geval is gezien zij steeds beoordeeld werd met een 'goed' tot 'zeer goed'. Ook al stelt het reglement dat het cijfer geen rekenkundige som is van punten verworven voor de aparte onderdelen gaat het hier wel om heel vrije interpretatie waarbij geen aandacht wordt geschonken aan het onderdeel en enkel aan het onderdeel lesgeven in

Verzoekende partij stelt tot slot dat als men wil studeren men er moet bijnemen en men geen andere keuze heeft. Ook als men wil doen moet men er verplicht bijnemen wat aangeeft dat er sprake is van gelijkwaardigheid van beide richtingsonderdelen. Dit wordt zo ook aangegeven in de informatiebrochure voor lerarenopleiding 2012-2013.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat het eindcijfer voor het opleidingsonderdeel stage geen rekenkundig gemiddelde is. Dit staat duidelijk vermeld in de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel, op de interne website van de hogeschool en in het Stagevademecum dat door alle studenten gekend moet zijn. In de betreffende stagewijzer staat vermeld dat het opleidingsonderdeel 'stage 3' beschouwd wordt als één vak, waarvoor één punt wordt toegekend.

Verwerende partij geeft verder aan in de antwoordnota hoe het beoordelingsproces verloopt. De stagecommissie oordeelt op basis van een eindoordeel van een team over de vooropgestelde criteria of een student al of niet geslaagd is voor stage en kan overgaan naar een volgend jaar dan wel starten in het beroep.

Het team heeft in casu op die manier gezorgd voor een intensieve begeleiding en heeft moeten vaststellen dat de student er niet in geslaagd is om aan te tonen dat zij aan de voor dit opleidingsonderdeel vooropgestelde criteria kan beantwoorden.

Verwerende partij benadrukt dat verwacht wordt dat een student voor beide onderdelen kan

functioneren op een startbekwaam niveau. In casu werd keer op keer vastgesteld dat dit niet het geval is voor de verzoekende partij. Verzoekende partij betwist ook op geen enkele wijze een eventueel tekort voor het onderdeel 'stages'. Van beide onderdelen moet echter geen rekenkundig gemiddelde worden gemaakt om te komen tot het uiteindelijk cijfer. Verzoekende partij was hiervan op de hoogte.

Verwerende partij verwijst ook naar de ECTS-fiches met de doelstellingen van het opleidingsonderdeel '.....'. Dit opleidingsonderdeel tracht de student te ondersteunen in zijn stages. Het resultaat van verzoekende partij op dit onderdeel was een niet-tolereerbaar onvoldoende. Hiertegen heeft verzoekende partij geen bezwaar aangetekend wat aantoont dat verzoekende partij beseft dat zij nog belangrijke werkpunten heeft.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Volgens de Stagewijzer die de verwerende partij voorlegt, bevat de stage van het derde jaar een aantal onderdelen, nl. een administratieve stage, een observatiedag, een novemberstage en een praktijksemesterstage van 14 weken.

Voor wat de evaluatie betreft bepaalt het Stagevademecum: "Na iedere stage en op het einde van het academiejaar plant de voltallige examencommissie een evaluatievergadering. De stagecommissie bestaat uit alle betrokken stagebegeleiders. De evaluaties gebeuren op basis van bewijsmateriaal dat in de loop van de betreffende stage (tussentijdse evaluatie) of van het voorbije academiejaar(eindevaluatie) verzameld werd. Het bewijsmateriaal kan van verschillende aard zijn. In de eerste plaats gaat het om beoordelingsformulieren van de stagementoren en de verslagen die de stagebegeleiders hebben opgemaakt tijdens de stagebezoeken, maar het kan ook gaan om informatie die telefonisch werd meegedeeld, om brieven en e-mails, om gesprekken met stagementoren, enz. De uiteindelijke beslissing wordt genomen door de voltallige stagecommissie en het syntheseverslag wordt door alle leden van de stagecommissie voor akkoord ondertekend." (punt 7 van het vademecum).

De ruime en zeer algemeen geformuleerde gegevens waarmee de stagecommissie rekening mag houden bij het maken van de evaluatie, maken dat de afweging waartoe zij gekomen is ook voldoende duidelijk gemaakt moet worden.

Uit de meegedeelde stukken blijkt voldoende dat de stage niet goed was, maar het blijkt niet op welke wijze de commissie bij de heroverweging die resultaten in weging heeft gebracht met de resultaten van het deel (stage die de verzoekende partij uitzonderlijk in het academiejaar 2010-2011 heeft volbracht) noch met de andere delen van het opleidingsonderdeel. Evenmin is duidelijk tot welk deel het element '.....' moet gerekend worden. Dit geldt evenzeer voor het gedeelte '.....'.

Daardoor is de Raad niet in staat na te gaan of de betwiste evaluatie naar behoren is gemotiveerd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Gelet op het in de aangegeven mate gegrond bevonden derde middel behoeven de overige middelen geen antwoord.

5.6 Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 20 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 6 april 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 maart 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jean Goossens

De secretaris,

Karla Van Lint

Zitting van 6 april 2012

Rolnr. 2012/049 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Politieke en sociale geschiedenis' en tegen de beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor Sociaal werk.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Politieke en sociale geschiedenis'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Algemeen Directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 5 maart 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen onregelmatigheden noch materiële vergissingen konden worden vastgesteld. Er werd geconcludeerd dat de verzoekende partij duidelijk en tijdig werd geïnformeerd over de gehanteerde evaluatievorm. Het examencijfer voor het opleidingsonderdeel 'Politieke en sociale geschiedenis' is derhalve correct tot stand gekomen volgens de Interne Beroepscommissie.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 9 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 maart 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 9 maart 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 10 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 maart 2012.

Het beroep van 14 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1 Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij het niet eens is met de score van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Politieke en sociale geschiedenis'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij ten onrechte een resultaat van 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Politieke en sociale geschiedenis'.

Verzoekende partij werpt op dat zij een hoger resultaat zou hebben behaald indien de examenvragen duidelijker waren gesteld. Zo werd er verwacht dat de opsomming in chronologische volgorde staat, terwijl dit nergens in de vraag is vermeld. Verzoekende partij haalt een voorbeeld aan van een examenvraag waar zij meer punten op verdiende.

Verzoekende partij stelt dat sommige examenvragen uit meerdere onderdelen bestaan en dat er niet wordt aangegeven op hoeveel punten ieder onderdeel staat.

Verder werpt de verzoekende partij op dat er normaal een schriftelijk examen is en een permanente evaluatie. Bij studenten met een geïndividualiseerd traject, zoals de verzoekende partij, valt de permanente evaluatie weg. Ook hier is de verzoekende partij niet mee akkoord vermits in de studiefiche staat dat studenten met een geïndividualiseerd jaarprogramma een aangepaste examenvorm krijgen. De verzoekende partij dacht dan ook dat zij extra examenvragen zou krijgen omdat zij volledig op het schriftelijk examen werd geëvalueerd. Dit is in casu niet gebeurd, terwijl dit vorig academiejaar wel het geval was.

De verzoekende partij meent dus dat zij ten onrechte een onvoldoende behaalde. Zij behaalde 36,5/80, wat 4,5625/10 is en 9,125/20.

Verwerende partij stelt dat de Raad een beslissing enkel kan vernietigen indien deze niet reglementair of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de examenbeslissing echter wel regelmatig genomen en is deze ook niet kennelijk onredelijk.

Verwerende partij geeft aan dat de bemerkingen van de verzoekende partij werden onderzocht en weerlegd in de interne beroepsprocedure. Uit de studiefiche blijkt dat GIT-studenten voor 100 % geëvalueerd worden op basis van het schriftelijke examen. De verzoekende partij was hiervan op de hoogte (wat blijkt uit het verzoekschrift). Uit niets blijkt dat de verzoekende partij bijkomende vragen zou moeten hebben gekregen.

Verwerende partij merkt op dat de Interne Beroepscommissie de examenkopij van de verzoekende partij heeft vergeleken met het modelvoorbeeld, vergezeld van de verdeelsleutel. Hieruit werd besloten dat het desbetreffende examen correct werd verbeterd en er dat er geen sprake is van een onregelmatigheid of een materiële vergissing. In het voorbeeld dat de verzoekende partij opwerpt werd haar antwoord vergeleken met het modelantwoord en er kan geen hogere score worden gegeven. Het gegeven dat voor een

opleidingsonderdeel als geschiedenis een zekere chronologie moet worden gerespecteerd lijkt logisch.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij klaagt in de eerste plaats erover dat de vragen niet duidelijk zijn geformuleerd en dat de verdeling van de punten voor onderdelen van vragen niet duidelijk is aangegeven.

De door de verzoekende partij aangeklaagde onduidelijkheid van de vraagstelling wordt alleen maar geconcretiseerd voor een vraag waaruit volgens de verzoekende partij niet zou blijken dat ook een chronologisch overzicht werd verwacht. Deze klacht is niet gegrond. Daar in de vraagstelling het woord “stapsgewijs” gebruikt is, is het zeker niet onredelijk een antwoord te verwachten dat een chronologisch overzicht geeft. Voor het overige is deze klacht niet onderbouwd en niet gegrond.

Wat de klacht betreft dat de onderverdeling van de punten per vraag niet werd gespecificeerd toont de verzoekende partij niet aan op welke wijze dit euvel het resultaat beïnvloed heeft. De klacht is niet gegrond.

De voor het eerst in de nota van wederantwoord geformuleerde grief dat de verplichting om binnen een beperkte ruimte te antwoorden maakte dat geen volledig antwoord kon worden gegeven is niet ontvankelijk, daar niets dat de verzoekende partij belette deze grief reeds in haar verzoekschrift aan te voeren.

De verzoekende partij klaagt in de tweede plaats erover dat zij, als student met een geïndividualiseerd studietraject, in tegenstelling tot de reguliere studenten, alleen op het schriftelijk examen wordt geëvalueerd, terwijl de reguliere studenten voor 20% op het project worden geëvalueerd, en bij de tweede examenkans die 20% vervangen wordt door een extra vraag die op het project betrekking heeft; zij is van oordeel dat zij ook recht heeft op een extra vraag.

Vooreerst mag worden opgemerkt dat de studiefiche voor het opleidingsonderdeel ‘Politieke en sociale geschiedenis’ duidelijk vermeldt dat de GIT studenten bij beide examenkansen alleen op het schriftelijk examen worden geëvalueerd. Voorts kan worden vastgesteld dat de extra vraag van de reguliere studenten maar gesteld wordt bij de tweede examenkans, terwijl uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat het examen dat de verzoekende partij heeft afgelegd een eerste examenkans van het academiejaar was, en tenslotte valt niet in te zien hoe een extra vraag, die volgens de studiefiche betrekking heeft op het project waaraan een GIT student bij veronderstelling niet meegewerkt heeft, voor de verzoekende partij een voordeel zou kunnen opleveren. Alleszins is het niet onredelijk die extra vraag, die in de plaats komt van de evaluatie van het project, alleen te stellen aan die studenten die aan het project hebben meegewerkt. Dat aan de GIT studenten geen extra vraag wordt gesteld is dan ook niet discriminerend en niet onredelijk. Ook deze klacht is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/050 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'financieel management' en tegen de beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting KMO-Management.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'financieel management' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 5 maart 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de niet periode gebonden evaluatie correct verlopen is. Verder werd gestipuleerd dat de examenvragen helder en eenduidig waren geformuleerd en waar nodig correct geduid tijdens het examen. Het resultaat werd op een juiste wijze vastgesteld en er is geen sprake van een materiele vergissing. Er was ook geen ongelijke behandeling, vermits er enkel twee examenversies waren om fraude tegen te gaan. Ook het recht van de verzoekende partij op individuele onderwijsmaatregelen is niet geschonden.

Bovendien werd gesteld dat de individuele examenmaatregelen correct werden gerespecteerd. Ook werd er voldoende feedback gegeven

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 12 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 maart 2012. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 maart 2012.

Het beroep van 19 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een leerstoornis heeft waarvoor zij individuele maatregelen en examenfaciliteiten heeft bekomen. Door deze stoornis wordt de verzoekende partij sneller in de war gebracht bij niet eenduidige informatie en hierdoor maakt zij sneller fouten.

Verzoekende partij heeft kritiek op de wijze waarop informatie werd meegedeeld op het examen en op de manier waarop de taak werd geëvalueerd. De informatie, die nodig was om het examen op te lossen, werd slechts fragmentarisch meegedeeld tijdens het examen. Hierdoor was de verzoekende partij al aan de oefeningen begonnen waardoor deze foutief of onvolledig werden ingevuld en er verwarring ontstond.

Verzoekende partij verwijst tevens naar het feit dat de permanente evaluatie niet gebeurde conform de eerder gemaakte afspraken.

De verzoekende partij klaagt verder over de onduidelijke quoterings van de antwoordsleutel. Bovendien staan er volgens de verzoekende partij fouten in de examenopgaven. De feedbacksessie verliep ook chaotisch en er waren meerdere examenversies in omloop. Volgens de verzoekende partij is de permanente evaluatie slecht verlopen en kwam de quoterings onrechtmatig tot stand. De verzoekende partij stelt dat zij de competenties wel bereikt heeft.

Tenslotte werpt de verzoekende partij op dat het examen niet beoordeeld werd conform de individuele maatregelen. De docent hield geen rekening met de mondelinge toelichting die de verzoekende partij gaf. Verder werd de vraag van verzoekende partij om cursusmaterieel digitaal te bekomen, geweigerd. De verzoekende partij meent dan ook dat zij geen gelijke kansen kreeg om het examen succesvol af te leggen vermits de individuele maatregelen niet werden nageleefd.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de beslissing wel regelmatig genomen en is deze niet kennelijk onredelijk.

Verder werpt de verwerende partij op dat de verzoekende partij enkel die middelen kan

inroepen voor de Raad die zij ook in de interne beroepsprocedure heeft aangewend. Verwerende partij geeft aan dat het standpunt van het departement in de interne beroepsprocedure werd doorgenomen en de examenvragen en het modelantwoord werden gevoegd samen met de verantwoording van de punten. De grieven van de verzoekende partij werden onderzocht en weerlegd.

Verwerende partij stelt dat de doelstellingen en de eindcompetenties van het desbetreffende opleidingsonderdeel in de studiefiche staan en dat de studenten wel op de hoogte waren van wat van hen werd verwacht. De evaluatie is correct verlopen.

De verwerende partij stelt dat de docent uitleg gaf over de klacht i.v.m. de vragen op het examen. Dit werd door de Interne Beroepscommissie met de examenkopij en het modelexemplaar doorgenomen en geëvalueerd. Terecht werd geconcludeerd dat het examen correct werd verbeterd. De antwoorden van de verzoekende partij zijn onvolledig of foutief en de toegekende cijfers zijn verantwoord. Er is geen onregelmatigheid noch materiële vergissing gebeurd.

Verder stelt de verwerende partij dat er inderdaad twee versies van het examen waren met een identieke inhoud, anders opgemaakt, en dit om fraude tegen te gaan.

Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij inderdaad individuele examenmaatregelen bekomen heeft. Zo kan de verzoekende partij extra tijd vragen, mondelinge toelichting vragen, worden spelfouten niet in rekening gebracht en wordt er rekening gehouden met het feit dat er zich problemen kunnen voordoen bij het gebruik van vreemde talen. In casu is er geen schending van deze individuele maatregelen. Voor het schriftelijk examen werd extra tijd gevraagd en bekomen. Er werd ook een aanvraag ingediend om na het schriftelijk examen een mondelinge toelichting te geven, wat ook werd toegestaan, doch de verzoekende partij zag hier uiteindelijk van af. Tevens werd er geen rekening gehouden met taal- en spellingsfouten.

Tenslotte stelt de verwerende partij dat niet blijkt dat er een gebrekkige feedback was.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In deze zaak betwist de verzoekende partij vooreerst de evaluatie van sommige antwoorden die zij op de examenvragen gegeven heeft. In het interne beroep worden de klachten met betrekking tot die vragen duidelijk en begrijpelijk weerlegd, behalve hetgeen hierna besproken wordt. Uit de stukken van het dossier blijkt dat in vraag 4.1 een verticale doorlopende streep was aangebracht waarvan de docente tijdens het examen heeft toegegeven dat die daar ten onrechte stond. De verzoekende partij houdt voor dat zij omwille van die fout de laatste subvraag daarom verkeerd heeft beantwoord. Hoewel zij zelf deze fout had opgemerkt en aan de docente had meegedeeld, was zij gelet op haar beperkingen niet meer in de gelegenheid om op die vraag terug te komen. Het blijkt niet dat de interne beroepsinstantie hiermee rekening heeft gehouden en de klacht is in die mate gegrond.

Vervolgens klaagt zij erover dat haar slecht resultaat het gevolg is van het feit dat de faciliteiten die haar werden toegekend, gelet op haar beperkingen, niet correct werden nageleefd.

Zij klaagt over de onduidelijke vraagstelling die haar in de war heeft gebracht, het feit dat er twee examenversies circuleerden en dat zij geen mondelinge toelichting heeft kunnen geven bij haar antwoorden.

In het geval van de verzoekende partij kan worden aangenomen dat het naleven van de faciliteiten essentieel was voor een goed verloop van het examen.

Ter zitting is gebleken dat bij de oorspronkelijke examenopgaven het boekjaar (2010) niet vermeld was. Volgens de verzoekende partij is deze informatie ruim na het begin van het examen meegedeeld geweest. Door die laattijdigheid is zij, gelet op haar beperkingen, niet meer in staat geweest het aanzienlijk aantal vragen waarvoor dit gegeven cruciaal was, naar behoren te beantwoorden. Volgens de verwerende partij had de docente schriftelijke instructies gegeven aan de toezichthouder om deze informatie bij het begin van het examen mee te delen en is zij zelf bij het begin van het examen deze informatie nog komen

meedelen. In de huidige stand van het dossier beschikt de Raad niet over de mogelijkheden om over dit toch belangrijk punt te oordelen. De debatten worden heropend om de partijen in staat te stellen meer informatie over dit punt te verschaffen.

Wat de twee examenversies betreft stelt de verwerende partij dat het ging om hetzelfde examen maar op papier met twee verschillende kleuren. De verzoekende partij toont niet aan hoe het gebruik van twee verschillende kleuren haar een nadeel heeft kunnen berokkenen.

Wat de mondelinge toelichting bij de antwoorden betreft, stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij daarvan heeft afgezien, evenals een andere student. Daarna heeft zij nog wel vragen gesteld over het examen aan de examinerator, die daar niet op is ingegaan. Ook op dit punt ontbreekt feitelijke informatie die verschaft zou kunnen worden door de andere student die ook toelichting mocht geven. Het past ook de debatten op dit punt te heropenen.

De verzoekende partij stelt verder dat haar antwoorden niet werden geëvalueerd rekening houdend met de haar toegekende faciliteiten. Zij leidt dit af uit een verklaring van de examinatrice dat zij het examen van de verzoekende partij geëvalueerd had in het geheel van de examens. Afgezien van de vraag of uit een dergelijke verklaring kan worden afgeleid dat de examinatrice geëvalueerd heeft zonder rekening te houden met de faciliteiten die aan de verzoekende partij waren toegekend, blijft de verzoekende partij in gebreke aan te tonen op welke wijze de examinatrice geen rekening heeft gehouden met de faciliteiten: de verzoekende partij toont niet aan dat een of meer van haar antwoorden hoger geëvalueerd zouden moeten zijn dan het geval was omwille van de impact van de faciliteiten waarmee geen rekening zou zijn gehouden. Er is dus evenmin sprake van enige ongelijke behandeling van de verzoekende partij.

De klacht is niet gegrond.

De klacht tenslotte dat de feedback gebrekkig is geweest is niet gegrond, omdat een gebrekkige feedback geen invloed heeft op de evaluatie als zodanig.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging de debatten te heropenen om de partijen in staat te stellen, zo mogelijk, nadere toelichting te geven bij de hierboven vernoemde punten (bijkomende informatie tijdens het examen; verloop van de toelichting).

De verzoekende partij zal een bijkomende nota indienen uiterlijk op 20 april 2012.

De verwerende partij zal een bijkomende nota indienen uiterlijk op 27 april 2012.

Aldus beslist op 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/051 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 14 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor of science in de psychologie, afstudeerrichting klinische psychologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel Neuropsychologie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 maart 2012 een intern beroep in bij Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van Interne Beroepscommissie op datum van 14 maart 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep onontvankelijk was, vermits het laattijdig was.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 14 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of het besluit op intern beroep dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 14 maart 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 14 maart 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 15 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 16 maart 2012.

Het beroep van 19 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 14 maart 2012 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij aan de docent wel binnen de termijn van 5 dagen heeft laten weten dat zij intern beroep zou instellen.

Verzoekende partij werpt op dat zij op 14/2 feedback kreeg over het desbetreffende examen bij de assistent en pas 2 weken later mocht de verzoekende partij bij de docent langsgaan.

Verzoekende partij stelt derhalve dat zij het examen eerst met de Professor wou bespreken, alvorens intern beroep aan te tekenen en zij kreeg pas een afspraak op 28 februari.

Verzoekende partij vraagt haar interpretatie van 'zeer jonge kinderen' als peuters/kleuters en het antwoord op deze vraag als correct te beschouwen zodanig dat de score van 9/20 naar 10/20 gaat.

Verwerende partij verwijst artikel OER 2010-11 waarin wordt gestipuleerd dat studenten intern beroep kunnen instellen binnen een vervalttermijn van 5 kalenderdagen te rekenen vanaf de proclamatie van deze beslissing. Deze termijn is overgenomen uit artikel II.13 van het rechtspositiedecreet en vermits het een vervalttermijn is, kan er na deze termijn geen beroep meer worden ingesteld.

Verwerende partij stelt dat de mogelijkheid en de modaliteiten van intern beroep werden vermeld bij de kennisgeving van de bestreden beslissing. De bekendmaking van het examencijfer is op 10 februari 2012 gebeurd, zoals verzoekende partij zelf toegeeft. Het intern beroep is dan ook laattijdig en er is geen sprake van overmacht. Niets belette verzoekende partij immers om al intern beroep in te stellen ook al kon ze de docent nog niet om feedback vragen. Dit beroep zou dan, indien nodig, na de feedback kunnen worden aangevuld.

Verwerende partij stelt dan ook dat er duidelijke informatie op het elektronische puntenbriefje stond en de verzoekende partij wist dus dat het beroep bij de Rector moest worden ingediend. Het louter kenbaar maken van de betwisting aan de betrokken docent kan niet worden beschouwd als een intern beroep en kan geen verschoning inhouden van de laattijdigheid van het intern beroep.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas ingesteld worden nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet.^[1]

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervalttermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. Met 'proclamatie' wordt

de officiële bekendmaking van de resultaten bedoeld.

De beroepsmogelijkheid werd duidelijk vermeld op het puntenrapport.

Het intern beroep van 6 maart 2012 werd in casu laattijdig ingesteld vermits de proclamatie gebeurde op 10 februari 2012.

Bovendien erkent de verzoekende partij zelf dat zij kennis had van de examenbeslissing ruim meer dan vijf dagen voordat zij het interne beroep heeft ingesteld.

In de nota van wederantwoord laat de verzoekende partij nog gelden dat zij door overmacht niet in staat is geweest tijdig intern beroep in te stellen. De door haar ingeroepen feiten, namelijk dat ze er niet in slaagde tijdig een afspraak te maken met de examinator, en dat ze pas later ontdekt heeft wat er volgens haar fout was met de evaluatie, maken geen overmacht uit. Het is de kennisneming van de griefhoudende beslissing, en niet de kennisneming van eventuele onregelmatigheden ervan, die de beroepstermijn doen ingaan. Daar geen regelmatig intern beroep werd ingesteld, is het beroep bij de Raad niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet gegrond is.

De beslissing van 14 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/052 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 14 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor of science in de psychologie, afstudeerrichting klinische psychologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel Neuropsychologie waarbij de verzoekende partij 9/20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 maart 2012 via e-mail een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 14 maart 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep laattijdig was. Bovendien werd het niet aangetekend ingediend. Het beroep is dus onontvankelijk.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 14 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of het besluit op intern beroep dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 14 maart 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 14 maart 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 15 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 16 maart 2012.

Het beroep van 19 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 14 maart 2012 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij aan de docent wel binnen de termijn van 5 dagen heeft laten weten dat zij intern beroep zou instellen.

Verzoekende partij werpt op dat zij op 14/2 feedback kreeg over het desbetreffende examen bij de assistent en pas 2 weken later mocht de verzoekende partij bij de docent langsgaan.

Verzoekende partij stelt derhalve dat zij het examen eerst met de Professor wou bespreken, alvorens intern beroep aan te tekenen en zij kreeg pas een afspraak op 28 februari.

Verzoekende partij vraagt haar interpretatie van 'zeer jonge kinderen' als peuters/kleuters en het antwoord op deze vraag als correct te beschouwen zodanig dat de score van 9/20 naar 10/20 gaat.

Verwerende partij verwijst artikel OER 2010-11 waarin wordt gestipuleerd dat studenten intern beroep kunnen instellen binnen een vervaltermijn van 5 kalenderdagen te rekenen vanaf de proclamatie van deze beslissing. Deze termijn is overgenomen uit artikel II.13 van het rechtspositiedecreet en vermits het een vervaltermijn is, kan er na deze termijn geen beroep meer worden ingesteld.

Verwerende partij stelt dat de mogelijkheid en de modaliteiten van intern beroep werden vermeld bij de kennisgeving van de bestreden beslissing. De bekendmaking van het examencijfer is op 10 februari 2012 gebeurd, zoals verzoekende partij zelf toegeeft. Het intern beroep is dan ook laattijdig en er is geen sprake van overmacht. Niets belette verzoekende partij immers om al intern beroep in te stellen ook al kon ze de docent nog niet om feedback vragen. Dit beroep zou dan, indien nodig, na de feedback kunnen worden aangevuld.

Verwerende partij stelt dan ook dat er duidelijke informatie op het elektronische puntenbriefje stond en de verzoekende partij wist dus dat het beroep bij de Rector moest worden ingediend. Het louter kenbaar maken van de betwisting aan de betrokken docent kan niet worden beschouwd als een intern beroep en kan geen verschoning inhouden van de laattijdigheid van het intern beroep.

Bovendien stelt verwerende partij dat het intern beroep niet enkel laattijdig was, maar het intern beroep is ook niet bij aangetekend schrijven ingediend, hoewel dat op straffe van onontvankelijkheid wordt voorgeschreven door artikel OER.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas ingesteld worden nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet.^[1]

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern

beroep binnen een vervalt termijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. Met 'proclamatie' wordt de officiële bekendmaking van de resultaten bedoeld.

De beroepsmogelijkheid werd duidelijk vermeld op het puntenrapport.

Het intern beroep van 7 maart 2012 werd in casu laattijdig ingesteld vermits de proclamatie gebeurde op 10 februari 2012.

Bovendien erkent de verzoekende partij zelf dat zij kennis had van de examenbeslissing ruim meer dan vijf dagen voordat zij het interne beroep heeft ingesteld.

Daar geen regelmatig intern beroep werd ingesteld, is het beroep bij de Raad niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet gegrond is.

De beslissing van 14 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/054 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissingen waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleidingsonderdelen 'Pathologie en diagnostiek 1' en 'Pathologie en diagnostiek 2' en niet werd gedelibereerd en tegen de beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor verpleegkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissingen voor de opleidingsonderdelen 'Pathologie en diagnostiek 1' en 'Pathologie en diagnostiek 2' en het feit dat de verzoekende partij niet werd gedelibereerd.

De verzoekende partij behaalde 5/20 voor 'Pathologie en diagnostiek 1' en 5/20 voor 'Pathologie en diagnostiek 2'

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 5 maart 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beide examens werden voorgelegd aan een niet betrokken docent. Er werd geconcludeerd dat vage termen werden vermeden en er was geen

onduidelijkheid. Verder werd gesteld dat de punten op correcte wijze werden toegekend en dat de verzoekende partij niet aan de eindcompetenties voldeed.

De verzoekende partij voldoet niet aan de deliberatiecriteria en er werd door de examencommissie unaniem beslist om niet te delibereren. Tenslotte neemt de interne Beroepscommissie akte van het feit dat het examen (dat uitzonderlijk voortijdig werd ingericht voor twee studenten) georganiseerd werd in een lokaal waar ook administratieve taken worden uitgevoerd.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 9 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 maart 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 9 maart 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 12 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 13 maart 2012.

Het beroep van 17 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij een aantal klachten formuleert, die begrepen kunnen worden als het inroepen van een inbreuk op substantiële formaliteiten, het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet kan antwoorden op een schrijven daterend van 9/3/2021. Verzoekende partij werpt verder op dat zij voor alle andere examens en stages, behalve Pathologie, geslaagd is.

Verzoekende partij vraagt zich af waarop de examencommissie zich baseert om geen afwijking toe te staan om te delibereren, nu alle andere resultaten van de verzoekende partij goed waren.

Verzoekende partij stelt tenslotte dat de examenvragen duidelijk moeten worden gesteld, wat in casu niet het geval was.

Verwerende partij stelt dat haar schrijven dd. '9/3/2021' een foute datum vermeld, namelijk 2021 i.p.v. 2012. Het betreft een louter materiële vergissing, waar de verzoekende partij geen nadeel van heeft ondervonden.

De verwerende partij geeft verder aan dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen als deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werden de beslissingen wel regelmatig genomen en zijn deze niet kennelijk onredelijk.

Verwerende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie terecht het beroep ongegrond heeft verklaard. Het feit dat de verzoekende partij geslaagd is voor alle andere opleidingsonderdelen is irrelevant vermits ook voor de beide betwiste opleidingsonderdelen credits moeten worden behaald. Dit middel mist dan ook elke juridische grondslag.

Verwerende partij geeft verder aan dat door de Interne Beroepscommissie terecht werd

vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldeed aan de vereisten om gedelibereerd te worden. De deliberatiereglementering werd dan ook correct toegepast. De verzoekende partij behaalde twee keer 5/20 en bovendien hebben deze tekorten betrekking op 2 opleidingsonderdelen ten belope 4 studiepunten (8 SP. in totaal).

Tenslotte stelt de verwerende partij dat de kritiek van de verzoekende partij op het examen onterecht is. Het ging om een multiple choice examens waarbij één juist antwoord uit 4 mogelijkheden moet worden aangeduid. De verzoekende partij beantwoordde telkens 14 van de 20 vragen, waarvan er 7 juist waren en 7 fout. Voor de 7 juiste werden 7 punten toegekend, voor de 7 foute werd 2,31 punten ($7 \times -0,33$) afgetrokken, hetgeen telkens een resultaat van 4,69/20, afgerond 5/20 geeft. De twee examens werden ook voorgelegd aan een niet betrokken docent en er werd geconcludeerd dat bij het opstellen van de examens vage termen werden vermeden en dat er geen sprake is van enige onduidelijkheid.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De eerste klacht heeft betrekking op het feit dat de brief waarbij de interne beroepsbeslissing werd meegedeeld de datum draagt van 9 maart 2021. De klacht is niet gegrond, omdat deze onregelmatigheid in de mededeling geen invloed heeft op de rechtsmatigheid van de interne beroepsbeslissing, en voor zover die brief ook de modaliteiten vermeldt om in beroep te komen bij de Raad, deze klaarblijkelijke schrijffout de verzoekende partij niet misleid heeft over de termijn waarover zij beschikte om beroep in te stellen bij de Raad – het bewijs daarvan is dat zij dat beroep tijdig heeft ingediend.

Ten tweede stelt de verzoekende partij dat zij voor alle andere opleidingsonderdelen dan het opleidingsonderdeel Pathologie gunstig beoordeeld werd. In zoverre dit begrepen kan worden als een beroep op het redelijkheidsbeginsel, faalt de klacht. Het is niet omdat een student slaagt voor alle opleidingsonderdelen behalve een, dat daaruit moet worden afgeleid dat hij ook voor dat ene onderdeel geslaagd moet worden verklaard.

In de derde klacht doet de verzoekende partij een beroep op het motiveringsbeginsel; zij klaagt erover dat de examencommissie niet aangeeft op welke basis zij geen afwijking wil toestaan ondanks de andere gunstige resultaten.

Artikel van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij luidt als volgt:

“1° Een student die voor alle opleidingsonderdelen van zijn jaarprogramma minstens 10/20 heeft behaald, kan de aangevatte studies voor het behalen van het diploma verder zetten.

2° Een opleidingsonderdeel waarvoor de student in zijn jaarprogramma geen 10/20 heeft behaald, dient te worden hernomen. De examencommissie kan beslissen een opleidingsonderdeel te delibereren zodat het niet hernomen moet worden.”

Artikel bepaalt dat dezelfde criteria gelden bij een examenbeslissing over het toekennen van een diploma.

Mede in het licht van de deliberatieprincipes die door de verwerende partij vooraf werden bekendgemaakt, en gegeven dat de verzoekende partij voor twee opleidingsonderdelen 5/20 behaalde, behoefde de examencommissie niet nader te motiveren waarom ze van haar facultatieve deliberatiebevoegdheid in deze zaak geen gebruik had gemaakt. De klacht is niet gegrond.

Op de vierde plaats klaagt de verzoekende partij erover dat een aantal vragen onduidelijk geformuleerd waren. Behalve de verwijzing naar vragen 13 en 19, waar dit het geval zou zijn – maar zonder dat dit in enige mate wordt gepreciseerd -, en de conclusie dat de verzoekende partij zich daarom ook vragen stelt over de andere vragen, brengt de verzoekende partij geen enkel element aan dat die klacht onderbouwt. Ook deze klacht is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/055 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel microbiologie en tegen de beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het Schakeljaar tot master in de industriële wetenschappen: chemie / biochemie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 17 februari 2012 voor het opleidingsonderdeel microbiologie.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 5 maart 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de vragen helder en ondubbelzinnig waren en dat de door de examinerator als juist meegedeelde antwoorden overeenstemmen met de vragen. De punten zijn volgens de Interne Beroepscommissie correct vastgesteld.
Verder worden geen Engelstalige termen gevraagd op het examen en hetgeen in het Engels stond in de cursus werd tijdens de les toegelicht. De studenten waren dus in staat de leerstof te begrijpen en het examen correct op te lossen.
Tenslotte geeft de Interne Beroepscommissie aan dat de verzoekende partij op een foutief

tijdstip voor feedback kwam, maar dat de docent toch de nodige uitleg gaf. De verzoekende partij haalt veel voorbeelden aan in het intern beroep en daaruit blijkt dat deze voldoende kans had het examen in te zien en vragen te stellen. Het feedbackgesprek werd uiteindelijk beëindigd omdat het niet constructief verliep.

Het examen werd juist geëvalueerd en het resultaat 9/20 werd correct vastgesteld. De verzoekende partij voldoet immers niet aan de eindcompetenties van het desbetreffende opleidingsonderdeel.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 12 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 maart 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 12 maart 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 13 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 maart 2012.

Het beroep van 17 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich onder meer beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en een gebrekkige feedback.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de docent een uitgebreider antwoord verwachtte dan kan worden afgeleid uit de vraag. De verzoekende partij illustreert dit met voorbeelden.

Verder geeft de verzoekende partij aan dat sommige antwoorden correct waren, maar toch als foutief werden aangerekend.

Verzoekende partij werpt op dat zij geen correcte feedback heeft gekregen. Deze feedback werd ook ongepast beëindigd.

Verzoekende partij merkt op dat het desbetreffende examen later begon dan was aangekondigd en dat er geen derde persoon was bij het mondeling gedeelte zodanig dat er geen controle mogelijk is.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat de 'te kennen leerstof' niet werd overlopen en dat het gebruik van de presentatie niet werd vermeld als 'te kennen leerstof'.

Verder geeft de verzoekende partij aan dat tabellen en figuren uit de cursus niet werden besproken om juiste interpretatie mogelijk te maken.

De verzoekende partij stelt dat Engelstalige termen in de cursus niet worden vertaald, terwijl het een Nederlandstalig opleidingsonderdeel is.

De verzoekende partij geeft ook aan dat de docent sommige zaken niet correct heeft weergegeven naar de Interne Beroepscommissie toe.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat er binnen de korte beroepstermijn geen overleg mogelijk was met de docent. Hierdoor was het dossier voor de Interne Beroepscommissie onvoldoende gestaafd.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet

reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu is de desbetreffende beslissing wel regelmatig genomen en is deze niet kennelijk onredelijk. Verder geeft de verwerende partij aan dat enkel de grieven, zoals geformuleerd in het intern beroep in de procedure voor de Raad kunnen worden behandeld. Volgens de verwerende partij heeft de Interne Beroepscommissie het beroep terecht ongegrond verklaard. De grieven van de verzoekende partij werden onderzocht en weerlegd. De doelstellingen en de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel worden weergegeven in de studiefiche en de verzoekende partij heeft deze niet behaald. De docent geeft de nodige uitleg omtrent de klacht i.v.m. de examenvragen en dit werd samen met de examenkopij door de Interne Beroepscommissie onderzocht. Er werd geconcludeerd dat het examen correct werd verbeterd en dat er geen sprake is van enige onregelmatigheid noch materiële vergissing. Ook de argumentatie betreffende de Engelstalige terminologie, werd weerlegd. Bovendien stelt de verwerende partij dat de problematiek van de feedback irrelevant is. De verzoekende partij heeft zich niet op het afgesproken uur aangeboden. Toch heeft de docent de verzoekende partij te woord gestaan en werd er inzage gegeven in de examenkopij. De verzoekende partij heeft dus geen enkel nadeel ondervonden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In de eerste klacht stelt de verzoekende partij dat een aantal van haar antwoorden op examenvragen ten onrechte als fout werden aangemerkt, dat er naar informatie werd gevraagd die gegeven werd bij presentaties in de loop van het jaar maar die niet als cursusmateriaal beschikbaar werd gesteld, en dan nog in een andere taal dan de onderwijstaal, het Nederlands.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij betwist specifiek de vraagstelling en de in functie daarvan door haar gegeven antwoorden voor een aantal vragen. Uit het antwoord van de verzoekende partij op vraag 4 zijn er drie van haar benoemingen van de structuren als foutief beoordeeld, zonder dat de verzoekende partij aannemelijk maakt noch dat de door de examinerator als juist voorgestelde antwoorden foutief zijn, of minstens de door de verzoekende partij gegeven antwoorden ook aanvaardbaar zijn. Wat de twee identificaties van structuren in het Nederlands betreft (hoed en steel) kan met de verwerende partij worden aangenomen dat de wetenschappelijke termen gebruikt moeten worden. In een professionele context kan dit anders tot misverstanden leiden. Het gebruik van een wetenschappelijke woordenschat is nu eenmaal eigen aan de meeste disciplines, en is als zodanig geen onderwijs in een andere taal dan de onderwijstaal. Vraag 7 vroeg onder meer een voorbeeld een schimmel die toegepast kan worden in de productie voor chemische componenten. De verzoekende partij geeft als voorbeeld een in de natuur voorkomende schimmel die een rol speelt bij de productie van een bepaald type kaas. Dat dit antwoord als fout werd aangemerkt is kennelijk redelijk. De klacht in verband met de evaluatie van het antwoord op vraag 3 is evenmin gegrond. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de in Engelse taal gestelde tabellen niet op normale grootte werden weergegeven zoals de verwerende partij stelt, en dat de toelichting ervan wel degelijk in het Nederlands gebeurde, zonder dat de verzoekende partij op enig moment liet blijken dat zij toch nog taalmoeilijkheden had. Voor wat het antwoord op vraag 5 betreft, is de evaluatie dat de verzoekende partij ten onrechte alle schimmels gelaagd had weergegeven, terwijl de verschillende soorten bacteriën een verschillend groeipatroon vertonen zodat ze niet gelaagd kunnen worden weergegeven, zonder meer redelijk. Hetzelfde geldt tenslotte voor de evaluatie van het antwoord op vraag 6, waarbij geen gewag gemaakt wordt de Ph verandering.

De klacht over het verloop van de feedback is niet gegrond, omdat de feedback op het examen zonder invloed is op de rechtmatigheid van de evaluatie ervan.

Het middel is niet gegrond.

De verzoekende partij klaagt ook nog over de korte tijd voor het instellen van een intern beroep, waardoor ze niet over voldoende informatie beschikte voor het opstellen van haar beroep. Deze termijn is bij decreet bepaald, en de Raad is niet bevoegd om zich daarover uit te spreken.

De verzoekende partij klaagt ook over het verloop van het schriftelijk examen dat te laat begonnen zou zijn, en van het mondeling examen waar geen waarnemers aanwezig waren. Deze klachten werden niet voorgelegd in het interne beroep en zijn daarom onontvankelijk.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/056 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 6 april 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 20 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de verzoekende partij werd geweigerd om bijkomend binnen haar geïndividualiseerd traject vier opleidingsonderdelen voor een totaal van 12 studiepunten op te nemen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de opleiding bachelor in het Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting KMO-Management. Op 27 september 2011 werd verzoekende partij ingeschreven voor een geïndividualiseerd traject van 61 studiepunten.

In het eerste semester diende de verzoekende partij examen af te leggen voor opleidingsonderdelen ten belope van 36 studiepunten, waarvan 2 studiepunten overdracht betreft van studiepunten uit het vorig academiejaar.

In het tweede semester heeft de verzoekende partij een studieprogramma van 25 studiepunten, betrekking hebbend op de volgende opleidingsonderdelen:

- marketingmanagement I (3 SP)
- sociale wetgeving (3 SP)
- fiscaliteit (6 SP)
- prijsbeleid en kostencalculatie (5 SP)
- businessproject : implementatie (5 SP)
- beroepsgerichte taaltraing frans II (3 SP)

De verzoekende partij behaalde gedurende het eerste semester een studie-éfficiëntie van 55,56 % (36 studiepunten versus 20 credits).

De verzoekende partij diende een aanvraag in om bijkomend in te schrijven voor 12 studiepunten, met name voor de volgende opleidingsonderdelen:

- sustainable development (3 SP)
- HRLM (English taught) (3 SP)
- Milieu en veiligheid (3 SP)
- Beroepsgerichte taaltraining Engels I (3 SP)

Verzoekende partij diende een aanvraag in voor een bijkomende inschrijving op 6 maart 2012. Er werd beslist om de aanvraag van de verzoekende partij tot bijkomende inschrijving binnen een geïndividualiseerd traject te weigeren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 maart 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werpt samengevat op dat:

- Het slechts 4 opleidingsonderdelen betreft van elk 3 studiepunten;
- De verzoekende partij heeft in het eerste semester 36 studiepunten opgenomen, waarvan zij voor 20 studiepunten credits heeft behaald, en in het tweede semester neemt zij er slechts 25 op waardoor er volgens haar voldoende ruimte zou ontstaan voor een bijkomende inschrijving voor 4 opleidingsonderdelen (samen 12 studiepunten). Hierdoor zou zij in het tweede semester slechts 1 studiepunt meer opnemen dan in het eerste;
- Tijdens het academiejaar 2010-2011 werd aan de student wel toegestaan meer studiepunten op te nemen;
- De beslissing tot weigering van een bijkomende inschrijving wordt door de faculteit enkel gebaseerd op behaalde examenresultaten;
- Indien de verzoekende partij slaagt voor alle opleidingsonderdelen uit zijn geïndividualiseerd traject en voor de 4 voorgestelde bijkomende opleidingsonderdelen, kan zij een semester winnen;
- De verzoekende partij zou meer gemotiveerd zijn om goede resultaten te behalen wanneer zij in het huidige academiejaar 73 studiepunten zou mogen opnemen.

3.3. Bij beslissing genomen op 20 maart 2012 door de interne beroepsinstantie werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard. De beslissing tot weigering is op een correcte manier tot stand gekomen.

De interne beroepsinstantie nam volgende overwegingen in ogenschouw:

- gelet op het feit dat verzoekende partij nooit meer dan 34 studiepunten behaalde;
- gelet op de te lage studie-efficiëntie tijdens de voorbije academiejaren;
- gelet op de onwaarschijnlijkheid van de haalbaarheid van deze bijkomende inschrijving;
- gelet op het feit dat verzoekende partij nergens argumenteert waarom zij nu een hoger studierendement zou halen;
- gelet op het feit dat verzoekende partij niet voldoet aan de volgtijdelijkheidsvereisten.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 21 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 7 maart 2012. De beslissing werd op 20 maart 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 21 maart 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 20 maart 2012 aangetekend verstuurd op 21 maart 2012. Verzoekende partij heeft op 22 maart 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 23 maart 2012.

Het beroep van 26 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Voorliggend beroepschrift betreft een weigering om bijkomende opleidingsonderdelen op te nemen in het diplomacontract voor een student die een geïndividualiseerd studietraject volgt. De Raad is op grond van artikel II.1.15bis van het Aanvullingsdecreet [\[2\]](#) hiervoor bevoegd.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat de door verwerende partij aangehaalde argumenten waarom zij deze opleidingsonderdelen niet kan opnemen, zich enkel baseren op de waarschijnlijkheid dat zij zou mislukken in plaats van op de mogelijkheid dat zij zou slagen. Zij heeft nooit in het verleden een volledig academiejaar gevolgd waardoor het moeilijk is om haar capaciteiten echt te evalueren. In die zin kan men zich niet baseren op de behaalde studie-efficiëntie en het feit dat zij nooit meer dan 34 studiepunten behaalde.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat zij een zeer belangrijke boost zou krijgen om hard te studeren indien dit zou betekenen dat zij een semester eerder haar diploma zou behalen.

Verzoekende partij stelt ten derde dat het aangehaalde volgtijdelijkheidsprobleem niet correct is. Zij verwijst naar het opleidingsonderdeel 'marketingmanagement 2' van het tweede studietraject dat zij kon afleggen ook al was ze niet geslaagd voor 'marketingmanagement 1'. De volgtijdelijkheid omdat ze voor eerdere vakken niet slaagde is geen absoluut gegeven.

Verzoekende partij stelt ten vierde dat zij gevraagd heeft voor een persoonlijk gesprek dat haar niet is aangeboden.

Verzoekende partij concludeert dat de weigeringsbeslissing niet redelijk is.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst in eerste instantie op de beperkte bevoegdheid van de Raad aan wie het niet toekomt zijn appreciatie in de plaats te stellen van die van de verwerende partij en enkel een beslissing kan vernietigen in de mate dat de (betwiste) beslissing niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn, wat in casu niet het geval is.

Verwerende partij wijst op het feit dat conform artikel 14 van de FOER een geïndividualiseerd traject in principe maximaal 60 studiepunten bevat in casu kreeg verzoekende partij al toestemming tot inschrijving voor een programma van 61 studiepunten. Zij vraagt nu een studieprogramma van 73 studiepunten.

Verwerende partij stelt dat artikel van de OER dat aan de faculteitsraad toelaat om de opportuniteit van het doorlopen van een geïndividualiseerd traject op zorgvuldige wijze te toetsen, rekening houdend met de volgtijdelijkheid, de gelijktijdigheid en de haalbaarheid in

hoofde van de student.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsinstantie terecht deze aanvraag als irrealistisch heeft beschouwd. Zij wijst dienaangaande op de vroeger behaalde examenresultaten van de verzoekende partij waaruit blijkt dat zij nooit meer dan 34 studiepunten in eenzelfde academiejaar heeft behaald.

Verwerende partij wijst tot slot nog op het probleem inzake volgtijdelijkheid dat zich stelt. Voor wat de aanvraag voor het opleidingsonderdeel HRM (English taught) betreft is als begincompetentie 'Sociale wetgeving' vereist, waarvoor verzoekende partij 6/20 behaalde en voor het opleidingsonderdeel Beroepsgerichte taaltraining Engels I is als begincompetentie Engels vereist, waarvoor verzoekende partij al evenmin een credit behaalde (8/20). De student werd over deze omstandigheden uitvoerig geïnformeerd door het diensthoofd Studietoelagen.

Verwerende partij concludeert dat de door de verzoekende partij aangehaalde 'elementen' op geen enkele wijze aantonen dat ook daadwerkelijk een hoger studierendement zou kunnen worden behaald. De beslissing werd getroffen conform de facultaire aanvullingen op de Onderwijs- en Examenregeling.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het licht van de door de verzoekende partij behaalde studieresultaten is het niet kennelijk onredelijk om de door haar gevraagde inschrijving voor vier bijkomende opleidingsonderdelen in het tweede semester te weigeren. In het eerste semester heeft zij slechts voor iets meer dan de helft van het aantal opgenomen studiepunten (20 op 36) een credit behaald, en in het tweede semester heeft zij opleidingsonderdelen voor een totaal van 25 studiepunten, wat een normale studielast (ongeveer 30 studiepunten) reeds benadert. Dit motief volstaat om de bestreden beslissing te dragen.

Het kan zijn dat de verzoekende partij thans beter gemotiveerd is in haar studies, maar niet alleen zijn de zelfs recente studieresultaten daar geen indicatie van, het is ook zo dat de grotere studiebelasting waar de verzoekende partij om vraagt haar nog meer in de problemen kan brengen.

Daar het motief van gebrek aan studieresultaten in het verleden volstaat om de beslissing te dragen, is het verder zonder belang de andere klachten tegen andere motieven te onderzoeken.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 20 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/057 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 6 april 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 27 februari 2012 waarbij tegen de verzoekende partij een examentuchtbeslissing werd genomen en tegen de beslissing van 22 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. De verzoekende partij is ingeschreven in het departement Bedrijfsmanagement in het tweede studietraject van de professionele bachelor Bedrijfsmanagement- Rechtspraktijk.

Voorliggend beroep betreft een examentuchtbeslissing waarbij gesteld werd dat verzoekende partij een aantal examentuchtfeiten heeft gepleegd tijdens het examen 'Inleiding Sociaal recht' dat doorging op 3 februari 2012 en tijdens het examen 'Staats- en Administratief Recht' dat doorging op 27 januari 2012.

De feiten betroffen wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betreft dat de vaklektor bij twee studenten, waaronder de verzoekende partij, op een open vraag een woordelijk identiek antwoord vond. Aangezien de kans dat dit zich zou voordoen nagenoeg onbestaande leek, werd dit feit door de verwerende partij gemeld als een mogelijk examentuchtfeit.

De feiten betroffen wat het examen 'Inleiding Sociaal recht' betreft dat verzoekende partij twee hulpmiddelen bij zich had die niet toegelaten werden, met name het juridisch verklarend woordenboek De Valk en een toelichting bij de formule Claeys met een uitgewerkt voorbeeld. Deze hulpmiddelen werden afgenomen. Verzoekende partij kreeg een nieuwe examenkopij en kon het examen hernemen.

Na een hoorzitting op 13 en 14 februari 2012 heeft de voorzitter de examentuchtcommissie

op 27 februari 2012 bijeengeroepen. Deze stelde ten aanzien van de verzoekende partij drie examentuchtfeiten als bewezen vast:

- Het bezit van een niet toegelaten examenhulpmiddel bij het examen Inleiding Sociaal recht, met name een juridisch woordenboek;
- Het bezit van een niet toegelaten examenhulpmiddel bij het examen Inleiding Sociaal recht, met name de notities met betrekking tot de 'formule Claeys';

De examentuchtcommissie heeft derhalve twee afzonderlijke tuchtfeiten bewezen verklaard met betrekking tot het examen Inleiding Sociaal Recht.

Verzoekende partij was aldus verwerende partij op de hoogte van het feit dat de hulpmiddelen niet toegelaten waren. De bepalingen van artikel en van het OER werden geschonden en er werd aldus examenfraude, zoals bepaald in artikel van het OER, vastgesteld.

Fraude wordt in de betreffende bepaling omschreven als:

'elk gedrag van een student in het kader van een examen of de organisatie daarvan waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of tracht te maken om een juist oordeel te vormen over de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van zichzelf dan wel van andere studenten.'

- Fraude bij het examen Staats- en Administratief Recht, blijkend uit het woordelijk identiek antwoord van een andere student op een open vraag. Op grond van de gedane vaststellingen kon examenfraude worden besloten op grond van artikel van het OER (zie hoger).

De initiële examentuchtcommissie was van oordeel dat gelet op het feit van herhaling van examenfraude dit academiejaar, en wel bij twee verschillende opleidingsonderdelen, dat het in toepassing van artikel van het onderwijs- en examenreglement gepast is om de betrokken student de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel,, met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde examenperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen betrekking heeft."

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 maart 2012 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling tegen deze examentuchtbeslissing.

Zijn grieven betroffen samengevat dat:

- Wat het examen 'Inleiding Sociaal Recht' betrof dat deze sanctie te zwaar was en in het licht van de feiten enkel een nulquotering voor het betreffende opleidingsonderdeel aanvaardbaar is.
- Wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betrof dat de verklaring voor het identiek examen is dat beide studenten gestudeerd hebben op eenzelfde samenvatting.

3.3. Tijdens de zitting van 21 maart 2012 heeft de interne beroepsinstantie de examentuchtcommissie gevraagd om de beslissing te heroverwegen.

Wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' was de interne beroepscommissie van oordeel dat op grond van een nieuw bewijsstuk 'een overzicht van mogelijke examenvragen met bijhorende antwoorden', dat de betrokken studenten zeggen ook gebruikt te hebben bij het studeren, het aangewezen was om opnieuw te onderzoeken of er wel sprake was van examenfraude.

De interne beroepscommissie adviseerde de examentuchtcommissie in bijzondere zitting om bij het bepalen van de tuchtstrafmaat de feiten van vorig academiejaar die als examenfraude werden beoordeeld, niet mee in beschouwing te nemen aangezien deze het vorig academiejaar reeds werden gesanctioneerd.

Na uitputting van de interne beroepsprocedure worden er door de examentuchtcommissie in bijzonder zitting bijeengekomen op 22 maart 2012 nog twee examentuchtfeiten aangehouden met name ten aanzien van het examen 'Inleiding tot het sociaal recht' het bezit van niet toegelaten hulpmiddelen.

De tuchtsanctie wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betreft werd niet langer als bewezen beschouwd.

De examentuchtcommissie stelde dat de in de huidige zaak vastgestelde en bewezen geachte tuchtinbreuken op zich reeds zwaarder doorwegen dan de tuchtfeiten van het voorgaande academiejaar, aangezien het thans fraude op twee verschillende wijzen betreft. Dit alleen al wettigt in de ogen van de Commissie een zwaardere tuchtsanctie. Gelet bovendien op het feit van herhaling van examenfraude, is de Commissie voor alle examentuchtfeiten van het huidige academiejaar samengenomen, van oordeel dat het in toepassing van artikel van het OER gepast is om de betrokken student de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel,, met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen betrekking heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 22 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 7 maart 2012. De beslissing werd op 22 maart 2012 genomen en per aangetekend schrijven van die datum ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 22 maart 2012. Verzoekende partij heeft op 23 maart 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 maart 2012.

Het beroep van 26 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij de nietigverklaring vraagt van twee beslissingen, met name enerzijds van de initiële examentuchtbeslissing van 27 februari 2012 en anderzijds van de examentuchtbeslissing na intern beroep van 22 maart 2012. Verwerende partij stelt dat gelet op de bepalingen van het OER de eerste bestreden beslissing niet het voorwerp van een extern beroep kan uitmaken, aangezien zij is opgeslorpt c.q. vervangen door de nieuwe eindbeslissing van 22 maart 2012, waarin opnieuw uitspraak is gedaan over de grond van de zaak.

Bovendien is de termijn om tegen de beslissing van 27 februari 2012 beroep aan te reeds lang verstreken.

Verwerende partij werpt verder op dat zij zich op grond van artikel II.25, §2, van het Aanvullingsdecreet^[2] verzet tegen de neerlegging van bijkomende stukken zoals aangegeven in het beroepschrift van de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 22 maart 2012 van de bijzondere examentuchtcommissie -in opvolging van een verzoek tot heroverweging van de interne beroepsinstantie- genomen na onderzoek en rekening houdend met een nieuwe bewijsstuk een nieuwe gemotiveerde beslissing betreft die in de plaats komt van de initiële studievoortgangsbepaling van 27 februari 2012, welke bijgevolg uit het rechtsverkeer is

verdwenen.

Het is de beslissing van 22 maart 2012 welke derhalve voorwerp uitmaakt vanvoorliggend beroep.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de vernietiging vraagt van de beslissing van 22 maart 2012.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de onregelmatigheid van de nieuwe genomen examentuchtbeslissing die twee tuchtfeiten vaststelt.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat ten eerste het niet correct is dat de vaststellingen bij sociaal recht als twee tuchtfeiten worden beschouwd. Verzoekende partij argumenteert dat de 'formule Claeys' een sociale wet is en dat op het examen uitdrukkelijk stond vermeld dat het sociaal wetboek mocht worden gebruikt en dus ook redelijkerwijze de voormelde formule. Beiden werden vastgesteld tijdens eenzelfde examen.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat doordat dit feit als een afzonderlijk tuchtfeit in ogenschouw wordt genomen het onnodig de sanctie verzwaart die werd toegepast door de bijzondere examencommissie.

Verzoekende partij stelt tot slot dat de formule Claeys kan beschouwd worden als een leidraad voor de ontslagvergoeding vanaf een bepaald bruto jaarsalaris. De vergoeding bij de toepassing van de formule Claeys is in de meeste gevallen voordeliger dan de algemene regel.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat dit middel in hoofdorde als onontvankelijk moet worden afgedaan omdat verzoekende partij zich in zijn intern beroep niet heeft verzet tegen de kwalificatie van de desbetreffende feiten als twee afzonderlijke tuchtfeiten. Een middel op die grond kan derhalve niet meer met goed gevolg voor het eerst worden aangevoerd in de externe beroepsprocedure.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing de twee vaststellingen terecht als twee afzonderlijke tuchtfeiten heeft beschouwd en behandeld. Het betreft twee afzonderlijke handelingen die als (poging tot) examenfraude moeten worden bestempeld. De zienswijze van verzoekende partij kan niet worden gevolgd, daar zij ertoe zou leiden dat een student die én een gsm, én een ongeoorloofd wetboek, én cursusbladen en een spiekbrief zou bijhebben, slechts voor één inbreuk van fraude zou kunnen worden vervolgd. Dit is uiteraard onzinnig. Bovendien valt de wijze waarop meervoudige handelingen al dan niet als afzonderlijke tuchtinbreuken worden beschouwd onder de discretionaire bevoegdheid van de onderwijsinstelling.

Verwerende partij stelt ten tweede wat de grond betreft dat: de 'formule Claeys' geenszins een wet is in de formele zin van het woord, doch slechts een vrij algemeen aangenomen berekeningswijze die voortspuit uit de doctrine. Zij maakt derhalve geen deel uit van de sociale wetgeving zoals deze in een wetboek is opgenomen, en behoort bijgevolg ook niet tot de toegelaten hulpmiddelen.

Verwerende partij stelt dat het een 'leidraad' betreft. Welke berekeningswijze voordeliger is, had een examenvraag kunnen zijn maar doet in huidige procedure niets ter zake.

Verwerende partij stelt tot slot dat de bewering van verzoekende partij dat "de wet" en "de formule Claeys" niet waren toegelaten en dat zij op grond van beide hulpmiddelen tuchtrechtelijk is gesanctioneerd niet correct is. Zoals eveneens overduidelijk uit het dossier blijkt, was het wetboek wel degelijk toegelaten. De tweede feitelijke grondslag voor de tuchtbeslissing wordt gevormd door het bezit van het juridisch woordenboek.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het blijkt niet dat de verzoekende partij in haar intern beroep geklaagd heeft over het feit dat er voor elk van de twee examenhulpmiddelen een afzonderlijk tuchtfeit werd vastgesteld. De klacht die voor het eerst in het extern beroep bij de Raad wordt aangebracht is om die reden niet ontvankelijk.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op het feit dat niet duidelijk is gesteld dat de 'wet' verboden was.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de wet en de formule Claey's een sociale wet is. Op het examenblad heeft de lector nergens expliciet vermeld dat "de wet" verboden is. Zij heeft deze wet gebruikt van een oud student die deze ook had gebruikt het vorige academiejaar. Waarom zou deze wet het vorige academiejaar wel toegelaten zijn? Zij heeft nooit ontkend dat zij de wet heeft gebruikt omdat ze overtuigd was dat dit een toegelaten 'sociale wet' was inzake het arbeidsrecht.

Verwerende partij stelt ten eerste dat ook het tweede middel onontvankelijk is bij gebrek aan vermelding ervan in het intern beroep.

Verwerende partij stelt ten tweede ondergeschikt dat het middel faalt in feite wanneer met "deze wet" het sociaal wetboek wordt bedoeld – aangezien dat wel degelijk mocht worden gebruikt – en faalt het in rechte in de mate dat verzoekende partij 'de formule Claey's' bedoelt. Dit is immers geen wet; bovendien bepaalt artikel van het onderwijs- en examenreglement duidelijk dat enkel de vooraf afgesproken hulpmiddelen die bovendien uitdrukkelijk op de examenopgave vermeld zijn, mogen worden gebruikt. De 'formule Claey's' die verzoekende partij in bezit had, valt hier duidelijk niet onder.

Verwerende partij stelt dat de bewering dat de wet - bedoeld wordt opnieuw de 'formule Claey's' – vorig academiejaar wel zou mogen gebruikt geweest zijn wordt niet alleen door niets gestaafd maar doet vooral ook geen afbreuk dat het voor alle studenten duidelijk was of diende te zijn dat op grond van het voormelde artikel deze tekst niet tot de toegelaten hulpmiddelen behoorde.

Het feit dat verzoekende partij nooit heeft ontkend dat zij het desbetreffende hulpmiddel bij zich had is uiteraard irrelevant. Aangezien verzoekende partij op 'heterdaad' werd betrapt. Gelet op het bovenstaande kan verzoekende partij in redelijkheid niet stellen dat zij in de overtuiging kon verkeren dat zij dit hulpmiddel mocht gebruiken.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt blijkt uit de bijlage gevoegd bij het intern beroep en die geacht kan worden er deel van uit te maken, dat de verzoekende partij wel betwist dat alleen het wetboek in de strikte zin van het woord gebruikt mocht worden. Het middel is dus ontvankelijk.

Het middel is evenwel niet gegrond. Overeenkomstig artikel tweede lid van het onderwijs- en examenreglement mogen alleen de vooraf afgesproken hulpmiddelen op het examen worden meegenomen, en die worden ook vermeld op de examenopgave. De examenopgave vermeldt als toegelaten hulpmiddel: Wetboek Sociaal Recht. De verzoekende partij wist of moest weten dat geen andere hulpmiddelen toegelaten waren.

Een juridisch woordenboek is geen wetboek sociaal recht, en de zogenaamde formule Claey's evenmin.

De klacht dat andere studenten ook andere hulpmiddelen bij zich hadden en ongemoeid werden gelaten wordt niet onderbouwd en mist feitelijke grondslag.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 22 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/058 – 6 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 6 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 27 februari 2012 waarbij tegen de verzoekende partij een examentuchtbeslissing werd genomen en tegen de beslissing van 22 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. De verzoekende partij is ingeschreven in het departement Bedrijfsmanagement in het tweede studietraject van de professionele bachelor Bedrijfsmanagement- Rechtspraktijk.

Voorliggend beroep betreft een examentuchtbeslissing waarbij gesteld werd dat verzoekende partij een aantal examentuchtfeiten heeft gepleegd tijdens het examen 'Inleiding Sociaal recht' dat doorging op 3 februari 2012 en tijdens het examen 'Staats- en Administratief Recht' dat doorging op 27 januari 2012.

De feiten betroffen wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betreft:

- dat de vaklector bij twee studenten, waaronder de verzoekende partij, op een open vraag een woordelijk identiek antwoord kreeg. Aangezien de kans dat dit zich zou voordoen nagenoeg onbestaande leek, werd dit feit door de verwerende partij gemeld als een mogelijk examentuchtfeit.
- Bij het beëindigen van zijn examen heeft verzoekende partij haar examenkopij afgegeven bij de toezichthoudende lector die tekende voor ontvangst van de examenkopij. Na een tiental minuten heeft verzoekende partij zich aangeboden aan het examenlokaal, met de mededeling dat zij per ongeluk een blad van het examen mee naar buiten had genomen en met de vraag om dit blad alsnog bij het examen te voegen. De toezichthoudende lector heeft de ontvangst van het examenblad geweigerd. Verzoekende partij stelde daarop eveneens de vraag aan de

titularis van het opleidingsonderdeel, die in de gang aan het lokaal stond. Na tussenkomst van de toezichthoudende lector heeft de titularis de in ontvangst name van het examenblad geweigerd.

De feiten betroffen wat het examen 'Inleiding Sociaal recht' betreft dat verzoekende partij een hulpmiddel bij zich had dat niet toegelaten was met name het juridisch verklarend woordenboek De Valk. Het wetboek werd afgenomen. Verzoekende partij kreeg een nieuwe examenkopij en kon het examen hernemen.

Na een hoorzitting op 13 en 14 februari 2012 heeft de voorzitter de examentuchtcommissie op 27 februari 2012 bijeengeroepen. Deze stelde ten aanzien van de verzoekende partij drie examentuchtfeiten als bewezen vast:

- Het bezit van een niet toegelaten examen hulpmiddel bij het examen Inleiding Sociaal recht, met name een juridisch woordenboek;
- Posing tot fraude bij het examen Staats- en Administratief Recht door de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen;
- Fraude bij het examen Staats- en Administratief Recht, blijkend uit het woordelijk identiek antwoord van een andere student op een open vraag.

Verzoekende partij was aldus verwerende partij op de hoogte van het feit dat het juridische wetboek niet toegelaten was. De bepalingen van artikel en van het OER werden geschonden en er werd aldus examenfraude zoals bepaald in artikel van het OER vastgesteld.

Fraude wordt in de betreffende bepaling omschreven als:

'elk gedrag van een student in het kader van een examen of de organisatie daarvan waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of tracht te maken om een juist oordeel te vormen over de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van zichzelf dan wel van andere studenten.'

- Fraude bij het examen Staats- en Administratief Recht, blijkend uit het woordelijk identiek antwoord van een andere student op een open vraag.

Posing tot fraude door de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen.

Op grond van de gedane vaststellingen kon examenfraude worden besloten op grond van artikel van het OER (zie hoger).

De initiële examentuchtcommissie was van oordeel dat "gelet op het feit van herhaling van examenfraude dit academiejaar, en wel bij twee verschillende opleidingsonderdelen, dat het in toepassing van artikel van het onderwijs- en examenreglement gepast is om de betrokken student de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel,, met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde examenperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 maart 2012 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling tegen deze examentuchtbeslissing.

Zijn grieven betroffen samengevat dat:

- het verslag van de hoorzitting haar verklaring niet correct heeft weergegeven, zij heeft niet gevraagd om het examenblad Grondwettelijk en Administratief Recht alsnog te aanvaarden;
- wat het identieke antwoord op de eerste vraag van het examen Grondwettelijk en Administratief Recht betreft is dit toe te schrijven aan het studeren uit eenzelfde samenvatting.

Het examentuchtfeit bij het examen Inleiding Sociaal Recht werd niet bestreden.

3.3. Tijdens de zitting van 21 maart 2012 heeft de interne beroepsinstantie de examentuchtcommissie gevraagd om de beslissing te heroverwegen.

Wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' was de interne beroepscommissie

van oordeel dat op grond van een nieuw bewijsstuk 'een overzicht van mogelijke examenvragen met bijhorende antwoorden', dat de betrokken studenten zeggen ook gebruikt te hebben bij het studeren, het aangewezen was om opnieuw te onderzoeken of er wel sprake was van examenfraude.

De interne beroepscommissie adviseerde de examentuchtcommissie in bijzondere zitting om bij het bepalen van de tuchtstrafmaat de feiten van vorig academiejaar die als examenfraude werden beoordeeld, niet mee in beschouwing te nemen aangezien deze het vorig academiejaar reeds werden gesanctioneerd.

Na uitputting van de interne beroepsprocedure worden er door de examentuchtcommissie in bijzonder zitting bijeengekomen op 22 maart 2012 nog twee examentuchtfeiten aangehouden met name:

- het bezit van een niet toegelaten hulpmiddel, met name een juridisch woordenboek;
- de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen;

De tuchtsanctie wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betreft met betrekking tot het identieke antwoord werd niet langer als bewezen beschouwd.

De in huidige zaak vastgestelde en bewezen geachte tuchtinbreuken wegen op zich reeds zwaarder door dan de tuchtfeiten van het voorgaande academiejaar, aangezien het thans fraude bij twee verschillende opleidingsonderdelen betreft. Dit alleen al wettigt in de ogen van de Commissie een zwaardere tuchtsanctie. Gelet bovendien op het feit van herhaling van examenfraude, is de Commissie voor alle examentuchtfeiten van het huidige academiejaar van oordeel dat het in toepassing van artikel van het OER gepast is om de betrokken student de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel, met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen betrekking heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 22 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 7 maart 2012. De beslissing werd op 22 maart 2012 genomen en per aangetekend schrijven van die datum ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 22 maart 2012. Verzoekende partij heeft op 23 maart 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 maart 2012.

Het beroep van 26 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij de nietigverklaring vraagt van twee beslissingen, met name enerzijds van de initiële examentuchtbeslissing van 27 februari 2012 en anderzijds van de examentuchtbeslissing na intern beroep van 22 maart 2012. Verwerende partij stelt dat gelet op de bepalingen van het OER de eerste bestreden beslissing niet het voorwerp van een extern beroep kan uitmaken, aangezien zij is opgeslorpt c.q. vervangen door de nieuwe eindbeslissing van 22 maart 2012, waarin opnieuw uitspraak is gedaan over de grond van de zaak.

Bovendien is de termijn om tegen de beslissing van 27 februari 2012 beroep aan te reeds lang verstreken.

Verwerende partij werpt verder op dat zij zich op grond van artikel II.25, §2, van het Aanvullingsdecreet [\[2\]](#) verzet tegen de neerlegging van bijkomende stukken zoals aangegeven in het beroepschrift van de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 22 maart 2012 van de bijzondere examentuchtcommissie -in opvolging van een verzoek tot heroverweging van de interne beroepsinstantie- genomen na onderzoek en rekening houdend met een nieuwe bewijsstuk een nieuwe gemotiveerde beslissing betreft die in de plaats komt van de initiële studievoortgangsbepaling van 27 februari 2012, welke bijgevolg uit het rechtsverkeer is verdwenen. Het is de beslissing van 22 maart 2012 welke derhalve voorwerp uitmaakt van voorliggend beroep.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de vernietiging vraagt van de beslissing van 22 maart 2012.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op het feit dat de vaststelling van het tuchtfeit met betrekking tot het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' niet correct is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat haar handelingen die geleid hebben tot de vaststelling van het tuchtfeit verkeerd zijn weergegeven in de bestreden beslissing.

Tijdens het examen heeft zij om gemakkelijker haar examen te kunnen oplossen, met toestemming van de toezichthouder, haar examendocument losgemaakt.

Zij stelt dat bij het verlaten van het examenlokaal zij vaststelde dat ze nog in het bezit was van een blad van het examendocument (dat in haar grondwetboek zat). Zij is dit gaan melden bij het examenlokaal en vervolgens ook bij de vaklector. Verzoekende partij stelt dat in tegendeel tot wat beweerd wordt zij niet heeft geëist bij een van beide gelegenheden om het examenblad alsnog te aanvaarden. Ook bij het hoorrecht werd met dit gegeven geen rekening gehouden. Het meedelen dat er nog een blad was achtergebleven in je wetboek is niet hetzelfde dan eisen dat dit wordt toegevoegd aan het examen.

Verzoekende partij gaat niet akkoord met de bewering dat zij diende te weten dat dit als fraude wordt beschouwd. Het OER vermeldt dit niet.

Verzoekende partij stelt dat er een getuige bij was die kan bevestigen dat zij meedeelde dat ze per ongeluk haar blad meehad en niet vroeg om dit terug te nemen.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst in eerste instantie op de beperkte bevoegdheid van de Raad die zich niet in de plaats kan stellen van de instelling en de beslissing enkel kan vernietigen ingeval van onregelmatigheid of kennelijke onredelijkheid. Verwerende partij stelt dat de beweringen van verzoekende partij volstrekt ongeloofwaardig zijn en worden tegengesproken door de meldingen van de vaktitularis en de toezichthoudende lector die in tempore non suspecto zijn opgesteld, met name onmiddellijk na het examen.

De voorstelling van de feiten zoals door verzoekende partij weergegeven, wordt bovendien formeel en ten overvloede tegengesproken door verklaringen op eer die beide lectoren hebben afgelegd, en waaruit uitdrukkelijk blijkt dat verzoekende partij enerzijds zowel bij de

toezichthoudende lector als vervolgens bij de vaktitularis heeft aangedrongen op de aanvaarding van het achtergehouden examenblad, en anderzijds gepoogd heeft de vaktitularis daarbij te verschalken door een onjuist relaas op te hangen wat betreft het tijdsverloop (tien minuten) tussen het verlaten van het examenlokaal en het ogenblik waarop zij vraagt om het ontbrekende examenblad alsnog te aanvaarden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de verwerende partij op grond van de gegevens van het dossier redelijkerwijze bepaalde feiten als bewezen heeft kunnen beschouwen. De Raad ziet er voorts op toe of de verwerende partij de bewezen geachte feiten terecht als tuchtfeiten heeft kunnen kwalificeren in de zin van artikel van het OER.

In deze zaak zijn beide partijen het er over eens dat de verzoekende partij na afloop van het examen Staats- en administratief recht nog een antwoordblad - zij had met toestemming van de toezichthoudende lector de aan elkaar geniete examenbladen losgemaakt - aan de toezichthoudende lector en daarna aan de titularis heeft aangeboden, en daarbij verzocht (versie van de verzoekende partij) of aangedrongen (versie van de verwerende partij) om dit blad vooralsnog aan zijn examen toe te voegen.

Zelfs al neemt men aan dat de versie van de verzoekende partij dat zij dit blad vergeten was af te geven samen met de andere bladen, ongeloofwaardig is, het enkele feit dat zij dit blad vooralsnog aanbiedt of zelfs aandringt dat blad aan te nemen, kan geen fraude of poging tot fraude zijn, daar de verzoekende partij wist dat zonder de actieve medewerking van de lector of titularis, medewerking waarover zij geen macht had dit opzet niet zou slagen. Aldus ontbreekt een essentieel element om van fraude te kunnen gewagen. Zonder de actieve medewerking van de lector en titularis kon een eventuele poging tot fraude niet tot resultaat leiden, en de verzoekende partij was zich bewust van dit noodzakelijke aspect (zie over deze problematiek, A. De Nauw, Over het ondeugdelijk misdrijf, noot onder Corr.Rb. Brussel, 30 juni 1983, RW 1983-84, kol. 2177 e.v.). De examencommissie heeft dit feit derhalve ten onrechte als een tuchtfeit gekwalificeerd.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 22 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 18 april 2012.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 6 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 19 april 2012

Rolnr. 2012/063 – 19 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij geen vrijstelling kreeg voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 26 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master Psychologie.

Het beroep betreft de beslissing om geen vrijstelling toe te kennen voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vicerector studentenbeleid op datum van 26 maart 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het opleidingsonderdeel '.....' draait om het expliciteren van de link tussen theorie/onderzoek en praktijk. Het verbinden van onderzoek en haar praktisch implicaties is vooral van belang. De focusverbreding van de implicaties van onderzoek voor diverse toepassingsgebieden blijft vaak onderbelicht in andere opleidingsonderdelen. Kritisch denken maakt een deel uit van, maar het gaat niet enkel over het kunnen 'lezen' van artikels en studies. Het gaat expliciet over het verkleinen van de kloof tussen theorie en praktijk. De beslissing blijft gehandhaafd.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 26 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 april 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 april 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 26 maart 2012. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 28 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 maart 2012.

Het beroep van 2 april 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt dat zij ten onrechte geen vrijstelling kreeg voor het opleidingsonderdeel '.....'. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij de doelstellingen van het opleidingsonderdeel al heeft bereikt door haar eerder behaalde bachelor en master Psychologie in

Verzoekende partij werpt op dat de opleiding in zeer onderzoeksgericht is.

Verzoekende partij merkt op dat zij al een verbredend vak volgde, namelijk 'Kritisch Denken'

Verzoekende partij verwijst naar het gegeven dat het opleidingsonderdeel focust op onderzoek en hoe onderzoek kan worden gevoerd. De vierjarige studie die de verzoekende partij in volgde, was onderzoeksgericht en voor ieder vak diende wetenschappelijke artikelen te worden gelezen en uitgespit. De mogelijkheden van onderzoek werden behandeld in verschillende opleidingsonderdelen en in de 'research stage' van 6 maanden die de verzoekende partij volgde. Ook moest de verzoekende partij symposia en eigen onderzoek voltooien.

De verzoekende partij somt verder eerder gevolgde vakken op waar de thema's van het desbetreffende opleidingsonderdeel reeds aan bod kwamen.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat de op geposte voorbeeldexamenvragen voor het overgrote deel gewoon kennisvragen zijn. De verzoekende partij geeft dan een aantal voorbeelden van mogelijke examenvragen en concludeert dat de nadruk eerder op kennis dan op inzicht of toepassing ligt.

Verwerende partij stelt dat de beslissing tot weigering om een vrijstelling toe te kennen weloverwogen was en dat rekening werd gehouden met alle elementen die de verzoekende partij aanhaalde.

Verwerende partij werpt op dat het opleidingsonderdeel '.....' bewust een verbredend opleidingsonderdeel is waarin wordt getracht om de link tussen onderzoek en de toepassingsvelden van de praktijk te expliciteren. Er wordt voort gebouwd op inhouden die in andere opleidingsonderdelen aan bod kwamen, maar ze diepen deze ook uit door expliciet te verwijzen naar enerzijds recent empirisch onderzoek en theorievorming en anderzijds door specifiek na te gaan hoe psychologische basisdisciplines tot de verdere ontwikkeling van diverse toepassingsgebieden van de psychologie kunnen bijdragen.

Het opleidingsonderdeel tracht (o.m. door te focussen op recent eigen onderzoek) de studenten de relevantie te tonen om blijvend bij te leren en blijvend na te gaan wat de impact is van recent onderzoek op de huidige praktijk. Volgens verwerende partij bouwt het

opleidingsonderdeel verder op reeds verworven academische competenties en beoogt het opleidingsonderdeel de studenten te ondersteunen bij de verdere ontwikkeling van de competentie tot het zien van de relevantie van fundamenteel onderzoek en het vertalen van dit onderzoek naar de praktijk.

Verder geeft de verwerende partij aan dat het opleidingsonderdeel doelen centraal stelt op verschillende niveaus. En dat het dus logisch is dat er voorbeeldvragen van verschillende aard worden aangeboden op het leerplatform. Deze vragen geven weer dat men naast kennis ook inzicht moet hebben in de materie om verbanden te leggen.

De essentie is dat het opleidingsonderdeel links tracht te leggen naar recent en lopend onderzoek in de eigen onderzoeksgroep omdat men de student in een onderzoeksomgeving wil introduceren en die precieze inhoud is nergens anders bijgebracht.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, kan hij zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en kan hij enkel optreden wanneer een wettelijke of decretale norm werd geschonden of het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Verzoekende partij beweert dat zij genoegzaam aantoonst dat zij de doelstellingen van het opleidingsonderdeel ".....", afgekort als, heeft bereikt door het behalen van een Bachelor en Master in de Psychologie aan de Universiteit

In haar beslissing op intern beroep van 26 maart 2012 haalt verwerende partij de redenen aan waarom de vrijstelling voor het opleidingsonderdeel niet kan worden verleend door de verwijzing naar de globale opleiding van Bachelor en Master in de Psychologie aan de Universiteit en acht de inhoudelijke omschrijving van bepaalde opleidingsonderdelen niet doorslaggevend. Verwerende partij beweert ook dat het opleidingsonderdeel "nagenoeg uniek" is wat de doelstellingen betreft.

De Raad herinnert eraan dat bij het oordelen of een vrijstelling al dan niet wordt verleend, niet vereist is dat er een volledige inhoudelijke overeenstemming is tussen het opleidingsonderdeel waarvoor vrijstelling wordt gevraagd (i.c.) en de door verzoekende partij eerder met succes gevolgde opleidingsonderdelen en dat in geval van een weigering uit de motieven moet blijken waarom en in welke mate de inhoudelijke verschillen tot gevolg hebben dat verzoekende partij de doelstellingen van het opleidingsonderdeel waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, niet geacht wordt te hebben behaald.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij niet onredelijk heeft gehandeld omdat de aanvraag voor vrijstelling onvoldoende is gedocumenteerd om een diepgaande inhoudelijke vergelijking te maken tussen de vakinhouden van de vroegere studies met de eindcompetenties die verbonden zijn aan de het opleidingsonderdeel waarvoor vrijstelling wordt gevraagd.

In voorliggend geval is de Raad van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing heeft geantwoord op de argumenten van verzoekende partij o.m. door de verwijzing naar de beoogde doelstellingen van het opleidingsonderdeel en het nagenoeg uniek karakter van dit opleidingsonderdeel. De beslissing om de vrijstelling niet toe te staan omdat de verwerende partij uit de vergelijking van de aangehaalde leerresultaten en de beoogde doelstellingen van het opleidingsonderdeel tot het besluit komt dat er onvoldoende overeenstemming is van de gevolgde opleidingsonderdelen met de beoogde doelstellingen, is naar het oordeel van de Raad niet manifest onredelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch niet gegrond is.

De beslissing van 26 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 26 april 2012

Rolnr. 2012/060 – 26 april 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester en
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 26 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 20 maart 2012 waarbij de verzoekende partij 9/20 behaald voor het opleidingsonderdeel 'Eindwerk' (waardoor de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding).

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het laatste studietraject van de bacheloropleiding 'Sociaal Werk', afstudeerrichting maatschappelijke advisering.

Het beroep betreft meer specifiek het niet geslaagd zijn voor het opleidingsonderdeel 'Eindwerk' (5 studiepunten).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 februari 2012 een intern beroep in bij Vaste commissie van Beroep van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vaste Commissie van Beroep van 16 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 februari 2012 en bij aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van maandag 27 februari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/034 dd. 13 maart 2012 heeft de Raad als volgt geoordeeld:

"In haar intern beroep stelt de verzoekende partij op pagina 3, eerste alinea: "Ook volgens de jury werd er bevestigd dat ik alles gedaan had wat de docente (...) van mij vroeg. Toch heb ik dan een 9. En waarom niet het minimum van 10 of meer?"

Die klacht is een vraag naar de motivering van de beslissing van de jury, en die vraag is in de beoordeling van het intern beroep onbeantwoord gebleven.

Het is pas in het kader van de procedure voor de Raad en dus laatsttijdig dat het juryrapport wordt bijgebracht.

Of dit juryrapport een inhoudelijk afdoende motivering oplevert wordt in het kader van deze zaak niet besproken. Het middel is gegrond."

3.6. Op 20 maart 2012 nam de examencommissie een nieuwe beslissing:

"Anders dan de Raad oordeelde, meent de examencommissie dat de vraag naar de motivering van de beslissing van de jury in de genoemde beslissingen van 15 en 16 februari 2012 geenszins onbeantwoord is gebleven.

In eerste instantie herneemt de examencommissie dan ook haar oordeel van 15 februari 2012:

Het oordeel van de examencommissie is gestoeld op onderstaande vaststellingen en gegevens:

- Er worden door de studente geen inhoudelijke argumenten aangereikt
- De studente is op alle delen – op één na – van de quoterings van het eindwerk niet geslaagd
- De begeleiding beantwoordde aan de afspraken die er vooraf gemaakt zijn. Niet alleen waren er de voorziene infosessies, maar daarnaast zijn er ook vier mondelinge gesprekken geweest, die de studente in haar argumentatie overigens niet aanhaalt. De procedure van de begeleiding is integraal gerespecteerd. De studente heeft overigens nooit aangegeven dat ze een tekort aan begeleiding ervoer. Dat deed ze niet bij de betrokken lector, en al evenmin bij de ombudsdienst en/of de studentendienst.
- De verdediging van het eindwerk was zwak. Zeker op drie terreinen. Cruciale aandachtspunten ontbraken. Daarnaast bleken er begrippen in de tekst gebruikt te zijn waarvan de studente de betekenis tijdens de verdediging niet wist toe te lichten. Tot slot ontbrak het apert aan integratie tussen theorie en praktijk.
- Het oordeel en de motivering van de jury was weloverwogen. Het juryrapport is daar het beste bewijs van.

In tweede instantie wil de examencommissie bovenstaande argumentatie verder uitdiepen op basis van de rapporten van de juryleden:

- In het theoretisch gedeelte werkt de studente verschillende aspecten te summier uit. Zij bespreekt het werkgelegenheidsbeleid op een drietal pagina's terwijl het om een nota gaat van meer dan 60 pagina's. Doorslaggevend is echter het kwalitatieve aspect van de verwerking inzake het werkgelegenheidsbeleid. Zij bespreekt de richtsnoeren relevant voor VDAB in het kader van haar eindwerk niet of nauwelijks (p.6). De studente blijft in het hele hoofdstuk te algemeen terwijl er bij VDAB veel materiaal voorhanden is om dit stuk uit te diepen.
- Terwijl de studente in VDAB stage liep, werkt ze VDAB noch de Dienst Inwerking slechts beperkt theoretisch uit (p. 9). Haar eindwerk geeft via de titel al weer dat dit de belangrijkste onderdelen zijn.
- De studente gebruikt bij haar uitleg over VDAB een verouderd organogram (p. 11 en p. 52). Een recenter organogram is nochtans voorhanden.
- In het eindwerk verwijst de studente naar de twee rollen van VDAB. Ook deze zijn bijzonder summier uitgewerkt. Hieruit leidt de jury af dat ze de materie onvoldoende beheerst, dat zij deze rollen moeilijk kan concretiseren en verder omschrijven (p. 12-15).
- De doelgroep, zoals terug blijkt uit de titel van het eindwerk, zijn de oud-komers. De studente beschrijft deze doelgroep tot driemaal toe (p. 10, p. 20 en p. 24). Desalniettemin hanteert ze andere cijfergegevens. Ze gebruikt cijfers over de klanten van de dienst inwerking. Deze cijfers zijn geaggregeerde cijfers betreffende de oud-komers en de nieuw-komers. Toch gebruikt de studente deze data om voor de voor haar relevante doelgroep besluiten te formuleren. De jury gaf aan dat voor deze doelgroep betere en relevantere cijfers te vinden zijn.

- De studente omschrijft knelpuntberoepen (p. 31), maar geeft hierbij een verkeerde definiëring.
 - De studente spreekt in haar eindwerk veelvuldig over het Zorgkabinet. Nergens legt ze uit wat dit betekent. Vooral het traject dat de klanten/cliënten lopen zou moeten worden uitgelegd.
 - Op p. 27 geeft de studente een overzicht van de opleidingen die VDAB aanbiedt, maar slechts volgens het aanbestedingsdossier. De jury verwacht in deze dat zij een overzicht maakt van de opleidingsverstrekkers gelinkt aan opleidingen in de regio Mechelen.
 - De studente geeft verschillende interviews weer (p. 35-48) maar zij verwerkt deze interviews op geen enkele manier. Welke conclusies haalt ze uit deze interviews?
 - Het praktijkgedeelte van het eindwerk getuigt van een eenzijdige benadering. Voor de werkgeverszijde heeft zij geen interviews met één of meerdere werkgevers noch met opleidingsverstrekkers.
 - De studente werd verwacht na elk deel een besluit of conclusie te formuleren. De conclusies zijn het zwaarste onderdeel van het eindwerk. Hierin getuigt de student immers het doorgenomen materiaal te beheersen richting de geformuleerde vraagstelling. De studente formuleert ofwel geen conclusies of bijzonder beperkte conclusies (p. 49). De slotconclusies (p. 49) maken geen onderscheid tussen wat de studente concludeert op basis van voorgaande argumentatie en wat haar eigen mening is. De studente wordt aangemoedigd om een eigen mening te hebben, maar die dan ook te beargumenteren en te onderbouwen. De studente moet ook een duidelijk onderscheid maken tussen de conclusies die voortvloeien uit het eindwerk, en de eigen mening.
- De examencommissie bevestigt op basis van bovenstaande argumentatie haar beslissing van 15 februari 2012.
- In derde instantie buigt de examencommissie over het te lopen verbetertraject om de slaagkansen van de studente te verhogen. Een jury kent een 9 toe wat wijst op een onvoldoende, de negatieve aanwijzingen overwegen. Toch geeft de jury een signaal dat mits een verbetertraject de studente kan slagen:
- De studente wordt verwacht het theoretisch gedeelte, in het bijzonder het stuk rond de VDAB en de Dienst Inwerking grondiger uit te werken (p. 9-p. 19).
 - De studente wordt verwacht op het einde van het theoretisch gedeelte een besluit te formuleren die de overgang vormt naar het praktijkgedeelte van het eindwerk.
 - De studente geeft in haar bijlagen relevant en actueel materiaal. Indien de studente dit verwerkt kan zij een krachtige eindconclusie inclusief beleidsaanbevelingen en beleidsvoorstellen formuleren.
 - De studente wordt verwacht het correcte organogram van VDAB te hanteren (p. 11 en p. 52).
 - De studente wordt verwacht Zorgkabinet grondig uit te leggen alsook aandacht te hebben voor de trajecten die hiermee zijn verbonden (p. 9, p. 28 e.v.).
 - De studente wordt verwacht om de afgenomen interviews te verwerken zodat het duidelijk wordt welke conclusies ze uit dit materiaal haalt (p. 35-48).
 - De studente wordt verwacht de eenzijdige kijk in het huidige praktijkgedeelte te doorbreken door interviews te voorzien met minimaal een werkgever en minimaal een opleidingsverstrekker.
 - De studente wordt verwacht een coherente lijn aan te brengen tussen het theoretisch gedeelte en het praktijk gedeelte van het eindwerk, uitmondend in een beargumenteerde eindconclusie."

Op 22 maart 2012 nam de Vaste Commissie van Beroep akte van de beslissing van de examencommissie.

Deze beslissing werd bij e-mail en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt op 22 maart 2012.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 28 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 20 maart 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 22 maart 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 23 maart 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 maart 2012.

Het beroep van 28 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een schending van de motiveringsplicht

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat het resultaat niet werd gemotiveerd.

Na het eerste besluit van de Raad werd door verwerende partij aanvullend gemotiveerd, maar nog steeds volstaat de motivering niet.

Het desbetreffende opleidingsonderdeel bestaat uit 3 onderdelen die apart gequoteerd worden. De verzoekende partij geeft aan dat er geen motivering is voor de beoordeling van 2 van de 3 onderdelen, namelijk eindproef en leerproces.

Volgens de verzoekende partij werd enkel het onderdeel eindwerk gemotiveerd, doch deze motivering blijft niet binnen de grenzen van de redelijkheid. De verzoekende partij stelt dat de motivering niet correct is en haalt verschillende voorbeelden aan. Zo heeft de verzoekende partij het aspect werkgelegenheidsbeleid onvoldoende kunnen uitwerken vermits zij begeleiding vroeg, doch niet kreeg; zijn er wel interviews met werkgevers en werd er nooit aangegeven dat er een besluit na ieder hoofdstuk moest volgen,

De verwerende partij geeft aan dat in het juryrapport voor elk van de 3 delen een afzonderlijke score werd toegekend en dat de examencommissie afdoende en uitvoerige heeft gemotiveerd waarom de verzoekende partij de competenties niet heeft behaald. De motieven hebben wel betrekking op de drie onderdelen, en niet enkel op het schriftelijk werk.

Verwerende partij stelt dat het leerproces enkel kan beoordeeld worden aan de hand van de ontwikkeling van het schriftelijk werk en aan de hand van de mondelinge verdediging, wat ook gebeurd is. De jury ging na of de verzoekende partij de materie, uitgewerkt in het eindwerk, beheerst, en of de verzoekende partij verbanden kan leggen met de praktijk en de eigen stage-ervaringen. De verwerende partij werpt op dat uit de motieven o.a. blijkt dat in het schriftelijk werk een aantal theoretische aspecten te beperkt werden uitgewerkt. Tevens werden begrippen verkeerd gebruikt of onvoldoende gedefinieerd. Daarnaast werden er verouderde, niet representatieve of onvoldoende verwerkte gegevens gebruikt en werden er geen of zeer beperkte conclusies getrokken. Deze tekortkomingen in het schriftelijk werk werden door de examencommissie concreet aangeduid.

Verwerende partij stelt dat uit de motieven ook blijkt dat de verzoekende partij tijdens de mondelinge verdediging niet voldoende kennis en inzicht kon tonen. Er ontbraken cruciale aandachtspunten, begrippen werden gebruikt die de verzoekende partij tijdens de verdediging niet kon toelichten en er was een gebrek aan integratie tussen theorie en praktijk. De examencommissie stelt een concreet verbetertraject voor.

De verwerende partij wijst er nog op dat de beoordelingscriteria en de puntenverdeling bij het begin van het academiejaar werden meegedeeld. De verzoekende wist dit dus en heeft zich behoorlijk kunnen voorbereiden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In stuk 14 van de verzoekende partij is een document opgenomen met daarin informatie over het opleidingsonderdeel 'Eindwerk (3SD)' die afkomstig is van de verwerende partij en betrekking heeft op het academiejaar 2011-2012. De evaluatie van dit opleidingsonderdeel is als volgt: eindproduct 50%, verdediging 40% en proces 10%.

De Raad stelt vast dat er wel een motivering is voor het eindproduct. Voorts heeft een van de twee ondervragers ook opmerkingen gemaakt bij de antwoorden van de verzoekende partij bij de twee tijdens de verdediging gestelde vragen (stuk 10 verwerende partij, juryrapport), de tweede ondervrager heeft alleen de vragen genoteerd, maar vermeldt niets over de antwoorden van de verzoekende partij. Voor wat betreft de 10% voor het proces dat de verzoekende partij doorgemaakt heeft wordt alleen het cijfermatig resultaat vermeld zonder verdere uitleg.

Voor wat betreft kennisvragen kan aanvaard worden dat het cijfermatig resultaat als voldoende motivering kan gelden, maar dat is niet het geval noch voor de vragen die tijdens de verdediging gesteld werden en evenmin voor wat betreft de evaluatie van het proces dat de verzoekende partij doorgemaakt heeft in haar eindwerk. Alleen de eerste ondervrager heeft elementen van evaluatie van de verdediging aangebracht.

Men heeft het raden naar de feitelijke appreciatie van de antwoorden van de verzoekende partij op de door de tweede ondervrager gestelde vragen. Buiten de bewering van de examencommissie zelf -en niet van de jury- dat de verzoekende partij op cruciale punten niet goed geantwoord zou hebben ontbreekt elke motivering. Het zou niet onredelijk zijn om meer duidelijkheid te scheppen dat er een tweede verdediging zou plaatsvinden.

Het middel is in dit opzicht gegrond.

De Raad voegt er verder aan toe dat de motivering van de evaluatie van het eindwerk (product) afdoende gemotiveerd is: de ondervragers geven uitgebreid aan waarom zij van oordeel zijn dat dit niet voldoende is. Die motieven zijn begrijpelijk, niet tegenstrijdig en niet onredelijk. De kritiek die de verzoekende partij uit op deze motivering komt neer op een inhoudelijke kritiek en een uitnodiging aan de Raad om zijn appreciatie over het eindwerk in de plaats te stellen van die van de ondervragers, wat niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een gebrekkige begeleiding.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de onderwijsinstelling zelf aangeeft dat 'een sterke begeleiding' wordt geboden bij het eindwerk. De verzoekende partij heeft deze voorziene begeleiding niet gekregen. De verzoekende partij geeft een chronologisch overzicht en geeft aan dat zij op verschillende mails geen antwoord kreeg waardoor zij o.a. het bouwplan moest indienen zonder feedback. De verzoekende partij vroeg herhaaldelijk om meer begeleiding, doch deze werd niet gegeven. Verzoekende partij stelt tevens dat de begeleidster de verwachtingen van de jury ook foutief heeft ingeschat vermits er vragen kwamen over delen die de verzoekende partij had moeten weglaten. Volgens de verzoekende partij is er sprake van uitzonderlijke omstandigheden waardoor de gebrekkige begeleiding van die aard is om de evaluatie te beïnvloeden. Deze uitzonderlijke omstandigheden zijn het feit dat de onderwijsinstelling prat gaat op een sterke begeleiding, dat de verzoekende partij slecht 1 punt te kort heeft om het diploma te behalen, dat de verzoekende partij haar diploma zou hebben behaald als zij de vooropgestelde begeleiding had gekregen en dat de jury een verbetertraject geeft met elementen die in een goede begeleiding reeds aan bod hadden moeten komen.

De verwerende partij verwijst naar eerdere besluiten van de Raad en stelt dat klachten omtrent een gebrekkige begeleiding niet van die aard zijn om de negatieve beoordeling in een positieve om te buigen, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden. In casu is geen sprake van uitzonderlijke omstandigheden.

Volgens de verwerende partij geeft de verzoekende partij een eenzijdig en onvolledig beeld en een aantal contactmomenten worden niet vermeld.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij voorafgaandelijk voldoende informatie kreeg over de competenties en de beoordelingscriteria. Er werd een seminarie georganiseerd waar inhoudelijk en formele richtlijnen m.b.t. het eindwerk werden gegeven. Ook via het elektronische leerplatform konden de relevante informatie en documenten worden geraadpleegd, die eveneens per e-mail werden verzonden. Bij de uitnodiging voor de mondelinge verdediging werd ook bijkomende uitleg verschaft.

Verwerende partij meent dus dat de verzoekende partij wel de nodige begeleiding kreeg, zowel bij de opmaak van het voorlopige en definitieve bouwplan als bij het uitwerken van het eindwerk. Naast de voorziene infosessies zijn er ook nog vier mondelinge gesprekken geweest.

Verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij nooit heeft aangegeven dat zij een tekort aan begeleiding had. De verzoekende partij brengt enkel e-mailberichten bij waarvan zij beweert dat deze niet of niet tijdig door de praktijklector beantwoord werden. Dit toont niet aan dat de begeleiding gebrekkig zou zijn, of dat er geen contactmomenten zijn geweest. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet aantoonbaar dat het juryoordeel positiever zou zijn als de begeleiding anders was geweest.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft geoordeeld is een gebrekkige begeleiding op zichzelf geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie om te buigen, behoudens uitzonderlijke omstandigheden.

In deze zaak blijkt vooreerst dat de verzoekende partij uitvoerig ingelicht werd over de wijze waarop het eindwerk gemaakt moest worden (zie het door haar bijgebrachte stuk 14) en voorts werd zij ook effectief begeleid (zie bijvoorbeeld de feedback bij het bouwplan gevoegd bij de mail van de lector van 10 november 2011). Van uitzonderlijke omstandigheden die een andere evaluatie zouden kunnen verantwoorden is hier geen sprake.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij stelt in een derde middel dat er een discrepantie is tussen de quotering van het eindwerk en de quotering van de stage.

5.3.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat het eindwerk zeer dicht aanleunt bij de stage, die de verzoekende partij met succes heeft afgelegd. De verzoekende partij verwijst naar verklaringen van mensen die werken op de stageplaats. De discrepantie tussen de score van de stage (12/20) en het eindwerk (9/20) is volgens de verzoekende partij dan ook niet verantwoord.

Verwerende partij stelt dat het eindwerk en de stage afzonderlijke opleidingsonderdelen zijn, die afzonderlijk worden beoordeeld. Dat het thema van het eindwerk best verband houdt met de stage doet hier geen afbreuk aan.

Verwerende partij geeft aan dat de verklaringen van mensen die werken op de stageplaats irrelevant zijn vermits deze personen niet tussenkomen in de beoordeling van het Eindwerk. Verder stelt de verwerende partij dat de Raad er enkel op kan toezien dat de evaluatie op wettelijke wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. De loutere discrepantie tussen de score van twee aparte opleidingsonderdelen, toont een dergelijke onwettelijkheid of kennelijke onredelijkheid niet aan.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Stage en eindwerk zijn twee afzonderlijke opleidingsonderdelen, en het gegeven dat het thema van het eindwerk verband houdt met de stage impliceert niet dat er ook een verband moet zijn tussen de evaluatie van beide onderdelen. Het gaat om de beoordeling van andere competenties, en het is dus zonder meer evident dat de evaluatie voor beide opleidingsonderdelen, ondanks een zekere inhoudelijke band, sterk uiteen kan lopen.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij stelt in een vierde middel dat er aanpassingen aan de ontwerptekst van het eindwerk werden doorgevoerd op suggestie van de docente terwijl de jury net hieromtrent vragen heeft gesteld.

5.4.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt aanpassingen te hebben gedaan aan de ontwerptekst op suggestie van de docente, terwijl de jury net over de weggelaten passages vragen heeft gesteld. De jury stelde o.a. de vraag of de verzoekende partij iemand een VDAB contract zou aanraden of niet. Op suggestie van de docente heeft de verzoekende partij de passage ' Waar kan je opleidingen volgen en wat kost het' weggelaten, terwijl de jury net daarover een vraag stelde. Volgens verzoekende partij kon dat net het verschil maken, vermits zij net niet slaagde.

De verwerende partij verduidelijkt dat bij de mondelinge verdediging voor de jury getoetst wordt of de verzoekende partij de materie, uitgewerkt in het eindwerk, beheerst, en of de verzoekende partij relevante verbanden kan leggen met de praktijk en de eigen stage-ervaringen. De vragen van de jury kunnen zich dus in een ruimer kader situeren dan de strikte tekst van het eindwerk. De verzoekende partij heeft tijdens de mondelinge verdediging de kans gekregen om haar kennis en inzichten te tonen, doch uit het juryrapport blijkt dat zij de relevante competenties niet heeft behaald. Volgens de verwerende partij toont de verzoekende partij niet aan dat de jury positiever zou zijn geweest als de praktijklector de bedoelde passage anders had becommentarieerd. Nog minder toont de verzoekende partij aan dat zij de vraag van de jury anders zou hebben beantwoord en bovendien wordt er weinig verband aangetoond tussen de vraag en de bedoelde passage. De verzoekende partij toont derhalve niet aan dat het juryoordeel onregelmatig of kennelijk onredelijk was.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij toont niet aan dat de vragen over de delen die, naar zij stelt op vraag van de docente uit het eindwerk werden weggelaten, een beslissende rol gespeeld hebben in de evaluatie van de jury, en overigens belette niets de verzoekende partij aan de jury mee te delen dat zij oorspronkelijk die delen wel in haar eindwerk had opgenomen maar op vraag van de docente had weggelaten.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 20 maart 2012 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 25 mei 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/065 – 26 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 26 april 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 maart 2012 waarbij het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel "....." definitief werd vastgelegd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor Toegepaste Informatica.

Het beroep betreft de score van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 februari 2012 een intern beroep in bij de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Algemeen directeur op datum van 10 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 10 februari 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 februari 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad heeft bij besluit nr. 2012/029 dd. 2 maart 2012 als volgt geoordeeld:

"De klacht dat van de 4 geplande delen er slechts 3 werden georganiseerd en geëvalueerd is gegrond. Ook al stond het de verwerende partij vrij het deel Project te integreren in het deel Wiskunde dan nog kon deze wijziging in de loop van het jaar niet tot gevolg hebben dat er slechts 1 evaluatie diende te worden gemaakt. Uit de meegedeelde stukken blijkt niet dat in

de evaluatie van het deel Wiskunde het deel Project is terug te vinden.

...

De klacht in verband met het deel Seminarie is gegrond. In het intern beroep klaagde de verzoekende partij erover dat de evaluatie ten onrechte op de vorm en niet op de inhoud was gebeurd. De bestreden beslissing heeft deze klacht onbeantwoord gelaten, terwijl de eventuele gegrondheid ervan tot een ander resultaat voor dit deel en dus voor het globale resultaat had kunnen leiden."

3.6. Op 15 maart 2012 werd een nieuwe examencommissie samengeroepen die het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel "....." definitief heeft vast gelegd.

Deze beslissing werd als volgt gemotiveerd:

' Gezien

- de studiefiche van het opleidingsonderdeel Toegepaste Informatica melding maakt van 4 onderdelen, namelijk projecten, wiskunde voor informatici, informaticarecht en seminars.
 - de inhoud van het onderdeel projecten en de daarbij horende projectmatige competenties getoetst en geëvalueerd werden in andere onderdelen, zoals de inhoud beschrijft, met name het onderdeel seminars.
 - ook bij de inhoud van de seminars werd rekening gehouden met projectmatig werken, zo is er bijvoorbeeld een seminarie gegeven over "Project and Program management" door
 - het onderdeel seminars geëvalueerd wordt op het verslag dat wordt afgeleverd na de uiteenzetting van een gastspreker.
 - het verslag wordt getoetst op inhoud, representatie, taalgebruik, structuur en het formuleren van een eigen mening zoals beschreven in de studiefiche onder de inhoud van het onderdeel projecten.
 - de projectmatige eindcompetenties , waaronder AC2, AC11, ABC6 en ABC 7 getoetst en geëvalueerd werden
- AC2: het vermogen tot verwerven en verwerken van informatie
AC11: het vermogen tot communiceren van informatie, ideeën, problemen en oplossingen
ABC6 schriftelijk en mondeling doelmatig en efficiënt kunnen communiceren
ABC7: zelfstandig en doelmatig informatie kunnen rapporteren en presenteren
- de score van de geëvalueerde projectmatige eindcompetenties bedragen 4,5/10 en die van seminars 6,5/10
 - de eindevaluatie 11/20 bedraagt voor seminars met inbegrip van projectmatige eindcompetenties van het onderdeel projecten
 - de eindevaluatie voor het onderdeel wiskunde voor informatici 6/20 bedraagt
 - de eindevaluatie voor het onderdeel informaticarecht 10/20 bedraagt
 - de totale eindevaluatie 27/60 bedraagt, samengeteld uit de bovenvermelde onderdelen
 - het de bevoegdheid van de examencommissie bedraagt om resultaten vast te leggen'

3.7. Bij aangetekend schrijven van 5 april 2012 diende verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet[\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 april 2012 tegen de beslissing van 15 maart 2012. De verzoekende partij heeft kennis genomen van deze beslissing op 4 april 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 april 2012.

Het beroep van 5 april 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt dat de onderwijsinstelling het eerdere besluit van de Raad naast zich heeft neergelegd en betwist de score voor het opleidingsonderdeel ".....".

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de onderwijsinstelling, in navolging van het eerder besluit van de Raad, een nieuwe beslissing diende te nemen en dus de punten van de verzoekende partij had moeten wijzigen. In casu heeft de onderwijsinstelling de punten van de verzoekende partij ongewijzigd gelaten. Volgens de verzoekende partij legt de onderwijsinstelling het eerste besluit van de Raad naast zich neer.

Verzoekende partij geeft aan dat haar vragen uit de vorige procedure nog steeds foutief en onduidelijk beantwoord werden. Bovendien is er op tal van vragen nog steeds geen antwoord. Zo wordt o.a. een volledig opleidingsonderdeel vervangen door een seminarie van 2 uur, wat onmogelijk is.

De verzoekende partij wenst een meer bindend besluit van de Raad waardoor de punten daadwerkelijk verbeteren.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij een verkeerde draagwijdte geeft aan het eerder besluit van de Raad. In het eerste besluit van de Raad werd immers gestipuleerd dat de beslissing van de onderwijsinstelling onvoldoende gemotiveerd was. In casu heeft de examencommissie opnieuw een beslissing genomen, die naar behoren gemotiveerd is. De Raad kan niet opleggen welke beoordeling men aan de verzoekende partij dient te geven. Verwerende partij stelt dat de Raad in het eerdere besluit twee onderdelen van de klacht heeft weerhouden. Er diende uit de beslissing van de examencommissie te blijken dat het opleidingsonderdeel Project apart geëvalueerd was. De examencommissie heeft thans aan deze motiveringsplicht voldaan. Uit de verslagen van de seminars, werden door de examencommissie de resultaten voor de vier projectmatige eindcompetenties afgescheiden. Voor 'Project' kreeg de verzoekende partij 4,5/10 en voor 'Seminarie' 6,5/10, zodat het eindoordeel 11/20 bedraagt voor het opleidingsonderdeel seminarie met inbegrip van projectmatige eindcompetenties voor het opleidingsonderdeel Project.

Verder werd in het eerder besluit van de Raad weerhouden dat de verzoekende partij er zich over beklaagde dat de evaluatie van het deel Seminarie op grond van de vorm gebeurd was en niet op grond van de inhoud. Uit de motivering van de examencommissie blijkt thans dat ook geëvalueerd werd met betrekking tot de inhoud. Dus ook op dit punt voldoet de beslissing van de onderwijsinstelling aan de motiveringsplicht.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In zijn besluit nr. 2012/029 dd. 2 maart 2012 heeft de Raad geoordeeld dat de evaluatie van het opleidingsonderdeel '.....' niet naar behoren gemotiveerd was omdat een evaluatie over het deel Projecten ontbrak, en voorts dat een klacht van de verzoekende partij in het interne beroep niet werd beantwoord. Het gegrond bevinden van deze klachten verplichtte de verwerende partij niet de evaluatie als zodanig aan te passen, wel om uit te leggen of en zo ja hoe het deel Projecten geëvalueerd werd, en aan te geven of en zo ja hoe het deel Seminarie inhoudelijk geëvalueerd werd.

De thans bestreden beslissing maakt wel duidelijk dat het deel Seminarie ook inhoudelijk werd geëvalueerd, zodat dit gebrek werd verholpen, maar voor wat betreft het deel Projecten komt de beslissing niet verder dan te poneren dat dit beoordeeld werd in andere onderdelen 'met name in het onderdeel seminars', en voegt er verder aan toe dat de score voor projectmatige eindcompetenties 4,5/10 is en voor seminarie 6,5/10, zonder dat in het minst toegelicht wordt aan de hand van welke prestaties van de verzoekende partij het deel Projecten geëvalueerd werd.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 maart 2012 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 16 mei 2012.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/067 – 26 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 26 april 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 4 april 2012 waarbij de verzoekende partij een score van 9/20 kreeg voor opleidingsonderdeel 'Stage 5+6 internationaal'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het laatste studietraject van de professionele Bachelor Kleuteronderwijs.

De verzoekende partij werd niet geslaagd verklaard. Zij behaalde voor alle opleidingsonderdelen een creditbewijs met uitzondering van het opleidingsonderdeel 'Stage 5+6 internationaal'.

Dit opleidingsonderdeel bestond uit een eerste stageperiode waarop verzoekende partij een deelscore van 12/20 behaalde en een eindstage waarop zij een deelscore van 8/20 behaalde. Dit leidde initieel tot het globaal resultaat van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 2 maart 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 5 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 februari 2012 en 9 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/031-034 dd. 22 maart 2012 oordeelde de Raad als volgt:

"Wat betreft het eindresultaat voor het hele opleidingsonderdeel – 8/20 – laat de verwerende partij gelden dat dit niet het rekenkundig gemiddelde is van de twee stageperiodes; zij wijst

op een aantal competenties waarvan op gemotiveerde wijze wordt aangetoond dat de verzoekende partij die niet of niet voldoende bereikt heeft, en op de langere duur van de tweede stageperiode – 4 weken – in vergelijking met de duur van de eerste stageperiode – 2 weken.

De Raad kan aanvaarden dat het eindresultaat niet het rekenkundige gemiddelde is van de evaluaties van de twee stageperiodes, en de Raad stelt verder vast dat de uitvoerige motivatie van de tekorten voor een aantal competenties door de verzoekende partij niet ernstig wordt weerlegd. Niettemin moet de verwerende partij aantonen op welke wijze zij de evaluatie van de eerste stageperiode – 12/20 – in de eindevaluatie betrokken heeft. Dat is niet het geval. Ook al moet het eindresultaat niet het rekenkundige gemiddelde zijn van de evaluaties van beide stageperiodes, het eindresultaat zoals het nu is vastgesteld wekt de indruk dat er met het resultaat van de eerste stageperiode, waar bij veronderstelling toch ook een aantal competenties beoordeeld werd, in het geheel niet in de eindevaluatie betrokken werd. "

3.6. Op 4 april 2012 nam de verwerende partij een nieuwe beslissing in opvolging van het eerder besluit van de Raad.

In deze beslissing van 4 april 2012 werd geoordeeld dat de verzoekende partij een score van 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Stage 5+6 internationaal'.

De examencommissie stelde vast dat, ondanks blijken van professionele competenties tijdens een eerste stage van 2 weken bij de jongste kleuters in één stageschool en onder relatief strikte begeleiding (12/20), de verzoekende partij nadien tijdens een stage van 4 weken op een andere school, bij een andere leeftijdsgroep en waarbij meer autonoom moest worden gefunctioneerd, niet doorgroeit naar de vereiste startbekwaamheid maar achteruitgaat. Zowel de praktijkpedagoge als de extra bezoekend docent als de stageschool geven aan dat de verzoekende partij onvoldoendes scoort op een aantal basiscompetenties in deze stage van 4 weken (8/20).

Hierdoor en omwille van de negatieve evolutie wordt een globaal resultaat van 9/20 toegekend en wordt de verzoekende partij niet geslaagd verklaard.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 6 april 2012 diende verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 april 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 4 april 2012. Verzoekende partij heeft op 5 april 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 april 2012.

Het beroep van 6 april 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een schending van de motiveringsplicht en een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet akkoord is met de beslissing van 4 april 2012 om haar een score van 9/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel 'Stage 5+6 internationaal'. Tevens

is de verzoekende partij het niet eens met de verklaring die door de verwerende partij wordt gegeven voor dit resultaat. De informatie die de praktijkpedagoge en de extra bezoekend docent geven is volgens de verzoekende partij eenzijdig. Daarnaast stelt de verwerende partij dat ook door de stageschool wordt aangegeven dat de stage onvoldoende was. Dit blijkt echter niet uit het beoordelingsdocument van de mentor. Uit dit document blijkt dat de verzoekende partij geëvolueerd is tijdens de stage (aangegeven door een boog op het evaluatieformulier).

De verwerende partij stelt dat, conform artikel van het onderwijs- en examenreglement 2011-2012, het examencijfer over een opleidingsonderdeel niet noodzakelijk het gewogen gemiddelde is van de evaluaties van de verschillende onderwijsleeractiviteiten. Het globale resultaat voor het opleidingsonderdeel 'stage 5+6 internationaal' bestaat uit twee deelresultaten voor twee verschillende stageperiodes, waarbij de verzoekende partij 12/20 behaalde voor stageperiode 1 en 8/20 voor de eindstage. De verklaring van de globale score van 9/20 wordt als volgt gemotiveerd: Niettegenstaande het blijken van professionele competenties tijdens de eerste stage (12/20) van twee weken bij de jongste kleuters in één stageschool en onder relatief strikte begeleiding, met name bespreking en bijsturing vooraf op de hogeschool van de weekschema's, stelt verwerende partij vast dat verzoekende partij nadien tijdens een dubbel zo lange stage op een andere school, bij een andere leeftijdsgroep en waarbij meer autonoom moest worden gefunctioneerd, niet doorgroeit naar de vereiste startbekwaamheid, maar net achteruit gaat (8/20).

Zowel volgens de praktijkpedagoge en een extra bezoekende docent als volgens de stageschool scoort verzoekende partij onvoldoendes op verschillende basiscompetenties. Dit blijkt volgens de verwerende partij uit het syntheseformulier van de eindstage dat tot stand komt in overleg met de mentor en de stageschool. De verwerende partij is verantwoordelijk voor de toekenning van het resultaat en uiteraard wordt er rekening gehouden met de opmerkingen van de mentor en de stageschool.

Verwerende partij stelt dat er een eindscore van 9/20 werd gegeven omwille van een groot aantal vaststellingen tijdens de laatste stage en omwille van de negatieve evolutie van de eerste (12/20) naar de laatste stage (8/20). De onvoldoendes op verschillende basiscompetenties wegen door in de eindbeoordeling en de verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet over de vereiste startbekwaamheid beschikt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In de thans bestreden beslissing wordt uitgelegd onder welke verschillende omstandigheden de competenties tijdens de twee stageperiodes beoordeeld werden (korte versus lange duur, onder toezicht versus autonoom functioneren) en hoe op grond daarvan de evaluaties tot stand zijn gekomen. Die motivering is begrijpelijk, niet tegenstrijdig en niet onredelijk. Het argument van de verzoekende partij dat de mentor van de tweede stageperiode toch een positieve evolutie waarnam, is niet van aard dat de motivering daarom onredelijk wordt, laat staan kennelijk onredelijk, omdat de mentor de stage niet evalueert en zijn appreciatie van een positieve evolutie alleszins aangeeft dat de stage toch problematische aspecten vertoonde.

Voorts geeft de thans bestreden beslissing ook aan op welke wijze met de evaluatie van de eerste stageperiode rekening werd gehouden, zodat ook op dit punt de verwerende partij gevolg heeft gegeven aan het besluit van de Raad nr. 2012/031-034 dd. 22 maart 2012 op een begrijpelijke en niet onredelijke wijze.

In haar nota van wederantwoord verwijst de verzoekende partij nog naar een keuzestage waar zij een 13/20 behaald zou hebben. Op die wijze poogt zij een nieuwe grondslag te geven aan het middel. Daar zij dit al in het verzoekschrift had kunnen aanvoeren kan met dit bijkomend element geen rekening worden gehouden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij nalatig was . In de vorige zaak voor de Raad ging er zomaar een aangetekend schrijven ‘verloren’. Bovendien werpt de verzoekende partij op dat bij de beslissing van 4 april 2012 nergens werd vermeld dat er opnieuw beroep bij de Raad kon worden aangetekend.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij toont niet aan op welke wijze het verloren gaan van een aangetekende brief, of het niet vermelden van de beroepsmogelijkheden, haar belet heeft om met kennis van zaken voor haar belangen op te komen in het interne beroep en het beroep bij de Raad.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 4 april 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 26 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/069 – 26 april 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 26 april 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:,
.....,

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 30 maart 2012 van de stagecommissie BcLSO LO/BR waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleiding 'Bachelor in het Onderwijs: Secundair onderwijs, lichamelijke opvoeding,'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde jaar van de professionele Bachelor in het Onderwijs: Secundair Onderwijs, afstudeerrichting LO en Bewegingsrecreatie.

Het beroep betreft de ongegrondverklaring van het interne beroep tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de student niet geslaagd werd verklaard voor de opleiding omwille van een 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'Stages Lichamelijke opvoeding' (27 studiepunten) en een 7/20 voor het opleidingsonderdeel 'Reflectie & Portfolio: Ontplooi' (5 studiepunten). Het beroep betreft specifiek het tekort van 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage'.

3.2. Op 31 januari 2012 diende verzoekende partij een eerste intern beroep in tegen de beslissing van de stagecommissie waarbij werd besloten dat deze student niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel 'stage' in de derde opleidingsfase van de bachelor. Het beroep werd ontvankelijk en gegrond verklaard.

Bij de beslissing van de Beroepscommissie op 1 februari 2012 vroeg de Beroepscommissie aan de stagecommissie om opnieuw samen te komen in buitengewone zitting om duidelijkheid te scheppen over de totstandkoming van het uiteindelijke stageoordeel (toen nog een 6/10) aan de hand van een gemotiveerd schrijven, aangevuld met de nodige documenten die hebben geleid tot het eindoordeel voor het opleidingsonderdeel 'stage'.

Na opnieuw te zijn samengekomen heeft de stagecommissie in buitengewone zitting op 3 februari 2012 de stagebeoordeling aangepast van een 6/20 naar een 8/20.

De examencommissie oordeelde op datum van 10 februari 2012 'niet geslaagd' voor de opleiding met volgend resultaat:

- Stages Lichamelijke opvoeding (27 studiepunten) 8/20

- Reflectie & portfolio: Ontplooï (5 studiepunten) 7/20

Behaald resultaat: Niet geslaagd met 54,03 %

Verzoekende partij stelde vervolgens op datum van 12 februari 2012 opnieuw een intern beroep in bij de Beroepscommissie van de onderwijsinstelling, ditmaal tegen de beslissing van de examencommissie op datum van 10 februari 2012.

Het intern beroep van verzoekende partij steunde op de volgende grieven die uitsluitend ten aanzien van de evaluatie van de 'stage' worden geformuleerd:

- verzoekende partij meent niet onpartijdig te zijn behandeld;
- de stage bevat niet alleen de stage LO waarvoor verzoekende partij minder goed presteerde maar ook de stages bewegingsrecreatie waarvoor zij overwegend 'zeer goed' gequoteerd werd door haar mentoren. Zij beklaagt het feit dat er te veel aandacht gegeven wordt aan de stages lesgeven in LO;
- tijdens de eerste stagecommissie was haar dossier van de stages bewegingsrecreatie zelfs niet aanwezig bij de beoordeling van het globale vak stage en de manier waarop het dossier teruggevonden werd voor de stagecommissie in buitengewone zitting is op zijn minst verdacht;
- het hebben van werkpunten is een normale zaak en de begeleiding en hulp ter zake door de mentoren liet te wensen over.

3.3. Bij beslissing van de Beroepscommissie genomen op datum van 20 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werden samengevat volgende argumenten aangehaald:

- de beoordelingen door de stagementoren van de stage 'lichamelijke opvoeding' geven een wisselvallig beeld van verzoekende partij; dezelfde belangrijke werkpunten blijven terugkomen;
- er is een verschil tussen werkpunten betreffende het finetunen van het lesgeven en werkpunten betreffende basisvaardigheden in het lesgeven;
- de stagecommissie en de stagebegeleiders zijn onvoldoende transparant opgetreden naar de student toe over hoe het uiteindelijke stagepunt is vastgesteld;
- op geen enkele wijze wordt de professionaliteit en de objectiviteit van de stagebegeleiders in twijfel getrokken. Dezelfde werkpunten blijven terugkomen en de student is hier meerder keren op gewezen doorheen de stages.
- de eindbeoordeling van de stagecommissie mag niet worden beschouwd als een mathematisch gemiddelde van eerdere feedback. Dit is terug te vinden in het stagevadecum;
- de student was doorheen het afgelopen semester voldoende op de hoogte van het feit dat zijn prestaties voor het opleidingsonderdeel 'stage' onvoldoende waren;
- de student was onvoldoende op de hoogte van de mate waarmee er rekening zou worden gehouden met de eerdere beoordeling van zijn prestaties voor 'bewegingsrecreatie', niettegenstaande het stagevadecum duidelijk aangeeft dat de beoordeling een holistisch karakter heeft.

De Beroepscommissie concludeerde dat omwille van bovenstaande overwegingen het toegekende stagecijfer van 8/20 een terechte weergave is van de door de student geleverde prestaties.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 maart 2012 diende verzoekende partij een eerste

verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad oordeelde dat

'...De ruime en zeer algemeen geformuleerde gegevens waarmee de stagecommissie rekening mag houden bij het maken van de evaluatie, maken dat de afweging waartoe zij gekomen is ook voldoende duidelijk gemaakt moet worden.

Uit de meegedeelde stukken blijkt voldoende dat de stage LO niet goed was, maar het blijkt niet op welke wijze de commissie bij de heroverweging die resultaten in weging heeft gebracht met de resultaten van het deel Bewegingsrecreatie (stage die de verzoekende partij uitzonderlijk in het academiejaar 2010-2011 heeft volbracht) noch met de andere delen van het opleidingsonderdeel. Evenmin is duidelijk tot welk deel het element 'Bewegingsrecreatie' moet gerekend worden. Dit geldt evenzeer voor het gedeelte 'Optiesport'.

Daardoor is de Raad niet in staat na te gaan of de betwiste evaluatie naar behoren is gemotiveerd. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.'

De middelen waarbij vooringenomenheid en de gebrekkige begeleiding werden aangeklaagd werden als niet gegrond beoordeeld.

De beslissing van 20 februari 2012 genomen in het kader van het intern beroep werd vernietigd. De bevoegde instantie van verwerende partij diende uiterlijk op 6 april 2012 een nieuwe beslissing te nemen rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

3.5. Op 30 maart 2012 kwam de stagecommissie in navolging van het besluit van de Raad van 22 maart 2012 (R.Stvb.nr.2012/039) opnieuw samen en besliste om het cijfer van 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'Stage ' te behouden.

Deze beslissing werd aan verzoekende partij meegedeeld via e-mail van 5 april 2012.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 11 maart 2012 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 april 2012 tegen de beslissing genomen 30 maart 2012, meegedeeld via e-mail op 5 april 2012. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij heeft kunnen kennis nemen van deze beslissing op 6 april 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 7 april 2012.

Het beroep van vrijdag 11 april 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op het feit dat de nieuwe beslissing van de stagecommissie niet in overeenstemming was met het vernietigingsbesluit van de Raad en dat de nieuwe stagebeoordeling nog steeds niet correct is op verschillende punten.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij geeft ten eerste algemeen aan dat een aantal onduidelijkheden wat het dossier betreft waarop de evaluatie is gebaseerd nog steeds niet zijn opgeklaard en dat een aantal afspraken gemaakt naar aanleiding van voorgaande behandeling voor de Raad niet zijn opgevolgd door de verwerende partij.

Nog steeds werd geen correcte stagewijzer (voor het academiejaar 2010-2011) toegevoegd bij het dossier.

Het addendum afstudeerders februari waarnaar verwezen wordt is niet terug te vinden. De toegevoegde ECTS-fiche is zeer onduidelijk.

Haar dossier 'optiesport' is nooit teruggegeven op het einde van het academiejaar in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert. Zij was niet aanwezig op de proclamatie omdat haar stage LO in februari was stopgezet en zij reeds op de hoogte was van het feit dat ze niet geslaagd was voor het derde jaar. Er ligt ook geen enkel bewijs van afgifte voor van het betreffende dossier.

Verzoekende partij wijst er op dat de voorzitter tijdens vorige zitting van de Raad beide partijen verzocht heeft om de nodige inspanningen te leveren om het dossier terug te vinden. Zij heeft de Excel bestanden opnieuw kunnen verzamelen en op een stick geplaatst. De overige informatie is echter verloren gegaan (oude PC is gecrasht). Verzoekende partij geeft verder ook aan dat zij zelf heeft moeten zorgen voor een nieuwe evaluatie via contact met de tornooiorganisator. Zij heeft de nodige documenten pas kunnen bezorgen op de dag dat de stagecommissie opnieuw is samengekomen en derhalve stelt zij de opmerkingen van de betrokken lector terzake in vraag.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat de nieuwe beslissing van de stagecommissie geen rekening houdt met de overwegingen gemaakt door de Raad. Er werd enkel een overzicht gegeven van de evaluaties van de verschillende stages.

Nog steeds werd niet duidelijk gemaakt op welke manier en in welke mate de resultaten van de Stage BR (inclusief het gedeelte optiesport) en de resultaten van de overige gedeeltes van het opleidingsonderdelen LO bij de heroverweging van het resultaat in aanmerking zijn genomen. Het is nog steeds niet duidelijk hoe zwaar de goede stages doorwegen bij het bepalen van het eindcijfer van 8/20.

Verzoekende partij benadrukt dat beide onderdelen LO en BR evenwaardig zijn en op die manier ook een afspiegeling moeten vinden in het resultaat.

Verzoekende partij geeft tevens aan dat ook niet duidelijk is voor hoeveel studiepunten elk onderdeel van de stages LO en BR worden gerekend, wat zou aangeven welk aandeel elke onderdeel heeft en hoe belangrijk het doorweegt in de beoordeling. Er wordt enkel aangegeven dat globaal genomen het onderdeel een studieomvang van 27 studiepunten omvat. Door deze afwezigheid van de onderverdeling van de studiepunten (welke normaliter in de stagewijzer moet terug te vinden zijn) kon verzoekende partij ook niet de keuze maken om haar stages in een volgend semester in een andere hogeschool opnieuw af te leggen. Ook naar volgend academiejaar brengt dit een probleem mee om het studieprogramma samen te stellen en dreigt zij een volledig academiejaar te verliezen.

Verzoekende partij stelt ten derde dat het besluit van de stagebeoordeling niet correct is genomen. Zij wijst dienaangaande op verschillende punten.

- Het cijfer van 8/20 is veel te weinig en houdt te weinig rekening met het aandeel van de stage BR en de keuzestages waarop zij goed presteerde.

- Volgens deze beslissing zou zij niet bekwaam zijn om te starten in het beroepsleven.

Verzoekende partij stelt dat zij weldegelijk klaar is om bepaalde beroepen uit voeren zoals werken op een sportdienst, in een fitnesscentrum...De in dit verband afgewerkte stages hebben haar veel arbeidsvreugde bijgebracht en waren zeer goed. Zij verkiest dit boven het lesgeven.

- De uiteindelijke beslissing moet door de volledige stagecommissie worden genomen en door alle leden voor akkoord getekend worden. Dit is in casu niet gebeurd. Het syntheseverslag vermeldt enkel 4 onduidelijke handtekeningen zonder de vermelding voor akkoord.

- De stagebezoeken door de stagebegeleiders vonden allen plaats in eenzelfde school. Tijdens de keuzestages en ook de stage BC werd geen bezoek gebracht door een stagebegeleider.

- In de nieuwe stagebeoordeling wordt onterecht zeer veel aandacht gegeven aan de

reflecties nadien neergeschreven terwijl de beoordelingen van de stage zelf door de mensen gemaakt waarmee je samenwerkt juist belangrijk is. Verzoekende partij wijst op haar leerstoornis waardoor het voor haar niet zo eenvoudig is de reflecties nadien neer te schrijven. Zij heeft gedurende haar studies nooit opmerkingen hierover gekregen.

- Nergens in het syntheseverslag van de nieuwe stagecommissie staan de beroepsmogelijkheden vermeld, waardoor zij dit zelf heeft moeten onderzoeken.

Verzoekende partij wijst tot slot op het feit dat de manier van beoordeling en de formulering van de beoordeling van de stages van het derde jaar zeer subjectief is en erg negatief weergegeven zijn. Verzoekende partij wijst dienaangaande uitvoerig in haar verzoekschrift op de commentaren bij de stages BR en de stages LO door de stagecommissie.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt vooreerst wat de stukken van het dossier betreft:

- De bijgevoegde stagewijzer bewegingsrecreatie 2010-2011 bevat geen fundamentele wijzigingen ten aanzien van de huidige stagewijzer van 2011-2012, welke de basis is voor de eindbeoordeling die huidig academiejaar gebeurt.

- Het 'addendum afstudeerders februari' is een onderdeel van de stagewijzer opleidingsfase 3de jaar (pagina 19 en 20) en was toegevoegd aan het dossier als bijlage 28.

- De bundel voor het onderdeel 'optie' is nooit verloren geraakt. Deze map wordt aan elke student als bewijsstuk van de activiteiten teruggegeven. De opmerkingen die door de betrokken lector in juni 2011 zijn genoteerd zijn gebaseerd op het originele document.

- Uit de Excel-files, doorgestuurd door verzoekende partij op vraag van de Raad, kan weinig worden opgemaakt. Het volledige optiedossier werd niet opnieuw ingediend. Op geen enkele wijze kan opgemaakt worden dat deze uitdraai van de Excel-files zijn opgemaakt door de betreffende begeleider voor de 'optie'.

- De Raad heeft verzoekende partij gevraagd of het mogelijk was een nieuw evaluatieformulier in te dienen. Op vraag van de stage-coördinator LSO-LO/BR heeft verzoekende partij dit samen met de Excel-files ingediend. De beoordeling is eenzijdig uiterst positief te noemen en gedateerd op 27/03/2012. Verwerende partij geeft ter info mee dat verzoekende partij lid was van de betreffende sportclub en de directeur kende.

Verwerende partij stelt ten tweede wat de evaluatie van beide onderdelen betreft dat de bachelor secundair onderwijs, lichamelijke opvoeding in combinatie gebeurt met bewegingsrecreatie. Verzoekende partij heeft bij haar inschrijving voor deze combinatie gekozen. De evaluatie wijze wordt elk academiejaar mondeling toegelicht via infosessies en verspreid via Toledo en stagewijzers. Verzoekende partij was op de hoogte dat in het derde jaar van de bachelor de beide onderdelen anders worden geëvalueerd (stagevademecum pg. 9): "Bij de eindbeoordeling wordt rekening gehouden met alle bewijzen die in de loop van het stage opleidingsonderdeel verzameld zijn en met de evolutie die de student in de loop hiervan heeft doorgemaakt. Het is dus niet zo dat de student voor elke stageperiode apart een cijfer krijgt en dat er op het einde van het opleidingsonderdeel een gemiddelde wordt gemaakt van de verschillende beoordelingen".

Verwerende partij benadrukt dat in de stagewijzer duidelijk vermeld staat dat "het opleidingsonderdeel 'stage 3' beschouwd wordt als één vak, waarvoor één punt wordt toegekend."

Het vakkenaanbod is zodanig georganiseerd dat het onderwijsvak 'lichamelijke opvoeding' alleen kan worden gecombineerd met het onderwijsvak 'bewegingsrecreatie'. Het onderwijsvak 'bewegingsrecreatie' kan wel worden gecombineerd met andere onderwijsvakken.

Verwerende partij stelt ten derde dat het afgeleverde diploma een bewijs is en een garantie is dat de betreffende studenten startbekwaam zijn voor het beroep waartoe de professionele opleiding de studenten opleidt. Het afnemende werkveld moet er met andere woorden kunnen van uitgaan dat zij de afgestudeerde studenten in eer en geweten kunnen aanwerven, zonder te vrezen voor de kwaliteit van de pedagogische en vakdidactische begeleiding en zonder te vrezen voor het welzijn van de kinderen of jongeren waarvoor de startende leraar verantwoordelijk zal zijn. Verzoekende partij zou – indien zij slaagt voor alle opleidingsonderdelen – het diploma 'bachelor in het onderwijs, secundair onderwijs – lichamelijke opvoeding én bewegingsrecreatie' behalen. Dat betekent dat hij in beide

gebieden startbekwaam moet zijn. Op basis van de geleverde prestaties voor het opleidingsonderdeel 'stage 3' heeft de stage- en de examencommissie in eer en geweten beslist dat dit niet het geval is.

De stagecommissie is van mening dat de verzoekende partij inderdaad in staat moet worden geacht om aan de slag te gaan als professioneel begeleider in de recreatieve sector op basis van zijn prestaties voor het deel 'bewegingsrecreatie' (vandaar ook dat verzoekende partij hiervoor een deelvrijstelling heeft gekregen).

De stagecommissie en de examencommissie zijn van oordeel dat verzoekende partij op dit moment niet in staat kan worden geacht om aan de slag te gaan als leraar 'lichamelijke opvoeding' in het kleuter- of leerplichtonderwijs. Indien blijkt dat de student niet beantwoordt aan de vooropgestelde criteria voor elk of één van beide onderdelen, bewijst de student dat hij niet klaar is om het betreffende diploma te behalen. Beide onderdelen worden m.a.w. even belangrijk en even fundamenteel geacht.

Verwerende partij stelt wat het belang van de reflecties betreft dat de bewuste en systematische en kwaliteitsvolle reflectie op de praktijkervaringen een essentieel onderdeel vormen van de opleiding. De stagecommissie heeft steeds deze reflecties mee in rekening gebracht.

Wat de ingeroepen leerstoornis betreft repliceert de verwerende partij dat de verzoekende partij dienaangaande nooit een aanvraag ingediend voor bijkomende begeleiding of daarvoor een attest heeft afgeleverd.

Wat het ontbreken van beroepsmogelijkheden op de beslissing betreft geeft de verwerende partij aan dat tijdens de openbare zitting van 22 maart 2012 beide partijen voldoende zijn ingelicht van de verdere procedure. De nodige verduidelijking werd nadien ook per e-mail en telefonisch door de decaan verschaft.

Verwerende partij stelt tot slot dat de nieuwe beslissing wel degelijk rekening houdt met de overwegingen van de Raad.

Alle gegevens waarmee de stagecommissie rekening kan houden zijn in het dossier opgenomen. De documenten zijn per onderdeel, hetzij bewegingsrecreatie, hetzij lichamelijke opvoeding geklasseerd en in een overzicht bij elkaar geplaatst. Ook de beide stagewijzers, het stagevadecum en de ECTS-fiche zijn toegevoegd als leidraad. Op deze manier wordt duidelijk welke stages verzoekende partij heeft volbracht. De plaats van 'optiesport' past binnen het geheel van stages bewegingsrecreatie, zoals blijkt uit het ingediende dossier. Per stage werd systematisch een korte toelichting gegeven door de stagecommissie. Daaruit blijkt dat het gehele pakket aan stages in overweging is genomen bij het formuleren van het eindresultaat.

Zodoende werd opvolging gegeven aan het besluit van de Raad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In zijn besluit van 22 maart 2012, nr. 2012/039, heeft de Raad gesteld dat niet duidelijk was op welke wijze de verwerende partij het resultaat voor het deel Bewegingsrecreatie in rekening had gebracht bij de eindevaluatie, en dat er onduidelijkheid was over het deel Optiesport.

In haar antwoordnota stelt de verwerende partij, met verwijzing naar door haar bijgebrachte stukken, dat het opleidingsonderdeel bestaat uit twee delen, die de student, binnen zekere grenzen weliswaar; zelf kiest. Zonder daarin te worden tegengesproken door de verzoekende partij stelt zij dat het deel Bewegingsrecreatie gecombineerd kan worden met verschillende andere delen, en dat het de verzoekende partij zelf is die gekozen heeft voor de combinatie Bewegingsrecreatie – Lichamelijke Opleiding.

Zij stelt ook dat het deel Optiesport behoort tot het deel Bewegingsrecreatie, dat de verzoekende partij maar een vrijstelling kon krijgen voor het deel Bewegingsrecreatie omdat zij haar dossier Optiesport had ingediend, dossier dat mee geëvalueerd werd door de bevoegde docent zoals blijkt uit diens aantekeningen.

Hieruit concludeert de Raad (1) dat het deel Optiesport deel uitmaakt van het deel Bewegingsrecreatie en er samen mee geëvalueerd werd, -12/20 -, (2) vermits deze evaluatie definitief is bij gebrek aan tijdige betwisting, het verder van geen belang is of het dossier Optiesport al dan niet aan de verzoekende partij werd terugbezorgd, en (3) om dezelfde reden het verder van geen belang is kennis te nemen de stagewijzer, wat dit onderdeel

betreft, voor het jaar 2010-2011, stuk dat overigens in de huidige procedure door de verwerende partij wordt bijgebracht.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt heeft de verwerende partij thans wel rekening gehouden met het resultaat voor Bewegingsrecreatie in het eindresultaat. De stelling van de verzoekende partij dat beide delen – Bewegingsrecreatie en Lichamelijke Opleiding – even zwaar moeten wegen vindt geen steun in enige regel, en op zich is het niet onlogisch noch onregelmatig dat een onvoldoende voor een bepaald deel een onvoldoende voor het geheel kan verantwoorden, aangezien die onvoldoende kan betekenen dat de vereiste eindcompetenties niet bereikt zijn. Een en ander klemmt temeer nu de verzoekende partij zelf voor de combinatie met Lichamelijke Opleiding gekozen heeft en op de hoogte was van de deliberatiecriteria. De kritiek op de evaluatie voor het deel Bewegingsrecreatie is niet ontvankelijk, omdat zoals hoger vastgesteld die evaluatie niet tijdig werd betwist, en de kritiek op de evaluatie op het deel Lichamelijke Opleiding komt erop neer dat de goede delen (keuzestage) niet nader toegelicht worden, en dat alleen voor andere delen (onderwijs) stagebegeleiders aanwezig zijn geweest, en daar vooral de slechte delen in de verf hebben gezet. Die kritiek, die overigens niet onderbouwd wordt, komt neer op een kritiek op de evaluatie zelf, en binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid kan de Raad niet tot de conclusie komen dat de evaluatie voor het opleidingsonderdeel op onregelmatige wijze is tot stand gekomen of kennelijk onredelijk is. Hetzelfde geldt voor de bewering van de verzoekende partij dat zij zich wel in staat acht les te geven: die blote bewering is niet van aard om de regelmatigheid van de evaluatie in twijfel te trekken.

De klacht dat de evaluatie niet door de voltallige jury is genomen, en dat alleen maar een viertal niet herkenbare handtekeningen op het document staan is niet ontvankelijk, omdat die niet reeds in het intern beroep werd aangebracht. Die klacht kan niet voor het eerst in het beroep bij de Raad worden geformuleerd.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 30 maart 2012 van de stagecommissie blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 april 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 3 mei 2012

Rolnr. 2011/155 – 3 mei 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd uitgesteld op de openbare zitting van 10 november 2011.

De zaak werd behandeld op de zitting van 3 mei 2012.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de mails dd. 26 april 2012 van de verzoekende en de verwerende partij.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 4 oktober 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste deliberatiepakket van de opleiding tot master of science in de psychologie, afstudeerrichting klinische psychologie.

Het beroep betreft meer specifiek het examencijfer van 6/20 voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in op 26 augustus 2011 bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 4 oktober 2011 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd op 4 oktober 2011 aan verzoekende partij bezorgd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 4 oktober 2011. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 5 oktober 2011.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 oktober 2011.

Het beroep van 10 oktober 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij heeft ondertussen voor het desbetreffende opleidingsonderdeel een credit verworven.

De verzoekende partij heeft bij schrijven van 26 april 2012 aan de Raad laten weten dat zij akkoord gaat met het nieuwe resultaat, wat in de omstandigheden van de zaak als een verzoek tot afstand kan begrepen worden.

De Raad ziet geen reden om deze vraag tot afstand niet te bewilligen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is geworden.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 mei 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/050 bis – 3 mei 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 3 mei 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op de nota van de verzoekende partij en de nota van de verwerende partij na heropening van de debatten neergelegd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'financieel management' en tegen de beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Bij besluit nr. 2012/050 van de Raad dd. 6 april 2012 werden de debatten heropend om de partijen in staat te stellen, zo mogelijk, nadere toelichting te geven omtrent bepaalde punten (bijkomende informatie tijdens het examen; verloop van de toelichting).

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting KMO-Management.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'financieel management' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 5 maart 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de niet periode gebonden evaluatie correct verlopen is. Verder werd gestipuleerd dat de examenvragen helder en eenduidig waren geformuleerd en waar nodig correct geëvalueerd tijdens het examen. Het resultaat werd op een juiste wijze

vastgesteld en er is geen sprake van een materiele vergissing. Er was ook geen ongelijke behandeling, vermits er enkel twee examenversies waren om fraude tegen te gaan. Ook het recht van de verzoekende partij op individuele onderwijsmaatregelen is niet geschonden. Bovendien werd gesteld dat de individuele examenmaatregelen correct werden gerespecteerd. Ook werd er voldoende feedback gegeven.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 12 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/050 van de Raad dd. 6 april 2012 werden de debatten heropend om de partijen in staat te stellen, zo mogelijk, nadere toelichting te geven omtrent de volgende punten:

- Het boekjaar (2010) was niet vermeld op de examenopgave. Volgens de verzoekende partij is deze informatie ruim na het begin van het examen meegedeeld en hierdoor was zij niet meer in staat het aanzienlijk aantal vragen waarvoor dit gegeven cruciaal was, naar behoren te beantwoorden. Volgens de verwerende partij had de docente schriftelijke instructies gegeven aan de toezichthouder om deze informatie bij het begin van het examen mee te delen en is zij zelf bij het begin van het examen deze informatie nog komen meedelen.
- De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij heeft afgezien van de mondelinge toelichting bij de antwoorden, evenals een andere student. De verzoekende partij ontkent dit.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De ontvankelijkheid van het verzoekschrift werd reeds onderzocht in besluit nr. 2012/050 dd. 6 april 2012.

Het verzoekschrift is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat het zeer moeilijk was om bijkomend bewijs te verzamelen vermits zij een GIT-student is en weinig contact heeft met de andere studenten die het opleidingsonderdeel Financieel Management volgen. De verzoekende partij vond een studente die haar standpunt bevestigt m.b.t. het boekjaar, doch deze medestudente wou dit niet schriftelijk bevestigen omdat het meer dan vier maanden geleden is en om haar toekomstige examenkansen niet te hypothekeren.

De verzoekende partij blijft bij het eerder standpunt dat zij op het moment dat zij het examen ontving (om 13u30), niet over de nodige informatie beschikte om dit behoorlijk op te lossen. Verder stelt de verzoekende partij dat een medestudent verklaard heeft dat deze zich niet kan herinneren dat de verzoekende partij zou geweigerd hebben om mondelinge toelichting te geven bij het examen.

De verzoekende partij stelt tevens dat er over de vraag m.b.t. de cashflow reeds uitspraak is gedaan en de verzoekende partij gaat hier dan ook niet verder op in.

De verzoekende partij stelt dat het geheel van omstandigheden een negatieve invloed heeft gehad op haar resultaat.

De verwerende partij geeft bijkomende uitleg over de vraag i.v.m. de cashflow (de problematiek i.v.m. het verticale streepje).

Verder legt de verwerende partij een verklaring neer van de toezichthouder m.b.t. de instructies die bij de aanvang van het examen werden gegeven. Deze toezichthouder kan bevestigen dat de bemerking m.b.t. het boekjaar wel bij de aanvang van het examen werd meegedeeld. Vermits er meerdere klassen waren die gelijktijdig het examen Financieel Management hadden en die verspreid zaten over meerdere lokalen werd er gewerkt met toezichthouders en de titularis is in de verschillende lokalen langs gegaan om eventuele vragen van de studenten te beantwoorden.

Tenslotte stelt de verwerende partij dat er eventueel een getuige kan worden opgeroepen die ook, net als de verzoekende partij, examenfaciliteiten had om de betwisting m.b.t. de mondelinge toelichting te verduidelijken.

De verwerende partij blijft dan ook bij haar eerder standpunt en stelt dat de betwiste quoteringsregeling regelmatig genomen werd en niet kennelijk onredelijk is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Rekening houdend met de door de verwerende partij bijgebrachte gegevens en meer bepaald de verklaring van de surveillant dat de examinerator binnen het kwartier na het begin van het examen mondeling heeft meegedeeld welk boekjaar in aanmerking moest genomen worden en het ontbreken van enig tegenbewijs in hoofde van de verzoekende partij, neemt de Raad aan dat deze lichte vertraging de verzoekende partij niet belet heeft het examen onder redelijke omstandigheden af te leggen.

De verzoekende partij erkent dat zij na het examen mondeling contact heeft gehad met de titularis, maar deze heeft volgens haar geen notities genomen en geen rekening gehouden met de gegeven toelichting. De verzoekende partij laat evenwel na aan te geven in welk opzicht de titularis met de gegeven toelichting geen rekening heeft gehouden.

Het middel is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen, zijn besluit nr.2012/050 van 6 april 2012 verder uitwerkend, beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 16 mei 2012 een nieuwe beslissing, nadat de bevoegde docent de vraag 2.1 van het examen Financieel Management opnieuw zal hebben geëvalueerd, rekening houdend met een verticale streep van onder tot boven doorlopend tussen de woorden "operationele activiteit" en "financieringsactiviteit".

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 mei 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/070 – 3 mei 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman mr.,
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 3 mei 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich opnieuw in te schrijven en tegen de beslissing van 3 april 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij wenst zich opnieuw in te schrijven voor de bachelor in de journalistiek bij de verwerende partij voor het academiejaar 2011-2012.

De verzoeker heeft deze vraag tot herinschrijving ook vorig academiejaar reeds gesteld, doch heeft berust in het negatieve besluit van 11 oktober 2010.

Voor het academiejaar 2011-2012 heeft de verzoekende partij opnieuw een vraag tot herinschrijving gesteld.
Het departementshoofd weigerde dd. 23 maart 2012 overeenkomstig artikel van het onderwijs- en examenreglement de inschrijving.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 maart 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 3 april 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard. Deze beslissing werd als volgt gemotiveerd:

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 3 april 2012 aan

verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 april 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 29 maart 2012. De beslissing werd op 3 april 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 3 april 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 april 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 3 april 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 3 april 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 4 april 2012. Evenwel blijkt niet op welke datum de verzoekende partij effectief kennis heeft genomen van de bestreden beslissing, en het is de effectieve kennisname die de termijn van beroep doet ingaan. Daar er geen aanwijzingen zijn dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing voor 6 april 2012, zodat rekening houdend met het tussenliggend weekend het op 19 april 2012 ingestelde beroep tijdig is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er een gespannen relatie was met de Hogeschool vermits de verzoekende partij niet zomaar alles aannam en een uitgesproken mening had.

Verzoekende partij werpt op dat bepaalde lectoren niet meer objectief waren in hun beoordeling.

Verzoekende partij merkt op dat er andere studenten zijn die uitzonderlijk wel nog konden inschrijven, terwijl de inschrijving van de verzoekende partij geweigerd werd. De verzoekende partij verwijst hierbij naar enkele welbepaalde studenten.

Verzoekende partij stelt dat zij thans zeer gemotiveerd is en de verzoekende partij wenst dan ook een nieuwe kans.

De verzoekende partij voldeed inderdaad niet aan de bindende voorwaarden en schreef zich in een andere Hogeschool, maar kreeg hiervoor te laat goedkeuring waardoor zij dit niet tot een goed einde kon brengen.

Verzoekende partij geeft aan dat zij hard is blijven werken en thans voor Studio 100 werkt (zelfs zonder diploma). Ondertussen heeft de verzoekende partij voldoende blijk gegeven van maturiteit, slaagkans en van hard werken in de televisiewereld. De verzoekende partij is immers een van weinigen die voor televisie werkt (hoewel het een droom van velen is die de bachelor journalistiek volgen). De verzoekende partij wenst dan ook zijn studie af te werken en het diploma journalistiek te behalen.

De verzoekende partij wil 'Spaans' ruilen voor communicatieoefeningen waardoor zij wekelijks taken zal moeten inleveren en er dus permanente controle mogelijk is. De verzoekende partij is tevens bereid de laatste twee vakken via examencontract af te leggen.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet echt een rechtsmiddel heeft ontwikkeld. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij de feiten niet betwist.

De verzoekende partij heeft niet voldaan aan de bindende voorwaarden die reeds waren opgelegd voor het academiejaar 2009-2010. Ook voor het academiejaar 2010-2011 is de verzoekende partij geweigerd en bovendien slaagde zij dat jaar niet in een andere Hogeschool. Het departementshoofd heeft een discretionaire beoordelingsbevoegdheid en de beslissing tot weigering om opnieuw in te schrijven is niet kennelijk onredelijk. Verwerende partij geeft verder aan dat een betwisting van vroegere examenresultaten onontvankelijk is.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zich te aanzien van de anderen niet als een concurrent kan opstellen, waardoor het gelijkheidsbeginsel niet van toepassing is en er is geen gelijkheid in de onwettigheid. Er kan ook niet worden afgeleid uit de besluitvorming t.o.v. anderen dat er onredelijk zou zijn gehandeld ten aanzien van de verzoekende partij. Er is slechts één voorbeeld van een student waar zeer uitzonderlijk een nieuwe kans werd geboden, maar er kan niet worden afgeleid dat er dan telkens maar een nieuwe kans moet worden geboden zoals bij de verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zich jarenlang op een onaanvaardbare wijze heeft gedragen. Dit wordt zelfs erkend in het verzoekschrift vermits er wordt gesteld dat de verzoekende partij aangeeft nu eindelijk voor 100% gemotiveerd te zijn. Bovendien heeft de verzoekende partij zich zelfs, samen met zijn ouders, verontschuldigd voor de negatieve houdingen, uitspraken en discussies die er in de afgelopen jaren zijn geweest.

Verwerende partij geeft tenslotte aan dat de verzoekende partij niet voldeed aan de voorwaarden en er is geen reden om de verzoekende partij nog een bijkomende kans te geven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om te beslissen, in de plaats van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, of een persoon die daarom verzoekt, zich al dan niet mag inschrijven voor een opleiding. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissingen in dat verband op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In deze zaak betwist de verzoekende partij niet dat een eerder verzoek tot inschrijving bij de verwerende partij werd geweigerd omdat zij niet voldaan had aan een bindend studieadvies. Zij betwist evenmin dat zij zich daarna bij een andere onderwijsinstelling heeft ingeschreven en daar geen credits heeft behaald. Zij voert aan dat zij thans zeer gemotiveerd is om de opleiding waarvoor zij al een aantal credits behaald heeft, af te ronden, en dat zij over een uitgebreide relevante praktijkervaring beschikt.

Die argumenten zijn evenwel niet van aard om de bestreden beslissing, in het licht van de eerdere en door de verzoekende partij niet bestreden weigering tot inschrijving onregelmatig of kennelijk onredelijk te maken.

De verzoekende partij houdt voor dat bepaalde lectoren hun objectiviteit jegens haar verloren hadden. Deze bewering wordt op geen enkele wijze onderbouwd. Deze grief is niet gegrond.

In zoverre in het middel geklaagd wordt over ongelijke behandeling in vergelijking met andere studenten is het niet ontvankelijk omdat deze grief niet in het interne beroep werd opgeworpen.

Het middel is deels niet ontvankelijk, deels niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 3 april 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 mei 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/071 – 3 mei 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 3 mei 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
.....

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 18 april 2012 waarbij tegen de verzoekende partij een examentuchtbeslissing werd genomen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. De verzoekende partij is ingeschreven in het tweede studietraject van de professionele bachelor Bedrijfsmanagement- Rechtspraktijk.

Voorliggend beroep betreft een examentuchtbeslissing.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 maart 2012 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling tegen deze examentuchtbeslissing.

3.3. Tijdens de zitting van 21 maart 2012 heeft de interne beroepsinstantie de examentuchtcommissie gevraagd om de beslissing te heroverwegen.

Na uitputting van de interne beroepsprocedure worden er door de examentuchtcommissie in bijzonder zitting bijeengekomen op 22 maart 2012 nog twee examentuchtfeiten aangehouden met name:

- het bezit van een niet toegelaten hulpmiddel, met name een juridisch woordenboek;
- de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen;

De tuchtsanctie wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betreft met betrekking tot het identieke antwoord werd niet langer als bewezen beschouwd.

De vastgestelde en bewezen geachte tuchtinbreuken wegen op zich reeds zwaarder door dan de tuchtfeiten van het voorgaande academiejaar, aangezien het thans fraude bij twee verschillende opleidingsonderdelen betreft. Dit alleen al wettigt in de ogen van de Commissie een zwaardere tuchtsanctie. Gelet bovendien op het feit van herhaling van examenfraude, is de Commissie voor alle examentuchtfeiten van het huidige academiejaar van oordeel dat het in toepassing van artikel van het OER gepast is om de betrokken student de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel, met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen betrekking heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 22 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/058 dd. 6 april 2012 werd als volgt geoordeeld:

“Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de verwerende partij op grond van de gegevens van het dossier redelijkerwijze bepaalde feiten als bewezen heeft kunnen beschouwen. De Raad ziet er voorts op toe of de verwerende partij de bewezen geachte feiten terecht als tuchtfeiten heeft kunnen kwalificeren in de zin van artikel van het OER.

In deze zaak zijn beide partijen het er over eens dat de verzoekende partij na afloop van het examen Staats- en administratief recht nog een antwoordblad - zij had met toestemming van de toezichthoudende lector de aan elkaar geniete examenbladen losgemaakt - aan de toezichthoudende lector en daarna aan de titularis heeft aangeboden, en daarbij verzocht (versie van de verzoekende partij) of aangedrongen (versie van de verwerende partij) om dit blad vooralsnog aan zijn examen toe te voegen.

Zelfs al neemt men aan dat de versie van de verzoekende partij dat zij dit blad vergeten was af te geven samen met de andere bladen, ongeloofwaardig is, het enkele feit dat zij dit blad vooralsnog aanbiedt of zelfs aandringt dat blad aan te nemen, kan geen fraude of poging tot fraude zijn, daar de verzoekende partij wist dat zonder de actieve medewerking van de lector of titularis, medewerking waarover zij geen macht had dit opzet niet zou slagen. Aldus ontbreekt een essentieel element om van fraude te kunnen gewagen. Zonder de actieve medewerking van de lector en titularis kon een eventuele poging tot fraude niet tot resultaat leiden, en de verzoekende partij was zich bewust van dit noodzakelijke aspect (zie over deze problematiek, A. De Nauw, Over het ondeugdelijk misdrijf, noot onder Corr.Rb. Brussel, 30 juni 1983, RW 1983-84, kol. 2177 e.v.). De examencommissie heeft dit feit derhalve ten onrechte als een tuchtfeit gekwalificeerd. Het middel is gegrond.”

3.6. De examentuchtcommissie heeft op 18 april 2012 een nieuwe beslissing genomen:

“Aangezien de Commissie van oordeel is en blijft dat ook de feiten met betrekking tot het examen Grondwettelijk en Administratief Recht wel degelijk tuchtfeiten vormen en het geschil zoals gesteld wordt voorgelegd aan de Raad van State, geschiedt deze nieuwe beoordeling als een voorwaardelijke uitvoering van het besluit nr. 2012/058, met name onder voorbehoud van alle rechten wat de administratieve cassatieprocedure betreft en met het uitdrukkelijke voorbehoud dat de Commissie in het geval van een gunstig arrest van de Raad van State en een navolgend gunstig besluit van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, een nieuwe tuchtbeslissing kan nemen waarbij de feiten met betrekking tot het examen Grondwettelijk en Administratief Recht wel degelijk als tuchtfeiten en dus als feitelijke grondslag voor de tuchtbeslissing worden aangenomen.

...

De Commissie acht, onder het bovenvermelde voorbehoud, de volgende examentuchtfeiten bewezen:

- Het bezit van een niet toegelaten examenhulpmiddel bij het examen Inleiding Sociaal recht, met name een juridisch woordenboek.

Artikel 99 van het onderwijs- en examenreglement voorziet in vier mogelijke tuchtsancties, te weten:

- Een nulquotering voor het desbetreffende deelexamen
- Een nulquotering voor het desbetreffende opleidingsonderdeel
- De student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deelexamen of examen betrekking heeft
- De student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde examenperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deelexamen of examen betrekking heeft

Aangezien het geen deelexamen betreft, kan de Commissie enkel de tuchtsanctie 2, 3 of 4 uitspreken.

De examentuchtinbreuk is ernstig; de betrokken student heeft aantoonbaar fraude gepleegd of pogen te plegen. De bepalingen van de artikelen, en van het onderwijs- en examenreglement zijn geschonden. Het gedrag van betrokkene is zeer laakbaar.

De Commissie dient vast te stellen dat de betrokken student in het voorgaande academiejaar bij beslissing van de examentuchtcommissie d.d. 20 juni 2011 reeds tuchtrechtelijk is gedisciplineerd met de maatregel van een nulquotering voor het opleidingsonderdeel Zakelijke en juridische communicatie 4 (tuchtsanctie 2), na een bewezen inbreuk op artikel van het onderwijs- en examenreglement (bezit van een gsm-toestel tijdens het examen).

Betrokkene heeft uit deze voorgaanden blijkbaar geen lering getrokken. De Commissie is van oordeel dat in kracht van gewijsde gegane beslissingen omtrent tuchtfeiten in het studieverleden van de student, in rekening kunnen en mogen worden gebracht bij de bepaling van de strafmaat naar aanleiding van een nieuwe tuchtinbreuk. Het behoort immers tot de algemene beginselen van het tuchtrecht dat de tuchtoverheid rekening kan houden met het al dan niet bestaan van tuchtrechtelijke antecedenten. Het is niet onredelijk noch onwettig om eerder opgelopen tuchtstraffen als verzwarende omstandigheid te betrekken bij een nieuwe tuchtrechtelijke beoordeling. ...

De in huidige zaak vastgestelde en bewezen geachte tuchtinbreuk wettigt, gelet op de tuchtrechtelijke voorgaanden in hoofde van betrokkene en het feit van herhaling, een zware tuchtsanctie. De Commissie is van oordeel dat het, nog steeds onder het bovenvermelde voorbehoud, gepast voorkomt om de student in toepassing van artikel van het onderwijs- en examenreglement de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel, met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deelexamen of examen betrekking heeft."

3.7. Bij aangetekend schrijven van 24 april 2012 diende verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

4. Vraag tot uitstel

De verwerende partij vraagt om de behandeling van de zaak uit te stellen totdat de Raad van State zich zal hebben uitgesproken over het cassatieberoep dat de verwerende partij zegt te zullen instellen tegen het besluit van de Raad nr. 2012/058 dd. 6 april 2012 omdat anders een bijzonder complexe situatie dreigt te ontstaan wegens het nog aanhangig zijn van een, en daarna mogelijk twee cassatieberoepen.

Anders dan de verwerende partij is de Raad van oordeel dat een goede rechtsbedeling zich niet verzet tegen de behandeling van deze zaak op reguliere wijze. Noch de complexiteit die er zou ontstaan mocht de Raad van State het cassatieberoep tegen het besluit nr. 2012/058 dd. 6 april 2012 ontvankelijk en gegrond verklaren, noch een eventueel cassatieberoep tegen het onderhavige besluit, zijn niet van die aard dat het aangewezen is de behandeling van de huidige zaak uit te stellen.

5. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 april 2012 tegen de beslissing van 18 april 2012. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij op 19 april 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 20 april 2012.

Het beroep van 24 april 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid wat de middelen betreft

De verwerende partij stelt dat een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is als ten minste één ontvankelijk middel wordt opgeworpen, wat in casu niet het geval is.

De verzoekende partij geeft als enige middel aan dat de bestreden beslissing een examentuchtmaatregel van een vorig academiejaar als een verzwarend element in rekening heeft genomen bij de bepaling van de huidige tuchtstrafmaat. De overige elementen kunnen enkel in samenhang met deze grief worden begrepen.

Verwerende partij geeft aan dat de Raad eerder al oordeelde dat wanneer na een eerste vernietiging opnieuw een extern beroep wordt ingesteld, de verzoekende partij gebonden blijft aan de middelen die in het initieel intern beroep werden aangevoerd.

In casu heeft de verzoekende partij in zijn initieel intern beroep geen grief ontwikkeld i.v.m. het huidige middel waardoor dit middel onontvankelijk is.

De verwerende partij wijst erop dat de tuchtbeslissing d.d. 22 maart 2012 uitdrukkelijk heeft bevestigd dat de voorheen uitgesproken tuchtmaatregel in rekening wordt genomen.

Verwerende partij is dan ook van oordeel dat de verzoekende partij, door in het intern beroep en in het eerste extern beroep bij de Raad geen middel te steunen op de aldus tot stand gekomen strafmaat, zijn rechten heeft verwerkt om zulks nadien nog te doen. De invloed van de voorgaande tuchtsanctie op de huidige beslissing, komt in de voorgaande verzoekschriften immers niet ter sprake.

De verzoekende partij in haar nota van wederantwoord laat gelden dat er twee middelen in het verzoekschrift worden aangevoerd. Het eerste middel waarin de onredelijkheid wordt aangeklaagd van de bestreden beslissing omdat eenzelfde straf wordt opgelegd voor een examentuchtfeit als in de vorige beslissing voor twee examentuchtfeiten omwille van de verzwarende omstandigheid. En een tweede middel waarin gesteld wordt dat de verzoekende partij in tegenstelling tot andere studenten die in dezelfde omstandigheid verkeren wel herhaling als een verzwarende omstandigheid wordt aangerekend.

Beoordeling van de exceptie

Uit het door verzoekende partij ingediende verzoekschrift kan worden opgemaakt dat zij drie middelen aanbrengt:

- Een eerste middel waarin zij stelt dat de interne beroepsinstantie beslist had dat de herhaling niet als verzwarende omstandigheid in aanmerking kon genomen worden, wat de examentuchtcommissie toch gedaan heeft;
- Een tweede middel waarin zij stelt dat zij ongelijk werd behandeld omdat bij een andere student die ook in staat van herhaling verkeerde dit niet als verzwarende omstandigheid in aanmerking werd genomen.
- Een derde middel waarin zij stelt dat de examentuchtcommissie dezelfde straf heeft opgelegd omdat de verzoekende partij het gewaagd heeft tegen de vorige beslissing een beroep in te stellen bij de Raad. Dit kan begrepen worden als een beroep op het onpartijdigheidsbeginsel.

Op de regel dat in het beroep bij de Raad geen nieuwe middelen kunnen worden aangevoerd

dan in het interne beroep, zijn er de voor de hand liggende uitzonderingen dat een verzoekende partij wel middelen mag aanvoeren die gericht zijn tegen de beslissing op intern beroep zelf, die steunen op feiten die een verzoekende partij niet kon kennen op het ogenblik dat zij het interne beroep instelde, of nog middelen die van openbare orde zijn.

In deze zaak heeft de examentuchtcommissie bij het nemen van de thans bestreden beslissing op intern beroep het tuchtverleden van de verzoekende partij als verzwarende omstandigheid in aanmerking genomen.

De verzoekende partij laat gelden dat de interne beroepsinstantie op haar intern beroep beslist heeft dat de herhaling niet als een verzwarende omstandigheid in aanmerking mocht worden genomen. Dat gegeven kon de verzoekende partij uiteraard niet kennen toen ze haar intern beroep instelde, zodat het daarop gegronde middel ontvankelijk is.

De verzoekende partij laat ook gelden dat zij ongelijk werd behandeld wat betreft het in aanmerking nemen van herhaling als verzwarende omstandigheid. Het blijkt niet dat zij van het feit waarop dit middel steunt op de hoogte was bij het instellen van het intern beroep zodat ook dit middel ontvankelijk is.

Ook het middel dat gesteund is op het onpartijdigheidsbeginsel kon niet eerder geformuleerd worden in het intern beroep.

In haar nota van wederantwoord voert de verzoekende partij aan dat in het verzoekschrift ook een middel is aangebracht waarbij de thans bestreden beslissing als onredelijk wordt beschouwd omdat in een zelfde tuchtstraf wordt opgelegd voor het enig overgebleven examentuchtfeit met herhaling als verzwarende omstandigheid, als in de vorige door de Raad vernietigde beslissing voor twee examentuchtfeiten eveneens met herhaling als verzwarende omstandigheid. Een dergelijk middel valt evenwel niet te lezen in het verzoekschrift.

In zoverre de verzoekende partij daarbij poogt hiermee een nieuwe grondslag te geven aan de wel ingeroepen middelen kan daarmee geen rekening worden gehouden aangezien deze grief als zelfstandig middel in het verzoekschrift had kunnen worden geformuleerd.

6. Grond van de zaak

6.1. Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij bij de bepaling van de strafmaat ten onrechte rekening hield met een tuchtstraf uit een vorig academiejaar en beroept zich daarvoor op de beslissing van de interne beroepsinstantie die dit verboden zou hebben.

6.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat in het verslag van de examentuchtcommissie een examentuchtfeit van het vorig academiejaar wordt aangehaald om een zwaardere tuchtstraf op te leggen. Dit feit van vorig academiejaar mocht niet in aanmerking worden genomen om de huidige tuchtstraf te bepalen, omdat de interne beroepsinstantie dit beslist heeft.

De verwerende partij stelt dat er wel rekening mag worden gehouden met een voorgaand tuchtvergrijp. Het behoort immers tot de algemene beginselen van het tuchtrecht dat de tuchtverheid rekening kan houden met tuchtrechtelijke antecedenten. De bestreden beslissing bevat ook rechtsleer hieromtrent.

6.1.2. Beoordeling door de Raad

In haar beslissing van 21 maart 2012 stelde de interne beroepsinstantie met betrekking tot herhaling als verzwarende omstandigheid: "Daarbij adviseert de interne beroepscommissie de examentuchtcommissie in bijzondere zitting om bij het bepalen van de tuchtstrafmaat de feiten van vorig academiejaar die als examenfraude werden beoordeeld, niet meer in beschouwing te nemen aangezien deze bij het vorig academiejaar reeds werden gesanctioneerd". In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt heeft de interne beroepsinstantie niet beslist maar slechts geadviseerd dat herhaling niet als verzwarende omstandigheid in aanmerking mocht worden genomen.

Het middel is niet gegrond.

6.2. In het tweede middel klaagt de verzoekende partij erover dat bij een andere student die ook in staat van herhaling verkeerde dit bij een nieuw tuchtfeit niet als verzwarende omstandigheid in aanmerking werd genomen, terwijl dit bij haar wel het geval was zodat zij zich gediscrimineerd voelt.

Uit de door verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt dat ook bij deze andere student herhaling als verzwarende omstandigheid in aanmerking werd genomen zodat het middel feitelijke grondslag mist.

6.3. In het derde middel klaagt de verzoekende partij erover dat de examentuchtcommissie uit vooringenomenheid haar dezelfde tuchtstraf heeft opgelegd in de thans bestreden beslissing voor één examentuchtfeit en herhaling als verzwarende omstandigheid als in de vorige door de Raad vernietigende beslissing voor twee examentuchtfeiten en herhaling als verzwarende omstandigheid.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat er sprake is van vooringenomenheid en de verzoekende partij voert evenmin argumenten aan waaruit die vooringenomenheid zou kunnen blijken.

Het middel mist feitelijke grondslag.

6.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 18 april 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 mei 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 25 mei 2012

Rolnr. 2012/072 – 25 mei 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester,
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 mei 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 6/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 17 april 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor in het Sociaal Werk, afstudeerrichting: maatschappelijk werk.

Het beroep betreft de score van 6/20 van de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel '.....'

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 februari 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 23 februari 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beroepstermijn verstreken was.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/048 dd. 30 maart 2012 oordeelde de Raad als volgt:

"Ongeacht de precieze datum van kennisgeving van de resultaten stelt de Raad vast dat het puntenrapport zoals meegedeeld de specifieke beroepsmodaliteiten noodzakelijk voor het

instellen van een intern beroep niet vermeld. Onderwijsdecreet XIX heeft inzake de procedure aan de instellingen de verplichting opgelegd om vanaf het academiejaar 2009-2010 ook bij de initiële studievoortgangsbepaling de mogelijkheid tot het intern beroep bij de onderwijsinstelling en de bijhorende modaliteiten te vermelden^[1].

Ingeval de beroepsmogelijkheid en/of de beroepsmodaliteiten niet, onvolledig of onjuist worden vermeld in de beslissing, gaat in dat geval de beroepstermijn niet in en beschikt de student onbepaald over de mogelijkheid om een beroep bij de Raad in te stellen.

De Raad stelt vast dat het puntenbriefje enkel de termijn tot het instellen van een intern beroep vermeldt. De andere beroepsmodaliteiten zoals de wijze waarop dit beroep moet worden ingesteld als de bevoegde instantie waartoe de student zich moet richten, ontbreken volledig. Een loutere verwijzing naar het desbetreffende artikel in het onderwijs- en examenreglement is niet voldoende.

De beroepstermijn gaat niet in waardoor het intern beroep niet laattijdig werd ingesteld. Het middel is gegrond.

Wat de inhoudelijke betwisting betreft over het behaalde examenresultaat van 6/20 voor het opleidingsonderdeel 'Werkveldspecialisatie 1' stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie zich hierover nog ten gronde dient uit te spreken."

3.6. De algemeen directeur heeft vervolgens een nieuwe beslissing genomen waarin het volgende wordt gestipuleerd:

" Gezien :

- De klacht een betwisting betreft tegen het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel "....." waarvoor de studente voor de zevende keer examen aflegde;
- Het opleidingsonderdeel betrekking heeft op vier doelgroepen: jongeren, ouderen, kansarmen en werklozen;
- Elke doelgroep wordt toegelicht door een aparte docent die hiervoor beschikt over 6 lessen en hiervoor een cursus ter beschikking stelt.
- Dat het team MW van oordeel is dat er in deze vier doelgroepen geen onderscheid kan gemaakt worden met betrekking tot de belangrijkheid ten aanzien van het maatschappelijk werk.
- Dat de evenredigheid van het belang van deze doelgroepen werd doorgetrokken in de puntenverdeling van het examen.
- De studente voor de respectievelijke doelgroepen van werkveldspecialisatie 1 volgende examenresultaten behaalde:
 - * Ouderen: 9/20
 - * Jongeren: 10/20
 - * Kansarmen: 4,5/20
 - * Werklozen: 2,25/20
- Dat deze resultaten bevestigd worden door de verbeterde examenkopijen, en dit leidt tot een totaalscore van 6/20."

Deze beslissing werd per aangetekend schrijven van 17 april 2012 (lees 18 april) aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 28 april 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 april 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 17 april 2012 (lees 18 april). Verzoekende partij stelt dat zij op 26 april 2012 kennis heeft gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen

van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 27 april 2012.

Het beroep van 28 april 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij opnieuw geen kopie van het verzoekschrift heeft bezorgd en derhalve niet voldaan heeft aan artikel II, 24, 6, 3de aanvullingsdecreet. Het vormvoorschrift werd dus niet nageleefd en hierdoor zijn de rechten van verdediging van verwerende partij in het gedrang gekomen.

De Raad stelt dat het niet verzenden van het verzoekschrift aan de onderwijsinstelling niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De Raad heeft zelf het verzoekschrift aan verwerende partij overgemaakt waardoor de rechten van verdediging niet geschonden zijn. Uit de tijdig neergelegde antwoordnota blijkt verder dat verwerende partij een tijdig antwoord heeft kunnen geven op de in het verzoekschrift aangehaalde grieven.

4. Belang

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij de huidige procedure vermits zij bij beslissing van de examencommissie dd. 5 maart 2012 geslaagd is verklaard.

Dit is zeker het geval vermits de verzoekende partij in het verzoekschrift geen bezwaar maakt tegen deze beslissing van de examencommissie, waaruit moet worden afgeleid dat zij deze beslissing heeft aanvaard.

De Raad stelt dat de verzoekende partij nog steeds een voldoende belang kan aantonen om dit resultaat te betwisten. De verzoekende partij kan immers nog een creditbewijs behalen voor het desbetreffende opleidingsonderdeel en een hoger cijfer kan mogelijk ook leiden tot de toekenning van een hogere graad.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij betwist haar resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen 7 keer het examen voor het desbetreffende opleidingsonderdeel heeft afgelegd, zoals de verwerende partij aangeeft in de interne beroepsbeslissing. Uit het feit dat de onderwijsinstelling dit stipuleert, kan worden afgeleid dat de verwerende partij vooringenomen is ten opzichte van de verzoekende partij.

Verzoekende partij werpt verder op dat het onmogelijk is dat zij voor het onderdeel 'werklozen' slechts 2,25/20 behaalde vermits zij de cursus zeer goed kende. Bovendien heeft zij dit slechte resultaat pas vernomen bij de beslissing op intern beroep. Verzoekende partij merkt op dat zij herhaaldelijk heeft gevraagd om het examen, samen met de docent, in te zien, doch zonder resultaat.

Ook voor het onderdeel 'kansarmen' behaalde de verzoekende partij slechts 4,5/20, wat zeer laag is. Bovendien kon de verzoekende partij ook dit resultaat niet controleren en kon zij het examen niet inzien.

Verzoekende partij verwijst tevens naar verschillende tegenstrijdigheden. Zo slaagde de verzoekende partij wel voor '.....' en hierbij zijn de 4 doelgroepen (jongeren, ouderen, kansarmen en werklozen) dezelfde als voor '.....' (alleen is het opleidingsonderdeel '.....' uitgebreider). De verzoekende partij behaalde 13/20 voor '.....'.

Verzoekende partij geeft aan dat zij steeds in de sociale sector heeft gewerkt en de desbetreffende doelgroepen dus wel degelijk kent.

Verwerende partij stelt dat uit het dossier wel degelijk blijkt dat de verzoekende partij 7 examenkansen heeft gehad (in het academiejaar 2008-2009 was de verzoekende partij in

eerste en tweede zit gewettigd afwezig en in de daaropvolgende academiejaren 2009-2010 en 2010-2011 behaalde de verzoekende partij 5/20, 0/20, 0/20 en 8/20).

Verder geeft de verwerende partij aan dat de verzoekende partij na elke examenperiode het examen kon inzien en bespreken. Deze besprekingsmomenten worden met de meeste soepelheid benaderd en de student kan steeds via e-mail of telefonisch de verantwoordelijken contacteren voor nadere toelichting of een ander inzagemoment.

Tenslotte geeft de verwerende partij aan dat de examens op genuanceerde wijze gecorrigeerd zijn. De verzoekende partij toont niet aan dat er fouten zijn gemaakt bij de toekenning van het resultaat. De verzoekende partij houdt het bij loutere beweringen dat zij zich onheus behandeld voelt, zonder verdere motivatie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

1. Verzoekende partij betwist haar quotering van 6/20 voor het opleidingsprogramma

".....".

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de verwerende partij en enkel kan optreden wanneer het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld. De Raad kan dus de evaluatie van de prestaties van verzoekende partij niet overdoen.

Uit de voorgelegde examenkopijen en de gedetailleerde quoteringen die werden toegekend aan de hand van een verbeterleidraad en de motivering van de score in de beslissing na intern beroep van 17 april 2012 (lees 18 april) kan de Raad, binnen zijn bevoegdheid, niet tot het besluit komen dat verwerende partij bij het vaststellen van de eindquotering kennelijk onredelijk heeft gehandeld. De innerlijke overtuiging van verzoekende partij dat zij de leerstof goed kende en een beter resultaat verdiende, is voor de Raad geen voldoende reden om tot een ander oordeel te komen.

Dit middelonderdeel is niet gegrond.

2. Verzoekende partij ziet in de vermelding dat zij, volgens verwerende partij, zeven keer examens aflegde, een vooringenomenheid vanwege de verwerende partij.

Het kan niet worden ontkend dat verzoekende partij meerdere kansen heeft gehad om examen af te leggen tijdens verschillende zittingen en dat zij ook diverse malen aan het examen heeft deelgenomen.

De Raad is van oordeel dat de verwijzing door verwerende partij naar het aantal examenkansen een feitelijk gegeven is dat op zich niet impliceert dat er een vooringenomenheid zou bestaan ten nadele van verzoekende partij.

Dit middelonderdeel is niet gegrond.

3. Verzoekende partij beweert vervolgens dat zij nooit haar verbeterde examenkopij heeft mogen inzien, maar brengt geen bewijzen voor waaruit blijkt dat zij inzage heeft gevraagd van haar kopij of toelichting heeft gevraagd aan de betrokken docent.

De loutere bewering dat verzoekende partij geen inzage heeft gekregen, zonder dat is aangetoond dat inzage werd gevraagd, kan de Raad er niet van overtuigen dat de rechten van verzoekende partij zijn geschonden.

Dit middelonderdeel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch niet gegrond is.

De beslissing van 17 april 2012 (lees 18 april) genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 mei 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Art. II.7 Aanvullingsdecreet juncto art. 35 Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004.

Rolnr. 2012/074 – 25 mei 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman mr.,
kantoorhoudende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 mei 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij nam deel aan de eerste fase van de artistieke toelatingsproef en werd niet geslaagd verklaard.

3.2. Verzoekende partij heeft op datum van 27 februari 2012 een verzoek tot heroverweging ingediend.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie van de artistieke toelatingsproeven op datum van 5 maart 2012 werd het verzoek tot heroverweging onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing stelde dat de verzoekende partij geen intern beroep heeft ingesteld binnen de voorziene termijn van 5 kalenderdagen.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 mei 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of dit intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 mei 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 maart 2012. In de beslissing op intern beroep werd geen melding gemaakt van de beroepsmogelijkheid en de belangrijkste modaliteiten. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen die normaliter ingaat vanaf de kennisname van de studievoortgangsbepaling heeft derhalve geen aanvang genomen. Het beroep van 4 mei 2012 werd dus tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Argumenten van de partijen

De verzoekende partij geeft aan dat het al dan niet slagen voor een artistieke toelatingsproef een studievoortgangsbepaling is in de zin van artikel 15 bis van het aanvullingsdecreet.

De verwerende partij stelt dat de Raad niet bevoegd is om te oordelen over het al dan niet geslaagd zijn voor een toelatingsproef. De verwerende partij verwijst naar de gelijkaardige zaak nr. 2010/065. Het betreft immers geen 'examenbeslissing' zoals omschreven in artikel II.1, 15° bis van het Aanvullingsdecreet. Bovendien was de verzoekende partij op het ogenblik van het afleggen van de toelatingsproef geen student bij de verwerende partij. Hierdoor heeft de verwerende partij in haar kennisgeving van de beslissing geen melding gemaakt van de beroepsinstantie en -modaliteiten.

Beoordeling door de Raad

Wat het voorwerp van het beroep betreft, betwist verwerende partij de bevoegdheid van de Raad omdat volgens haar het al dan niet slagen voor een toelatingsproef geen "examenbeslissing" is. Ze verwijst in dat verband naar een beslissing van de Raad R. Stvb. nr. 2010/065 van 20 september 2010.

Artikel II.15, tweede lid, van het Aanvullingsdecreet (1) luidt als volgt, na de wijziging door het Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011: "De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in onderafdeling 1 bedoelde interne beroepsprocedure".

De Raad ziet niet in waarom, na de decreetwijziging van 1 juli 2011, de uitslag van een toelatingsproef niet als een studievoortgangsbepaling kan worden beschouwd in hoofde van iemand die zich slechts voor een opleiding kan inschrijven na het slagen voor een toelatingsproef. De verwijzing naar de beslissing van 20 september 2010 is niet meer dienend omdat het voormelde artikel II.15 ondertussen is gewijzigd.

De Raad is van oordeel dat de toelatingsproef om ingeschreven te worden voor een opleidingsonderdeel of een opleiding, bedoeld is om na te gaan of de kandidaat-student(e) vanuit zijn of haar vooropleiding of eerder verworven competenties of kwalificaties aan de vereiste voorwaarden voldoet om voor dat opleidingsonderdeel of opleiding ingeschreven te worden in de onderwijsinstelling waar de toelatingsproef werd afgelegd.

Dit is des te meer het geval bij een toelatingsproef voor een opleidingsonderdeel of een opleiding met een artistieke inslag, waarbij gepeild wordt of de kandidaat-student(e) de

minimale aanleg heeft om, in normale omstandigheden en met een voldoende studie-efficiëntie, het opleidingsonderdeel of de opleiding met succes te volgen.

De Raad is van oordeel dat in deze gedachtegang de beslissing over het al dan niet slagen voor een artistieke toelatingsproef kan worden beschouwd als een examenbeslissing in ruime zin, waarvoor de Raad bevoegd is om over de eventuele betwistingen uitspraak te doen. Dit oordeel sluit aan bij de overwegingen zoals verwoord in het arrest van de Raad van State nr. 200.012 van 26/1/2010.

Uit het Onderwijs- en Examenreglement blijkt overigens dat de "kandidaat-student die oordeelt dat een ongunstige artistieke toelatingsproefbeslissing aangetast is door een schending van het recht" een intern beroep kan instellen bij de decaan. De procedure is geënt op de interne beroepsprocedure zoals die bestaat voor de andere studievoortgangsbepalingen.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 5 maart 2012 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard vermits het intern beroep niet tijdig was ingesteld.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 5 maart 2012 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de initiële studievoortgangsbepaling de interne beroepsmogelijkheid niet vermeld en aldus artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet niet is gerespecteerd.

Verwerende partij stelt dat in het OER en in de informatiebundel wordt vermeld dat de kandidaten die een toelatingsproef doen intern beroep kunnen aantekenen. Hierbij wordt duidelijk melding gemaakt van de termijnen. De termijn van 5 kalenderdagen om beroep in te stellen is een vervaltermijn, zodat het beroep volkomen terecht als laattijdig werd aanzien.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Als gevolg van het intern beroep heeft verwerende partij met een niet-gedateerde brief aan verzoekende partij het "proces-verbaal houdende de beslissing van de voorzitter van de examencommissie van de artistieke toelatingsproeven van 5 maart 2012" betekend waarbij het intern beroep als onontvankelijk wordt afgewezen omdat het buiten de vervaltermijn van 5 kalenderdagen is ingesteld.

De Raad vestigt de aandacht op artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004, dat luidt als volgt: "Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang". Deze verplichting is met ingang van het academiejaar 2009-2010 ook van toepassing voor elke initiële studievoortgangsbepaling.

De Raad stelt vast dat op het initiële puntenrapport van verzoekende partij van de 1ste fase van de toelatingsproef voor de periode januari-februari 2012, noch de beroepsmogelijkheid, noch de beroepsmodaliteiten zijn vermeld en de termijn voor het instellen van het intern beroep dus nooit is aangevangen. Het intern beroep is bijgevolg ten onrechte als onontvankelijk afgewezen.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk en gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 5 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 14 juni 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 mei 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 7 juni 2012

Rolnr. 2012/081 – 7 juni 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 juni 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij 0/20 voor het betrokken opleidingsonderdeel kreeg, uitgebreid tot en 0/20 voor 12 studiepunten, namelijk voor '.....', '.....' en '.....' en tegen de beslissing genomen op 10 mei 2012 en meegedeeld op 14 mei 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven het eerste jaar van de bachelor Office Management, afstudeerrichting International management.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing omwille van een onregelmatigheid bij het examen voor het opleidingsonderdeel '.....'. De verwerende partij meent dat er tijdens het examen '.....' een onregelmatigheid werd begaan door de verzoekende partij door het gebruik van een MP3-speler of een ander toestel dat geluid kan afspelen.

De verzoekende partij heeft een tuchtsanctie opgelegd gekregen, namelijk een 0/20 voor het betrokken opleidingsonderdeel, uitgebreid tot en 0/20 voor 12 studiepunten, met name voor de volgende opleidingsonderdelen: '.....', '.....' en '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 april 2012 een intern beroep in bij het Hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Op 10 mei 2012 kwam de buitengewone examencommissie samen om het beroep te behandelen en oordeelde als volgt:

“ De examencommissie komt tot de conclusie dat voldoende bewezen is dat er een geluid werd gehoord bij een student, dat werd geproduceerd door een stem, via een geluidstoestel zoals een mp3-speler of gsm. Alhoewel er niet kon vastgesteld worden met welk toestel dit geluid werd geproduceerd en dit toestel niet gevonden werd, acht de commissie het op basis van de weerhouden bewijsstukken, met name de verklaring van ..., toezichter op het ogenblik van de onregelmatigheid, voldoende bewezen dat de student degene was die dit geluid veroorzaakte en dat dit, ongeacht of het nu een vooraf opgenomen stem of een communicatiemiddel betrof, nuttig kon zijn voor het examen. De commissie is daarom van mening dat de student een onregelmatigheid beging tijdens het examen in kwestie.”

De beslissing op intern beroep werd door het Hoofd studentenzaken per aangetekend schrijven van 14 mei 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 mei 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 mei 2012 tegen de beslissing op intern beroep genomen op 10 mei 2012 en meegedeeld op 14 mei 2012. De beslissing werd per aangetekend schrijven van 14 mei 2012 verstuurd. De verwerende partij geeft aan dat bij nazicht op de website van bpost blijkt dat de aangetekende zending op 15 mei 2012 uitgereikt is. De Raad stelt vast dat het aangetekend schrijven inderdaad is uitgereikt op 15 mei 2012 en besluit dan ook dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van de beslissing op 15 mei 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf woensdag 16 mei 2012.

De termijn eindigde op 20 mei 2012 maar aangezien dit een zondag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 21 mei 2012. Het beroep van 21 mei 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 870 Gerechtelijk Wetboek.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij steeds heeft ontkend enige onregelmatigheid te hebben begaan. Iedere partij moet het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert en in casu bewijst de verwerende partij niet dat de verzoekende partij tijdens het examen gebruik heeft gemaakt van een toestel dat geluid kon afspelen, zoals de buitengewone examencommissie beweert.

Verzoekende partij geeft aan dat de buitengewone examencommissie zich enkel baseert op de verklaringen van de toezichters. In deze verklaringen staan echter tal van tegenstrijdigheden. De toezichter geeft aan dat hij tijdens het examen ‘handelsdocumenten’ een geluid heeft gehoord. Er werd echter geen toestel aangetroffen bij de verzoekende partij. De toezichter stond nochtans naast de verzoekende partij en vroeg meteen aan de verzoekende partij haar

oor te laten zien, zakken leeg te maken,... Er kon niets worden vastgesteld. Nadien werd er nog een controle gedaan door een vrouwelijke collega van de toezichter en opnieuw kon niets worden vastgesteld.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat ook een andere student werd gecontroleerd en dat deze een geactiveerde GSM had op het desbetreffende examen.

Verzoekende partij geeft aan dat de vrouwelijke collega van de toezichter stelt dat studenten in de gang praten over spiekbriefjes die de verzoekende partij zou bijhebben. Het is voor de verzoekende partij een raadsel hoe het geluid dan kan worden verklaard. Bovendien spreken de studenten tegen dat ze zouden hebben gezegd dat de verzoekende partij spiekbriefjes had. Volgens de verzoekende partij kan uit de verschillende verklaringen niet worden afgeleid dat de feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan. Alle verklaringen zijn eenzijdig en worden niet gestaafd door objectieve elementen, waardoor er geen reden is om aan één verklaring meer waarde te hechten dan aan een andere.

De beslissing van de buitengewone examencommissie is gebaseerd op eenzijdige vermoedens en er wordt geen bewijs van enige onregelmatigheid gegeven door de verwerende partij.

Twijfel dient in aanmerking te worden genomen tegen degene die de bewijslast draagt, namelijk de verwerende partij.

Verwerende partij stelt dat er geen sprake is van een burgerrechtelijke procedure zodat de verzoekende partij zich niet op artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek kan beroepen. Bovendien stelt de verwerende partij dat zij wel de nodige bewijzen kan voorleggen. De examentuchtbeslissing stelt dat alle belang aan de verklaring van de toezichter wordt gehecht vermits deze vanuit zijn positie wordt geacht de waarheid weer te geven. Anders dan van studenten mag van de toezichter de nodige oplettendheid worden verwacht met betrekking tot de vaststelling van onregelmatigheden. De verklaring van de toezichter is voldoende duidelijk en nauwkeurig en hij stelt dat hij heeft waargenomen dat het geluid van bij de verzoekende partij kwam. De verklaring van de medewerkster bevestigt dat ook de medestudenten op de hoogte waren van het gebruik van een mp3-toestel door de verzoekende partij. Uit de verklaringen blijkt afdoende dat de verzoekende partij een geluidsproducerend toestel bij zich had en de examencommissie mag hieraan het gewicht geven dat zij nodig acht. Gelet op de positie van de toezichter en de mogelijkheid voor de verzoekende partij om het bewijs te verstoppert, heeft de examencommissie geoordeeld dat de feiten voldoende bewezen zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over wat de juiste toedracht van de feiten is in de plaats te stellen van het oordeel van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe dat de verwerende partij, in het licht van de informatie waarover zij beschikte, redelijkerwijze kon aannemen dat de feiten zich hadden voorgedaan zoals aangegeven in de bestreden beslissing, en dat zij daarbij ook alle relevante informatie op redelijke wijze beoordeeld heeft.

In deze zaak blijkt dat een toezichthouder stelt dat hij een opgenomen stem heeft gehoord waarvan hij de bron situeerde bij de verzoekende partij, dat bij de verzoekende partij door geen toezichthouder enig apparaat gevonden is dat een stemgeluid kan weergeven, en dat een andere student die op geen halve meter achter verzoekende partij zat in het bezit was van een geactiveerde gsm. In het licht van deze feiten kon de verwerende partij niet redelijkerwijze tot de conclusie komen dat het opgenomen stemgeluid gesitueerd kon worden bij de verzoekende partij.

Het middel is gegrond.

Gelet op het gegrond bevonden eerste middel kan het tweede middel onbesproken blijven.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing genomen op 10 mei 2012 en meegedeeld op 14 mei 2012 in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij neemt uiterlijk op 22 juni 2012 een nieuwe beslissing.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 juni 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/082 – 7 juni 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 juni 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: · meester
.....

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 mei 2012 van de examencommissie waarbij bevestigd wordt dat aan de verzoekende partij een resultaat van 9/20 wordt toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Eindwerk' en beslist wordt dat dit een niet tolereerbaar tekort is en dat verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding.

Het voorwerp van het verzoekschrift betreft eveneens de beslissing van de vaste Commissie van Beroep van 22 mei 2012 waarbij de beslissing van de examencommissie van 15 mei 2012 wordt bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het laatste studietraject van de bacheloropleiding 'Sociaal Werk', afstudeerrichting maatschappelijke advisering.

Het beroep betreft meer specifiek het niet geslaagd zijn voor het opleidingsonderdeel 'Eindwerk' (5 studiepunten).

Volgens de ECTS-fiche bestaat het betrokken opleidingsonderdeel als evaluatievorm uit een gedeelte mondeling contactexamen en een opdracht "evaluatie":

Bij de beoordeling worden experts uit het werkveld betrokken. Men hanteert volgende verdeling: eindproduct: 50% - verdediging: 40% - proces: 10%.

Er is geen tolerantie voor het eindwerk.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 februari 2012 een intern beroep in bij Vaste commissie van Beroep van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vaste Commissie van Beroep van 16 februari 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van maandag 27 februari 2012 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/034 dd. 13 maart 2012 heeft de Raad als volgt geoordeeld:

“In haar intern beroep stelt de verzoekende partij op pagina 3, eerste alinea: “Ook volgens de jury werd er bevestigd dat ik alles gedaan had wat de docente (..) van mij vroeg. Toch heb ik dan een 9. En waarom niet het minimum van 10 of meer?”

Die klacht is een vraag naar de motivering van de beslissing van de jury, en die vraag is in de beoordeling van het intern beroep onbeantwoord gebleven.

Het is pas in het kader van de procedure voor de Raad en dus laattijdig dat het juryrapport wordt bijgebracht.

Of dit juryrapport een inhoudelijk afdoende motivering oplevert wordt in het kader van deze zaak niet besproken. Het middel is gegrond.”

3.6. Op 20 maart 2012 nam de examencommissie een nieuwe beslissing waarbij zij haar beslissing van 15 februari 2012 bevestigt.

Op 22 maart 2012 nam de Vaste Commissie van Beroep akte van de beslissing van de examencommissie.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 28 maart 2012 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. Bij besluit nr. 2012/0 dd. 2012 heeft de Raad het beroep gegrond verklaard op basis van een schending van de motiveringsplicht wat de mondelinge verdediging betreft:

‘...Voor wat betreft kennisvragen kan aanvaard worden dat het cijfermatig resultaat als voldoende motivering kan gelden, maar dat is niet het geval noch voor de vragen die tijdens de verdediging gesteld werden en evenmin voor wat betreft de evaluatie van het proces dat de verzoekende partij doorgemaakt heeft in haar eindwerk. Alleen de eerste ondervrager heeft elementen van evaluatie van de verdediging aangebracht.

Men heeft het raden naar de feitelijke appreciatie van de antwoorden van de verzoekende partij op de door de tweede ondervrager gestelde vragen. Buiten de bewering van de examencommissie zelf -en niet van de jury- dat de verzoekende partij op cruciale punten niet goed geantwoord zou hebben ontbreekt elke motivering. Het zou niet onredelijk zijn om meer duidelijkheid te scheppen dat er een tweede verdediging zou plaatsvinden.’

De Raad voegt er verder aan toe dat de motivering van de evaluatie van het eindwerk (product) wel afdoende gemotiveerd is.

De bevoegde instantie van verwerende partij diende neemt uiterlijk op 25 mei 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

3.9. Op 15 mei 2012 nam de examencommissie een nieuwe beslissing, eigen gemaakt op 22 mei 2012 door de Vaste Commissie in Beroep waarbij opnieuw het resultaat van 9/20 werd gehandhaafd en verzoekende partij werd gezien het een niet tolereerbaar tekort betreft niet geslaagd verklaard voor het geheel van de opleiding.

‘....In het besluit nr. 2012/060 wordt duidelijk gezegd dat de argumentatie van de examencommissie over het eindproduct zelf redelijk en afdoende is. De Raad geeft aan een betere argumentatie te verwachten over de verdediging en het leerproces. Hiertoe contacteerde de opleiding de juryleden, de voorzitter en de praktijklector nogmaals om de motivering van de cijfers op het onderdeel verdediging en leerproces te expliciteren.

....

Na grondige bespreking vindt de examencommissie geen discrepanties in de argumentatie , noch betreffende de verdediging , noch betreffende het leerproces.... ‘

Deze beslissing werd per e-mail en per aangetekend schrijven op 23 mei 2012 verstuurd.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 29 mei 2012 diende verzoekende partij een derde verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad voor wat betreft de ontvankelijkheid van het ingestelde beroep.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 mei 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 22 mei 2012, aangetekend verstuurd op 23 mei 2012.

De Raad neemt aan dat verzoekende partij heeft kunnen kennis nemen van deze beslissing op 24 mei 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 mei 2012.

Het beroep van 29 mei 2012 werd tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Verzoekende partij stelt voorafgaandelijk dat verwerende partij niet is ingegaan op wat de Raad heeft gesteld in haar besluit, met name: ‘ ...Het zou niet onredelijk zijn om meer duidelijkheid te scheppen dat een nieuwe verdediging zou plaatsvinden... ‘

Verzoekende partij wijst erop dat verwerende partij op 10 mei 2012 heeft beslist om geen tweede verdediging van het eindwerk buiten de reguliere examentijd te organiseren. Zij acht dit niet passend omdat uit de nieuwe motivering van de jury blijkt dat er een tekortkoming is op het vlak van de inhoud. Als in voorkomend geval aan verzoekende partij een nieuwe kans wordt gegeven om haar eindwerk te verdedigen krijgt zij een extra kans ten aanzien van andere studenten die zich in eenzelfde toestand bevinden wat een schending van het gelijkheidsbeginsel inhoudt.

Verzoekende partij acht het onredelijk dat vastgehouden wordt aan de datum van 21 of 22 juni voor een tweede examenkans in de reguliere zittijd terwijl erop dit ogenblik nog steeds geen definitieve studievoortgangsbeslissing voorhanden is. Tegen die datum wordt van haar verwacht dat zij haar eindwerk aangepast heeft op basis van een verbetertraject opgegeven in de beslissing die op dit ogenblik niet definitief is. Verzoekende partij wijst erop dat het zeer onwaarschijnlijk is dat tegen die datum de behandeling van huidig beroep voor de Raad en ingeval van vernietiging al een nieuwe beslissing is genomen door de verwerende partij.

Verzoekende partij wijst erop dat zij in de junizittijd al examens dient af te leggen in het kader van de lerarenopleiding die ze momenteel volgt. Zij heeft dan ook formeel gevraagd om haar wat het eindwerk betreft te schrappen van de examenregeling juni 2012.

Ter zitting heeft de verwerende partij bevestigd dat de verzoekende partij als zij op 22 juni 2012 geen examen aflegt dit niet als een ongewettigde afwezigheid wordt beschouwd en dat

zij zich voor 8 juli 2012 kan inschrijven voor de volgende examenperiode voor haar tweede examenkans.

De verwerende partij heeft tevens bevestigd dat de heer, die tot nu toe niet bij de evaluatie van de verzoekende partij voor dit opleidingsonderdeel betrokken was, de verzoekende partij zal begeleiden ook tijdens de verlofperiode.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij wijst vooreerst op de principes van de motiveringsplicht op grond waarvan de motivering ingeval van een quoterings van kennisvragen al vervat is in de punten zelf. Dit is echter niet het geval voor de beoordeling van een eindwerk waarvoor een dergelijke motivering niet afdoende is.

Verzoekende partij verwijst naar de voorgestelde puntenverdeling voor het eindwerk en het behaalde resultaat op de diverse onderdelen zoals aangegeven in de Nota OOD 3 MAD 2010-2011. Tevens wordt vermeld dat studenten die niet geslaagd zijn een gemotiveerde toelichting krijgen van de jury.

Verzoekende partij benadrukt dat de Raad de beslissing van verwerende partij tweemaal vernietigde op grond van een schending van de motiveringsplicht. De Raad stelde in haar laatste besluit van 26 april 2012 dat het eindwerk voldoende was gemotiveerd maar de quoterings van de verdediging en het doorlopen van het proces onvoldoende gemotiveerd was.

Verzoekende partij wijst op de nieuwe beslissing van 22 mei 2012 waarin ondanks het feit dat de 'opleiding' aan de voorzitter van de jury in opvolging van het besluit van de Raad heeft gevraagd om de motivering van de cijfers voor het onderdeel verdediging en leerproces te expliciteren, zoals blijkt uit het juryrapport nog steeds geen motivering wordt gegeven voor het cijfer van 5/10 dat door de voorzitter wordt toegekend.

Verzoekende partij wijst er ook op dat de motivering gegeven door de praktijklector voor het resultaat van 4/10 niet binnen de grenzen van de redelijkheid is.

Uit de letterlijke bewoordingen van de praktijklector blijkt dat de wijze van verdediging ertoe heeft geleid dat zij minder punten heeft gekregen op haar eindwerk. Het resultaat voor het eindwerk wordt dus beïnvloed door de prestaties tijdens de verdediging wat een ander onderdeel betreft van de quoterings. Gezien het eindwerk en de eindproef 2 duidelijk onderscheiden onderdelen zijn kan dit niet en is de motivering incorrect.

Verwerende partij

De verwerende partij geeft in haar antwoordnota uitgebreid toelichting bij de argumentatie van de verschillende juryleden en de praktijklector betreffende de verdediging.

De verwerende partij verduidelijkt vervolgens de evaluatiwijze.

Aan de verzoekende partij werd in het juryrapport voor elk van deze beoordelingsonderdelen een afzonderlijk cijfer toegekend:

- schriftelijk werk: 21,5 op 50
- mondelinge verdediging en bespreking: 17 op 40
- leerproces: 5 op 10

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij ingaat op de quoterings van twee leden van de eindproefcommissie voor het beoordelingsonderdeel eindproef, maar niets zegt over het beoordelingsonderdeel leerproces waarop zij 5/10 behaalde. Zij concludeert dat deze motivering afdoende is.

De verzoekende partij gaat in haar uiteenzetting evenmin in op de evaluatie van de tweede ondervrager van de eindproefcommissie. De Raad stelde in dit verband in haar besluit nr.

2012/060 dat er geen duidelijkheid was over de feitelijke appreciatie van de antwoorden van de verzoekende partij op de door de tweede ondervrager gestelde vragen. Verwerende partij stelt dat ook wat dit onderdeel betreft een afdoende motivering werd gegeven voor de persoonlijke quoterings van 4/20 van verzoekende partij.

Wat de quoterings van 5/10 betreft door de voorzitter van de eindproefcommissie stelt verwerende partij dat in de gegeven omstandigheden er geen bijzondere motivering nodig is. De kritiek hierover van de verzoekende partij komt neer op een kritiek op overtollige motieven.

De quoterings van de voorzitter heeft immers geen doorslaggevend belang voor het negatieve cijfer van 17/40 voor de beoordeling van de eindproef.

In die omstandigheden volstaat het cijfer van de voorzitter op zichzelf wel als afdoende motivering.

Verwerende partij benadrukt dat het bovendien een gelijkaardig cijfer betreft zoals gegeven door de andere juryleden zodat hun gelijklopende motieven mutatis mutandis ook gelden voor de beoordeling van de voorzitter.

Wat de onredelijkheid betreft van het cijfer van 4/20 van een praktijklector stelt verwerende partij dat het niet is aan te nemen om uit een door verzoekende partij aangehaalde zin - uit een omstandige en over de hele lijn negatieve beoordeling van de antwoorden die de verzoekende partij tijdens de eindproef gaf - , te besluiten dat de verzoekende partij voor het eindwerk een lager dan verantwoord cijfer kreeg.

Dit blijkt al voldoende uit de puntentoekenning voor het eindwerk, die volgens het juryrapport alleen toekomt aan de eerste en tweede ondervragers, niet aan de praktijklector.

Uit niets blijkt overigens dat het cijfer van 21,5/50 voor het eindwerk niet op zichzelf als afdoende gemotiveerd kan worden beschouwd. De Raad heeft hierover in haar besluit nr. 2012/060 een definitieve en bindende beslissing genomen.

De verwerende partij concludeert dat de motieven van de examencommissie een voldoende feitelijke grondslag hebben, uitvoerig en draagkrachtig zijn. De evaluatie gebeurde zorgvuldig.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe zijn appreciatie over de verdiensten van de student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij er thans wel toe komt om een motivering voor te leggen van de evaluatie van de mondelinge verdediging en van het leerproces.

Wat de evaluatie van de mondelinge verdediging betreft, stelt de Raad vast dat beide ondervragers en de praktijklector thans op begrijpelijke wijze de redenen van hun evaluatie geven.

De verzoekende partij heeft geen inhoudelijke kritiek op de motivering van de jury, maar stelt (1) dat de voorzitter zijn evaluatie (5/10) niet motiveert, en (2) dat de evaluatie van de praktijklector niet redelijk is omdat uit de motivering van de evaluatie blijkt dat de wijze van verdediging "de evaluatie van het schriftelijk gedeelte naar beneden haalt", terwijl het schriftelijk gedeelte en de mondelinge verdediging afzonderlijk geëvalueerd worden, zodat de evaluatie van het ene onderdeel geen invloed heeft op het andere.

Wat het eerste onderdeel betreft is het inderdaad zo dat er geen formele motivering van de evaluatie van de voorzitter voorligt. De voorzitter evalueert alleen op hetgeen hij verneemt tijdens de verdediging, en in het licht van de unanieme gemotiveerde evaluatie van de andere leden van de jury (4/10) kan worden gesteld dat de evaluatie van de voorzitter (5/10) geen nadere expliciete motivering behoeft.

Wat betreft de evaluatie van de praktijklector, de betwiste zin luidt als volgt: "Kortom de studente kon met haar verdediging de jury niet overtuigen van haar kennis en inzichten in de materie waardoor ze haar punten van het schriftelijk gedeelte naar beneden haalt."

De praktijklector evalueert niet mee het schriftelijk gedeelte zodat uit deze verklaring niet kan worden afgeleid dat het mondelinge gedeelte een invloed heeft gehad op de evaluatie van het schriftelijk gedeelte.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van het gezag van gewijsde van de beslissing van de Raad van 26 april 2012, de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur meer in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij wijst op de passage uit het besluit waarbij de Raad heeft gesteld in haar besluit dat 'het niet onredelijk zou zijn om meer duidelijkheid te scheppen dat een nieuwe verdediging zou plaatsvinden....'

Zij verwijst naar de beslissing van 10 mei 2012 waarin wordt beslist om geen tweede verdediging van het eindwerk buiten de reguliere examentijd te organiseren omdat dit een schending van het gelijkheidsbeginsel inhoudt.

Verzoekende partij wijst er echter op dat het gelijkheidsbeginsel pas geschonden kan zijn indien personen die zich in een gelijke situatie bevinden ongelijk worden behandeld wat in casu niet het geval is (er zijn geen studenten waarbij de beslissing tot tweemaal toe is vernietigd door de Raad). Verwerende partij toont dit alleszins niet aan.

Verzoekende partij vult nog aan dat uit de stellingname van de Raad (dat een nieuwe verdediging niet onredelijk zou zijn) a contrario ook blijkt dat dat het onredelijk is indien een tweede verdediging zonder gegronde reden wordt geweigerd. Op die wijze wordt het gezag van gewijsde van het besluit van de Raad van 26 april 2012 geschonden.

Verwerende partij

Verwerende partij geeft uitgebreid uitleg over het feit dat verzoekende partij enkel werd uitgenodigd om haar tweede examenkans op te nemen in de maand juni, en welke daarvoor het decisieve motief is: een herneming van de eindproef alleen kan niet leiden tot een verbetering van het punt voor het eindwerk, zodat het probleem, c.q. belangrijk risico van een niet-tolereerbaar tekort op het opleidingsonderdeel eindwerk blijft bestaan.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de (vernietigde) beslissing van 20 maart 2012 van de VCB waarin aanbevelingen worden gegeven met betrekking tot het verbetertraject om de slaagkansen van verzoekende partij te verhogen (het verbetertraject). De verzoekende partij heeft het opnemen van de (reglementaire) tweede examenkans definitief aanvaard vermits haar verzoek om deze uit te stellen tot september alleen maar bevestigt dat zij deze kans wil waarnemen.

Het niet organiseren van een geïsoleerde tweede eindproef heeft aldus een feitelijk en juridisch juist en afdoend motief.

Verwerende partij stelt dat het motief op grond van het gelijkheidsbeginsel overtuigend is en niet moet worden onderzocht.

De Raad heeft het organiseren van een tweede eindproef aan het discretionaire oordeel van de verwerende partij overgelaten.

Dat de Raad meende dat het niet onredelijk zou zijn om dit te doen, betekent nog niet dat het niet volgen van de suggestie op zichzelf onredelijk is, laat staan indien er geen gegronde reden zou voor zijn.

Verwerende partij benadrukt dat de suggestie van uw Raad om een tweede eindproef te organiseren geformuleerd is in de overwegingen van het betreffende besluit, maar niet werd opgenomen in het dispositief als een voorwaarde volgens art. 11.22, 2° Aanvullingsdecreet. Het is daarom een loutere suggestie waarmee de verwerende partij in elk geval ook rekening heeft gehouden.

Uit de rechtspraak van de Raad blijkt dat voorwaarden zeer specifiek en uitdrukkelijk worden

geformuleerd. De voorwaarde in het dispositief van het besluit van 2012/060 om voor 25 mei 2012 een nieuwe beslissing te nemen werd door de verzoekende partij gehonoreerd in de kwalificatie van een dwingende plicht.

Verwerende partij concludeert dat het gezag van gewijsde niet geschonden is.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft in zijn besluit van 26 april 2012 niet beslist dat de verwerende partij een nieuwe mondelinge verdediging moest organiseren. De verwerende partij heeft het gezag van gewijsde van dat besluit dus niet geschonden door geen nieuwe mondelinge verdediging te organiseren.

In het licht van de thans bijgebrachte en inhoudelijk grotendeels door de verzoekende partij niet betwiste motivering van de evaluatie van de mondelinge verdediging kan evenmin gesteld worden dat de verwerende partij op grond van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel verplicht was een nieuwe mondelinge verdediging te organiseren.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 22 mei 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 juni 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 26 juni 2012

Rolnr. 2012/059 – 26 juni 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 26 juni 2012.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie van 13 maart 2012.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het masterjaar van de opleiding Architectuur.

Verzoekende partij behaalde op het opleidingsonderdeel een examencijfer van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 februari 2012 een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

In zijn intern beroep beroepschrift vroeg verzoekende partij voor een extra kans om dit examen nogmaals af te leggen. Zij wees op de zware last gezien haar privésituatie om nog langer een semester in te verblijven.

3.3. Bij beslissing van 13 maart 2012 werd het intern beroep afgewezen als niet toelaatbaar.

De interne beroepsbeslissing stelde dat :

"... Uit de analyse van het beroep van verzoeker blijkt dat dit beroep niet is gericht tegen de definitieve vaststelling van de beoordeling over het opleidingsonderdeel, daar het gericht is tegen een vermelding op de ECTS-fiche van een opleidingsonderdeel in de programmagids 2011-2012, met name tegen het niet hebben van een tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel (artikel). Het intern beroep van verzoeker is aldus niet gericht tegen de beslissing van de beperkte examencommissie dd. 9 februari 2012 waarbij een beoordeling over een afzonderlijk opleidingsonderdeel,, definitief werd vastgesteld. Deze beslissing kan dan ook niet worden gekwalificeerd als een ongunstige examenbeslissing waartegen bij toepassing van artikel intern beroep kan worden ingesteld.

Het intern beroep is derhalve niet toelaatbaar naar vorm.... "

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 maart 2012 en per e-mail van 21 maart 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Het verzoekschrift is in het Engels opgesteld. In de loop van de procedure werd door de verzoekende partij een vertaling van het verzoekschrift bezorgd aan de Raad en de verwerende partij.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 maart 2012. Uit de gegevens van het dossier blijkt niet wanneer verzoekende partij heeft kunnen kennis nemen van deze aangetekende zending. De beslissing werd ook per e-mail op 21 maart 2012 aan de verzoekende partij bezorgd. Verzoekende partij heeft op die datum kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 maart 2012.

Het beroep van 26 maart 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift – bevoegdheid van de Raad

Verwerende partij stelt dat de Raad niet bevoegd is om dit beroep te behandelen omdat het voorwerp van het beroep geen studievoortgangsbeslissing betreft in de zin van artikel II.15, tweede lid Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift van de verzoekende partij blijkt dat zij zich bewust is van het feit dat het ingediende ontwerp onvoldoende was. Om die reden heeft zij het examencijfer van 8/20 ook niet aangevochten.

Verzoekende partij beperkt er zich toe een "extra kans" te vragen om de documenten in te leveren voor haar ontwerpstudio.

Aldus vecht de verzoekende partij alleen aan dat zij geen tweede examenkans krijgt voor het opleidingsonderdeel '.....'.

De Raad stelt vast dat het voorwerp van beroep van de verzoekende partij tegen de interne beroepsbeslissing zich inderdaad beperkt tot het formuleren van de grief dat haar geen tweede examenkans wordt toegekend.

Artikel 29 van het Flexibiliseringsdecreet [\[2\]](#) stelt dat een student recht heeft op twee examenansen voor elk opleidingsonderdeel waarvoor hij is ingeschreven tenzij de aard van het opleidingsonderdeel niet toelaat dat tweemaal wordt geëxamineerd gedurende hetzelfde academiejaar. In die zin meldt de ECTS-fiche dat voor het betreffende opleidingsonderdeel geen tweede examenkans mogelijk is.

Een beroep echter tegen het uitsluiten van een bepaald opleidingsonderdeel van een tweede examenkans is op zich genomen geen studievoortgangsbeslissing waarvoor de Raad op grond van artikel II.1, 15°bis Aanvullingsdecreet bevoegd is.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van de beslissing van de departementale beroepscommissie van 13 maart 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 juni 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, B.S. 12 oktober 2004.

Rolnr. 2012/083 – 26 juni 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak vanwerd behandeld op de openbare zitting van 26 juni 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen:

- de studievoortgangsbepaling van de faculteit Rechten, genomen op 16 april 2012 waarbij beslist werd dat het niet mogelijk was om voor verzoekende partij nog een extra examen te organiseren;
- de studievoortgangsbepaling genomen door de vice-rector studentenbeleid, op 31 mei 2012 waarbij werd gesteld dat verzoekende partij wel degelijk een eerste examenkans heeft gekregen maar deze niet heeft benut wegens ziekte en gezien geen nieuwe examendatum kon worden vastgesteld, zij doorverwezen wordt tot de septemberzitting voor een tweede examenkans.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de tweede master rechten.

Verzoekende partij was ingeschreven als werkstudent en genoot van een uitzonderlijke examenregeling op grond van artikel 122 van het OER waarbij haar een examenspreiding werd toegestaan. Deze regeling laat toe dat examens worden verplaatst naar een latere examenperiode buiten de normale examenperiode. In gevolge deze examenspreiding werd het examenvan de eerste examenperiode verplaatst naar 27 maart 2012.

Het beroep betreft het examen voor het opleidingsonderdeel waaraan verzoekende partij op 27 maart 2012 niet kon deelnemen wegens ziekte. Verzoekende partij vroeg vijf dagen voor het examen op grond van overmacht wegens ziekte om het geplande examen te verplaatsen en om een nieuwe examenkans binnen de eerste zitting te organiseren.

Bij beslissing van 16 april 2012 van de faculteit werd gesteld dat het niet mogelijk was om nog een nieuwe examen te organiseren. Verzoekende partij werd doorverwezen naar de tweede zittingperiode in september.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 april 2012 een intern beroep in bij vice-rector

studenten beleid van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij vocht aan dat zij geen nieuwe examenkans kreeg terwijl zij daar recht op had op grond van de facultaire bepalingen die in geval van overmacht in deze mogelijkheid voorzien. Zij diende tijdig dokters attesten in bij de ombudsdienst om haar ziekte te bewijzen. Zij benadrukt dat door haar recht op examenspreiding zij van dit vak tot de derde zitting nog examen kan afleggen. Door deze weigering wordt haar een examenkans ontnomen en heeft dit tot gevolg dat zij haar laatste masterjaar niet in juni kan afronden.

Verzoekende partij stelde dat de beslissing om het examen niet te verplaatsen onvoldoende gemotiveerd is en niet conform is met de ratio van de op grond van artikel 122 van het OER toegestane examenspreiding.

3.3. Bij beslissing van 31 mei 2012 van de vice-rector studenten beleid werd haar verzoek niet ingewilligd.

In de beslissing werd vooraf gesteld dat de vraag van verzoekende partij voor een nieuwe examendatum geen voorwerp uitmaakt waarvoor een interne beroepsprocedure open staat.

De vice-rector besloot verder dat verzoekende partij wel degelijk een eerste examenkans heeft gekregen op een binnen de examenspreiding toegestane datum. Dat zij het examen niet heeft afgelegd wegens ziekte en dat bijgevolg het examenresultaat 'niet afgelegd' is.

Het betreft de soevereine bevoegdheid van de ombudspersoon om bij zwaarwichtige redenen bij wijze van uitzondering een nieuw examenmoment te organiseren.

Hierbij wordt rekening gehouden met het feit of de ingeroepen redenen in verhouding staan tot de inspanningen die dienen geleverd te worden door de docent om een nieuw examenmoment te organiseren. De faculteit besliste dat er in casu onvoldoende zwaarwichtige redenen waren en verzoekende partij werd terecht doorverwezen naar de tweede zitting in september. Het recht op examenspreiding geeft geen recht op bijkomende examenmomenten.

De beslissing werd bij e-mail van 31 mei 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 juni 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft een intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 juni 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 31 mei 2012. Verzoekende partij bevestigt dat zij op 31 mei 2012 kennis heeft kunnen nemen van de beslissing van de vice-rector. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 juni 2012.

Het beroep van 4 juni 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Argumenten van de partijen

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat het niet gaat om een studievoortgangsbepaling in de zin van art.

II.1, 15° van het Decreet van 19 maart 2004 en dat bijgevolg er ook geen georganiseerd intern beroep is voorzien. Dat werd ook gesteld door de vicerector Studentenbeleid naar aanleiding van het "beroep" dat de student bij haar instelde.

Art. II.1, 15° van het Decreet van 19 maart 2004 verwijst immers naar art.52 flexibiliseringsdecreet voor de definitie van een studievoortgangsbeslissing. Maatregelen van studievoortgangsbewaking worden daar beschreven als het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving of het weigeren van de inschrijving van de student. Het weigeren om een examen opnieuw te organiseren op vraag van een student die afwezig was wegens ziekte, valt hier niet onder.

Aangezien de hoger vermelde feiten niet gaan om een studievoortgangsbeslissing in de zin van art. II.1, 15° van het Decreet van 19 maart 2004 is het beroep bij de Raad onontvankelijk.

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat het examenresultaat voor het opleidingsonderdeelin principe tot het eerste trimester behoort en dat bijgevolg het resultaat in februari 2012 bij dit opleidingsonderdeel luidde GR (geen resultaat) wat zich vertaalde op haar individueel puntenblad naar 'zonder succes beëindigd'.

Gezien het examen tot het eerste trimester behoort, bekwam zij reeds een examenresultaat voor dit vak in februari 2012. Het resultaat luidde "GR" (Geen resultaat) en weergegeven als "Zonder succes beëindigd".

Verzoekende partij stelt dat gezien zij echter dit opleidingsonderdeel (samen met 2 andere vakken) zou afleggen via examenspreiding in de loop van het tweede trimester, het de bedoeling is dat de punten alsnog aangepast worden en er bij de deliberatie in juni een eindresultaat wordt weergegeven. Evenwel, door de betwiste beslissing van de faculteit, wordt dit punt niet meer aangepast en blijft het eindresultaat "Niet afgelegd" of "Geen resultaat" of "Zonder succes beëindigd", waardoor zij genooddaakt wordt het vak in tweede zitting af te leggen en bijgevolg een examenmoment verliest.

Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat een beslissing over het al dan niet 'geven van een extra examenkans' op zich nog geen eindbeslissing is over het al dan niet geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel in de zin van artikel II,1,15bis°,a) van het Aanvullingsdecreet^[1].

In tegenstelling tot wat verzoekende partij in haar wederantwoordnota beweert, is de beslissing over het niet "geven van een extra examenkans" geen studievoortgangsbeslissing in de betekenis van de voorliggende regelgeving. De verwijzing door verzoekende partij naar artikel II,1,15°bis,litt.j, van het Aanvullingsdecreet (1) heeft betrekking op het terugkrijgen van het leerkrediet voor een of meer opleidingsonderdelen waarvoor studenten geen examen konden afleggen wegens een overmachtssituatie en waarvoor om organisatorische redenen geen nieuw examenarrangement mogelijk was (Parl. St. VI. Parl., 2010-2011, nr. 1082/9, p. 11).

Een dergelijke beslissing heeft wel gevolgen voor de uiteindelijke examenbeslissing die wordt genomen door de bevoegde instantie. In het huidige stadium is de Raad niet bevoegd om hierover nu reeds uitspraak te doen.

Het feit dat de vice-rector ten gronde reeds uitspraak gedaan heeft over het weigeren van de nieuwe examenkans leidt niet tot een andere conclusie. Het is uiteindelijk de examencommissie die de definitieve studievoortgangsbeslissing zal nemen, en als die negatief is voor de verzoekende partij kan zij hiertegen intern beroep instellen en vervolgens zo nodig een beroep bij de Raad indienen.

Het beroep van verzoekende partij is niet ontvankelijk gelet op het voorwerp ervan.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanniet ontvankelijk is.

De beslissing van 16 april 2012 en de beslissing van 31 mei 2012 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 juni 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 12 juli 2012

Rolnr. 2012/086 – 12 juli 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman
kantoorhoudende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 13 juni 2012 waarbij haar de beslissing werd meegedeeld dat het beroep ongegrond werd verklaard en dat de score van 26/50 voor de artistieke toelatingsproef 2012 behouden blijft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij nam deel aan de eerste fase van de artistieke toelatingsproef en werd niet geslaagd verklaard.

3.2. Verzoekende partij heeft op datum van 27 februari 2012 een verzoek tot heroverweging ingediend.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie van de artistieke toelatingsproeven op datum van 5 maart 2012 werd het verzoek tot heroverweging onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing stelde dat de verzoekende partij geen intern beroep heeft ingesteld binnen de voorziene termijn van 5 kalenderdagen.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 mei 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad heeft in het besluit 2012/074 dd. 25 mei 2012 als volgt geoordeeld:

“...De Raad is van oordeel dat in deze gedachtegang de beslissing over het al dan niet slagen voor een artistieke toelatingsproef kan worden beschouwd als een examenbeslissing in ruime zin, waarvoor de Raad bevoegd is om over de eventuele betwistingen uitspraak te doen. Dit oordeel sluit aan bij de overwegingen zoals verwoord in het arrest van de Raad van State nr. 200.012 van 26/1/2010.

...

De Raad vestigt de aandacht op artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004, dat luidt als volgt: “Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang”. Deze verplichting is met ingang van het academiejaar 2009-2010 ook van toepassing voor elke initiële studievoortgangsbepaling. De Raad stelt vast dat op het initiële puntenrapport van verzoekende partij van de 1ste fase van de toelatingsproef voor de periode januari-februari 2012, noch de beroepsmogelijkheid, noch de beroepsmodaliteiten zijn vermeld en de termijn voor het instellen van het intern beroep dus nooit is aangevangen. Het intern beroep is bijgevolg ten onrechte als onontvankelijk afgewezen.”

3.6. Op 13 juni 2012 verzond de decaan van de onderwijsinstelling een schrijven aan de verzoekende partij waarbij de beslissing ten gronde werd meegedeeld, in opvolging van het eerder besluit van de Raad

De examencommissie in bijzondere zitting kwam tot het unanieme besluit dat het beroep van de verzoekende partij ongegrond is en dat de quotering van 26/50 voor de artistieke toelatingsproef 2012 behouden blijft

3.7. Bij aangetekend schrijven van 18 juni 2012 diende verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juni 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juni 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 13 juni 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 juni 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 juni 2012.

Het beroep van 18 juni 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het onpartijdigheidsbeginsel en de rechten van verdediging zijn geschonden. De jury was immers niet rechtmatig samengesteld omdat de verzoekende partij één jurylid had gewraakt en dat dit jurylid opnieuw zetelde in de examencommissie. Verzoekende partij geeft aan dat de voorzitter van de jury die oordeelt over de artistieke toelatingsproef zich eerder negatief uitliet over de verzoekende partij. De verzoekende partij heeft dit meteen gemeld aan de decaan. Een lid van de jury had zich dus vóór de toelatingsproef al een standpunt gevormd over de verzoekende partij. Dit lid zetelde opnieuw in de jury van 25 januari 2012 en maakte deel uit van de examencommissie die ten gronde opnieuw moest oordelen. Dit jurylid was dan ook partij en rechter in dezelfde zaak. Verzoekende partij stelt verder dat in het verzoek tot heroverweging een wrakingsexceptie tegen de voorzitter van de jury was opgenomen. Deze exceptie dient voor elke andere beoordeling te worden behandeld en in casu werd deze pas als vijfde (en deels ook zesde) overweging van de beslissing behandeld.

Verwerende partij stelt dat de Raad zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van die van de onderwijsinstelling en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen als deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn, wat in casu niet het geval is. Verder geeft de verwerende partij aan dat de grieven in de procedure voor de Raad beperkt zijn tot deze die werden opgeworpen in de interne beroepsprocedure. In het initiële verzoek tot heroverweging van 27 februari 2012 werden slechts twee argumenten opgeworpen. Ten eerste werd kritiek geuit op het feit dat de verzoekende partij 0 behaalde voor kunstzinnigheid en ten tweede werd commentaar geleverd op een lid van de jury. Het eerste argument komt in het verzoekschrift voor de Raad niet meer aan bod en het tweede argument komt tot uiting in het eerste middel. De andere argumenten zijn nieuw en werden niet in het intern beroep opgeworpen. Deze kunnen niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de procedure voor de Raad worden aangevoerd. Verwerende partij stelt ten gronde dat nooit eerder een wrakingsverzoek door de verzoekende partij werd ingediend en dat enkel een verwijzing naar een mail van meer dan een jaar geleden niet volstaat. De verwerende partij werpt op dat er geen sprake is van enige partijdigheid. Het desbetreffende jurylid is geen rechter en partij in dezelfde zaak vermits deze geen rechtstreeks en persoonlijk belang heeft. Het jurylid zetelde inderdaad ook in de jury van december 2010, maar het loutere feit dat toen een negatieve beslissing werd genomen, betekent niet dat de leden van die jury partijdig zouden zijn. Het verzoek tot heroverweging van 27 februari 2012 bevat geen wrakingsexceptie, maar enkel kritiek op de beoordeling door een jurylid. Verder geeft de verwerende partij aan dat een verwijzing naar art. 37§8 van de onderwijs- en examenregeling niet correct is vermits deze bepaling gaat over de jury's in reguliere opleidingen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beweert dat het onpartijdigheidsbeginsel is geschonden door het feit dat een jurylid, tevens de voorzitter van de jury, deel uitmaakt van de examencommissie die, ter uitvoering van de beslissing van de Raad nr. 2012/074 van 25 mei 2012, uitspraak heeft gedaan over de toelatingsproef voor de opleiding en het beoogde jurylid ook deel uitmaakte van vorige examencommissies die over de toelating van verzoekende partij uitspraak heeft gedaan.

De Raad is van oordeel dat de aanwezigheid van een jurylid in de examencommissie die over een proef moet oordelen, op zich het onpartijdigheidsbeginsel niet schendt en een schending slechts kan overwogen worden wanneer door verzoekende partij ernstige en concrete feiten worden aangebracht die onomstootbaar vaststaan.

De Raad vestigt er de aandacht op dat niet elke kritische commentaar van een jurylid op het dossier en de prestaties van een kandidaat leidt tot de vaststelling dat het betrokken jurylid later niet meer op voldoende objectieve wijze over de prestaties van een kandidaat zou kunnen oordelen.

Met de gegevens die aan de Raad bekend zijn, is in voorliggend geval de Raad van oordeel dat de beweemde uitlatingen van een jurylid niet van een vooringenomenheid doen blijken. De

Raad vestigt er voor zoveel als nodig de aandacht op dat de bestreden beslissing tot stand gekomen is binnen een jury van verschillende personen die de beslissing met unanimiteit heeft genomen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing de feitelijke en juridische determinerende overwegingen uit de ingewonnen informatie niet worden vermeld zodanig dat de verzoekende partij niet kan nagegaan of de examencommissie haar beslissing daadwerkelijk op grond van alle informatie heeft genomen dan wel hierbij eventuele andersluidende overwegingen op afdoende wijze heeft weerlegd. Uit de beslissing zelf moet blijken wat en waarom bepaalde gegevens al dan niet in aanmerking zijn genomen (de verzoekende partij verwijst hiervoor naar de rechtspraak van de Raad voor vergunningenbetwistingen)

Verwerende partij stelt (zoals uiteengezet in het eerste middel) dat dit een nieuw middel is dat niet in het intern beroep werd opgeworpen en dus niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de procedure voor de Raad kan worden aangevoerd. Ten gronde geeft de verwerende partij aan dat in het proces-verbaal een tiental punten worden aangehaald waarbij gemotiveerd wordt uiteengezet waarom de klacht ongegrond is.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij klaagt zich in het tweede middel over een gebrekkige motivering van de bestreden beslissing.

Zonder in te gaan op de procedurele aspecten van dit middel, stelt de Raad vast dat uit het dossier en inzonderheid uit de bestreden beslissing van 13 juni 2012 blijkt dat de redenen voor het niet-slagen voor de toelatingsproef vermeld worden in de voormelde beslissing, o.m. het feit dat de verzoekende partij niet heeft deelgenomen "aan twee van de drie deelproeven".

De Raad is van oordeel dat de bestreden beslissing voldoende gemotiveerd is en het middel niet gegrond is.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing onredelijk is vermits deze geen rekening houdt met alle objectieve elementen. Uit de beslissing kan worden afgeleid dat er rekening werd gehouden met de resultaten van de artistieke toelatingsproef 2010 en 2012 en het M.I.P.-verslag en dus kennelijk niet met het curriculum van de verzoekende partij, haar portofolio en alle overige elementen zoals het reeds behaalde aantal credits, het reeds behaalde pedagogisch getuigschrift en de buitenschoolse activiteiten van de verzoekende partij. Door slechts een beperkt aantal elementen in overweging te nemen en na te laten een volledig dossier samen te stellen of verzoekende partij hierbij te begeleiden handelde de examencommissie onzorgvuldig en onredelijk.

Verwerende partij stelt (zoals uiteengezet in het eerste middel) dat dit een nieuw middel is dat niet in het intern beroep werd opgeworpen en dus niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de procedure voor de Raad kan worden aangevoerd. Verwerende partij stelt verder dat de thans betwiste beslissing niet gebaseerd is op eerdere resultaten die de verzoekende partij behaald heeft. Er wordt enkel verwezen naar de

resultaten van een artistieke toelatingsproef van 2010, maar het resultaat hiervan is niet bepalend voor het huidige resultaat.

Verwerende partij stelt verder dat het EVC-dossier het volledige portfolio en het curriculum van de verzoekende partij bevat, zodat deze wel degelijk geëvalueerd werden in de EVC-procedure. Het lid van de jury waar kritiek op werd geuit was niet betrokken bij deze EVC-procedure (die een negatief resultaat opleverde).

Verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij weigerde deel te nemen aan de tweede en de derde deelproef, waardoor enkel een persoonlijke presentatie werd gegeven van waaruit de juryleden hun oordeel dienden te vellen.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Wat de beweerde schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel betreft, beperkt de Raad zich ertoe vast te stellen dat verzoekende partij niet heeft deelgenomen aan twee van de drie deelproeven van de toelatingsproef en de examencommissie bij de beoordeling bijgevolg niet over alle elementen kon beschikken.

Het is om die redenen voor de Raad niet mogelijk om met kennis van zaken te oordelen of de examencommissie kennelijk het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van de hoorplicht.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat artikel 3§3 van de onderwijs- en examenreglement stipuleert dat de kandidaat op zijn verzoek gehoord kan worden in de buitengewone zitting van de commissie artistieke toelatingsproeven of door de decaan.

De verzoekende partij heeft in haar beroepsverzoekschrift het volgende gestipuleerd: "Mag ik u dan ook vragen de toelatingsproef te herzien, zodat ik mijn zin tot kunst kan toelichten?"

Verzoekende partij heeft dus expliciet gevraagd om haar verzoek te mogen toelichten. Zij vroeg derhalve om te worden gehoord en om het dossier dat nog moest worden samengesteld te kunnen inzien.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen verzoek tot horen heeft gericht aan de inrichtende macht en bovendien beroept de verzoekende partij zich ten onrechte op het initieel verzoek tot heroverweging. In het verzoek werd gevraagd de toelatingsproef te herzien, zodat de verzoekende partij haar zin tot kunst zou kunnen toelichten. Er wordt duidelijk bedoeld dat de verzoekende partij de kans wenst te krijgen de auditie (deels) opnieuw te doen.

Bovendien verwijst de verwerende partij naar de eerdere rechtsspraak van de Raad waarin wordt gestipuleerd dat het horen van de student achterwege kan blijven als deze vooraf alle nuttige gegevens en argumenten heeft kunnen bijbrengen, zelfs indien de student uitdrukkelijk heeft gevraagd om te worden gehoord, tenzij de regelgeving expliciet in een fysieke hoorzitting voorziet.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, is de hoorplicht niet inherent verbonden aan de behandeling van het intern beroep voor zover de student(e) alle nuttige gegevens en argumenten heeft kunnen bijbrengen. Het staat echter het bevoegde orgaan vrij een hoorzitting te organiseren.

Daar in voorliggend geval verzoekende partij de gelegenheid heeft gehad, en van die gelegenheid ook gebruik heeft gemaakt, om alle nuttige gegevens aan haar dossier toe te voegen, heeft de examencommissie blijkbaar geoordeeld dat zij voldoende voorgelicht was en het horen van verzoekende partij niet nodig was.

De Raad is van oordeel dat de bewoordingen om toelichting te verstrekken over haar

artistieke competenties niet kunnen beschouwd worden als een formeel verzoek om gehoord te worden.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch niet gegrond is.

De beslissing van 13 juni 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/087 – 12 juli 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman
kantoor houdend te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Hebbende als raadsman
kantoor houdend te,
....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing ter kennis gebracht op 11 mei 2012 waarbij de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen '.....', '.....', '.....' en '.....' als resultaat 'niet deelgenomen' kreeg en tegen de beslissing van 12 juni 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de examencommissie zich onbevoegd heeft verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele bachelor journalistiek.

De verzoekende partij stelt dat de examenresultaten op 11 mei 2012 definitief werden vastgesteld.

De verzoekende partij had voor de opleidingsonderdelen '.....', '.....', '.....' en '.....' als resultaat 'niet deelgenomen'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 mei 2012 een intern beroep in bij de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur dd. 31 mei 2012 werd het intern beroep ontvankelijk verklaard en werd het dossier doorverwezen naar de examencommissie.

De examencommissie diende zich uit te spreken over de vraag of de verzoekende partij in juni de opdrachten nog mocht binnenbrengen en/of de inhaalexamens mocht afleggen voor

de opleidingsonderdelen '.....', '.....', '.....' en '.....'.

De examencommissie stelt dat de verzoekende partij zich beroept op artikel 20§4 van het OER om intern beroep aan te tekenen en de examenresultaten aan te vechten. Verder stelt de examencommissie vast dat de verzoekende partij toepassing vraagt van artikel 5§3 van het ER (de mogelijkheid tot inhaalexamens wegens gewettigde afwezigheid).

De examencommissie concludeert dat ze niet bevoegd is om onder toepassing van artikel 20§4 OER een uitspraak te doen conform artikel 5§3ER vermits dit laatste de bevoegdheid is van de voorzitter van de examencommissie. Het beroep werd derhalve verworpen.

3.4 Bij schrijven van 13 juni 2012 van de Algemeen directeur wordt de conclusie van de examencommissie samen met het verslag van de vervroegde examencommissie dd. 12 juni 2012 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 19 juni 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juni 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juni 2012. Verzoekende partij heeft op 15 juni 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 16 juni 2012.

Het beroep van 19 juni 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich niet kan vinden in het resultaat 'niet deelgenomen' voor de opleidingsonderdelen '.....', '.....', '.....' en '.....'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij voor het opleidingsonderdeel '.....' de taak niet heeft afgegeven vermits zij ziek was. In casu werd tijdig een ziekteattest neergelegd. Door de mededeling van de examenresultaten staat vast dat er geen rekening wordt gehouden met de herhaalde vraag van de verzoekende partij om een vervangtaak in te leveren.

Voor het opleidingsonderdeel '.....' werden de taken (laattijdig) ingeleverd op 11 januari 2012 maar de evaluatie werd geweigerd. Bovendien gaat het hier om permanente evaluatie en was de verzoekende partij wel aanwezig op de stage.

Voor het opleidingsonderdeel '.....' kon de verzoekende partij het examen niet afleggen wegens ziekte. Door het vaststellen van de definitieve examenresultaten als 'niet deelgenomen' staat vast dat niet werd ingegaan op de vraag van de verzoekende partij om een inhaalexamen.

Voor het opleidingsonderdeel '.....' werden de taken (laattijdig) ingeleverd op 11 januari 2012 maar de evaluatie werd geweigerd. Bovendien gaat het hier ook om permanente evaluatie en was de verzoekende partij wel aanwezig op de stage.

Verzoekende partij werpt op dat zij door ziekte niet in de mogelijkheid was de taken tijdig in te leveren en aan de examens deel te nemen voor de vier bovengenoemde opleidingsonderdelen. Verzoekende partij geeft aan dat zij zich in een overmachtssituatie

bevond en brengt hiervan medische attesten bij.

De verzoekende partij stelt tevens dat zij niet werd gehoord in het kader van het intern beroep, ondanks haar vraag hieromtrent en ondanks artikel 20§4 waarin wordt gestipuleerd dat de algemeen directeur de partijen hoort bij een ontvankelijk verzoek. De verzoekende partij wenst dan ook een evaluatie van de reeds ingediende taken, de kans om de nog niet ingeleverde taken alsnog in te dienen en inhaalexamens voor de opleidingsonderdelen waarvoor geen examen werd afgelegd vermits zij omwille van overmacht de examens niet kon meedoen en de taken niet (tijdig) kon afgeven.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij zich beroept op artikel 20§4 van het examenreglement om een bijkomende examenkans te krijgen voor de opleidingsonderdelen '.....', '.....', '.....' en '.....'. De verzoekende partij beroept zich op overmacht maar ontkent niet dat zij voor de desbetreffende opleidingsonderdelen afwezig was, waardoor geen examencijfer werd toegekend conform artikel 5§3 van het examenreglement. Om toch nog geëvalueerd te worden, voorziet voornoemde artikel in een tweetrapsprocedure:

- de student die niet aanwezig kan zijn op een examen/permanente evaluatie moet ervoor zorgen dat het studentensecretariaat uiterlijk binnen de vijf kalenderdagen een schriftelijke verklaring met vermelding van de afwezigheid ontvangen heeft. Het departementshoofd beslist over het gewettigd zijn van de verklaring.

- De student die zijn afwezigheid wettigt, kan een verzoek richten tot de voorzitter van examencommissie om hiervoor alsnog geëvalueerd te worden vóór het einde van de betrokken examenperiode. Voor wat examens betreft kan dit enkel nog in de loop van dezelfde examenperiode of desgevallend op de inhaal examendag. Voor wat een permanente evaluatie betreft kan dit enkel in de loop van het academiejaar.

Verzoekende partij voldoet niet aan de eerste voorwaarde vermits de medische attesten buiten termijn werden ingediend. Bovendien heeft de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' geen verzoek conform artikel 5§3 van het examenreglement aan de voorzitter van de examencommissie gericht.

Voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' heeft de verzoekende partij wel conform artikel 5§3 van het examenreglement een verzoek gericht aan de voorzitter van de examencommissie. Dit verzoek werd door de voorzitter van de examencommissie echter afgewezen. De verzoekende partij heeft hiertegen intern beroep ingesteld en bij beslissing van 4 april 2012 werd dit intern beroep onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingesteld bij de Raad, zodat deze beslissing definitief is geworden.

Verwerende partij stelt dat het voorwerp van het huidig beroep niet de betwisting als dusdanig van de beoordeling 'niet deelgenomen' is, maar wel een verzoek tot het verkrijgen van een inhaalexamen en hiervoor is de examencommissie niet bevoegd. De examencommissie heeft zich dus terecht onbevoegd verklaard.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Eerste middelonderdeel

Verzoekende partij stelt in de eerste plaats beroep in tegen de vermelding "niet deelgenomen" voor de opleidingsonderdelen '.....', '.....', '.....' en '.....', op de resultatenlijst die met een mailbericht van 11 mei 2012 aan verzoekende partij is medegedeeld en verzoekende partij vraagt dat zij alsnog inhaalexamens kan afleggen voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij wegens ziekte geen examen heeft kunnen afleggen en dat de taken zouden geëvalueerd worden die om dezelfde reden laattijdig werden ingediend.

De behandeling van de vraag om inhaalexamens af te leggen en/of laattijdig ingediende taken alsnog te evalueren, wordt geregeld in artikel 5, § 3 van het Examenreglement. Hieruit blijkt dat het tot de bevoegdheid van de voorzitter van de examencommissie behoort om, in geval van gewettigde redenen, uitspraak te doen over de vraag om een inhaalexamen af te leggen en/of laattijdig ingediende taken alsnog te evalueren.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij geen dergelijke vraag heeft ingediend voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'. Voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' heeft verzoekende partij wel de voorzitter van examencommissie verzocht om een inhaalexamen te mogen afleggen en/of de laattijdig ingediende taken te evalueren, maar uit het dossier blijkt dat de voorzitter van de examencommissie het verzoek

heeft afgewezen. Verzoekende partij heeft tegen de afwijzing intern beroep ingesteld maar na de beslissing dat het beroep onontvankelijk was, geen verdere stappen ondernomen.

Zonder dat de Raad moet onderzoeken of hij voor dergelijke aangelegenheden bevoegd is, stelt hij vast dat, met de gegevens waarover hij thans beschikt, de termijn om tegen die beslissing(en) een ontvankelijk beroep bij de Raad in te stellen, in elk geval verstreken is en wat dat voorwerp betreft, het beroep onontvankelijk is.

Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

Tweede middelonderdeel

Het beroep is ook gericht tegen de beslissing, na intern beroep, van de “vervroegde examencommissie” dd. 12 juni 2012 en is aldus gericht tegen de vermelding “niet deelgenomen” als een eindbeslissing over het examenresultaat voor de vier hogervermelde opleidingsonderdelen.

Uit het verslag van de zitting van de “vervroegde examencommissie” dd. 12 juni 2012 en uit de kennisgeving dd. 13 juni 2012 blijkt dat verwerende partij het intern beroep dat de raadsman van de verzoekende partij met een brief dd. 15 mei 2012 heeft ingesteld, behandeld heeft als een beroep dat werd ingesteld overeenkomstig artikel 20, § 4 van het Examenreglement.

Daar het beroep door de Algemeen Directeur ontvankelijk werd verklaard, bepaalt het Examenreglement, louter procedureel, dat de beide partijen (de voorzitter van de examencommissie en de student) door de Algemeen Directeur moeten worden gehoord.

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat de voormelde partijen door de Algemeen Directeur werden gehoord. Om die reden is de Raad van oordeel dat de beslissing dd. 12 juni 2012 moet worden vernietigd.

Het tweede middelonderdeel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 12 juni 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 25 juli 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretaris,

Ellen Wens

Rolnr. 2012/088 – 12 juli 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de stagecommissie van 15 juni 2012 (na verwijzing door de beroepscommissie) genomen in het kader van het intern beroep waarbij werd geoordeeld dat de stagebeoordeling behouden blijft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de derde opleidingsfase van de professionele bachelor in het onderwijs, kleuteronderwijs.

De verzoekende partij heeft op 5 juni 2012 kennis genomen van het feit dat de stagecommissie geoordeeld heeft dat de verzoekende partij niet geslaagd is voor het opleidingsonderdeel stage.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 juni 2012 een intern beroep in bij de decaan van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van beroepscommissie op datum van 13 juni 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de onderwijsinstelling en de stageschool dezelfde tekorten aangeven van de verzoekende partij in de stages, o.a. gebrek aan zelfstandigheid, te weinig kordaat handelen, weinig zelfkritische houding.

Ten gronde twijfelt de beroepscommissie niet aan de beslissing van de stagecommissie, doch de beroepscommissie stelt dat de stagecommissie het dossier grondiger moet documenteren en dat de procedure voor het meedelen van een onvoldoende moet worden gevolgd. Dit laatste door een ondertekend verslag, waarin de beoordeling duidelijk wordt gemotiveerd, bij het stagedossier te voegen.

De beroepscommissie stelt verder dat er voldoende begeleiding en feedback werd gegeven en dat niets wijst op een gebrek aan professionaliteit en objectiviteit van de begeleiders.

Tevens wijst de Beroepscommissie erop dat de eindbeoordeling geen mathematisch

gemiddelde is van de mondelinge en geschreven beoordelingen.

De stagecommissie is vervolgens op 15 juni 2012 in buitengewone zitting samengekomen en heeft geoordeeld dat de stagebeoordeling behouden blijft. De stagecommissie bevestigt het standpunt van de beroepscommissie. De stagecommissie voegt de 'motivering van onvoldoende' bij het proces verbaal van haar vergadering.

Deze beslissing van de stagecommissie werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juni 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Argumenten van de partijen

De verwerende partij verwijst naar artikel 28 van de 'Beroepsprocedure Stagebeoordeling', zoals opgenomen in het 'Stagevademecum 2011-2012'. Hierin wordt het volgende gestipuleerd: 'Voor geschillen in verband met de beoordeling is de geschillenregeling van kracht, opgenomen in het examenreglement (afdeling 14). Deze interne procedure treedt pas in werking nadat de examenbeslissing is genomen (cf. examenreglement artikel 14.4). Na uitputting van deze interne beroepsmogelijkheid kan de student conform de bepalingen van het Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student verder beroep instellen bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. ...'

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de interne beroepsmogelijkheden niet heeft uitgeput. De verzoekende partij heeft immers een beroep bij de Raad ingediend tegen de beslissing van de stagecommissie in buitengewone zitting, zonder kennis te nemen van de beslissing van de examencommissie en zonder het indienen van een intern beroep tegen een ongunstige examenbeslissing. De verwerende partij laat de beslissing over de ontvankelijkheid over aan de wijsheid van de Raad en heeft ook ten gronde geargumenteed.

Beoordeling door de Raad

De Raad kan uitspraak doen over een examenbeslissing. In het Aanvullingsdecreet^[1] wordt gestipuleerd wat onder een examenbeslissing wordt begrepen, namelijk elke beslissing die, al dan niet op grond van een deliberatie, een eindoordeel inhoudt over het voldoen voor een opleidingsonderdeel, meer opleidingsonderdelen van een opleiding, of een opleiding als geheel.

Hoewel tegen de beoordeling van de stagecommissie intern beroep kan worden ingesteld en daardoor de schijn zou kunnen worden gewekt dat de beslissing van de stagecommissie een effectieve examenbeslissing is, stelt de Raad vast dat de beslissing van de stagecommissie geen beslissing is van de examencommissie en ook niet als zodanig kan worden beschouwd voor een beroep bij de Raad.

In casu heeft de verzoekende partij de beslissing van de examencommissie niet afgewacht en reeds beroep ingesteld tegen de beslissing van de stagecommissie. Dit is echter nog geen definitief eindoordeel. Het beroep van de verzoekende partij is dus voorbarig.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 19 juli 2012

Rolnr. 2012/085 – 19 juli 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij een vrijstelling werd geweigerd die zij had aangevraagd op basis van eerder verworven competenties en tegen de beslissing van 13 juni 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Accountancy-Fiscaliteit.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij de toekenning van een bewijs van bekwaamheid geweigerd werd.

3.2. Verzoekende partij heeft een intern beroep ingesteld bij de adjunct-algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de adjunct-algemeen directeur op datum van 13 juni 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit het horen van de assessmentcommissie blijkt dat de procedure voor het aanvragen van een vrijstelling op basis van eerder verworven competenties via een bewijs van bekwaamheid, zoals opgenomen in artikel 60 van het onderwijsreglement 2011-2012, integraal en correct is gevolgd.

Concreet hield dit in dat:

- de studente tijdig geïnformeerd was over de te volgen procedure, inclusief de aanstelling van een persoonlijke portfoliobegeleider;
- de studente op de hoogte was van alle richtlijnen en kwaliteitscriteria die de assessmentcommissie zou volgen bij het afnemen van het bekwaamheidsonderzoek;

- de studente samen met de portfoliobegeleider deelnam aan het intakegesprek;
- de student op 22/12/2011 het competentieportfolio een eerste maal heeft toegelicht tijdens een formeel evaluatiemoment (inclusief criteriumgericht interview) met de voltallige assessmentcommissie;
- de studente op 31/01/2012 deelnam aan het feedbackmoment om het portfolio in de gewenste zin bij te sturen;
- de studente op 25/04/2012 deelnam aan een tweede formeel evaluatiemoment (inclusief criteriumgericht interview) met de voltallige assessmentcommissie, onmiddellijk gevolgd door feedback-gesprek.

De adjunct-algemeen directeur heeft tevens een document gevoegd waaruit de motivatie van de assessmentcommissie blijkt. Daarnaast heeft de adjunct directeur de verzoekende partij gehoord. Er werd vastgesteld dat de verzoekende partij alle kansen kreeg om het EVC-dossier optimaal te kunnen voorbereiden, indienen en verdedigen. Ook na de tweede evaluatie stelde de assessmentcommissie dat de verzoekende partij onvoldoende scoorde in het bekwaamheidsonderzoek, ondanks de feedback.

Uit het onderzoek van de adjunct-algemeen directeur volgt dat de klachten van de verzoekende partij ongegrond zijn.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 13 juni 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juni 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juni 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juni 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 13 juni 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 juni 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 juni 2012.

Het beroep van 18 juni 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en een schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de klachten in de interne beroepsbeslissing ongegrond worden verklaard, zonder dat er enige inhoudelijke motivering voor wordt gegeven.

Verzoekende partij werpt verder op dat 9 competenties werden onderzocht en dat werd geoordeeld dat op 4 competenties het beoogde niveau niet was bereikt. In de beoordeling wordt volgens de verzoekende partij verwezen naar andere competenties en criteria dan degene die in de ECTS-fiche staan.

Verzoekende partij merkt op dat de beslissing niet inhoudelijk kan worden nagekeken vermits

er geen motivering wordt gegeven waarom er 4 competenties als onvoldoende behaald werden beschouwd.

Verzoekende partij verwijst naar het stage- evaluatieformulier waaruit blijkt dat het de werkgever is die moet oordelen of voldoende competenties zijn bereikt, waarbij het niet nodig is dat alle competenties zijn bereikt. De commissie hanteert wel het criterium dat alle competenties moeten bereikt zijn, wat een discriminatie inhoudt volgens de verzoekende partij. De werkgever beslist ook autonoom of de competenties verworven zijn. De verzoekende partij werkt al meer dan 7 jaar als boekhouder en behandelt zelfstandig de dossiers. Ze meent dan ook minstens de competenties te hebben verworven van een student die een stage van 3 maanden volgt. De verzoekende partij geeft verder per competentie aan dat zij deze wel degelijk bereikt heeft. De verzoekende partij voegt haar functieomschrijving en een verklaring van de afgevaardigd bestuurder bij haar verzoekschrift, waaruit eveneens blijkt dat zij de competenties heeft verworven. Tenslotte stelt de verzoekende partij dat zij betrokken is bij de opleiding van nieuwe medewerkers en dat zij aangiftes doet, blijkens het schrijven van de werkgever.

De verzoekende partij wenst dan ook dat bevestigd wordt dat zij alle competenties heeft behaald en dat zij de EVC verwerft waardoor zij een vrijstelling voor stage krijgt.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij alle kansen kreeg om het EVC-dossier optimaal te kunnen voorbereiden, indienen en verdedigen. Alle nodige documenten werden bezorgd aan de studenten die in het kader van hun EVC-aanvraag een portfolio hebben ingediend (zo het competentieprofiel en het document 'EVC-procedure en handleiding samenstelling portfolio'). Ook het document met de te bewijzen competenties met gedragsindicatoren op de verschillende beheersingsniveaus werd tijdens het feedbackmoment gegeven om de studenten te ondersteunen bij de bewijsvoering. De verwerende partij geeft aan dat, ook na de tweede evaluatie, de assessmentcommissie moest vaststellen dat de verzoekende partij onvoldoende scoort in het bekwaamheidsonderzoek, ondanks de gegeven feedback.

De verwerende partij geeft aan dat de assessmentcommissie uit twee docenten bestond die een assessorenopleiding met succes doorliepen.

Verder stelt de verwerende partij dat de vrijstellingsprocedure gescheiden is van de EVC-procedure en dat het in casu nooit tot een vrijstellingsaanvraag gekomen is. De ECTS-fiche is onderdeel van de vrijstellingsprocedure en is dus irrelevant in het kader van de EVC-procedure.

De assessmentcommissie beoordeelde de bewijsstukken van het portfolio tweemaal en oordeelde dat een aantal bewijsstukken niet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden uit artikel 60 van het onderwijsreglement 2011-2012 voldeden. Voor een bewijs van bekwaamheid kunnen immers alleen vormen van competenties, kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes worden erkend die ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen: authenticiteit, actualiteit, relevantie, kwantiteit en variatie. De andere (wel geldige) bewijsstukken werden bij de beoordeling in rekening gebracht. De verwerende partij benadrukt ten slotte dat de assessmentcommissie enkel uitspraak doet over de competenties van de studente op basis van de aangevoerde bewijsstukken in het competentieportfolio en het resultaat van het criteriumgericht interview.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Vooreerst wenst de Raad op te merken dat geen van de partijen de door de verzoekende partij voorgelegde portfolio bijbrengt, op grond waarvan zij erkenning gevraagd heeft, voor wat betreft de stage, als eerder verworven competentie (EVC), dit op grond van haar praktijkervaring. De Raad acht zich evenwel voldoende voorgelicht door de andere, door de partijen bijgebrachte, documenten.

De verwerende partij stelt ten onrechte dat er een totale scheiding is tussen de EVC-procedure en de procedure bij een aanvraag tot vrijstelling voor een of meer

opleidingsonderdelen. Of het nu gaat om een aanvraag tot vrijstelling op grond van eerder verworven kwalificatie (EVK) – een credit dus – dan wel om een erkenning van een eerder verworven competentie (EVC), in beide gevallen gaat het erom na te gaan of de aanvrager de competenties bereikt heeft die voor een opleidingsonderdeel vereist worden.

De Raad herinnert er voorts aan dat, zoals reeds in eerdere besluiten werd gesteld, een tekort in zelfs maar een van de te bereiken competenties van aard kan zijn om een student niet geslaagd te verklaren voor een opleidingsonderdeel, aangezien een student in principe een voldoende niveau moet halen voor elke competentie. Hetzelfde geldt voor een erkenning als EVC. Het argument van de verzoekende partij dat de werkgever beoordeelt of de student voldoende competenties behaald heeft, en dat niet noodzakelijk alle competenties bereikt moeten zijn, faalt om twee redenen: uit de ECTS-fiche blijkt dat de evaluatievorm een schriftelijk examen is, tijdens de examenperiode op grond van een verslag en een presentatie; het is dus niet zo dat alleen het stagebedrijf de stage evalueert zoals de verzoekende partij stelt. En zoals hiervoor gesteld, de verzoekende partij toont niet aan dat, in vergelijking met een 'gewone' stage, in een EVC-procedure alle competenties bereikt moeten zijn: ook in een gewone stage is dat het geval. Van de beweerde discriminatie is er dus geen sprake.

De competenties die de verwerende partij heeft onderzocht zijn:

Onderzochte competenties

Vereist minimumniveau voor vrijstelling OPO Stage

- 1.1
N3
- 1.2
N2
- 1.3
N2
- 1.4
N2
- 1.5
N3
- 1.6
N3
- 1.7
N3
- 1.8
N3
- 1.9
N1

De competenties van de ECTS fiche voor het opleidingsonderdeel Stage zijn:

A. Algemene competenties:

- 02.
- 03.
- 04.
- 06.
- 07.

B. Beroepsgericht/Algemeen wetenschappelijke competenties

- 09.

C. Beroepsspecifieke competenties

- C01.
- C02.
- C03.
- C04.

Op het eerste gezicht zijn er nogal wat verschillen tussen de competenties die bereikt moeten worden, maar in deze zaak is het niet nodig dat de Raad nagaat of het gaat om inhoudelijk substantieel gelijke maar anders geformuleerde verschillen, dan wel om inhoudelijke

verschillen, daar uit het feedbackverslag blijkt dat de verzoekende partij voor drie competenties van de ECTS fiche – dus het juridisch relevante beoordelingskader – het niveau N2 (en niet N3) haalde, en voor een competentie het niveau N1.

Deze beoordeling wordt ook uitvoerig gemotiveerd:

“De beroepsgereleerde attesten hebben alleen betrekking op haar graduaatsdiploma, Dat is relevant en actueel, maar bewijst de competenties onvoldoende op niveau N3.

De functiebeschrijving is een geldig bewijsstuk en beantwoordt aan de criteria.

Het organigram is informatief maar niet relevant want het bewijst geen competenties.

De aanbevelingsbrief is een geldig bewijsstuk.

De interne en externe correspondentie is in sommige gevallen geldig maar toont over het algemeen onvoldoende aan welke competenties de student nu eigenlijk wil bewijzen. Er ontbreekt duiding bij de bewijsstukken. De relevantie van de mails is niet duidelijk.

De competence indicator test heeft weinig relevantie, het is een internet-test.

Handleiding ‘nieuwe medewerkers’: authenticiteit? Wat is haar aandeel in de realisatie van deze tekst?

Diverse voorbeelden inzake aangiften: authenticiteit? Wat is haar aandeel in de realisatie van deze tekst?

Groepswerk fiscale topics is een werkstuk uit de graduaatsopleiding en weinig relevant.

Stage beoordeling Tours is een document uit 2004: authentiek maar niet relevant, niet actueel.

Interne richtlijnen inzake de goede werking van het kantoor: relevantie? Authenticiteit?”

De verzoekende partij stelt dat zij al zeven jaar werkzaam is bij dezelfde werkgever, die ook zijn grote tevredenheid over haar prestaties uitdrukt, en het is begrijpelijk dat zij gefrustreerd is door het oordeel dat zij niet alle competenties in voldoende mate beheerst.

De argumenten die zij tegen dit oordeel aanbrengt, en die vooral steunen op haar langdurige werkzaamheid bij haar werkgever, zijn evenwel niet van aard dat daaruit geconcludeerd kan worden dat het oordeel van de verwerende partij kennelijk onredelijk is. Het verwijt dat de verzoekende partij niet betrokken zou zijn bij het opstellen van de handleiding voor de nieuwe werknemers mist ook feitelijke grondslag. De verwerende partij heeft niet gesteld dat ze daar niet bij betrokken was, enkel dat haar aandeel in het opstellen van die handleiding niet duidelijk was.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 13 juni 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 26 juli 2012

Rolnr. 2012/098 – 26 juli 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman.....
kantoorhoudende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoorhoudend te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 26 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen vrijstelling kreeg voor de opleidingsonderdelen en en tegen de beslissing van 28 juni 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting rechtspraktijk.

De verzoekende partij vroeg een vrijstelling aan voor de en op basis van eerder verworven kwalificaties (EVK's).

Er werd beslist om deze vrijstellingen niet toe te staan.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 juni 2012 een intern beroep in bij het hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Op datum van 28 juni 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde in een gemotiveerd schrijven dat er geen vrijstelling wordt verleend voor de opleidingsonderdelen en

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 28 juni 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 28 juni 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 28 juni 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 29 juni 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 30 juni 2012.

Het beroep van 4 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing wordt gestipuleerd dat niet blijkt dat er specifieke kennis van juridische vaktermen is en dat deze voldoende actueel is. Volgens de verzoekende partij is de juridische kennis echter een kennis die weinig onderhevig is aan actualisering vermits de inhoudelijke woordenschat amper wijzigt.

Verder wordt in de beslissing aangegeven dat er geen volgtijdelijkheid bestaat tussen Engels en Frans in het tweede en derde jaar. In het derde jaar wordt de nadruk gelegd op praktische toepassing van taalkennis terwijl bij en de nadruk ligt op juridische vakterminologie. De verzoekende partij werpt op dat deze motivering tegenstrijdig is. Er kan immers geen praktische toepassing van juridische vakterminologie in het derde jaar zijn als er geen voorafgaandelijke vakterminologie gekend is. Ofwel zijn deze taalvakken in het derde jaar niet juridisch en dan zijn er misleidende titels ofwel zijn de taalvakken wel juridisch en dan is de redenering van de verwerende partij onaanvaardbaar.

In de bestreden beslissing wordt tevens gestipuleerd dat het feit dat een andere Hogeschool wel een vrijstelling zou geven voor dezelfde vakken, niet als een EVK kan worden beschouwd. De verzoekende partij heeft dit echter niet als een EVK aangehaald, maar wel als extra argument om haar standpunt te onderbouwen.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat zij het niet eens is met het standpunt van de verwerende partij waar deze stelt dat de eigen studenten bedrijfsmanagement wel een vrijstelling verkrijgen, ook al hebben zij geen specifieke kennis van de juridische vakterminologie, maar dat dit slechts een diplomasupplement is en geen nieuw diploma. Deze studenten kunnen immers een diploma rechtspraktijk voorleggen indien zij zich aanbieden op de arbeidsmarkt. De uiteindelijke waarde ervan is dus dezelfde als een volledig diploma. De verzoekende partij is wel te vergelijken met andere studenten bedrijfsmanagement omwille van de vroeger behaalde diploma's en ervaring. Het enige verschil betreft de 2 desbetreffende vakken, waarvan blijkt dat studenten bedrijfsbeheer evenmin die specifieke vakterminologie kennen uit hun vorige opleiding.

De verwerende partij stelt dat studenten met een ander diploma dan bedrijfsmanagement in het verleden die vrijstellingen wel verkregen, maar dat vanaf 2011-2012 deze vrijstellingen

niet meer verleend worden. De verzoekende partij vindt dit onterecht vermits de inhoud van de vakken en het aantal studiepunten niet is gewijzigd ten opzichte van vorig academiejaar. De verzoekende partij is dus gelijk te stellen met de studenten van het vorig academiejaar en er is geen objectief verschil om die plotselinge wijziging te ondersteunen. De verzoekende partij zou vorig jaar wel deze vrijstellingen moeten hebben verkregen. Het is dan ook frappant dat het programma studieduurverkortings van de verzoekende partij vorig jaar werd samengesteld met deze 2 taalvakken inbegrepen.

De verzoekende partij vraagt derhalve dat de verwerende partij verplicht wordt om een nieuwe onderzoekscommissie samen te roepen binnen de 10 werkdagen na het te vellen besluit, waarbij wordt verzocht om de onderzoekscommissie op te leggen om rekening te houden met de opmerkingen van de verzoekende partij en een nieuwe beslissing te nemen.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de vrijstellingsaanvragen steunde op eerder verworven kwalificaties (EVK's). Vroegere vrijstellingsaanvragen op basis van EVC's werden al afgewezen. Dit is volgens de verwerende partij vreemd vermits men het omgekeerde zou verwachten. Het is tevens vreemd dat de verzoekende partij geen lessen volgt en geen examens aflegt, om dan pas in mei 2012 vrijstellingsaanvragen in te dienen op basis van EVK's.

Verwerende partij geeft aan dat de aanvragen ten gronde werden onderzocht en dat deze niet konden worden toegestaan. De beslissing hieromtrent werd uitvoerig gemotiveerd.

Verwerende partij geeft aan dat op basis van het diploma "Gegradueerde in de Toegepaste Communicatie" geen vrijstelling kan worden verleend vermits niet blijkt dat een ernstige kennis van juridische vaktermen werd opgedaan (wat de kern van de opleidingsonderdelen uitmaakt waarvoor de vrijstellingen werden aangevraagd). Bovendien kan men zich vragen stellen bij de actualiteit vermits deze opleiding meer dan 20 jaar geleden werd gevolgd. De verzoekende partij betwist niet dat in de eerdere opleiding geen ernstige inleiding in de Engelse en Franse juridische vakterminologie werd gegeven, maar enkel de actualiteitswaarde wordt betwist. Volgens de verwerende partij is dit middel zonder voorwerp en heeft de verzoekende partij er geen belang bij omdat niet wordt betwist dat de verzoekende partij geen opleiding in juridische Franse en Engelse terminologie heeft gehad.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij verder verwijst naar het diploma 'Bachelor Facility Management' waar de verzoekende partij een vrijstelling kreeg voor bepaalde vakken. Er is niet aangetoond dat de leerinhoud overeenstemde met de inhoud van de opleidingsonderdelen waarvoor de verzoekende partij nu vrijstellingsaanvragen heeft ingediend en bovendien kan een vrijstelling niet worden verleend op basis van elders verworven vrijstellingen.

Wat betreft het gegeven dat de verzoekende partij wel een vrijstelling krijgt voor de taalvakken uit het derde jaar, maar niet uit het tweede jaar stelt de verwerende partij dat dit duidelijk werd uitgelegd. Er is in deze taalvakken immers geen volgtijdelijkheid, vermits het niet gaat om het verder opbouwen van een taal, maar om een benadering vanuit een andere invalshoek. In casu werd niet aangetoond dat de verzoekende partij de nodige kennis heeft verworven van de juridische vakterminologie. De vakken waarvoor de verzoekende partij wel vrijstellingen kreeg leggen eerder de nadruk op zakelijk taalgebruik en praktische toepassing van de taalkennis, waarvan wel aanvaard werd dat de verzoekende partij de competenties bereikt heeft.

Verder geeft de verwerende partij aan dat het geen argument is dat de verzoekende partij eventueel in andere hogeschool wel vrijstellingen zou krijgen. De verzoekende partij toont niet aan dat zij bij de andere Hogeschool een volledige EVK-procedure heeft doorlopen (enkel dat zij inlichtingen heeft ingewonnen) en bovendien wordt niet bewezen dat de opleidingsonderdelen bij de andere Hogeschool overeenstemmen met de opleidingsonderdelen waarvoor de verzoekende partij bij verwerende partij een vrijstelling heeft gevraagd. Het aantal studiepunten stemt ook niet overeen.

Tenslotte stelt de verwerende partij dat de situatie van de verzoekende partij niet te vergelijken is met deze van studenten met een diploma bedrijfsmanagement bij verwerende partij. Deze studenten kregen in het verleden wel een vrijstelling indien zij rechtspraktijk als bijkomende afstudeerrichting opnamen. Deze studenten hebben immers al een diploma bachelor in het bedrijfsmanagement, evenwel in een andere afstudeerrichting en verwerven dus geen bijkomend bachelor diploma (terwijl de verzoekende partij dit wel beoogd).

Volgens de verwerende partij gaat een vergelijking met studenten uit de vorige academiejaren ook niet op vermits de verzoekende partij pas huidig academiejaar 2011-2012

een aanvraag op basis van EVK's heeft ingediend. Het is niet verboden dat de verwerende partij haar beleidskeuzes opnieuw evalueert en dus eventuele vrijstellingen die studenten voorgaande academiejaren zouden hebben gekregen zijn irrelevant.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Verzoekende partij wijst op de inconsequentie dat vrijstellingen niet worden verleend voor en terwijl dit voor haar wel het geval is voor en

Hoewel de betreffende studiefiches in geen volgtijdelijkheid voorzien tussen beide opleidingsonderdelen, stelt de Raad vast dat uit de bewoordingen van de studiefiches blijkt dat de leerresultaten van en de leerresultaten van geen duidelijke inhoudelijke verschillen aangeven, althans niet wat betreft de beweerde eerder juridisch-technische taalcompetenties in en de eerder praktijkgerichte competenties uit

Dezelfde gedachtegang kan worden gevolgd voor en

Hoewel de beoogde leerresultaten volgens de bewoordingen van de studiefiches voor deze opleidingsonderdelen verschillen vertonen - de doelstellingen van hebben een eerder toepassingsgericht en praktisch karakter - impliceert het verwerven ervan het bereiken van de leerresultaten zoals omschreven in de fiche van

Gezien de vernietiging van de bestreden beslissing dienen de overige middelen niet verder te worden behandeld.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 28 juni 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 20 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jean Goossens

Rolnr. 2012/098 – 26 juli 2012

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/104 – 26 juli 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 26 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van verwerende partij van 27 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de initiële beslissing opnieuw werd bevestigd en het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde studietraject van de professionele bacheloropleiding 'Multimedia en communicatietechnologie'. Het beroep beperkt zich tot het resultaat van 7,7/20 voor het opleidingsonderdeel stage 3 met vermelding uitgesteld.

Verzoekende partij volgde een stage van 8 weken in een zelf gekozen bedrijf van de periode van 16 april 2012 tot 9 juni 2012.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2012 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling om het onvoldoende resultaat op de stage te betwisten.

3.3. Bij beslissing van 5 juli 2012 werd het intern beroep door de buitengewone examencommissie bij consensus ongegrond verklaard. Het resultaat van 7,7/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage 3' werd behouden.

De interne beroepsbeslissing stelde samengevat dat blijkt uit de beoordelingen dat verzoekende partij voor een aantal essentiële basiscompetenties onvoldoende scoort (inhoudelijke werkpunten, gemis aan theoretische kennis, communicatie,...).

De berekening van de totale beoordeling is correct gebeurd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 6 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 6 juli 2012. Verzoekende partij heeft normaliter op 7 juli 2012 kunnen kennis nemen van de interne beroepsbeslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 juli 2012.

Het beroep van 12 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij vraagt in haar verzoekschrift de herevaluatie van de onderdelen van de stage. De Raad kan - zoals ook door de verwerende partij aangehaald - zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instantie van de instelling maar kan enkel een beslissing vernietigen ingeval deze onregelmatig is genomen of kennelijk onredelijk is. In casu is het de instelling die een nieuwe beslissing dient te nemen rekening houdend met het vernietigingsbesluit van de Raad.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de vernietiging vraagt van de betreffende studievoortgangsbeslissing.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt wat het gestelde in de interne beroepsbeslissing betreft dat de toegekende quoterings niet correct is en dat zij ondermaats feedback heeft gekregen.

Verzoekende partij meldt vooraf dat zij de stageplaats zelf heeft gekozen. Het betreffende bedrijf was een klein en jong bedrijf waar ook twee oud-studenten van de hogeschool werkzaam waren. Zij werd echter onmiddellijk ingeschakeld als volwaardig medewerker terwijl zij als stagiair nog heel wat diende te leren. In vergelijking met medestudenten werd zij belast met veel zwaardere takenpakketten en lagen de verwachtingen te hoog.

Verzoekende partij ontkent verder dat het tekort van 9/20 op de theoretische vakken enig invloed heeft gehad op haar inzetbaarheid voor de stage. De stage zorgt juist voor de extra feedback waardoor zij deze theoretische vakken beter zal kunnen afleggen in de tweede zitting.

Verzoekende partij stelt dat een tekort op communicatie van 2/20 een onredelijk laag cijfer betreft. Er werd er haar ook nooit attent opgemaakt dat haar houding op dit vlak dermate

ondermaats was.

Verzoekende partij klaagt er in eerste instantie over dat zij niet tijdig en correct werd geïnformeerd over de werkpunten. Het evaluatiegesprek had pas laattijdig plaats op het einde van de vijfde week van de acht weken durende stage. Bij andere studenten heeft er reeds een gesprek plaats de eerste twee weken van de stageperiode zodat zij zich sneller kunnen remediëren. Zij heeft na herhaaldelijk aandringen nooit het opgenomen gesprek kunnen beluisteren. Er was ook discussie of ik wel recht had om het geschreven verslag te kunnen inzien. Zij betwijfelt of het in het kader van het intern beroep ingediende verslag wel een correcte weergave is en niet een aangevuld verslag dat op datum van haar vraag tot inzage niet bestond.

Verzoekende partij wijst op het feit dat een volgend bezoek van de docent in tekenstelling tot wat in de afsprakennota was opgenomen pas einde van de 6de week heeft plaatsgehad. Het eerste bezoek is ook enkel doorgegaan op zijn vraag terwijl de docent hiertoe zelf het initiatief moet nemen. Op haar uitdrukkelijke vraag om een apart gesprek te hebben met de docent (los van de bedrijfspromotor) is nooit ingegaan.

Naast de gebrekkige communicatie en feedback van de bedrijfspromotor geeft de verzoekende partij aan dat een aantal competenties niet correct zijn beoordeeld. Zij wijst op de onvoldoendes voor 'communicatie', 'zelfstandigheid', en voor 'verantwoordelijkheid' terwijl feitelijke gegevens aantonen dat zij wel degelijk competent is en de lage score hierop niet redelijk is. Het aangehaalde voorval wat gebrekkige communicatie betreft is niet correct.

Verzoekende partij benadrukt dat zij geen correcte respons kreeg op haar veelvuldige vragen (via telefoon en sms) en niet correct en respectvol werd behandeld.

Verzoekende partij overloopt verder in haar verzoekschrift het beoordelingsformulier. Zij begrijpt de aangeduide scores niet bij de competenties (communicatie, stiptheid...) en wijst op de tegenstrijdigheden. De toegekende scores zijn niet redelijk.

Verzoekende partij concludeert dat zij niet correct werd beoordeeld. Zij vraagt om de verschillende onderdelen te herevalueren. Zij heeft echter geen kopie van de eindevaluatie zodat zij de onwaarheden niet kan aanduiden.

Verwerende partij

Verwerende partij geeft vooreerst toelichting bij het opleidingsonderdeel stage 3.

Zij wijst op het feit dat verzoekende partij zwak scoort op de theoretische vakken uit het derde studietraject. Een zwakke score in het ene opleidingsonderdeel bij de theoretische en praktische vaardigheden die van de student vereist worden, kan er ook toe leiden dat de student ook zwak scoort in één van de andere praktische onderdelen wat in casu het geval is.

De stage zelf komt niet in aanmerking voor een tweede examenkans in de zomerperiode, maar kan, juist omwille van de interactie tussen deze opleidingsonderdelen, wel in aanmerking komen voor een deliberatie, indien verzoekende partij bij de tweede examenkans het ander overblijvend tekort voor "Afstudeerwerk AV-Producties AV3" weet weg te werken. Daarom staat op het resultatenoverzicht bij het opleidingsonderdeel "Stage 3" naast de score 7,7 de vermelding "beslissing uitgesteld".

Verzoekende partij koos zelf voor een zeer klein en jong bedrijf, en bijgevolg wordt - wat ook eigen is aan een stage in het laatste jaar - een zeer grote mate van zelfstandigheid, flexibiliteit en creativiteit vereist. Overeenkomstig de vooraf meegedeelde afspraken is het aan de student om contact op te nemen met de promotor, indien er zich toch problemen stellen. Aangezien het stagebedrijf bemand wordt door twee oud-studenten, die enkele jaren geleden afstudeerden in dezelfde opleiding, was er geen reden tot twijfel over wat er van die stage en van henzelf als bedrijfspromotor kon worden verwacht.

Bij gebrek aan opvolging door de promotor is het in eerste instantie ook de bedrijfspromotor zelf en niet de stagebegeleider die het beoordelingsformulier invult en van commentaar

voorziet. Op dit beoordelingsformulier krijgen de competenties een score van 1 tot 10. De numerieke totaalscore vormt in principe het resultaat van de beoordeling van de stage. Op die manier kwam verzoekende partij aan een score 7,7/20.

Verwerende partij stelt verder wat het verloop van de stage betreft:

Verwerende partij gaat ten eerste in op wat de klacht van verzoekende partij betreffende het laattijdige tussentijds evaluatiegesprek (na 5 weken) en de laattijdige informatie die zij kreeg van haar de bedrijfspromotor. Zij verwijst dienaangaande naar de beslissing op intern beroep. De buitengewone examencommissie stelde dat de student zelf zijn stageplaats koos en dat de totale beoordeling correct is gebeurd. De beoordeling gebeurde in samenspraak met verzoekende partij aan de hand van het voorgedrukt beoordelingsformulier, waarbij is gebleken dat een aantal essentiële basiscompetenties negatief zijn. De examencommissie nam kennis van de bevestiging door de bedrijfspromotor van de zwakke theoretische kennis van verzoekende partij, zoals ook blijkt uit de resultaten van de andere praktische vakken. De examencommissie onderstreepte in het bijzonder de zwakke score voor de competentie "communicatie". Weliswaar verbeterde dit naar het einde van de stage, maar deze lichte verbetering op het einde kon niet leiden tot een positieve beoordeling over het geheel. Vanwege de bedrijfspromotor was verzoekende partij meermaals attent gemaakt op fouten en werkpunten, hetgeen door haar onvoldoende was opgepikt.

Verwerende partij haalt verder aan dat de examencommissie wel erkende dat de communicatie tussen verzoekende partij, de bedrijfspromotor en de docent niet altijd optimaal is verlopen, o.m. door de vele wijzigingen van planningen en afspraken. Maar dat zijn echter ook aspecten die deel uitmaken van deze beroepssector, zeker in een klein en jong bedrijf. Bovendien verhelpt dit niet aan de inhoudelijke werkpunten en gemis aan theoretische kennis die doorslaggevend zijn geweest voor de eindbeoordeling die in alle redelijkheid werd genomen.

Verwerende partij stelt dat in haar extern beroep verzoekende partij globaal genomen de zelfde opmerkingen herhaalt, zij het in een veel meer uitgebreid beroepsschrift. De aangehaalde argumenten kunnen niet aantonen dat de beoordeling door de examencommissie kennelijk onredelijk of onverantwoord zou zijn.

Verwerende partij stelt dat pas bij het extern beroep de verzoekende partij concreet enkele deelscores in vraag stelt. Verzoekende partij bespreekt daarbij de tekorten van 4 van de 23 deelcompetenties. Verwerende partij gaat in haar antwoordnota kort in op de aangehaalde grieven en weerlegt deze als niet gegrond.

Verwerende partij wijst op de vele andere deelcompetenties, waarvan verzoekende partij de negatieve eindbeoordeling niet in vraag stelt. De kritiek van verzoekende partij is derhalve dermate beperkt ten opzichte van het geheel, dat daarmee de totale negatieve beoordeling ook met de opmerkingen van verzoekende partij numeriek niet kan omgebogen worden naar een positieve beoordeling.

Verwerende partij repliceert tenslotte wat het gebrek aan feedback betreft. In het algemeen kan een gebrek aan feedback er op zich niet toe leiden, dat de student dan moet geacht worden om de competenties te hebben verworven. Verwerende partij wijst op het gesprek van de bedrijfspromotor die zelf het initiatief nam voor een eerste grondig gesprek op 18 mei 2012 en ook een gesprek met de bedrijfspromotor en de docent samen op 25 mei 2012 waarvan beide een neerslag is teruggeven in het dossier. Er valt niet in te zien op grond waarvan verzoekende partij het recht zou moeten hebben om bedrijfspromotor en docent daarbij apart te spreken. Wel heeft verwerende partij erkend dat de communicatie op zich nog beter kon (o.m. door het verzetten van een aantal afspraken), maar dat is ook deels het gevolg van de bedrijfstak waar verzoekende partij stage verrichtte, en is alleszins niet van aard om de globale beoordeling te wijzigen. Verwerende partij verwijst voor zover als nodig naar aanvullende verslaggeving die nog vanwege de docent en vanwege het stagebedrijf werd opgemaakt ook al erkent verwerende partij dat die bijkomende verslaggeving pas werd opgemaakt na het intern beroep.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, komt het de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Wat de eindquotering van 7,7/20 voor de "stage 3" betreft, blijkt uit de voorgelegde stukken dat deze beoordeling volledig overeenstemt met de deelquoteringen die door de bedrijfspromotor op 11 juni 2012 werden gegeven en waarbij de Hogeschoolpromotor zich zonder voorbehoud heeft aangesloten.

Hoewel in het stagehandboek wordt bepaald dat de stage wordt beoordeeld in een driehoeksgesprek tussen promotoren van de hogeschool en het bedrijf en de student, blijkt volgens de Raad niet dat voor een of meerdere van de geëvalueerde competenties rekening werd gehouden met de zelfevaluatie van verzoekende partij, ook niet voor de sterk uiteenlopende deelquoteringen.

De Raad kan niet anders dan besluiten dat geen rekening werd gehouden met de zelfevaluatie van verzoekende partij en stelt vast dat de eindquotering uitsluitend gesteund is op de deelquoteringen van de bedrijfspromotor. Verwerende partij miskent op die manier de waarde van de zelfevaluatie in de globale evaluatie. Om die reden is de Raad van oordeel dat verwerende partij onredelijk heeft gehandeld en de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van het 27 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 20 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 26 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Bertel de Groote

De secretarissen,

Rolnr. 2012/104 – 26 juli 2012

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/108 – 26 juli 2012

Inzake
wonende te,

Hebbende als raadsman
kantoorhoudend te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoorhoudend te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van
26 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota
en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de
verzoekende partij 9/20 behaalde voor 'Praktijk1' en tegen de beslissing van 4 juli 2012
genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch
ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het eerste jaar
Bachelor in het Kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 22 juni 2012 voor het
opleidingsonderdeel 'Praktijk 1'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2012 een intern beroep in bij het hoofd
studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 4 juli 2012 werd het
intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het toegekende cijfer van 9/20 voor het
opleidingsonderdeel 'Praktijk 1' behouden bleef en een motivatie van de beslissing wordt
bijgevoegd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 11 juli 2012 (wat door de verzoekende partij bevestigd wordt). Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel en kritiek uit op de evaluatiecriteria.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de motivering zes dagen na de beslissing van de Beroepscommissie werd opgesteld (de bestreden beslissing werd immers op 4 juli genomen en de motivering dateert van 10 juli). De commissie heeft deze motivering dus nooit gestemd en zelfs nooit gezien.

Verzoekende partij werpt op dat dat er geen motivering is bij de initiële beslissing. De Buitengewone Examencommissie geeft wel een motivatie en stelt dat de globale beoordeling geen loutere 'berekening' op basis van de verschillende beoordelingen is. De Buitengewone Examencommissie stelt tevens dat bij het niet slagen van één aspect het falen voor de hele competentie volgt. Dit is volgens de verzoekende partij onbillijk en niet controleerbaar aan de hand van objectieve doelstellingen.

Verzoekende partij merkt op dat zij in één van de competenties voor attitude 'onvoldoende' werd beoordeeld. Er is slechts in drie van de negen beoordelingsverslagen een beoordeling voor attitude weergegeven. De twee enige echte beoordelingen hieromtrent zijn positief. Dit wordt ook door de commissie erkend en de score wordt 'voldoende'. Hierdoor wordt impliciet aangegeven dat de cijfermatige beoordeling wel moet worden doorgetrokken (twee goede en één onvoldoende score vormen een 'voldoende' voor de competentie hier).

Verzoekende partij stelt dat voor drie van de zeven basiscompetenties een onvoldoende werd gegeven zodat de verzoekende partij de globale score van 9/20 kreeg. Dit wordt gemotiveerd doordat er een interne instructie is van 1 juni 2012 waaruit volgt dat maximaal 9/20 kan worden toegekend als er twee onvoldoendes zijn op basiscompetenties. Deze instructie dateert van na het verloop van de meeste stages dus niemand was hiervan op de hoogte tijdens de stage. Er is willekeur in de waardebepaling van de verschillende deelcompetenties. Tevens geeft de verzoekende partij aan dat de evaluatiecriteria niet of onvoldoende gekend waren bij de docenten en bij de studenten. De doorweging van de verschillende deelaspecten en de wijze van quoteren blijven onduidelijk. Ook de mentoren zijn niet op de hoogte van de evaluatiemethode die zij dienen toe te passen.

Verder blijkt volgens de verzoekende partij niet hoe de positieve beoordeling van de mentoren en leerkrachten Bewegingsleer meespeelden in de uiteindelijke quoterings. De commissie stelt dat het niet uit te sluiten valt dat de goede scores hieromtrent een gevolg zijn van het feit dat tijdens de betrokken stage veel kleuters ziek waren. Dit is volgens de verzoekende partij echter een contextueel argument dat niet mag resulteren in een slechtere quoterings.

Verzoekende partij geeft verder aan dat de basiscompetentie Taalgebruik ook onvoldoende werd beoordeeld. Er zijn echter meer voldoende op het aspect Taal. Expressie is niet zo goed en dit wordt uitvergroet en is plots van doorslaggevend belang. Verder wordt verwezen naar een andere studente die onvoldoende kreeg voor Nederlandse Taal, maar slaagde voor de basiscompetentie. Dit wijst op een ongelijke beoordeling van de studenten en de regels worden gewijzigd per student.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat het argument van de commissie, dat het eindcijfer niet op objectieve en meetbare quoterings tot stand kwam, ontoelaatbaar is. Door de waardebeoordeling te koppelen aan beoordelingscategoriën wordt geen afbreuk gedaan aan de objectieve quoterings, maar wel door het laten doorwegen van sommige aspecten en het invoeren van deliberatiecriteria op het einde van het jaar.

Verwerende partij stelt dat het argument van de verzoekende partij omtrent de laattijdige motivering feitelijke en juridische grondslag mist. Het feit dat de verzoekende partij pas per brief van 10 juli kennis kreeg van de beslissing en de motivering, houdt niet in dat de motivering pas achteraf is opgesteld. De verzoekende partij heeft samen met de beslissing ook de motivering gekregen en dat is van belang.

Wat het argument van de verzoekende partij m.b.t. het gebrek aan objectieve criteria betreft, stelt de verwerende partij dat de quoterings van de stage geen optelsom van mathematische gegevens is, maar een globale beoordeling. De 'basiscompetenties' moeten door de studenten behaald worden. Er werd als deliberatiecriterium vastgesteld dat een onvoldoende voor twee basiscompetenties tot gevolg had dat men zeker niet meer kon halen dan 9/20. De verzoekende partij kreeg onvoldoendes voor drie basiscompetenties (voor 'Begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen: uitvoering', voor 'Innovator-onderzoeker' en voor 'Gebruik van het Standaardnederlands en expressievormen'). Maar ook het niet slagen voor één basiscompetentie kan tot gevolg hebben dat men niet slaagt, zo is bijvoorbeeld één studente niet geslaagd voor haar stage, omwille van een overduidelijk tekort voor Nederlands Taalgebruik. Er wordt dus ook rekening gehouden met de ernst van de reden van de onvoldoende.

Verwerende partij geeft aan dat de beoordeling van de basiscompetenties geen optelsom is van onderscheiden aspecten, waarbij een positieve beoordeling van de meerderheid van die aspecten zou volstaan om te slagen voor een basiscompetentie. De globale beoordeling moet wel steunen op een toelichtende motivering en moet aansluiten op de stageverslagen, wat in casu het geval is. In de praktijkgids wordt duidelijk vermeld op basis van welke kwalitatieve criteria men kan slagen.

Verder stelt de verwerende partij m.b.t. de beoordeling van 'attitude' dat het omzetten van een onvoldoende naar een voldoende niet op louter mathematische gronden gebeurd is, maar op grond van de globale beoordeling van alle gegeven commentaren. Ook na die rechtzetting blijven de tekorten bij de drie basiscompetenties.

Verwerende partij stelt tevens dat de stelling van de verzoekende partij m.b.t. de willekeur in de waardebeoordeling niet klopt.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij zelf erkent dat de criteria opgesomd zijn in de praktijkgids, die bekend is bij docenten, studenten en mentoren. De beoordeling is ook op vooraf bekende formulieren zodat de werkwijze voor iedereen duidelijk is. De informatie die mentoren aanreiken is belangrijk, maar het zijn de lectoren die uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de eindbeoordeling.

De verwerende partij geeft m.b.t. tot het argument omtrent het doorwegen van de beoordeling van de mentoren aan dat de bestreden beslissing wel duiding geeft. Er werd immers opgemerkt dat de verslagen van de mentoren en leerkracht ook heel wat werkpunten aanduiden, en dat zij ook bepaalde onvoldoendes aangeven. Verder werden bepaalde meer gunstige beoordelingen geduid aan de hand van het feit dat er op dat ogenblik in de kleuterklas in gevolge ziekte minder kinderen waren. Dit heeft wel een invloed en kan meegenomen worden in de eindbeoordeling.

De verwerende partij stelt m.b.t. het argument omtrent de expressie dat de verzoekende partij ook dit weer ten onrechte louter mathematisch heeft benaderd. Taalgebruik en

expressie zijn 2 aspecten van één basiscompetentie. Expressie is hierbij zeer belangrijk vermits het een onderdeel vormt voor het aanleren van de taal door de kleuters. De verzoekende partij verwijst ten onrechte naar een medestudente, die ondanks een onvoldoende voor taalgebruik toch geslaagd zou zijn voor deze basiscompetentie. Dit is niet correct want die studente was niet geslaagd voor deze basiscompetentie, en ook niet voor het geheel van de stage. Tevens zijn er andere studenten met een verzorgd taalgebruik maar een gebrek aan expressie die ook faalden voor deze basiscompetentie. Tenslotte stelt de verwerende partij dat het argument van de verzoekende partij m.b.t. de objectiveerbare en meetbare quoterings wederom een variant is op de mathematische kritiek op de examenbeslissing en geen verdere weerlegging nodig is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beweert in een eerste middel dat de motivering van de bestreden beslissing na de zitting van de beroepscommissie is opgesteld en de commissie zich over de motivering niet heeft uitgesproken.

De Raad stelt vast dat de bewoordingen van de motivering in het proces-verbaal van de buitengewone examencommissie dd. 4 juli 2012 identiek zijn aan de bewoordingen van de motivering die aan verzoekende partij met een brief dd. 10 juli 2012 werd medegedeeld.

Daar, voor zover de Raad bekend is, noch het proces-verbaal van 4 juli 2012, noch de brief van 10 juli 2012 van valsheid worden beticht en, behoudens de beweerde inhoud van het telefoongesprek van verzoekende partij met het hoofd studentenzaken, in het dossier geen elementen voorhanden zijn die aantonen dat de buitengewone examencommissie zich niet over de motivering heeft uitgesproken, is de Raad van oordeel dat er onvoldoende elementen zijn om te oordelen dat de motivering op een onregelmatige wijze is tot stand gekomen.

Zoals herhaaldelijk is gezegd, is de Raad niet bevoegd om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op een regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Verzoekende partij betwist in een volgend middel de toepassing van een "interne instructie" van 1 juni 2012 volgens welke maximum 9/20 kan worden toegekend als er 2 onvoldoendes zijn op de basiscompetenties.

De Raad is van oordeel dat het legitiem is voor de examencommissie om binnen de discretionaire bevoegdheid die het examenreglement haar toestaat, richtlijnen vast te stellen die vooropstellen wat het gevolg is van onvoldoendes voor de basiscompetenties voor zover die richtlijnen enkel als een leidraad dienen en de autonomie en de bevoegdheid van de examencommissie ongemoeid laten.

Voor het overige kan en mag de Raad zich niet in de plaats stellen van de examencommissie om, behoudens manifeste onredelijkheid, in voorliggend geval uitspraak te doen over een welbepaalde evaluatie en de weerslag ervan op het eindresultaat.

De Raad ziet geen redenen dat de examencommissie onredelijk zou hebben gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing.

In een volgend middel beweert verzoekende partij dat de evaluatiecriteria onvoldoende bekend waren bij de studenten en de docenten van de onderwijsinstelling.

De Raad kan dit argument niet bijtreden daar de beoordelingscriteria opgesomd zijn op blz. 29 van de Praktijkgids Professionele Bachelor Kleuteronderwijs voor het academiejaar 2011-2012.

De middelen zijn ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 4 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 31 juli 2012

Rolnr. 2012/112 – 31 juli 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 25 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het eerste studietraject van de professionele bachelor in de Intensieve Zorg en de Spoedgevallenzorg.

Het beroep betreft de onvoldoende resultaten voor het opleidingsonderdelen CPR 2 waarop verzoekende partij een score van 8/20 behaalde en het opleidingsonderdeel 'Methodologie van toegepast onderzoek 2' waarop verzoekende partij een score van 7/20 behaalde. Voor beide opleidingsonderdelen heeft verzoekende partij nog een tweede examenkans.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2012 een intern beroep in bij voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 6 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard en bevestigde de interne beroepsinstantie de beslissing van de examencommissie.

De interne beroepsbeslissing stelde na onderzoek, samengevat, dat besloten kon worden dat er wat beide betwiste opleidingsonderdelen volgens de vooraf beschikbaar gemaakte evaluatiecriteria deugdelijk werd gequoteerd.

Wat de grief betreffende de begeleiding betreft valt de begeleider niets te verwijten maar is het de verzoekende partij die niet conform met de richtlijnen voor het eindwerk tijdig de nodige afspraken heeft gemaakt.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 6 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 6 juli 2012, bij aangetekende brief verzonden op vrijdag 6 juli 2012. Verzoekende partij heeft normaliter kunnen kennis nemen van deze beslissing op maandag 9 juli 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, en het gelijkheidsbeginsel bij het vaststellen van de score voor de opleidingsonderdelen 'CPR 2' en 'Methodologie van toegepast onderzoek 2'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

5.1.1.1. Wat het CPR examen betreft

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat dat het CPR examen, dat grotendeels een praktijkexamen is, zich voltrok in een volledig onrealistische setting. De handelingen die zij solo diende uit te voeren worden in realistische omstandigheden door liefst vijf mensen in team uitgevoerd. Verzoekende partij verwijst naar een reanimatiesetting.

Verzoekende partij geraakte hierdoor in een chaotische situatie terecht, gezien zij alles alleen diende te doen, met het gevolg dat zij minder heeft kunnen presteren.

Verzoekende partij wijst tevens op het verschil in behandeling door de drie verschillende examinatoren. Per docent werden drie verschillende casussen gehanteerd, die erg verschilden van niveau.

Verzoekende partij stelt dat de uitgeschreven repliek beschikbaar was maar dat de datum voor het feedbackmoment slechts zeer laat werd meegedeeld waardoor zij gezien haar werk op de afdeling intensieve zorgen onmogelijk nog aanwezig kon zijn.

Verwerende partij

Verwerende partij verwijst naar de uitgebreide repliek op deze grieven meegedeeld in het kader van het intern beroep.

Het beroepscollege heeft een analyse gemaakt van het examen voor het opleidingsonderdeel CPR 2 dat voor 80% bestaat uit een vaardigheidstoets en voor 20% uit een kennistoets. Met betrekking tot de onrealistische setting heeft de examiner aan het interne beroepscollege toegelicht dat de vaardigheidsproef werd afgelegd door twee verpleegkundigen in een realistische setting gedurende een uur.

Het constant beschikbaar zijn van vijf verpleegkundigen per casus op de dienst intensieve zorgen, zoals door de studente wordt voorgehouden, is een onrealistische setting. Vermits verpleegkundigen op zulke dienst een zeer grote verantwoordelijkheid hebben is het de bedoeling dat naar aanleiding van de vaardigheidsproef de setting zo goed mogelijk aansluit op de realiteit wat verklaart dat slechts twee verpleegkundigen de vaardigheidsproef uitvoerden. Voorts verwijst het interne beroepscollege naar de evaluatieformulieren met betrekking tot een praktijkproef die naar aanvoelen van het beroepscollege adequaat en consequent beoordeeld is geworden.

5.1.1.2 Wat het opleidingsonderdeel 'Methodologie van toegepast onderzoek 2' betreft.

Verzoekende partij

De verzoekende partij stelt dat zij zelf een onderwerp heeft gekozen en afgebakend zoals toegelaten was. Dit gebeurde volgens de algemene richtlijnen.

Zij kreeg echter weinig feedback van de begeleider. Zij bezorgde nochtans alles per mail aan de begeleider, maar daar werd niet op gereageerd. In één kort gesprek, dat wel plaatsvond, was hij nochtans zeer positief over het voorlopige werk en de keuze van het onderwerp. Verzoekende partij begrijpt niet waarom de juryleden stelden dat het onderwerp dat zij voorbracht te eng was en bepaalde onderdelen onvoldoende besproken werden, wat haar begeleider bevestigde. Het was haar bedoeling om een naslagwerk te maken dat dienst kon doen voor haar zelf en de werkomgeving. De bedoeling was om een basis vast te leggen die vervolgens in een volgend stadium meer gespecialiseerd kon uitgewerkt worden, bv. bij gebruik van nieuwe infrastructuur. Op dit ogenblik was het ziekenhuis nog niet modern geëquipeerd. De betreffende kritiek is dan ook niet terecht.

Verzoekende partij wijst tot slot op de contradictie die er bestaat in de attitude van de begeleider tijdens het jaar die zeer positief was terwijl dit in tegenstrijd was met zijn attitude naar aanleiding van de verdediging.

Verwerende partij

De verwerende partij verwijst opnieuw naar de uitgebreide repliek op deze grieven meegedeeld in het kader van het intern beroep. De interne beroepscommissie heeft een correct onderbouwd antwoord gegeven op alle argumenten.

Het beroepscollege specificeerde dat dit een afstudeeropdracht betreft waarvoor uitvoerige richtlijnen zijn gegeven aan de studenten.

Wat het aspect "Feedback" betreft wordt expliciet verwezen naar de richtlijnen.

Uit de e-mails blijkt dat de studente slechts op 4 januari 2012 een eerste maal contact heeft genomen met haar begeleider en dat er via e-mail een afspraak werd gemaakt tussen de begeleider en de studente.

Tot slot stelt het interne beroepscollege nog dat eventuele misverstanden dan wel de beweerde slechte opvolging door de begeleider een aspect is dat tijdens het jaar aan bod komt en dat op dat ogenblik met de ombudsman dient te worden besproken.

In het kader van een slecht examenresultaat kan dit niet meer als argument worden opgeworpen.

Volledigheidshalve wenst verwerende partij met betrekking tot de voor de Raad ontwikkelde argumenten nog volgende antwoord te geven, in aanvulling van de argumenten al ontwikkeld door het beroepscollege.

- Verwerende partij verwijst wat de reanimatiesetting betreft naar de toelichting uitgaande

van de opleidingsverantwoordelijke. Het is niet aan de verzoekende partij om in te schatten wat de realiteit is of om het kader te schetsen waarin een praktische proef afgelegd wordt.

- Wat de uiteenlopende moeilijkheidsgraad betreft die door de examinatoren werden gehanteerd stelt verwerende partij dat het de taak is van de examinatoren om in te schatten welke vragen zij al dan niet zullen stellen, of om een evaluatie te maken van de moeilijkheidsgraad van de casussen. De bewering van de verzoekende partij wordt bovendien door niets gestaafd. Nergens toont zij aan waar er ongelijkheid zou zijn in de voorgelegde casussen, nog minder toont zij aan dat er een verschil zou zijn in moeilijkheidsgraad.

- Het gegeven dat verzoekende partij omwille van andere werkzaamheden het feedbackmoment niet kon bijwonen, wijzigt uiteraard op zich niets aan de wijze hoe zij de praktische proef heeft uitgevoerd en de beoordeling ervan door de docenten. Zij dient dusdanig te organiseren dat zij aanwezig kan zijn op een feedbackmoment, indien zij dit noodzakelijk acht.

- Wat betreft de klacht over het feit dat de begeleider onvoldoende begeleiding heeft gegeven kan verwezen worden naar bovenstaande repliek. Alsnog opmerken dat men te weinig begeleiding zou hebben gehad, en dat na een minder goed examenresultaat, is laattijdig. Daarenboven blijkt uit de voorgebrachte e-mails dat de studente zelf slechts begin januari contact heeft genomen met de begeleider en dat er nadien op haar verzoek steeds reactie is geweest.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

5.1.2.1. Wat het CPR examen betreft

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van dat van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In de nota van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat het haar niet zozeer te doen was om het aantal zorgverleners in de examensituatie, maar wel dat het volgens haar de bedoeling was dat zij die het examen aflegde alleen instructies zou geven aan de andere student terwijl in de praktijk van haar gevraagd werd ook handelingen te verrichten. Op die wijze geeft de verzoekende partij aan haar middel een andere grondslag en is dit niet ontvankelijk. Voor het overige is het ongegrond omdat de verzoekende partij erkent dat een setting met twee zorgverleners niet onrealistisch is.

Het middel is niet gegrond.

5.1.2.2. Wat het opleidingsonderdeel 'Methodologie van toegepast onderzoek 2' betreft

Het is niet aan de Raad om zijn oordeel over de evaluatie van het werk van de verzoekende partij in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid te liggen.

De verzoekende partij poogt aan te tonen dat haar werk, hoewel mogelijk niet volledig in overeenstemming met de richtlijnen, rekening hield met de concrete (verouderde) situatie van de instelling waar zij werkte. Haar werk kon later uitgewerkt worden tot een bruikbare handleiding bij een nieuwe of vernieuwde instelling.

Die kritiek is niet van aard dat op grond daarvan dient te worden aangenomen dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Hetzelfde geldt voor het argument dat de begeleider positief stond tegenover het onderwerp, al is het maar omdat dit uiteraard geen betrekking kon hebben op het eindresultaat zelf.

Wat de klacht over de gebrekkige begeleiding betreft, heeft de Raad al herhaaldelijk geoordeeld dat behoudens uitzonderlijke omstandigheden een gebrekkige begeleiding geen reden is om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen.

Van uitzonderlijke omstandigheden is in deze zaak niet gebleken, temeer zo omdat de

verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zelf weinig contact heeft gezocht en op elke vraag tot contact gereageerd werd.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 25 juni 2012 en de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/119 – 31 juli 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 27 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het eerste studietraject van de bachelor in de Architectuur.

Het beroep betreft het onvoldoende resultaat voor het opleidingsonderdeel 'Architectonische Ontwerpen – Initiatie' waarvoor verzoekende partij een resultaat van 8/20 behaalde met melding beslissing uitgesteld. Voor dit opleidingsonderdeel is geen tweede examenkans mogelijk. Het betreffende opleidingsonderdeel wordt geëvalueerd met een 20% voor het jury luik en 80% voor een procestoets permanent.

Verzoekende partij behaalde in totaal een score van 68,33%.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur als voorzitter van het intern beroepscollege van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij formuleerde samengevat volgende grieven:

- Ten onrechte werd zij niet de door de jury beoordeeld gezien zij minstens de mogelijkheid moet hebben gehad de documenten en stukken die op 30 mei 2012 dienden ingeleverd te worden voor te stellen aan de jury;
- Wat de projectietekeningen betreft heeft zij niet eens de kans gekregen om toe te lichten

waarom zij deze te laat heeft ingediend;

- Er is geen tekst voorhanden die toelaat om de student van de jurybeoordeling uit te sluiten wanneer de projectieplannen niet tijdig zijn ingeleverd;
- de hoorplicht is geschonden, alsook het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel daar de opgelegde sanctie voor de nalatigheid buiten proportie is (een nul geven ook voor de overige delen van het betreffende opleidingsonderdeel);
- geen enkele bepaling in het examenreglement geeft aan de coördinator van een opleidingsonderdeel de bevoegdheid om iemand die zich voor een examen aanbiedt te verbieden dit examen af te leggen, in concreto de presentatie voor de jury.

3.3. Bij beslissing genomen door de algemeen directeur op datum van 6 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde samengevat dat:

- De student niet werd toegelaten tot de jurybeoordeling omdat hij niet tijdig zijn definitieve jurytekeningen had ingediend;
- De deadline voor de indiening was duidelijk aangegeven op het elektronisch platform; De student stelt zelf expliciet dat hij de ontwerptekeningen een dag na de deadline heeft ingediend;
- Het niet tijdig indienen van een oefening resulteert in een 0/20 voor dit onderdeel; deze sanctie is voorgeschreven in de cursus van het betreffende opleidingsonderdeel;
- De student de mogelijkheid om de ombudsman te contacteren nagelaten heeft.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 6 juli 2012, aangetekend verstuurd op 9 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 10 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2012. De beroepstermijn eindigt bijgevolg op 15 juli, maar gezien dit een zondag is, wordt de termijn verlengd tot maandag 16 juli 2012

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich op de schending van redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat zij enigszins kan begrijpen dat zij voor het deel 'Projecttekenen SO2' omwille van het laattijdig indienen een 0/20 heeft gekregen, maar het kan niet dat dit zondermeer kan uitgebreid worden naar de andere delen waarop een score wordt gegeven. Verzoekende partij verwijst naar de samenstelling van de score voor dit

opleidingsonderdeel. Zij kreeg drie maal een 0/20 toebedeeld. Het niet tijdig indienen van de projecttekeningen kan niet resulteren in een 0/20 voor het deel jurybeoordeling. Voor dit onderdeel diende zij wel tijdig alle documenten in (voor de aangeduide deadline van 30 mei 2012). Verzoekende partij verwijst naar het evaluatiedocument waaruit blijkt dat het deel SO en de jurypresentatie van de syntheseoefeningen SO1 en SO2 twee onderscheiden te beoordelen onderdelen zijn.

Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar artikel 49 §2 van het OER 2011-2012 dat gewag maakt van een 0/20 voor het betreffende deel van het examen. De betreffende sanctie dient restrictief gelezen te worden. Een sanctie moet uitdrukkelijk opgelegd worden en kan niet bestaan uit een combinatie van meerdere sancties.

Verzoekende partij verwijst ook naar het document 'Algemene afspraken en richtlijnen' voor het betreffende opleidingsonderdeel onder punt 4 waaruit dit nogmaals blijkt.

Verzoekende partij wijst ten tweede op het feit dat het grootste deel van de aan de jury voor te leggen documenten pas op 30 mei dienden ingeleverd te worden. Zij diende minstens de mogelijkheid te hebben om deze te verdedigen voor een jury. Voor het gedeelte projecttekeningen had zij tenminste de kans moeten krijgen om uit te leggen waarom zij haar stukken na de deadline heeft ingediend. Het is enkel aan de jury om te oordelen over de weerslag van dit laattijdig indienen op de evaluatie.

Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar artikel 45 van het OER 2011-2012 waarin enkel wordt voorzien in een uitsluiting van deelname aan een examen op grond van een tuchtmaatregel wat in casu niet het geval is. Er is geen enkele tekst voorhanden om een student van een jurybeoordeling uit te sluiten wegens het laattijdig indienen van projecttekeningen, noch enige bepaling die aan de coördinator van het opleidingsonderdeel de bevoegdheid geeft om een student die zich voor een examen aanbiedt, te verbieden dit examen af te leggen.

Verzoekende partij wijst ten derde op het feit dat nergens duidelijk en transparant is meegedeeld dat ook voor het onderdeel jurybeoordeling een 0/20 diende gegeven worden. Dit is in strijd met artikel 48, §2 van het AOER 2011-2012 en het rechtszekerheidsbeginsel. De verwijzing van de interne beroepscommissie naar een bepaling uit het document met algemene afspraken en richtlijnen kan op een andere wijze gelezen worden. Verzoekende partij wijst ook op de opgave SO waaruit ook niet blijkt dat een aanbieden voor een jury uitgesloten wordt wanneer projecttekeningen niet voordien zijn ingediend. Nergens werd haar gewezen op de zware gevolgen van de laattijdige indiening.

Verzoekende partij wijst ten vierde op de schending van de hoorplicht. Zij werd geconfronteerd met een sanctie zonder dat zij zich op enig moment heeft kunnen verdedigen.

Verzoekende partij stelt ten vijfde dat de opgelegde sanctie voor een nalatigheid zoals een administratieve fout buiten elke proportie is, temeer daar er voor het betreffende opleidingsonderdeel geen tweede examenkans bestaat. Er bestaat een kennelijke wanverhouding tussen de zwaarte van de sanctie en de relatief geringe ernst van de tekortkoming. Eigenlijk wordt zij zwaarder gestraft dan iemand die fraude pleegt. In andere hogescholen geeft de overschrijding van de deadline enkel aanleiding tot aftrek van enkele punten.

Verzoekende partij wijst ten zesde op het feit dat dit ook zware gevolgen heeft op een ander opleidingsonderdeel 'evolutie en voortgang' waarop zij bij de evaluatie voor dit onderdeel ook een 0/20 heeft gekregen voor de jurybeoordeling. Bij de beoordelingscriteria voor dit opleidingsonderdeel wordt het respecteren van de timing niet vermeld.

Verzoekende partij stelt ten slotte dat de verwijzing naar het feit dat zij nagelaten heeft om de ombudspersoon te contacteren zeer eigenaardig is. Hiermee wordt haar standpunt bevestigd (verwoord in haar intern beroep) dat volgens de ombudspersoon haar aanwezigheid bij het gesprek met de coördinator wel degelijk een positieve invloed zou kunnen hebben. Zij was niet aanwezig op dat gesprek omdat dit werd geweigerd. Nadien had een bezoek aan de ombudsman geen zin meer. Bovendien kan dit element bezwaarlijk ingeroepen worden om de genomen beslissingen te rechtvaardigen.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste wat de uitbreiding van de 0/20 betreft naar de andere onderdelen dat verzoekende partij verkeerdelijk stelt dat uit de samenstelling van het resultaat van het vak blijkt dat hij drie keer de score 0/20 heeft ontvangen. verwijst naar de score voor syntheseoefening "SO 1 en 2".

Verwerende partij stelt echter dat nochtans uit het overzicht van de punten blijkt zoals gegeven voor het bestreden opleidingsonderdeel dat zij voor Syntheseoefening 1 11/20 scoorde en voor Syntheseoefening 2 7/20.

Verwerende partij stelt ten tweede wat de uitsluiting voor de jury betreft dat het niet toelaten van de student om zich voor de jury te presenteren in deze geen uitsluiting is doch louter en alleen het gevolg van een beslissing van de docent is, na overleg met de ombudspersoon. De definitieve jurytekeningen dienden immers te worden neergelegd uiterlijk op 29 mei 2012 wat, zoals verzoekende partij erkend heeft, niet gebeurd was.

Bij toepassing van de richtlijnen kon de jury dan ook niets anders dan de student 0/20 geven. De regelgeving met betrekking tot de evaluatie is desbetreffend duidelijk. Er kan dan ook geen sprake zijn van schending van de hoorplicht nu de enige sanctionering voor het niet tijdig inleveren van de jurytekeningen uitsluitend de quotatie 0/20 is.

Verwerende partij stelt ten derde dat wat de zwaarte van de sanctie betreft verzoekende partij er klaarblijkelijk vanuit gaat dat het niet tijdig neerleggen van de projecttekening een "kleine tekortkoming" is.

De student gaat hiermee voorbij aan de ernst waarmee de jury werkt.

Uiteraard worden de projecttekeningen voorafgaand door de jury reeds onderzocht en bekeken om vervolgens, op het ogenblik dat de student voor de jury dient te verschijnen debat te kunnen voeren over wat voorgebracht is geworden.

Indien men de jury deze mogelijkheid ontnemt en derhalve met de projecttekeningen op het ogenblik zelf aankomt, ontnemt men de jury de mogelijkheid om voorafgaand te reflecteren en het ontwerp als het ware "te laten bezinken" vooraleer te evalueren.

In casu is er dan ook geen sprake van een "kleine tekortkoming" maar is er wel degelijk sprake van een ernstige tekortkoming zodat niet kan worden voorgehouden dat de sanctie buiten proportie is.

Verwerende partij stelt ten vierde wat de impact op het onderdeel "Evolutie en Voortgang" betreft naar aanleiding van het verstrekken van algemene info over de wijze van evaluatie er uitdrukkelijk wordt op gewezen dat : "het niet indienen van een oefening of niet deelnemen aan een activiteit resulteert in 0/20 voor dit onderdeel ook zeer nadelig is voor de evolutie en voortgang."

De regelgeving desbetreffend is dan ook zeer duidelijk.

Tot slot stelt verwerende partij dat zij niet begrijpt dat verzoekende partij meent te kunnen afleiden uit de motivering wat de raadpleging van de ombudsman betreft dat zijn aanwezigheid bij het gesprek met de coördinator een positieve invloed zou kunnen hebben gehad op de zaak.

5.1.2. Beoordeling door de Raad over het tweede, derde en vierde middel samen

In deze middelen laat de verzoekende partij gelden dat de hoorplicht werd geschonden, doordat zij haar standpunt i.v.m. het overschrijden van de limiet voor het indienen van de projecttekeningen niet naar behoren heeft kunnen uiteenzetten, dat de coördinator niet bevoegd was om haar te verbieden voor de jury te verschijnen, en dat dit verbod overigens ook niet in de reglementen was opgenomen, terwijl het reglement op dit punt restrictief moet worden geïnterpreteerd.

De verzoekende partij betwist niet dat zij terecht 0/20 kreeg wegens het laattijdig indienen van de projecttekeningen.

Het examenreglement bepaalt evenwel niet dat het overschrijden van deze termijn automatisch tot gevolg heeft dat de student zijn projecttekeningen niet aan de jury mag voorstellen. Een dergelijk zwaarwegend gevolg kan alleen maar in werking treden wanneer

het uitdrukkelijk is bepaald, zelfs bij termijnen die belangrijk zijn^[1]. De coördinator kon dan ook niet, bij gebrek aan reglementaire bepaling, de verzoekende partij verbieden haar projecttekeningen en andere documenten aan de jury voor te leggen.

Dat wil niet zeggen dat de laattijdige indiening van de projecttekeningen geen ander gevolg kan hebben dan 0/20 voor de projecttekeningen zelf. Het is evenwel aan de jury om daarover te oordelen: die kan bij haar evaluatie rekening houden met het feit dat zij de projecttekeningen niet vooraf heeft kunnen inzien, of daarvoor minder tijd had dan bij tijdige inlevering het geval zou geweest zijn, en zij kan meteen ook oordelen over de redenen die de verzoekende partij aanvoert voor de laattijdigheid van de indiening. Op die wijze wordt ook de hoorplicht op correcte wijze nagekomen. Dat die van toepassing is staat buiten kijf: “.. de hoorplicht [is] als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing, voor zover de overheid een individuele beslissing neemt die een ernstig nadeel meebrengt voor de betrokkene en die gebaseerd is op een gegeven dat de bestuurde als een tekortkoming wordt aangerekend.”^[2]

In samenhang daarmee kan ook de evaluatie voor “evolutie en voortgang” (12/30) niet in stand blijven omdat deze deels steunt op de hiervoor onregelmatig bevonden 0/20 voor de jurybeoordeling.

Daar deze middelen gegrond zijn, hoeven de andere middelen niet onderzocht te worden.

Het gegrond bevinden van deze middelen heeft tot gevolg dat de jury de projecttekeningen en andere documenten onder dezelfde omstandigheden zal kunnen beoordelen als zij op 30 mei had kunnen doen, met inbegrip van de beoordeling van de motieven die de verzoekende partij inriep om de laattijdigheid te verantwoorden.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 27 juni 2012 en de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, nadat de verzoekende partij haar projecttekeningen en andere documenten zal voorgelegd hebben aan de jury, op dezelfde wijze of anders samengesteld, onder dezelfde omstandigheden als dat gebeurd zou zijn op 30 mei 2012, en na onderzoek van de weerslag van de evaluatie van de jury op het aspect “evolutie en voortgang”.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Ook al is elke vergelijking benaderend, zie Cass. 30 april 1999, RW 2001-02, 305: een laattijdig ingediende inschrijving is niet noodzakelijk onregelmatig, terwijl die termijn toch als bedoeling heeft eventuele fraude te voorkomen.

[\[2\]](#) RvS 24 mei 2012, nr.219.470, Van Den Meerschaut

Rolnr. 2012/123 – 31 juli 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman
kantoorhoudend,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester loco meester
.....
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd is verklaard voor de opleidingsonderdelen en en tegen de beslissing van 9 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor in het Onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet slaagde voor de opleidingsonderdelen en

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 9 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd beslist om de beslissing van de examencommissie te behouden en er werd een motivering voor gegeven.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 3 juli 2012. De beslissing werd op 9 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 9 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 9 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 10 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2012. De termijn eindigde op 15 juli 2012 maar aangezien dit een zondag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde 16 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen kopie van het verzoekschrift aan de onderwijsinstelling heeft verzonden. Artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet werd hierdoor geschonden.

De Raad stelt dat het niet verzenden van het verzoekschrift aan de onderwijsinstelling niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De Raad heeft zelf het verzoekschrift aan verzoekende partij overgemaakt waardoor de rechten van verdediging niet geschonden zijn. Uit de tijdig neergelegde antwoordnota blijkt verder dat verwerende partij een tijdig antwoord heeft kunnen geven op de in het verzoekschrift aangehaalde grieven.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij in een eerste middel stelt dat zij het niet eens is met de score voor het opleidingsonderdeel 'Begeleide beroepspraktijk 3'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er een positieve evolutie is tussen 'Begeleide beroepspraktijk 3' en 'Begeleide beroepspraktijk 4'. Bij de beslissing om de verzoekende partij niet geslaagd te verklaren is er geen rekening gehouden met deze positieve evolutie.

Verzoekende partij werpt op dat zij net als iedereen werkpunten heeft, maar dat ze zeer gemotiveerd is. De verzoekende partij zal in augustus ook werken als begeleider van kleuters om ervaring op te doen.

Verzoekende partij merkt op dat andere studenten met gelijkaardige lesvoorbereidingen groen worden geëvalueerd terwijl de verzoekende partij rood wordt geëvalueerd. De verzoekende partij vraagt zich af welke evaluatiecriteria worden gehanteerd en of de subjectieve interpretatie van de stagebegeleider een rol speelt.

Verder geeft de verzoekende partij aan dat zij geen code rood behaalde tijdens 'begeleide

beroepspraktijk 4' op 'de leraar als opvoeder' en 'de leraar als organisator'. De verzoekende partij behaalde groen op 'de leraar als opvoeder'. De code rood kan enkel betrekking hebben op 2 lessen LO, doch deze kunnen niet doorslaggevend zijn vermits LO pas het volgend academiejaar een bewuste keuze is. De verzoekende partij verwijst ook naar het feit dat zij zeer goed presteerde op een buitenlands project (.....).

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in de academiejaren 2010-2011 en 2011-2012, 198 keer rood is geëvalueerd (competentie niet bereikt) 341 keer oranje (een leerpunt) en 335 keer groen (competentie bereikt). Procentueel uitgedrukt zijn er dus over de beide academiejaren 23% rode evaluaties, 39% oranje en 38% groene. Voor het academiejaar 2010- 2011 is de verzoekende partij 58 keer rood geëvalueerd (25%), 97 keer oranje (41%) en 78 keer groen (33%). Voor het academiejaar 2011- 2012 werd de verzoekende partij 140 keren rood geëvalueerd (22%), 244 keren oranje (38%) en 257 keren groen (40%). De bewering van de verzoekende partij dat er een positieve evolutie was, wordt hierdoor toch getemperd. Er blijven immers nog meer evaluaties waaruit blijkt dat de verzoekende partij de competentie niet bereikt heeft, minstens dat de competentie nog een leerpunt bevat. De motivering van de examencommissie om een 8/20 te geven is dus wel degelijk een correcte weergave van wat uit de evaluaties kan worden afgeleid.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij voert aan dat bij de evaluatie van de stage geen rekening werd gehouden met de positieve evolutie van 'Begeleide beroepspraktijk 3' naar 'Begeleide beroepspraktijk 4'

Die positieve evolutie is onmiskenbaar, maar het is niet onredelijk om bij de evaluatie rekening te houden met de twee stages, temeer omdat die op verschillende plaatsen werden gelopen, en de verzoekende partij zelf erkent dat ook in de tweede stage er nog problemen waren, wat ook blijkt uit de schriftelijke commentaar van de mentor van de tweede stage.

Het argument dat andere studenten met gelijkaardige lesvoorbereidingen groen worden geëvalueerd terwijl de verzoekende partij rood wordt geëvalueerd overtuigt niet, omdat het niet feitelijk onderbouwd wordt, voor zover al van gelijkaardige lesvoorbereidingen gesproken kan worden. De verzoekende partij toont evenmin aan dat de evaluatie het gevolg zou zijn van een gebrek aan objectiviteit van de stagebegeleider.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij in een tweede middel stelt dat zij het niet eens is met de score voor het opleidingsonderdeel

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een 0 kreeg voor De verzoekende partij kon dit vak echter niet afleggen vermits er een 5 weken stage aan verbonden was en dat dit vak dus bedoeld was voor studenten in het derde jaar. De opdracht diende te worden ingeleverd op 3 mei en de 2 weken stage van de verzoekende partij begon op 7 mei. De verzoekende partij heeft de foute inschrijving nog proberen ongedaan te maken, maar dat is niet gelukt.

De verzoekende partij stelt dat zij aanvankelijk een vrijstelling kreeg voor Zij wist meteen dat het om een vergissing moest gaan en heeft dit laten rechtzetten. De verzoekende partij wou zich uitschrijven voor dit opleidingsonderdeel, doch een lid van het intern beroepscollege stelde dat dit niet kon vermits er al een aanpassing aan haar studietraject was gebeurd voor het-project. De verzoekende partij stelt dus dat zij foutief was geïnformeerd over het uitschrijven en dat zij dit hierdoor niet op correcte wijze kon doen.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij bij het onderschrijven van de toetredingsovereenkomst al op de hoogte was van de data van alle opleidingsonderdelen. Dit wordt ook in de interne beroepsbeslissing uiteengezet. De inhoud van de opleidingsonderdelen is te vinden in de elektronische studiegids en op de elektronische leeromgeving. Als de verzoekende partij tot de vaststelling komt dat zij door een stage niet meer het nodige kan doen voor een opleidingsonderdeel, dan had zij tot 1 maart 2012 nog uit kunnen schrijven.

Verder stelt de verwerende partij dat er geen enkel bewijs naar voor wordt gebracht van de mogelijks foutieve informatie omtrent de uitschrijving die de verzoekende partij zou hebben gekregen. Zelfs indien er, per impossibile, wel een bewijs naar voor zou kunnen worden gebracht, dan nog zou dit niet tot gevolg kunnen hebben dat de examencommissie een andere beslissing moet nemen vermits de verzoekende partij niet ontkent dat zij voor geen examen heeft afgelegd en/of daarop stage heeft gelopen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij op de hoogte was van de modaliteiten van het opleidingsonderdeel en zich maar tijdig had moeten uitschrijven als zij merkte dat zij aan de voorwaarden om geëvalueerd te worden niet kon voldoen, en voorts dat geen bewijs voorligt dat zij daarover verkeerde informatie heeft ontvangen.

Dat doet er niet aan af dat de verwerende partij van meet af aan behoorde te weten dat de verzoekende partij niet kon voldoen aan de evaluatiemodaliteiten, en met name een stage van vijf weken, en de inschrijving voor dat opleidingsonderdeel had moeten weigeren.

Ook al is de verzoekende partij zelf nalatig geweest door zich niet ervan te vergewissen dat haar programma gecorrigeerd was, en zich zo nodig tijdig had moeten uitschrijven, toch is het vooral de verwerende partij die alert genoeg had moeten zijn om ofwel de inschrijving van meet af aan te weigeren, of minstens de aandacht van de verzoekende partij te trekken op de onmogelijkheid om aan de evaluatieformaliteiten te voldoen.

De gegrondheid van het middel betekent dat de verzoekende partij geacht moet worden zich niet te hebben ingeschreven voor dat opleidingsonderdeel, daarvoor niet geëvalueerd te zijn geweest en het daaraan verbonden leerkrediet niet te hebben verloren.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 9 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt deels vernietigd en blijft voor het overige gehandhaafd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing waarbij zal worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet ingeschreven was voor het opleidingsonderdeel en daarover niet geëvalueerd is en dat het leerkrediet van de verzoekende partij overeenkomstig wordt aangepast.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en

geïnterviewd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/135 – 31 juli 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudend,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

De examencommissie besliste dat de verzoekende partij "niet geslaagd was voor alle opleidingsonderdelen uit het inschrijvingsprogramma: herkansing in de tweede examenperiode". De verzoekende partij slaagde voor 2 van de 8 opleidingsonderdelen, voor 5 opleidingsonderdelen heeft ze nog een tweede examenkans en één opleidingsonderdeel dient te worden hernomen in een later academiejaar.

De verzoekende partij tekent beroep aan bij de Raad tegen het feit dat zij niet geslaagd werd verklaard.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 13 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing werd als volgt gemotiveerd:

- "Studente in haar aangetekend schrijven stelt: "intern beroep tegen ernstige betwistingen

bij haar examenbeslissingen” aan te tekenen;

- Studente verder op geen enkele manier toelicht waarover het bezwaar specifiek gaat;
- Studente ingeschreven is voor 8 opleidingsonderdelen; voor 2 opleidingsonderdelen een creditbewijs behaalde; 5 opleidingsonderdelen dient te hernemen in de tweede examenperiode, en een opleidingsonderdeel dient te hernemen in een later academiejahr;
- Het intern beroepscollege haar vertrouwen stelt in het feit dat de examencommissie de punten op deugdelijke wijze definitief heeft vastgesteld;
- Het intern beroepscollege over geen elementen beschikt om de beslissing van de examencommissie in vraag te stellen.”

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 5 juli 2012. De beslissing werd op 13 juli 2012 genomen en per schrijven van 13 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 13 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 juli 2012.

Het beroep van 18 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen kopie van het verzoekschrift aan de onderwijsinstelling heeft verzonden. Artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet werd hierdoor geschonden.

De Raad stelt dat het niet verzenden van het verzoekschrift aan de onderwijsinstelling niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De Raad heeft zelf het verzoekschrift aan verzoekende partij overgemaakt waardoor de rechten van verdediging niet geschonden zijn. Uit de tijdig neergelegde antwoordnota blijkt verder dat verwerende partij een tijdig antwoord heeft kunnen geven op de in het verzoekschrift aangehaalde grieven.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en klaagt over een gebrek aan feedback en begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij het niet eens is met het feit dat zij niet slaagde voor
De documenten die de verzoekende partij kreeg tijdens de stage en allemaal positief (groen) waren, staan in groot contrast met het consensusverslag waar meerdere negatieve (rode) punten waren. Er werd ook nooit negatieve feedback gegeven.

Verzoekende partij betwist ook het resultaat van de andere opleidingsonderdelen waarvoor zij niet slaagde. De verzoekende partij kreeg voor deze opleidingsonderdelen geen hulp en geen nuttige feedback. Er waren ook 2 groepswerken waarbij de verzoekende partij als enige van de groep niet geslaagd werd verklaard.

Verwerende partij stelt dat het interne beroep zeer summier was gemotiveerd. De verzoekende partij stelde enkel: "Ondergetekende studente,..., tekent hiermede intern beroep aan tegen ernstige betwistingen bij haar examenbeslissingen." Er werd geen toelichting gegeven bij het verzoek tot intern beroep.

Verwerende partij stelt dat het vaste rechtspraak van de Raad is dat middelen die niet op ontvankelijke wijze in het intern beroepsverzoekschrift zijn opgenomen, niet voor het eerst in het extern beroepsschrift kunnen worden opgeworpen. De verzoekende partij dient zich te beperken tot de argumenten die in het intern beroep werden aangehaald. In casu zijn er geen argumenten ontwikkeld in het intern beroep en kunnen er dus ook geen argumenten voor het eerst voor de Raad worden opgeworpen.

Uiterst ondergeschikt, indien de argumenten van de verzoekende partij uit het extern beroep toch beantwoord moeten worden, vraagt de verwerende partij de zaak uit te stellen tot na 25 augustus 2012. De diensten van de verwerende partij zijn immers gesloten zodat het onmogelijk is de noodzakelijke stukken te bekomen om te antwoorden op de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift voor de Raad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het intern beroep is op geen enkele wijze gemotiveerd, en er is geen reden waarom de grieven die de verzoekende partij thans aanvoert voor de Raad niet in het intern beroep had kunnen worden aangebracht. Een dergelijke handelwijze miskent de finaliteit van het intern beroep, namelijk om zo nodig op dat niveau eventuele fouten recht te zetten. Deze vaststelling volstaat om het beroep als ongegrond te verwerpen.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 2 augustus

Rolnr. 2012/124 – 2 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester,
kantoor houdende te,
....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing genomen op 29 juni 2012 van de departementale examencommissie waarbij de verzoekende partij een tuchtsanctie van 0/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van 4 juli 2012 van de voorzitter van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft het opleidingsonderdeel (met een studieomvang van 4 studiepunten).

De examentuchtbeslissing werd - na de verzoekende partij op 20 juni 2012 te hebben gehoord - op 29 juni door de examencommissie genomen op grond van artikel 23, §4 van het examenreglement. Aan verzoekende partij werd unaniem een examentuchtbeslissing opgelegd: voor het betrokken examen van het opleidingsonderdeel werd het cijfer van 0/20 toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de voorzitter van de centrale klachtencommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelde voornamelijk in vraag de bewering van de verwerende partij dat er een 'vermoeden van voorbedachtheid' zou zijn geweest alsook het argument dat zij bewust de

examenrichtlijnen niet zou hebben gevolgd.

Verzoekende partij kaart de ondoordachtzaamheid aan inzake randvoorwaarden (de toegelaten bronnen) van het betreffende examen en de hieraan gekoppelde verwarring. Zij acht het niet bewezen dat zij haar examen zou hebben gemanipuleerd en dat zij niet zelf over de nodige bekwaamheid zou beschikken om te slagen. Er werd ook niet nagegaan in hoeverre het doorklikken naar de website het resultaat mede zou hebben bepaald. Het feit van de mogelijkheid tot doorklikken is onlosmakelijk verbonden met de vastgestelde overtreding. Van een op voorhand bedoelde manipulatie is hier geen sprake.

3.3. Bij beslissing op datum van 4 juli 2012 werd het intern beroep door de centrale klachtencommissie ontvankelijk verklaard en doorverwezen naar de departementale examencommissie voor een onderzoek ten gronde.

De interne beroepsbeslissing maakte volgende vaststellingen:

- De examenopgave (op het voorblad) vermeldde ondubbelzinnig welke bronnen gebruikt mochten worden:
- je maakt gebruik van en
- het gebruik van andere dan deze bronnen zal leiden tot een nul op dit opleidingsonderdeel
- Verzoekende partij heeft de informatie van het internet niet enkel bekomen via de in het bezwaar vermelde doorklikfunctie van het programma Zij heeft onafhankelijk van deze functie gezocht naar relevante zoektermen via Google, heeft op verschillende webadressen informatie gezocht en heeft op haar persoonlijke webruimte een samenvatting van de cursus geraadpleegd. Verzoekende partij wist dat zij zich buiten de helpfunctie van bevond.
- De door verzoekende partij tijdens het examen gestelde handelingen zijn in tegenspraak met de richtlijnen van de examenopgave.

De examencommissie concludeerde in het kader van dit intern beroep dat verzoekende partij bij het beantwoorden van het examen ongeoorloofde hulpmiddelen had gebruikt, waardoor de competenties van de student niet meer beoordeeld kunnen worden. Daarom werd gezien het reglement een 0/20 gegeven voor het betreffende examen. Deze beslissing werd niet uit gemakzucht ingegeven zoals beweerd door de verzoekende partij.

De examencommissie stelde dat het vermoeden van voorbedachtheid wel bestaat maar dit werd niet als verzwarende omstandigheid weerhouden. Dit blijkt uit het feit dat de lichtste straf werd opgelegd, met name: het cijfer van 0 /20 voor het betrokken examen van het opleidingsonderdeel.

Bij beslissing van 4 juli 2012 van de departementale examencommissie werd de examentuchtbeslissing d.d. 29 juni 2012 (zijnde "voor het examen van het opleidingsonderdeel wordt het cijfer 0 genoteerd") unaniem bevestigd.

Deze beslissing werd verzoekende partij per aangetekend schrijven d.d. 6 juli 2012 ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juni 2012 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 6 juli 2012, op die datum ook aangetekend verstuurd. Verzoekende partij heeft normaliter op maandag 9 juli 2012 kunnen kennis nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2012. De laatste dag om in beroep te gaan betreft derhalve zaterdag 14 juli, automatisch verlengd tot de eerstvolgende werkdag,

maandag 16 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt het in twijfel dat de examenopgave ondubbelzinnig zou hebben vermeld welke bronnen tijdens het examen van het opleidingsonderdeel door de studenten mochten worden gebruikt.

Aangezien het internet door de betrokken docent niet werd afgesloten tijdens voormeld examen is er sprake van "uitlokking". Verzoekende partij wijst op het feit dat dit wel het geval is geweest bij eerdere examens (waar internetbronnen evenmin toegelaten waren). De conclusie gesteld in de interne beroepsbeslissing is derhalve niet correct.

Verzoekende partij benadrukt dat zij geen externe middelen heeft gebruikt zoals GSM, laptop of papier. De docent heeft uit gemakzucht op het examen de toegang tot internet open gelaten wat neerkomt op het creëren van een uitlokking. Verzoekende partij verwijst naar een medestudent die naast haar zat tijdens het examen en dezelfde opinie deelde.

Verzoekende partij stelt dat zij niet gesanctioneerd kan worden voor een tekortkoming van de docent.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst ten eerste op de beperkte bevoegdheid van de Raad en stelt dat in casu de bestreden beslissingen wel degelijk zijn tot stand gekomen met de nodige redelijkheid en na een zorgvuldig onderzoek over de vaststelling van de fraude en dat in verschillende stappen: tijdens het verloop van het examen werd de overtreding vastgesteld door de docent; Na afloop van het examen werd nog een bijkomende controle doorgevoerd; verzoekende partij werd gehoord voorafgaand aan het nemen van de beslissingen.

Verwerende partij stelt verder dat tot op heden verzoekende partij op geen enkel moment heeft ontkend dat zij tijdens het examen gebruik heeft gemaakt van internetbronnen, wel integendeel.

Verwerende partij verwijst naar de examenopgave van verzoekende partij zelf waarop de betreffende praktische richtlijnen op de door verzoekende partij ingevulde en geannoteerde examenopgave duidelijk en uitdrukkelijk vermeld staan. De examenrichtlijnen zijn op dit vlak zonneklaar aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

Verwerende partij stelt dat bijkomende controle aangetoond heeft dat de bewering dat verzoekende partij te goeder trouw via de helpfunctie van was doorverwezen, niet correct is gezien zij tijdens het examen andere (internet)bronnen heeft geraadpleegd dan deze die door de examenrichtlijnen van het opleidingsonderdeel waren toegelaten.

Verzoekende partij is via verschillende websites zelf actief op zoek gegaan en heeft tijdens het examen via haar persoonlijke webruimte de samenvatting van de cursus van het opleidingsonderdeel geraadpleegd. Verwerende partij concludeert dat de handelingen van verzoekende partij tijdens het examen indruisen tegen de richtlijnen op de examenopgave; de competenties van verzoekende partij op het betrokken opleidingsonderdeel niet kunnen beoordeeld worden vermits zij gebruik maakte van ongeoorloofde hulpmiddelen.

Verwerende partij betreurt het dat verzoekende partij haar eigen laakbare gedrag tracht goed te praten door gewag te maken van een fout in hoofd van de betrokken docent door zelf te spreken van uitlokking. Verzoeker gaat zelfs zover om te spreken over "uitlokking" omdat het internet voor het betrokken examen door de docent niet werd uitgeschakeld.

Verwerende partij stelt in dit verband dat vóór augustus 2011 docenten weliswaar de mogelijkheid hadden om de internetconnectie van de lokalen waar zij examen afnamen zelf aan- en uit te zetten via een webapplicatie. Deze mogelijkheid is op dit ogenblik nog niet

opnieuw geïmplementeerd, zodat de betrokken docent het internet niet zelf kon uitschakelen en ter zake derhalve geen fout beging.

Verwerende partij benadrukt dat verzoekende partij gewoonweg de duidelijke examenrichtlijnen in de examenopgave diende te lezen en deze na te leven.

Verzoekende partij geeft aan het begrip 'uitlokking' geen correcte juridische invulling.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, was op de examenopgave duidelijk vermeld dat enkel gebruik kon worden gemaakt van en Bovendien was in dezelfde examenopgave vermeld dat het gebruik van andere dan hierboven vermelde bronnen zal leiden tot een nul op het betrokken opleidingsonderdeel. De richtlijnen zijn duidelijk en kunnen in geen geval zo worden geïnterpreteerd dat daarmee ook toelating zou zijn gegeven om via het internet andere bronnen te raadplegen, laat staan de eigen persoonlijke website. Derhalve staat vast dat een onregelmatigheid is gepleegd in de zin van artikel 23§4 van het examenreglement.

Het gegeven dat het internet niet kon worden afgesloten houdt alvast in dat er geen sprake kan zijn van uitlokking in hoofde van de docent. Bovendien kan de student hieraan geen argument ontleen om zelf een onregelmatigheid te begaan.

Het middel is ongegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat wat betreft het vermoeden van voorbedachtheid en de bewering (aldus het proces-verbaal van 4 juli) dat dit niet als een verzwarende omstandigheid werd weerhouden dat dit wel degelijk in het proces-verbaal van 29 juni bij het verloop werd aangekaart.

De eerste bestreden beslissing d.d. 29 juni 2012 van de departementale examencommissie gaat daarom ten onrechte uit van een vermoeden van voorbedachtheid teneinde de examentuchtbeslissing op te leggen. De zogenaamde voorbedachtheid maakt deel uit van de beslissing en de opgelegde sanctie. Dit is wel de lichtste sanctie maar het blijft een sanctie terwijl de oorzaak van de tuchtmaatregelen bij de docent zelf ligt die de toegang tot internet niet had afgesloten. De mogelijkheid van het doorklikken naar het internet is onlosmakelijk verbonden met de vastgestelde overtreding en houdt geen verband met de voorbedachtheid van de student (hoe dan ook een onafhankelijk middel tot fraude gaan creëren en aldus gebruiken).

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat verzoekende partij geen belang heeft om dit middel op te werpen. Verzoekende partij heeft de lichtst mogelijke examentuchtbeslissing gekregen, met name dat "voor het examen van het opleidingsonderdeel wordt het cijfer 0 genoteerd" zoals voorzien in artikel 23, §4 van het examenreglement. Gezien de vastgestelde onregelmatigheid kan het gegrond bevinden van dit middel in hoofde van verzoekende partij geen aanleiding geven tot een lichtere examentuchtbeslissing van de departementale examencommissie, zoals ook gesteld in de tweede bestreden beslissing d.d. 4 juli 2012. Verwerende partij verwijst ten tweede wat de grond betreft naar de vaststellingen in de eerste bestreden beslissing d.d. 29 juni 2012.

Artikel 23, §4 van het examenreglement stelt dat elke onregelmatigheid begaan tijdens het afleggen van een examen aanleiding kan geven tot de in hetzelfde artikel opgesomde examentuchtbeslissingen, in casu deze lichtst mogelijke examentuchtbeslissing. De verwijzing naar andere motieven is in fine overbodig. Ten tweede en bovendien is er in casu wel degelijk effectief sprake van een bewust begane onregelmatigheid in hoofde van verzoekende partij. Verwerende partij stelt wel dat de verwijzing naar het bewust karakter van de onregelmatigheid in de bestreden beslissingen, een antwoord uitmaakt op de stelling van

verzoeker na afloop van het examen waarbij hij voor het eerst beweerde dat hij – als het ware per ongeluk en te goeder trouw, en dus onbewust - via de helpfunctie van was doorverwezen en terechtgekomen op (niet toegelaten) internetsites. Een bijkomende controle toonde het tegendeel aan.

Het is onmogelijk vol te houden dat verzoekende partij de samenvatting van de cursus heeft geraadpleegd zonder er zich van bewust te zijn dat het niet toegelaten was. Hetzelfde dient gesteld te worden aangaande het raadplegen van veelvuldige websites en het actief op zoek gaan naar informatie op het internet.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Uit de beoordeling van het eerste middel blijkt dat de onregelmatigheid door de student tijdens het examen is begaan. Dit volstaat om een examentuchtsanctie op te leggen. Voorbedacht is daarvoor niet vereist. Er is bovendien geen schending van het evenredigheidsbeginsel nu de begane onregelmatigheid werd gesanctioneerd met de lichtste tuchtstraf.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De examentuchtbeslissing van 29 juni 2012 en de beslissing van 4 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 7 augustus 2012

Rolnr. 2012/102 – 7 augustus 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meesters en
kantoorhoudende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de,,
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de masterproef en tegen de mondelinge beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep werd afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master in de Beeldende Kunsten, afstudeerrichting Vrije Kunsten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel masterproef (9/20). De masterproef bestaat uit 2 delen: scriptie (13/20) en afstudeerproject (8/20).

De verwerende partij verwijst naar artikel 7 van het "Specifiek examenreglement" dat deel uitmaakt van het Algemeen onderwijs en examenreglement waaruit blijkt dat een student geslaagd dient te zijn op het afstudeerproject om voor de masterproef een creditbewijs te kunnen behalen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2012 een intern beroep in bij de beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Het intern beroep werd volgens de verzoekende partij op 5 juli 2012 al mondeling afgewezen.

3.4. Bij beslissing van de beroepscommissie werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen feitelijke omschrijving was van de ingeroepen bezwaren. Het intern beroep beantwoordt dus niet aan alle formele eisen, zoals bepaald in het examenreglement en werd onontvankelijk verklaard.

De verzoekende partij werd gehoord op 5 juli 2012 en toen bleek dat de student niet begreep waarom zij niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel masterproef. Er werd opdracht gegeven aan de jury-docenten om een motivatie aan de student te bezorgen. Deze werd als bijlage gevoegd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De vraag of het intern beroep op regelmatige wijze werd ingesteld raakt aan de grond van de zaak.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 juli 2012 tegen de mondelinge beslissing op intern beroep van 5 juli 2012.

Verzoekende partij heeft op 5 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 juli 2012.

Het beroep van 10 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 10 juli 2012 het intern beroep van verzoekende partij niet onontvankelijk verklaard.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 10 juli 2012 het beroep terecht als niet onontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij heeft in de interne beroepsbeslissing gesteld dat er geen feitelijke omschrijving was van de ingeroepen bezwaren. Het intern beroep beantwoordt dus niet aan alle formele eisen, zoals bepaald in het examenreglement en werd onontvankelijk verklaard.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat in de brief dd. 29 juni 2012 waarmee verzoekende partij intern beroep heeft ingesteld, geen enkele feitelijke omschrijving wordt gegeven van de ingeroepen bezwaren, zoals dit vereist is door artikel 95 van het Algemeen Onderwijsreglement van verwerende partij voor het academiejaar 2011-2012.

De Raad vestigt er de aandacht op dat uit het voorliggend dossier blijkt dat de verzoekende partij op 26 juni 2012 een gesprek heeft gehad met de studiebegeleider en met het hoofd van de afdeling vrije kunsten tijdens hetwelk uitleg is gegeven waarom de verzoekende partij als

niet geslaagd werd beschouwd.

Het is naar het oordeel van de Raad onjuist dat de verzoekende partij minstens deels onwetend zou zijn geweest waarom zij als niet geslaagd werd beschouwd en dat zij geen enkel argument zou hebben kunnen aanhalen in het beroepschrift om de beslissing te bestrijden.

De Raad kan niet anders dan oordelen dat verwerende partij het beroep terecht als onontvankelijk heeft beschouwd en dat het beroep van verzoekende partij bij de Raad om die reden eveneens onontvankelijk is.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ongegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/106 – 7 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 21 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de masteropleiding Beeldende Kunsten, Fotografie.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een resultaat van 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'masterproef'. Dit opleidingsonderdeel moet hernomen worden het volgende academiejaar. Voor de overige opleidingsonderdelen behaalde verzoekende partij een creditbewijs.

Op 29 juni 2012 werd een juryverslag aan verzoekende partij overhandigd, dat luidt als volgt:

'Het werk beantwoordt materieel aan de professionele standaarden. Hij is een behoorlijk fotograaf en zijn werk is technisch OK.

Zijn werk heeft een betekenis maar onvoldoende binnen het werkveld om relevant te zijn. Het werk is niet oorspronkelijk, noch qua concept, noch qua beeldtaal. Hij is geen kunstenaar, enkel een fotograaf die zichzelf niet kan relativiseren, kan geen keuzes maken en weet niet wat hij aan het doen is. Hij is te koppig om te leren en zich te ontwikkelen, kritiek heeft geen impact, blijft koppig oppervlakkig.

Zowel de fysieke als mondelinge presentatie overtuigen niet.'

Op 29 juni 2012 heeft verzoekende partij over het betreffende verslag een gesprek met de ombudsman.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2012 een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij betwiste de toegekende quoterings op grond van volgende argumentatie:

- De nipte maar drastische quoterings ook in het licht van de overige cijfers; Hiertoe blijven de gehanteerde criteria zeer vaag omschreven;
- De uiterst volatiele criteria die gehanteerd worden bij het begeleiden van het werk. De rol van de tutor als lid van de jury wordt in vraag gesteld;
- De bijwijlen cynische ondertoon waarmee over mijn projecten gesproken wordt: de perceptie van bepaalde persoonlijkheidskenmerken is blijikbaar relevanter dan het werk zelf.

3.3. Bij beslissing van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep beantwoordde aan de formele eisen zoals bepaald in het onderwijs- en examenreglement en derhalve ontvankelijk was.

Wat de gegrondheid betreft stelde de interne beroepsinstantie samengevat dat op geen enkele manier kon worden vastgesteld dat er tijdens de jury van de masterproef een onregelmatigheid was gebeurd. De student heeft op gelijke wijze zijn masterproef kunnen verdedigen zoals alle andere studenten. Het eindresultaat betreft een collegiale beslissing van een jury, die bestaat uit meerdere docenten. De begeleider is in deze slechts een lid van de jury. De Commissie ziet dan ook geen redenen om het toegekende examencijfer voor het afstudeerproject in twijfel te trekken.

Concreet werden volgende tegenargumenten verwoord:

- De jury gaat niet akkoord met de puntenverdeling zoals die door de verzoekende partij wordt vooropgesteld. Het ijkingskader dat bij de masterproef wordt ter hand genomen bij het aftoetsen van de verschillende criteria betreft geen mathematische optelsom. De jury is er niet van overtuigd dat meer dient gegeven te worden wat oorspronkelijkheid en relevantie betreft en wenst derhalve het oorspronkelijke cijfer te behouden.
- Verzoekende partij werd herhaaldelijk gewezen op de gevaren en keuzes die ze heeft gemaakt zoals het blijvend voortwerken met verschillende projecten, het werken met enkel 'sterke vrouwen' en de methode die werd gehanteerd om dit in beeld te brengen.
- Verwerende partij verwijst naar diverse reacties en schrijven waarin de opmerkingen werden meegedeeld op de verschillende momenten o.a. op de negatieve evaluatie van 14 december en de negatieve evaluatie tijdens de tussentijdse presentatie op 29 maart. Verzoekende partij heeft koppig volhard en heeft met de bemerkingen niets aangevangen.
- Verzoekende partij wijst op de minstens vier uitgebreide contactmomenten met de tutor en verwijst naar de e-mail van 30 juni 2012 van de tutor waarin deze zijn standpunt geeft wat de verdediging van het werk betreft. Deze is niet in zijn volledige context weergegeven. Hieruit blijkt dat de tutor het werk van verzoekende partij niet wenste te verdedigen omwille van het feit dat zij de opmerkingen en aanbevelingen van hem niet heeft wensen op te volgen. De opmerkingen van de jury waren dezelfde als deze van de tutor gedurende het jaar gemaakt.

Verwerende partij concludeert dat er geen sprake was van vooringenomenheid maar dat de procedures correct zijn verlopen en alle vereiste criteria in overweging zijn genomen bij de beoordeling. Het werk scoort ondermaats ten aanzien van de criteria.

Anderzijds vindt de commissie dat op een afdoende wijze onderbouwen van een examencijfer zeer belangrijk is. Ze geeft de opdracht om een meer onderbouwde motivatie te formuleren.

Als bijlage bij het de interne beroepsbeslissing werd een uitgebreid juryverslag van 21 juni 2012 toegevoegd en een motivering toegevoegd gedateerd op 6 juli 2012 met een antwoord op de door de verzoekende partij geformuleerde bezwaren.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 aan

verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft normaliter op 11 juli 2012 kunnen kennis nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2012.

Het beroep van 12 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij

De verzoekende partij beroept zich op volgende argumenten wat de studievoortgangsbepaling betreft gebaseerd op het initiële juryrapport overhandigd op 29 juni 2012:

Verzoekende partij stelt dat ten eerste dat zij afleidt uit het eerste juryrapport dat de punten als volgt zijn verdeeld:

Consistentie³

Relevantie²

Oorspronkelijkheid ¹

Presentatie ³

Aldus de verzoekende partij verdient haar werk meer wat oorspronkelijkheid en relevantie betreft.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat haar bepaalde karakteristieken worden toegedicht in het betreffende rapport die gemakkelijk met de nodige bewijsstukken kunnen weerlegd worden. Haar leeronwilligheid en weerzin voor ontwikkeling en uitdieping spreken niet uit de feiten of de documenten.

Haar keuzes waren reeds da capo zeer duidelijk voorgelegd, in functie van haar tijdsplanning.

Verzoekende partij stelt ten derde dat de termen 'concept', beeldtaal, werkveld, en relevantie zeer vaag en verder niet omschreven zijn in het rapport. De gehanteerde terminologie zoals 'kan zichzelf niet relativiseren' en 'koppig oppervlakkig' is niet relevant in functie van het werk dat moet beoordeeld worden. De aangehaalde kenmerken houden enkel een depreciatie in van haar persoonlijkheid. Verzoekende partij verwijst naar de door haar ingediende sjabloonboeken, diverse tussentijdse power point presentaties en diverse prints.

Verzoekende partij stelt ten vierde de rol van de tutor in vraag. Zij verwijst naar het e-mailverkeer waaruit blijkt dat het aantal contactmomenten zeer beperkt was in aantal (een viertal) en duur (slechts een kwartier per persoon). Nooit werd haar werk in een

bepaalde richting aangestuurd. Haar keuze werd goed en interessant bevonden. Er was geen intense begeleiding mogelijk door de drukke agenda van de tutor. Haar gedrevenheid om een relevant en goed werk te maken is niet kunnen doordringen bij de jury. Het geplande gesprek op 29 juni werd niet eens bijgewoond door haar tutor.

Verzoekende partij verwijst tenslotte naar de e-mail van 30 juni 2012 van haar tutor waarin staat over de jurywerkzaamheden: 'Toen mijn advies werd gevraagd, heb ik meegedeeld dat ik het werk niet zou verdedigen'. De tutor heeft haar werk niet verdedigd om persoonlijke redenen die na een jaar samenwerking niet zijn uitgeklaard. Verzoekende partij benadrukt dat de samenwerking beperkt bleef tot vier momenten van overleg, zonder zichtbare feedback op haar werk, in vorm van evaluaties of andere geschriften.

De verzoekende partij beroept zich wat de beslissing van de interne beroepscommissie betreft, gebaseerd op het nieuwe meer uitgebreide juryrapport van 21 juni 2012.

Verzoekende partij stelt in dit verband dat het jurywerk in tegenstelling tot het beweerde niet integer is verlopen. Zij heeft geen beschuldigingen geuit. Zij stelt vast dat om persoonlijke en subjectieve redenen zij niet mocht slagen. De beslissing is onregelmatig en onredelijk gezien zij niet werd geïnformeerd over de gevolgen van het standpunt van de tutor. Zij bleef bij de juryberaadselingen -zo blijkt naderhand- onverdedigd. De naderhand geherformuleerde beweringen zij niet gestaafd door de evaluatieverslagen.

De verwerende partij

De repliek van de verwerende partij luidt als volgt:

Ten eerste wat de onvoldoende motivering van de jury betreft:

Vermits de interne beroepscommissie er veel belang aan hecht dat de student duidelijk inzicht krijgt in zijn bereikte resultaat heeft deze aan de studiebegeleider opdracht gegeven de beslissing van de jury van het afstudeerproject verder toe te lichten. Deze schriftelijke toelichting of motivering van het behaalde examencijfer werd aan de beslissing van de interne beroepscommissie toegevoegd en per aangetekend schrijven van 10 juli '12 aan de student bezorgd. Hiermee op afdoende wijze aan de motiveringsplicht te hebben voldaan.

Ten tweede wat de vermeende onvoldoende begeleiding betreft:

Verwerende partij geeft een relaas van het begeleidings en beoordelingsproces. Naast de begeleiding door de studiebegeleider van het afstudeerproject op basis van gemaakte individuele afspraken, zijn er in de loop van het academiejaar verschillende presentatie- en besprekingsmomenten van het afstudeerproject geweest. Deze momenten werden georganiseerd in aanwezigheid van meerdere atelierdocenten, met in begrip van de studiebegeleider van het afstudeerproject, en van alle studenten. Tijdens de sessie van 29/03 waren zelfs externe leden van de jury van het afstudeerproject aanwezig. Tijdens deze momenten geeft elke student een presentatie van zijn afstudeerproject en volgt voor elke student een grondige bespreking van het voorstel en een beoordeling van de stand van zaken. Een eerste voorstelling vond plaats op 13/10/11 (eerste presentatie en bespreking van het afstudeerproject), een tussentijdse voorstelling en bespreking op 14/12/11 en een laatste op 29/03/12. Het opzet ervan is de student een zo breed mogelijke (niet enkel van de studiebegeleider, maar ook van andere docenten en van medestudenten) feedback te geven over de evolutie van zijn werk. Na deze bespreking wordt door de docenten een beoordeling uitgesproken en aan de student meegedeeld onder de vorm van + of -. Tijdens deze beoordeling worden m.a.w. geen punten toegekend die meetellen voor het eindcijfer, maar deze beoordeling dient juist als signaalfunctie en klankbord naar de student: Deze, naast een reeks andere, voortgangsbeoordelingen worden door de opleidingscoördinator voor alle studenten systematisch bijgehouden in een spreadsheet. Voor de verzoekende partij was de beoordeling van 14/12 en van 29/03 telkens negatief.

Verwerende partij benadrukt dat het de verantwoordelijkheid van de student is om de commentaren en de kritieken die tijdens de groepsbesprekingen tot uiting kwamen te verwerken en zo trachten zijn werk te verbeteren.

Ten derde stelt de verwerende partij wat de rol begeleider ('tutor') tijdens jury betreft: Krachtens artikel 7 van het "Specifiek examenreglement" is de begeleider van het

afstudeerproject, een lid van het onderwijzend personeel, automatisch lid van de jury die het afstudeerproject beoordeelt.

Artikel 7: "De studiebegeleider van het afstudeerproject is een lid van het onderwijzend personeel en automatisch lid van de jury. De jury bepaalt collegiaal het cijfer op 20."

De studiebegeleider was aanwezig op de jury en heeft volwaardig stemrecht. De beslissing van de jury is evenwel een collegiaal genomen beslissing, zoals bepaald in het artikel 7. De studiebegeleider heeft bijgevolg geen beslissende stem. Het is de vrije beoordelingsbevoegdheid van ieder jurylid, bijgevolg ook van de studiebegeleider, het werk al dan niet te verdedigen. De beslissing wordt genomen als collegiaal orgaan.

Aangezien de studiebegeleider aanwezig was op de jury als jurylid, zijn wij van oordeel dat de examenjury op een regelmatige wijze werd samengesteld en als college regelmatig het afstudeerproject heeft beoordeeld.

De jury is samengesteld uit drie externe experts, de studiebegeleider en de lezer van de scriptie.

Ten vierde stelt de verwerende partij wat de vermeende subjectiviteit betreft:

Verzoekende partij geeft aan de e-mail d.d. 30 juni van docent/studiebegeleider een eenzijdige interpretatie waarbij een en ander wel uit zijn context wordt genomen. De studiebegeleider geeft een deugdelijke verklaring voor de tekortkomingen van de betrokkene. De studiebegeleider geeft op een faire wijze zijn eerlijke en professionele mening over het masterparcours en het werk van de student en heeft recht op zijn mening als jurylid.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste middelonderdeel betreft herinnert de Raad eraan dat het niet aan hem toekomt zijn appreciatie in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en hij enkel mag nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De Raad neemt akte van het oordeel van verzoekende partij dat zij een hogere quoterings verdient maar vestigt er de aandacht op dat de beoordelingscriteria die verzoekende partij voor ogen heeft niet noodzakelijk dezelfde zijn als de ijkpunten en de beoordelingscriteria die de jury heeft gehanteerd om tot het eindresultaat te komen.

Met wat de Raad bekend is, o.m. de motivering in het juryrapport, kan hij in voorliggend geval niet besluiten dat de jury manifest onredelijk heeft gehandeld bij het toekennen van de quoterings. Het is evenmin onredelijk dat verwerende partij, in het kader van de behandeling van het intern beroep, aan de jury heeft gevraagd haar beoordeling aanvullend te motiveren.

In een tweede middelonderdeel klaagt verzoekende partij erover dat de begeleiding vanwege de verwerende partij onvoldoende was zonder enige feedback.

De Raad heeft reeds meermaals geoordeeld dat een gebrekkige begeleiding in principe niet kan leiden tot een nietigverklaring, noch tot gevolg kan hebben dat de student voor het betrokken opleidingsonderdeel een hogere quoterings verdient tenzij in uitzonderlijke omstandigheden, die de Raad in voorliggend geval niet aanwezig acht en door verzoekende partij ook niet onomstotelijk worden aangebracht.

Wat het derde middelonderdeel betreft stelt de Raad vast dat de jury regelmatig was samengesteld en de beslissing door de jury collegiaal is genomen. Zoals gezegd, kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de jury en kan hij enkel de beslissing vernietigen wanneer de jury manifest onredelijk zou hebben gehandeld. De Raad ziet in voorliggend geval geen redenen om te besluiten dat de jury manifest onredelijk heeft gehandeld.

Het vierde middelonderdeel is reeds behandeld bij de bespreking van het tweede middelonderdeel.

In het laatste middelonderdeel beweert verzoekende partij dat de tutor tijdens de

jurybijeenkomst het afstudeerwerk niet heeft verdedigd “om persoonlijke redenen”, zonder verdere uitleg.

Zonder zich uit te spreken over de gepastheid dat een jurylid aan studenten mededelingen doet over de jurywerkzaamheden en over zijn eigen beoordelingsgedrag, kan de Raad aannemen dat het betrokken jurylid – die ook tutor is – moeite had om het afstudeerwerk te verdedigen omdat, naar zijn oordeel, verzoekende partij niet of onvoldoende gevolg heeft gegeven aan zijn raadgevingen.

Hoe dan ook is de Raad van oordeel dat de houding van de tutor tijdens de jurywerkzaamheden niet in het voordeel heeft gewerkt van verzoekende partij maar hij is er toch niet van overtuigd dat de andere juryleden zich bij het nemen van de collegiale beslissing hierdoor zodanig hebben laten beïnvloeden dat de eindbeslissing niet de objectieve weergave zou zijn van de beoordeling en wegens het onredelijk karakter de beslissing zou moeten worden vernietigd.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 21 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/116 – 7 augustus 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende te,
....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet werd toegelaten tot de tweede examenkans, nadat de verzoekende partij met onderscheiding geslaagd werd verklaard in de Bachelor of Science in de Wiskunde en tegen de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij werd gesteld dat op het verzoek tot heroverweging niet kon worden ingegaan.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor of Science in de Wiskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet werd toegelaten tot de tweede examenkans, nadat de verzoekende partij met onderscheiding geslaagd werd verklaard in de Bachelor of Science in de Wiskunde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 juli 2012 een verzoek tot heroverweging in bij de voorzitter en ondervoorzitter van de examencommissie.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie op datum van 12 juli 2012 werd gesteld dat niet op het verzoek kon worden ingegaan.

In de beslissing werd het volgende gestipuleerd:

“...Ik vrees dat de examencommissie op uw vraag tot heroverweging negatief moet reageren. In de eerste plaats is uw bewering dat "door medestudenten misbruik is gemaakt van uw handicap" een vrijblijvende bewering van uw kant. Dit is de tweede maal dat U met een dergelijke bewering tot bij ons komt en de eerste maal is hier na onderzoek weinig concreets uit voortgekomen. Uw bewering zou dus ook nu opnieuw eerst moeten onderzocht worden en uw medestudenten zouden de kans moeten krijgen op uw bewering te reageren. Verder is het ook absoluut niet duidelijk wat, en ook dat zou dus moeten onderzocht worden, dit dan al te maken zou hebben met uw prestaties op het examen. Uw bewering "hierdoor zijn mijn maximale mogelijkheden niet volledig tot uiting kunnen komen en heb ik voor sommige vakken ondermaats gepresteerd" is opnieuw een vrijblijvende mening van uw kant. Maar zelfs indien er enig concreet bewijs van de eerste bewering kan gevonden worden dan nog zie ik geen mogelijkheid om aan het examenreglement te tornen. Ik neem trouwens aan dat ook andere studenten andere redenen, misschien zelfs zeer terechte, kunnen invoeren waarom zij niet gepresteerd hebben zoals zij zelf hoopten. Het examenreglement is er voor iedereen en hierop kan geen uitzondering gemaakt worden. U hebt zoals U in uw email aangeeft alle bijzondere faciliteiten die U toekomen gekregen. De examens zijn ook voor U fair en correct verlopen met in uw geval de bijzondere faciliteiten. Dat U het examenreglement betreurt is uw goed recht, maar ook dat is geen reden het met de voeten te treden. Een wijziging aan het examenreglement kan slechts gebeuren met grondige redenen, na ruime consultatie, en door de gepaste organen van de universiteit. ...”

Deze beslissing werd bij e-mail van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2012. Vermits de beslissing per e-mail van 12 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 12 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 13 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel en het legaliteitsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat artikel 29§2 Flexibiliseringsdecreet stipuleert dat een student voor ieder opleidingsonderdeel recht heeft op twee examenkansen in de loop van het academiejaar. Artikel 31§1,2de lid Flexibiliseringsdecreet stipuleert dat een student niet kan verzaken aan een verkregen creditbewijs. Volgens de verzoekende partij oordeelde de Raad dat artikel 31 Flexibiliseringsdecreet tot bescherming van de student dient en niet inhoudt dat de student van dat recht geen afstand mag doen. De onderwijsinstelling mag geen tweede examenkans ontnemen, ook al is de graad van verdienste al vastgesteld. De verzoekende

partij verwijst naar een arrest van de Raad van State dd. 30 december 2010, waarbij het beroep tegen het besluit nr. 2009/104 van de Raad werd verworpen. Een verbod tot verbetering van de graad van verdienste schendt volgens de verzoekende partij het gelijkheidsbeginsel. De Raad van State oordeelde dat artikel 31§1,2de lid Flexibiliseringsdecreet inhoudt dat een student wel kan deelnemen aan een tweede examenkans, maar dat dit niet kan resulteren in het teniet gaan van het behaalde credit. Volgens de verzoekende partij kan de verwerende partij dus geen tweede examenkans ontzeggen op grond van artikel 13.4.5 van het onderwijs- en examenreglement. Dit artikel stelt dat een student die voor een opleidingsonderdeel een creditbewijs behaalt in de eerste examenzitting, over dat opleidingsonderdeel geen examen kan afleggen in de tweede examenzitting. Deze bepaling is onwettig, in de mate waarin zij aan de verzoekende partij een tweede examenkans ontzegt na het behalen van creditbewijzen. De verzoekende partij vraagt de Raad dan ook over te gaan tot vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 12 juli 2012 tot weigering, na intern beroep, om verzoeker toe te laten tot een tweede examenkans, nadat verzoeker met onderscheiding geslaagd werd verklaard in de examens voor het behalen van de academische graad van Bachelor of Science in de Wiskunde.

Verwerende partij stelt voorafgaandelijk dat de interne beroepsprocedure geregeld wordt in artikel 24 van het onderwijs- en examenreglement. Hierin wordt gestipuleerd dat de voorzitter van de examencommissie de ontvankelijkheid van het intern beroep beoordeelt, en dat de examencommissie zich uitspreekt over de gegrondheid ervan. Deze 'tweetraps-procedure' is niet van absolute toepassing vermits artikel 24 stelt dat een verzoek dat ontvankelijk werd verklaard, 'in principe' door de examencommissie in bijzondere zitting wordt besproken. Op een principiële regeling kunnen dus uitzonderingen bestaan. In casu heeft de voorzitter van de examencommissie geoordeeld dat een nieuwe samenkomst van de examencommissie zinloos was omdat de examencommissie niet mag doen wat de verzoekende partij wenst, namelijk ingaan tegen een duidelijke en onvoorwaardelijke bepaling van het onderwijs- en examenreglement.

Verwerende partij verwijst verder naar het feit dat de door de verzoekende partij aangehaalde rechtsspraak verschillend is van het thans voorliggend geval. In het door de verzoekende partij aangehaalde geval ging het immers om een examenregeling die intern tegenstrijdig was. Enerzijds kon iedere student die een credit had verworven opnieuw examen afleggen en het laatst behaalde resultaat telde. Anderzijds werden de studenten die voor een opleiding geslaagd waren verklaard en ten aanzien van wie de graad van verdienste was vastgelegd, van die mogelijkheid uitgesloten. Uit het arrest van de Raad van State volgt dat de Raad niet vermocht aan de student een bijkomende kans op deliberatie over zijn graad van verdienste toe te kennen, omdat dit door de toepasselijke artikelen van het onderwijs- en examenreglement uitdrukkelijk was uitgesloten. In dat opzicht is het geciteerde geval gelijk aan het thans voorliggende geschil vermits artikel 13.4.5 van het onderwijs- en examenreglement uitdrukkelijk deelname aan een tweede examenkans uitsluit. Minstens impliciet heeft de Raad van State daarbij geoordeeld dat de desbetreffende bepalingen van het onderwijs- en examenreglement niet buiten toepassing moesten worden gelaten wegens strijdigheid met artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet. De Raad van State heeft niettemin het vernietigingsbesluit van de Raad gehandhaafd, omdat de Raad tevens had overwogen dat er geen redenen waren om de onderscheiden behandeling door te voeren tussen studenten die al dan niet reeds een graad behaald hadden. In casu is er echter geen verschillende behandeling vermits de uitsluiting van een tweede examenkans voor alle studenten geldt.

Verder stelt de verwerende partij dat uit artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet niet volgt dat studenten die geslaagd zijn verklaard een afdwingbaar recht hebben op een tweede examenkans. Er blijkt alleen dat als algemene regel geldt dat de student die geen credit heeft verworven in beginsel recht heeft op een tweede examenkans, en dat hierop uitzonderingen mogelijk zijn. Dit artikel spreekt zich niet uit over een absoluut recht op een tweede examenkans in geval van een wel verworven credit. Noch in de parlementaire voorbereiding, noch in de memorie van toelichting, noch in het verslag, kan steun worden gevonden voor de interpretatie die de verzoekende partij aan artikel 29, §2 geeft. Artikel 13.4.5 is derhalve niet in strijd met artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet.

5.1.2. Beoordeling door de Raad: ambtshalve

Het wordt niet betwist dat alleen de voorzitter van de examencommissie uitspraak gedaan heeft over het door de verzoekende partij ingestelde intern beroep.

De verzoekende partij gaat ervan uit dat de voorzitter binnen de grenzen van zijn bevoegdheid heeft gehandeld.

De verwerende partij stelt dat weliswaar haar interne beroepsprocedure uit twee fasen bestaat, waarbij de voorzitter enkel uitspraak doet over de ontvankelijkheid van het beroep en de examencommissie over de grond van de zaak zo het beroep ontvankelijk werd bevonden, maar zij leidt uit de woorden 'in principe', gebezigd in artikel 24 van het onderwijs- en examenreglement af dat de bevoegdheid van de examencommissie niet absoluut is, en dat in die gevallen waar de examencommissie dus uitzonderlijk niet bevoegd is, de bevoegdheid moet toevallen aan het enige andere interne beroepsorgaan, dat is de voorzitter van de examencommissie.

Bevoegdheidskwesties raken aan de openbare orde en moeten zo nodig door de rechter ambtshalve worden onderzocht (zie bijvoorbeeld Raad van State, 18 januari 2012, nr.217.299, Boone en Marmoy).

De bevoegdheid van de voorzitter van de examencommissie en van de examencommissie zelf worden in artikel 24.2 van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij als volgt bepaald: "Zulk verzoek, door de voorzitter en zijn/haar plaatsvervanger ontvankelijk verklaard, wordt in principe door de examencommissie in bijzondere zitting besproken."

De bevoegdheid van de voorzitter wordt aldus beperkt tot het onderzoek van de ontvankelijkheid van het intern beroep, dat houdt in nagaan of het verzoek vormelijk juist is en tijdig is ingediend door een daartoe gerechtigd persoon en bij de bevoegde instantie, maar die bevoegdheid houdt niet in dat de voorzitter over de grond van de zaak uitspraak mag doen. Daaraan doet niet af dat de examencommissie 'in principe' bevoegd is. Als die woorden al betekenen dat er uitzonderingen bestaan op de bevoegdheid van de commissie, dan is volstrekt niet duidelijk wat die uitzonderingen zijn en volgt daar zeker niet uit dat de voorzitter eigenmachtig over de grond van de zaak mag beslissen als naar zijn mening de commissie dat niet behoort te doen.

Daaruit volgt dat de bestreden beslissing genomen is door een daartoe niet bevoegd orgaan. In het belang van de rechtszekerheid wordt de beslissing van de voorzitter van de examencommissie integraal vernietigd, wat betekent dat hij zich opnieuw zal uitspreken over de ontvankelijkheid van het door de verzoekende partij ingestelde beroep, en zo hij het ontvankelijk bevindt, het beroep zal voorleggen aan de examencommissie voor een beslissing over de grond van de zaak.

Het ambtshalve middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De voorzitter van de bevoegde examencommissie van de verwerende partij neemt uiterlijk op 14 augustus 2012 een nieuwe beslissing over de ontvankelijkheid van het door de verzoekende partij ingestelde intern beroep, waarna dat beroep zo nodig voor verdere behandeling aan de bevoegde examencommissie zal worden voorgelegd.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/122 – 7 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de,
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
.....

- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 10 juli 2012 van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bacheloropleiding Beeldende Kunsten, afstudeerrichting Fotografie in een geïndividualiseerd studieprogramma met twee opleidingsonderdelen.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een resultaat behaalde van 6/20 voor het opleidingsonderdeel Project 2 en het resultaat van 8/20 voor Project 4. De twee opleidingsonderdelen maakten respectievelijk deel uit van het tweede en het derde bachelorjaar. Verzoekende partij slaagde reeds voor 162 van de 180 studiepunten.

In toepassing van artikel 81 van het onderwijsreglement werd haar bij wijze van bindend studieadvies geweigerd om zich opnieuw in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2012 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij deed volgende vaststellingen na eerst een onderhoud te hebben gehad met de ombudsman en op basis van het juryverslag:

Wat Project 2 betreft:

- op het vlak van begeleiding en meer specifiek communicatie en feedback zijn er zaken fout gelopen;
- haar gelijklopende studie in het tweede semester aan de voor een master

Archeologie werd haar kwalijk genomen;

- De quotering van 6/20 is in het licht van de zes criteria vermeld op de ECTS- fiche niet begrijpelijk. Zij wijst op de onvoldoende info hierover. Voor vier criteria haalde zij minstens voldoende gezien er slechts drie werden vermeld. Deze drie onvoldoendes zijn het resultaat van subjectiviteit.

Wat Project 4 betreft:

- In de beschrijving van de presentatie ontbreken twee grote elementen (drie grote foto's en een schetsboek. Zij maken deel uit van de grotere samenhang welke volgens de jury onvoldoende aanwezig was;
- De quotering van 8/20 is in het licht van de tien criteria vermeld op de ECTS- fiche niet begrijpelijk. Zij wijst op de onvoldoende info hierover. Voor zeven criteria haalde zij minstens voldoende gezien er slechts drie onvoldoendes werden vermeld. Deze drie onvoldoendes zijn het resultaat van subjectiviteit in het bijzonder op het criterium waarin wordt gesuggereerd dat zij niet kan doorstromen naar de masteropleiding.

3.3. Bij beslissing van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard, in de mate dat de commissie van oordeel was dat de initiële beslissing onvoldoende gemotiveerd was.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep beantwoordde aan de formele eisen zoals bepaald in het onderwijs –en examenreglement en derhalve ontvankelijk was.

Wat de gegrondheid betreft stelde de interne beroepsinstantie dat na kennis te hebben genomen van de motiveringsverslagen voor de opleidingsonderdelen Project 2 en Project 4 dat de klacht over de onvoldoende motivatie van haar resultaten voor de betreffende projecten gegrond is. De commissie stelde dat de motiveringsverslagen onvoldoende onderbouwd zijn en geen rekening houden met alle evaluatiecriteria die in de ECTS-fiche vermeld werden.

De commissie heeft derhalve beslist om de betrokken docenten van Project 2 en Project 4 te vragen om een voldoende onderbouwde motivering van de punten aan de student te overhandigen.

Als bijlage bij de interne beroepsbeslissing werd de betreffende motivering voor Project 4 toegevoegd.

In deze motivering werd aangegeven, refererend aan de eindcompetenties waaraan de betreffende projecten moeten voldoen, welke competenties onvoldoende aanwezig waren.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft normaliter op 11 juli 2012 kunnen kennis nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname

van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

De verzoekende partij stelt ten eerste wat de interne beroepsbeslissing betreft: Deze beslissing beantwoordde slechts één onderdeel van haar klacht, de andere klachten werden volledig genegeerd. In tegenstelling tot wat in de brief van 10 juli 2012 van de voorzitter was geschreven ontbrak de motivatie voor Project 2. Dit is mogelijk een administratieve vergissing maar door deze fout kan zij haar klacht niet gedegen onderbouwen.

Wat de evaluatie van Project 2 betreft verwijst verzoekende partij vervolgens noodgedwongen naar de eerste versie van het juryverslag. Deze bestond uit een compacte beschrijving van haar project. Als uitleg bij de ECTS-criteria werd enkel verwezen naar drie criteria: A, A2 en F4. Uit de ECTS fiches bleek dat er zeven criteria werden vermeld waarvan slechts drie als onvoldoende werden aangeduid. Hieruit leidt verzoekende partij af dat vier en dus meer dan de helft van de onderdelen wel in orde waren. Hoe kan dan een resultaat van 6/20 te verklaren zijn.

Verzoekende partij stelt ten derde wat Project 4 betreft: zij verwijst naar de haar bezorgde motivatie. De meer onderbouwde motivering voor dit project bestond enkel uit een iets langere beschrijving van het project en een verduidelijking van drie onderdelen (F2, F5, en F6).

Al uit het juryverslag bleek dat zij voor drie onderdelen een onvoldoende behaalde wat ook betekent dat voor zeven onderdelen zij wel een voldoende behaalde.

Verzoekende partij gaat ten vierde dieper in op een criterium F5 waarin staat “door te stromen naar een masteropleiding in de beeldende kunsten en professioneel aan de slag te gaan in de foto-industrie.” Het is toch juist de bedoeling van een bacheloropleiding om de student te laten doorstromen naar de masteropleiding; waarom wordt dit gesuggereerd? Verzoekende partij benadrukt dat het toch niet kan dat een bacheloropleiding die 31 opleidingsonderdelen omvat niet kan behaald worden omwille van 1 opleidingsonderdeel. Verzoekende partij stelt dat de tweede motivatie niet echt relevant is gezien verwezen wordt naar discussies vooraf waarover een externe jury geen voorkennis heeft.

Verzoekende partij wijst op de tegenspraak met wat vermeld staat in andere onderdelen waarvan redelijkerwijze kan aangenomen worden dat zij hieraan wel voldeed. De drie onvoldoendes werden vermeld als specifiek.

In het licht hiervan begrijpt verzoekende partij niet dat zij slechts 8/20 behaalde voor een project waar zij op negen van de relevante criteria voor zeven criteria een voldoende haalde.

Verzoekende partij stelt ten vijfde wat de aangevulde motivatie betreft van Project 4: in vergelijking met het eerste juryverslag dat er nog steeds enkele belangrijke gegevens ontbreken in de beschrijving van het project met name geen vermelding van drie grote foto's en geen vermelding van schetsboek. Zij wijst op een aantal merkwaardige tekstuele aanpassingen en er zaten nog witte pagina's in. Dit versterkt haar vermoeden dat hier enkel gerefereerd werd naar een voorlopige digitale versie, doorgestuurd enkele dagen voor de presentatie. Verzoekende partij benadrukte dat dit slechts een deel van haar werk omvatte en dat pas de coherentie kan bekeken worden als het werk in al zijn onderdelen beoordeeld kan worden..

Verzoekende partij stelt tot slot dat bij criterium F6 niet concreet duidelijk gemaakt wordt waarom haar werk niet relevant is.

De verwerende partij

De verwerende partij repliceert als volgt wat de grieven van de verzoekende partij betreft:

Ten eerste wat betreft de onvoldoende motivatie:

De interne beroepscommissie hecht er veel belang aan dat de student duidelijk inzicht krijgt in zijn bereikte resultaat. Daarom heeft zij aan de betrokken docenten opdracht gegeven het behaalde examencijfer voor de opleidingsonderdelen Project 2 en Project 4 verder toe te lichten. Door een administratieve fout werden verkeerdelijk twee kopieën van de schriftelijke toelichting van Project 4 aan de student bezorgd en geen kopie van de toelichting bij Project 2. Deze kopie wordt aan het neergelegde dossier gevoegd.

De hogeschool is van oordeel hiermee op afdoende wijze aan de motiveringsplicht te hebben voldaan.

Ten tweede wat betreft de foutieve interpretatie motivatierapporten van Project 2 en Project 4:

In het motivatieverslag worden enkel de competenties opgenomen die door de student niet werden behaald. In haar verweer leidt verzoekende partij hieruit verkeerdelijk af dat zij slechts voor 3 competenties onvoldoende heeft en dus voor de overige meerderheid van competenties wel voldoende gehaald heeft. Zij meent daarom wel voldoende behaald te hebben voor het globale eindresultaat van de beide projecten.

Verwerende partij benadrukt dat het eindresultaat voor de projecten niet wordt bepaald als een optelsom van verschillende punten voor de eindcompetenties. De student moet namelijk minstens alle competenties hebben behaald om een voldoende te behalen en vervolgens een creditbewijs te verkrijgen voor de projecten. De onvoldoendes voor bepaalde eindcompetenties, die deugdelijk zijn gemotiveerd in de motiveringsverslagen, bepalen derhalve de onvoldoende eindresultaten voor Project 2 en 4.

Verwerende partij concludeert dat op grond van bovenstaande overwegingen de grieven van de student ongegrond lijken. Vermits de student het creditbewijs noch voor Project 2, noch voor Project 4 heeft verworven moeten deze opleidingsonderdelen hernomen worden in een volgend academiejaar.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De grieven van de verzoekende partij hebben in essentie betrekking op het gebrek aan afdoende motivering van de evaluaties voor beide opleidingsonderdelen.

Voor wat betreft het opleidingsonderdeel Project 2 is het middel gegrond. De verwerende partij erkent dat zij de motivering van de evaluatie ten gevolge van een administratieve vergissing niet samen met de beslissing op intern beroep aan de verzoekende partij heeft meegedeeld. Dat is pas gebeurd in het kader van het beroep voor de Raad en dus laatijdig. De formele motiveringsplicht waaraan de verwerende partij in het kader van het intern beroep diende te voldoen houdt immers in dat enkel rekening kan worden gehouden met de in de beslissing opgenomen of bij de beslissing gevoegde motieven, en niet met achteraf toegevoegde motieven.

Voor wat betreft het opleidingsonderdeel Project 4 is de motivering van de jury wel meegestuurd met de beslissing op intern beroep.

De ECTS-fiche voor dit opleidingsonderdeel bepaalt voor wat betreft de evaluatievormen:

“Op het einde van het zesde semester worden de eindresultaten van Project 4 in de vorm van eindjury beoordeeld. Hierbij zal de jury vooral oog hebben voor de inhoud van het project, de keuze van de techniek, de beheersing van de gekozen techniek, de presentatievormen en de afwerking van deze presentatie. Deze moeten aan professionele standaarden voldoen. De jury zal worden samengesteld uit minstens vier docenten die lesgeven binnen de beeldende kunsten.”

Uit deze bepaling blijkt dat de evaluatie niet het rekenkundig gemiddelde is van de evaluaties van de verschillende competenties, maar wel dat de student voor het geheel van de competenties een voldoende niveau moet halen.

In zoverre de grief van de verzoekende partij steunt op de stelling dat zij voor de

meerderheid van de competenties wel een voldoende niveau haalde is die grief dus niet gegrond.

De verzoekende partij bekritiseert ook de evaluatie van het criterium F3 (doorstromen naar een masteropleiding of professioneel aan de slag gaan in de fotoindustrie). De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. De kritiek dat een externe jury niet in staat is dit te beoordelen is niet gegrond, nu een jury waarvan de competentie niet in twijfel wordt getrokken in staat moet worden geacht zich over dit criterium uit te spreken, en voor het overige dit oordeel van de jury niet met inhoudelijke argumenten wordt bestreden. De verzoekende partij bekritiseert ook het oordeel dat haar werk niet relevant is (criterium F6) maar de door de jury opgegeven motivering (geen referentie naar reeds gerealiseerde werken en geen bewijs van onderzoek naar bestaan daarvan) voldoet ruimschoots aan de motiveringsplicht, en overigens is de kritiek van de verzoekende partij niet onderbouwd.

De verzoekende partij klaagt er tenslotte over dat wat de aangevulde motivatie betreft van Project 4 in vergelijking met het eerste juryverslag dat er nog steeds enkele belangrijke gegevens ontbreken in de beschrijving van het project, met name geen vermelding van drie grote foto's en geen schetsboek. Zij heeft de indruk dat de jury de voorlopige en niet de definitieve versie heeft beoordeeld.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij pas met het kennis nemen van de bestreden beslissing op intern beroep de aangevulde motivering heeft kunnen lezen, kon zij deze klacht niet eerder formuleren. De klacht kon dus voor het eerst in het beroep bij de Raad worden voorgebracht. De klacht is ook gegrond: de verwerende partij voert geen verweer op dit punt en uit de motivering kan niet met zekerheid worden opgemaakt of de voorlopige dan wel de definitieve versie door de jury werd beoordeeld.

Het middel is deels gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is grotendeels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk is. Het is gegrond wat betreft het ontbreken van motivering voor de evaluatie van het opleidingsonderdeel Project 2, en wat betreft het opleidingsonderdeel Project 4 is het gegrond in zoverre niet is aangetoond dat de jury het definitieve project beoordeeld heeft. Voor het overige is het beroep wat betreft het opleidingsonderdeel Project 4 niet gegrond.

De studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen. In geval zou vaststaan dat de jury niet de definitieve versie van het opleidingsonderdeel Project 4 beoordeeld heeft, zal dezelfde of een anders samengestelde jury de definitieve versie vooraf beoordelen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/153 – 7 augustus 2012

Inzake,
wonende te,

Verzoekende partij

hebbende als raadsman meester met kantoor te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Tegen een beslissing van de,
met zetel te,

hebbende als raadsman Meesters en, advocaten, met kantoor te,
....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de studievoortgangscommissie Master in de Geneeskunde van 17 juli 2012 waarbij het intern beroep van verzoekende partij, gericht tegen de beslissing van de voortgangscommissie Master in de Geneeskunde d.d. 6 juli 2012, ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is in het academiejaar 2011-2012 ingeschreven voor het tweede jaar Master in de Geneeskunde, met een geïndividualiseerd traject, bestaande uit opleidingsonderdelen van het eerste, het tweede en het derde jaar Master in de Geneeskunde.

Het beroep betreft het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel I Pathologische Fysiologie en Biochemie.

Het tekort voor het opleidingsonderdeel Pathologische Fysiologie en Biochemie dateert uit de eerste examenperiode van de eerste zittijd. Verzoekende partij werd niet gedelibereerd en dient dus het betreffende opleidingsonderdeel te hernemen in de tweede zittijd.

Na de bekendmaking van de resultaten van deze eerste periode, vraagt verzoekende partij om inzage in zijn examen. Deze inzage werd hem verleend op 23 mei 2012. De proclamatie van de resultaten van verzoekende partij vond plaats op 6 juli 2012.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 juli 2012 een intern beroep in bij

studievoortgangscommissie Master in de Geneeskunde van de onderwijsinstelling, oordelend als beroepsinstantie.

In het verzoekschrift worden kort samengevat volgende grieven naar voor gebracht:

- Het patere legem quam ipse fecisti-beginsel is geschonden omdat verwerende partij zich niet gehouden heeft aan de in haar eigen reglement bepaalde afrondingsregels (artikel 40);
- de motivering die werd gegeven m.b.t. de vraag hoe tot het cijfer van 9/20 werd gekomen, is niet gesteund op objectief vaststelbare feiten;
- Het is kennelijk onredelijk om een gemiddeld examencijfer van 9,545/20 te herleiden tot een 9/20.

3.3. Bij beslissing genomen op datum van 17 juli 2012 nadat de raadsman van verzoekende partij was gehoord werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard; het initieel toegekende resultaat van 9/20 werd bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

“De student is niet geslaagd voor 7 van de 11 vragen van het examen. Meerdere tekorten zijn substantieel (1/10; 2/10; 3/10). Deze realiteit vormde voor de examinatoren een duidelijke indicatie dat de student de leerresultaten van het OO onvoldoende bereikt heeft, waarop zij in eer en geweten besloten hebben de student als eindresultaat 9/20 te geven. Deze eindscore is geen optelsom van de deelvragen, maar het resultaat van een beoordeling door de examinatoren over de capaciteiten van de student. Er is steeds duidelijk gemaakt dat er één cijfer gegeven wordt voor het examen als geheel.

Het uitgangspunt van de student, dat het eindresultaat louter een rekenkundig gemiddelde van de 11 deelresultaten is, is dus verkeerd. De redenering dat het patere legem en redelijkheidsbeginsel geschonden zijn doordat verkeerd afgerond is, mist daardoor feitelijke grondslag.”

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 18 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 9 juli 2012. De beslissing werd op 17 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 18 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2012, aangetekend verstuurd op 18 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 19 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 20 juli 2012.

Het beroep van 23 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat zij persoonlijk en actueel belang heeft om deze beslissing aan te

vechten omdat zij geen creditbewijs heeft gekregen. Zij heeft de kans om dit opleidingsonderdeel af te leggen in de tweede zitting. Dit betreft, gezien de toelating onder bepaalde voorwaarden van de bijzondere beoordelingscommissie, voor haar de laatste mogelijkheid om te slagen. Het is dus uitermate belangrijk dat zij slaagt voor dit academiejaar.

De Raad stelt dat elke student in wiens hoofde een examenbeslissing is genomen voldoende belang heeft om deze beslissing in te leiden bij de Raad wat ook het toebedeelde resultaat is en onafgezien van de examenkansen die hij nog heeft.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich op de schending van de materiële en formele motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, en het patere legem-beginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt vooreerst dat verwerende partij haar eigen afrondingsregels zoals bepaald in artikel 40, §2 van het betreffende facultair examenreglement 2011-2012 niet heeft toegepast.

Zij behaalde op het examen voor het opleidingsonderdeel Pathologische Fysiologie en Biochemie een resultaat van 9,545/20, op basis van het rekenkundig gemiddelde van de door haar bij inzage van het examen vastgestelde quoteringen voor de 11 vragen waaruit het examen bestond. Dit resultaat van 9,545/20 dient afgerond te worden naar 10/20. Door de toekenning van een 9/20 in plaats van 10/20 schendt verwerende partij het beginsel patere legem quam ipse fecisti, het redelijkheidsbeginsel en de (formele en materiële) motiveringsplicht.

Verzoekende partij benadrukt dat het examenreglement in geen mogelijkheid voorziet om af te wijken van de behaalde examenresultaten en de rekenkundige verwerking ervan. De bewering dat één cijfer wordt gegeven voor het examen als geheel is feitelijk niet correct gezien op het examenkopij bij iedere vraag wel in een puntenscore (deelresultaten) wordt voorzien.

Verzoekende partij stelt dat ook blijkt dat het examen door verschillende personen werd verbeterd, zodat het resultaat bij correcte toepassing van het examenreglement niet anders kan zijn dan het gemiddelde van alle vragen temeer omdat vooraf het relatieve gewicht van ieder vraag is medegedeeld.

Verzoekende partij wijst op Artikel 40, §1 waarin duidelijk staat dat het examencijfer tot stand komt overeenkomstig de berekeningswijze omschreven in de OO-fiche.

Artikel 17 van hetzelfde reglement bepaalt verder dat de evaluatievorm gespecificeerd wordt door de verantwoordelijke docent in OO-fiche. De betreffende OO-fiche bepaalt dat het examen schriftelijk is met meerdere open vragen en enkele meerkeuzevragen waarbij de antwoorden moeten worden gemotiveerd.

Verzoekende partij verwijst naar de bestreden beslissing waarin staat dat werd geoordeeld vertrekkende vanuit de indicatie dat de student de leerresultaten van het opleidingsonderdeel onvoldoende heeft bereikt.

Hierdoor voegt de examencommissie een beoordelingscriterium toe dat niet vooraf en op transparante wijze werd meegedeeld. Ze dient zich echter te houden aan de meegedeelde examencriteria in de OO-Fiche.

Verzoekende partij verwijst ter vergelijking ook naar andere opleidingsonderdelen waar een evaluatiesysteem in de OO-fiche wordt voorgeschreven dat in haar geval ten onrechte is toegepast door de examencommissie.

Verzoekende partij wijst op eerdere rechtspraak van de Raad die stelt dat het de examiner

vrij staat te beoordelen doch enkel voor zover er geen hogere norm een dwingende evaluatieregel oplegt en de evaluatiewijze niet kennelijk onredelijk is. In casu werd door de betrokken docent geen (van de algemene regel afwijkende) berekeningswijze gespecificeerd in de OO-fiche dus dient artikel,40§ 1 te worden toegepast.

Verzoekende partij stelt verder dat ingeval de Raad toch zou oordelen dat de reglementering correct is nageleefd, in de bestreden beslissing enkel wordt rekening gehouden met de subjectieve beoordeling van de capaciteiten van de student, los van de door haar behaalde scores op de vragen en de eindcompetenties die uit de antwoorden moeten blijken. Verzoekende partij stelt dat een motivering dat globaal de leerresultaten niet bereikt zijn, niet afdoende is zonder nader te motiveren waarom 9.54/20 niet voldoende is om een creditbewijs te geven.

Verzoekende partij wijst op de kennelijke onredelijkheid die zich concretiseert in de wijze waarop pas na lang aandringen de mogelijkheid wordt geboden om het examen in te kijken en de pertinente weigering om via een modelantwoord of op een andere wijze aan te geven wat het correcte antwoord was.

Verzoekende partij stelt dat vooraf niet was meegedeeld op hoeveel vragen een score van meer dan de helft diende behaald te worden. Er werd ook niet gepreciseerd wat een correct antwoord is en waarom het vermeende substantieel tekort op 3 van de 11 vragen er toe leidt dat afgeweken wordt van de voorgeschreven afrondingsregels. Het is kennelijk onredelijk om een globaal cijfer toe te kennen dat los staat van de deelresultaten op iedere afzonderlijke vraag.

Verzoekende partij wijst tot slot op de tegenstrijdige motieven door enerzijds te beweren dat er slechts één globaal cijfer wordt toegekend en anderzijds te stellen dat er een onvoldoende wordt toegekend wegens het vermeende substantieel tekort op 3 van de 11 vragen. Dit impliceert dat wel wordt rekening gehouden met elke vraag die dan elk een evenwaardig gewicht heeft in het geheel. Het examen bestond uit 11 vragen die elk een quotering kregen op 10 punten. Aan de hand van deze deelquoteringen kan enkel worden opgemaakt dat elke vraag eenzelfde gewicht heeft. En het bekomen resultaat het rekenkundige gemiddelde dient te zijn van de 11 deelresultaten.

Verzoekende partij wijst tot slot dat ingeval de examencommissie wel kom oordelen naar recht dat een 9/20 diende toegekend te worden - quod non - minstens gezien dit licht tekort van 9/20 diende te motiveren waarom zij geen creditbewijs heeft toegekend.

Verwerende partij

Verwerende partij verwijst naar de beslissing op intern beroep waarin de vermelde grieven reeds zijn weerlegd.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij een verkeerd uitgangspunt hanteert: zij gaat er verkeerdelijk van uit dat het finale examenresultaat bestaat uit het rekenkundig gemiddelde van de deelquoteringen. Dit is echter niet de enige mogelijke en toegelaten wijze van evaluatie.

Verwerende partij verwijst naar artikel 40, §1 van het Examenreglement waarin wordt vermeld dat het examencijfer tot stand komt overeenkomstig de berekeningswijze omschreven in de opleidingsonderdeelfiche. Deze OO-fiche van het opleidingsonderdeel Pathologische Fysiologie en Biochemie vermeldt dat het over een schriftelijk examen gaat "waarbij antwoorden moeten worden gemotiveerd." De OO-fiche laat dus volledig open hoe de uiteindelijke evaluatie en eindquotering zal geschieden. Dit behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de evaluatoren.

In casu is het eindcijfer dan ook geen optelsom en gemiddelde van de quoteringen op de deelvragen, maar "het resultaat van een beoordeling door de examinatoren over de capaciteiten van de student." Conform met wat in het examenreglement gedefinieerd is als 'examen' gaan de evaluatoren bij de beoordeling van het ingediende examen na of de student in kwestie de competenties verbonden aan het opleidingsonderdeel heeft verworven, wat ingeval van een positieve beoordeling leidt tot de toekenning van een creditbewijs. Deze eindcompetenties worden vermeld in de OO-fiche.

Verwerende partij verduidelijkt dat de deelquoteringen per vraag op het examen door de evaluatoren enkel worden gehanteerd als leidraad, als indicatie, voor het toe te kennen globale eindcijfer voor het opleidingsonderdeel, meer bepaald om na te gaan of inderdaad de eindcompetenties zoals beschreven in de OO-fiche, door de student werden verworven. Alle deelquoteringen worden aan de verantwoordelijke evaluatoren van het opleidingsonderdeel overgemaakt ter voorbereiding van de beraadslaging over het eindcijfer, waaraan elke evaluator deelneemt. Na bespreking wordt in onderling overleg dan het eindresultaat vastgelegd. Deze beoordelingsmethodiek wordt overigens tijdens de eerste les van het academiejaar telkens uiteengezet aan de studenten.

Verwerende partij stelt dat uit de deelquoteringen in casu bleek dat op 7 van de 11 vragen onvoldoende werd gescoord, waarvan een aantal tekorten substantieel zijn. Zoals aangegeven in de bestreden beslissing, oordeelden de evaluatoren op basis hiervan in consensus dat aan de student, die klaarblijkelijk de eindcompetenties van het betrokken opleidingsonderdeel niet had verworven, globaal een 9/20 toekwam voor dit opleidingsonderdeel.

Verwerende partij verantwoordt deze wijze van evalueren door het belang van het opleidingsonderdeel Pathologische Fysiologie en Biochemie dat maar liefst op 14 studiepunten staat. Van een toekomstige arts mag worden verwacht dat op zo weinig mogelijk deelvragen een onvoldoende wordt gehaald. Zij verwijst dienaangaande naar eerdere rechtspraak van de Raad met betrekking tot de opleiding vroedvrouw.

Verzoekende partij geeft daarenboven aan dat zij al meerdere malen examen heeft afgelegd voor dit opleidingsonderdeel, waardoor toch verwacht zou mogen worden dat zij voor alle, minstens voor het grootste deel van de deelvragen, een voldoende behaalt.

Verwerende partij stelt verder dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk werd gemotiveerd. De juridische en feitelijke overwegingen waarop de toekenning van dit resultaat is gegrond, zoals hierboven ook uitvoerig uiteengezet, werden afdoende in de bestreden beslissing opgenomen.

Verwerende partij wijst tot slot op het feit dat een resultaat van 9/20 conform artikel 41, §1 van het Examenreglement leidt tot een niet-slagen en derhalve een niet-toekenning van een creditbewijs. Aangezien het hier om een loutere toepassing van het Examenreglement gaat is het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk om verzoeker niet geslaagd te verklaren voor dit opleidingsonderdeel. De Voortgangscommissie had overeenkomstig het Examenreglement niet de bevoegdheid om te delibereren, en diende deze niet-deliberatie dan ook niet te motiveren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Elke onderwijsinstelling beschikt over een zeer ruime beoordelingsvrijheid bij het vastleggen van de wijze waarop de evaluatie van opleidingsonderdelen tot stand komt, en als een evaluatie uit verschillende onderdelen bestaat, dan hoeft het eindresultaat, zelfs als de deelresultaten in cijfers worden uitgedrukt, niet het rekenkundig gemiddelde te zijn van de deelresultaten. Voorwaarde is wel dat zulke wijze van evalueren in het examenreglement is bepaald, of bij stilzwijgen van het reglement, en voor zover het reglement dat niet uitsluit, door de betrokken examinator vooraf aan de studenten is meegedeeld.

In de zaak die de Raad te beoordelen heeft zijn de volgende bepalingen van belang:

- Artikel 40 §§ 1 en 2 van het examenreglement, die luiden als volgt:

"§ 1. Aan elk opleidingsonderdeel wordt één examencijfer toegekend. Het examencijfer wordt uitgedrukt onder de vorm van een geheel getal van 0 tot en met 20. Het examencijfer komt tot stand overeenkomstig de berekeningswijze omschreven in de opleidingsonderdeelfiche.

§2. Het overeenkomstig § 1 berekende examencijfer wordt afgerond naar onderliggen cijfer voor de decimalen < (kleiner dan) 0,5 en naar boven voor de decimalen > (groter dan) 0,5"

- De opleidingsonderdeelfiche stelt over de wijze van evalueren: "Schriftelijk examen met meerdere open vragen en enkele meerkeuzevragen waarbij antwoorden moeten worden gemotiveerd".

De examinatoren hebben ervoor gekozen hun evaluaties van de deelvragen cijfermatig weer te geven, wat, zelfs als de eis dat alle antwoorden gemotiveerd moeten worden en niet alleen de meerkeuzevragen, niet anders kan begrepen worden dan dat de cijfers de weergave zijn van hun appreciatie van de inhoud, en dus van de motieven, van de door de verzoekende partij gegeven antwoorden. Verder blijkt dat elk van de elf deelvragen op 10 punten beoordeeld werd. De optelsom van de deelresultaten, gedeeld door 11, gaf een eindresultaat van 9,545/20, hetgeen door de verwerende partij niet betwist wordt.

Op grond van de voornoemde regels en feitelijke vaststellingen kan de Raad niet tot een andere conclusie komen dat in deze zaak de examinatoren gekozen hebben voor een zuiver cijfermatige beoordeling van elk van de deelvragen, zonder dat in het examenreglement of in de opleidingsonderdeelfiche een van het rekenkundig gemiddelde van de cijfermatige beoordeling afwijkende beoordeling mogelijk is.

De verwerende partij verwijst naar de zaak 2009/005 die gelijkaardig zou zijn aan deze zaak, en waar de Raad aannam dat de evaluatie niet het rekenkundig gemiddelde van de deelresultaten moest zijn.

In die zaak bepaalde de stagebundel onder punt 4.7 over de evaluatie:

"de eindevaluatie van 'Klinisch onderwijs' bestaat uit een gewogen score op de diverse onderdelen, en de studentencoach formuleert een voorstel van punten dat besproken wordt op een klassenraad met de betrokken stagebegeleiders en andere studentencoaches van hetzelfde programmajaar." Verder, dat er bij cijfers na de komma wel naar boven of beneden werd afgerond, behalve bij cijfers tussen 9 en 10 in welk geval er geen automatisme speelde maar de opleidingsverantwoordelijke de afronding bepaalde, en tenslotte dat als een student op een activiteit 6/20 behaalde, en zijn gemiddelde was 10/20, de evaluatie tot 9/20 herleid werd.

In tegenstelling tot de huidige zaak waren er in die andere zaak dus wel bepalingen die een afwijking van het rekenkundig gemiddelde van de deelresultaten mogelijk maakten.

De Raad neemt aan dat de examinatoren te goeder trouw en in eer en geweten geoordeeld hebben aan de verzoekende partij niet meer dan 9/20 te kunnen toekennen, wat in het licht van een niet onaanzienlijk aantal ernstige tekorten zelfs niet onredelijk genoemd kan worden, maar de Raad kan niet om de vaststelling heen dat de reglementen en andere relevante bepalingen van de verwerende partij een dergelijke wijze van evalueren niet toelaten.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 17 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/155 – 7 augustus 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester en,
kantoor houdend te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester,

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 6/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel Moleculaire en Cellulaire Pathologie en tegen de beslissing van 17 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde jaar Bachelor in de Geneeskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel Moleculaire en Cellulaire Pathologie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 juli 2012 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 17 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelde dat een gewijzigde examenvorm geen ongelijkheid veroorzaakt en dat er in casu omstandigheden waren die een wijziging in de examenvorm noodzakelijk maakten. Verder wordt gesteld dat het examenreglement geen voorbereidingstijd garandeert voor een mondeling examen. Tenslotte wordt gestipuleerd dat de vraag waar de verzoekende partij naar verwees wel uit de cursus kon worden gehaald.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 18 juli 2012 en per mail aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 11 juli 2012. De beslissing werd op 17 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 18 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 18 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 19 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 20 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 17§2 van het examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de student conform artikel 17§2 van het examenreglement recht heeft op een toelichting van de resultaten van tentamens en schriftelijke examens en dit vanaf het einde van de examenperiode tot uiterlijk vijf dagen na de proclamatie. In casu werd deze termijn van 5 dagen geschonden vermits bij e-mail van 11/7/2012 werd gesteld dat de verzoekende partij een afspraak kreeg op 2 augustus 2012.

Verzoekende partij werpt op dat het gelijkheidsbeginsel geschonden zou zijn als dit artikel van het examenreglement niet op mondelinge examens van toepassing is.

Verzoekende partij merkt op dat zij intern beroep moest aantekenen zonder enige toelichting te hebben gehad.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat de examencommissie in het intern beroep de afwijzing van dit middel niet heeft gemotiveerd.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij enkel de rechtmatigheid van het verloop van het examen betwist. Het resultaat van 6/20 wordt inhoudelijk niet betwist.

Verwerende partij geeft verder aan dat de Raad niet bevoegd is om van dit middel kennis te nemen. De verzoekende partij heeft immers kritiek op het tijdstip waarop toelichting wordt gegeven over het examen, wat geen studievoortgangsbepaling is in de zin van artikel II.1, 15°bis van het Aanvullingsdecreet.

Bovendien stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij geen belang heeft bij dit middel vermits het resultaat van 6/20 niet inhoudelijk wordt betwist. Uiteraard kan aan de verzoekende partij nog toelichting worden gegeven, maar die zal louter informatief zijn en geen aanleiding meer kunnen geven tot (nieuwe) middelen in het kader van de procedure

voor de Raad.

Ondergeschikt, indien het middel toch ontvankelijk zou zijn is het ongegrond volgens de verwerende partij. De vermeende schending van het examenreglement kan niet leiden tot een vernietiging van de examenbeslissing. Het niet binnen een termijn van vijf dagen verstrekken van toelichting heeft immers geen invloed op het resultaat.

Overigens is artikel 17, §2 van het examenreglement in casu niet toepasselijk vermits dit artikel niet van toepassing is op mondelinge examens. Volgens de verzoekende partij is het een schending van het gelijkheidsbeginsel dat er geen toelichting is bij een mondeling examen. Enkel het examenreglement zelf wordt hierdoor aangevochten en niet de studievoortgangsbeslissing, waardoor deze grief onontvankelijk is. Deze grief mist ook feitelijk grondslag, vermits de docent heeft toegezegd om toelichting te geven. Het enige verschil in behandeling is dat toelichting over een tentamen of een schriftelijk examen binnen een vervaltermijn van vijf dagen moet worden gegeven terwijl dit bij een mondeling examen niet binnen de vijf dagen dient te gebeuren. Verwerende partij stelt dat dit geen schending van het gelijkheidsbeginsel is, omdat er een objectief onderscheid is tussen een mondeling en schriftelijk examen. Bij een mondeling examen is er immers geen volledig uitgeschreven neerslag en er is reeds constante interactie tussen de student en de examinerator.

Verwerende partij stelt tenslotte dat er geen schending is van de motiveringsplicht vermits de vermeende schending van artikel 17, §2 van het examenreglement niet in het intern beroepsschrift werd opgeworpen. Het is dan ook logisch dat daarop niet werd geantwoord.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zelfs als zou aangetoond zijn dat de verzoekende partij onvolledig, laattijdig of zelfs in het geheel geen toelichting bij het examen heeft gekregen, dergelijke onregelmatigheden die zich voordoen nadat het examen is afgelegd hebben geen invloed op dat examen zelf. Voor het overige klaagt de verzoekende partij er niet over, noch in haar intern noch in haar extern beroep, dat de beweerde gebrekkige toelichting haar gehinderd heeft in haar intern of extern beroep en is het middel in dat opzicht ongegrond. Het is pas ter zitting dat de verzoekende partij dat argument voorlegt. Dit is laattijdig want niets had haar belet dit middel vroeger in te roepen.

Het middel is ongegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 10 van het examenreglement.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij omwille van overmacht het examen op een ander moment kon afleggen. Dit was een recht van de verzoekende partij conform artikel 134 van het examenreglement.

Verzoekende partij werpt op dat het examen normaal schriftelijk was, wat ook in de ECTS-fiche wordt vermeld.

De verzoekende partij stelt dat zij een mondeling examen zonder voorbereiding kreeg en dat er dus is afgeweken van het principe 'gelijke kansen' voor elke student. De examencommissie stelt dat de verzoekende partij zelf aangaf niet te lang te kunnen zitten. De verzoekende partij dacht echter dat alle examens op één dag zouden worden gezet, wat moeilijk zou zijn, maar niet onmogelijk. De verzoekende partij heeft nooit gevraagd voor een mondeling examen en de examencommissie tracht misbruik te maken van de fysieke toestand van de verzoekende partij. Bovendien werd de druk op de verzoekende partij verhoogd door de aanwezigheid van de ombudsman tijdens het examen. De verzoekende partij stelt dus geen eerlijk examen te hebben gekregen. De andere studenten kregen immers een schriftelijk examen en voldoende bedenktijd. Een andere student die ook wegens ziekte examen kon doen op een ander moment, heeft wel een schriftelijk examen gekregen.

Verwerende partij stelt dat artikel 10 van het examenreglement in de mogelijkheid voorziet om "flexibiliteitsmaatregelen" te treffen ten gunste van studenten. De beslissing om een flexibiliteitsmaatregel toe te kennen is echter geen studievoortgangsbeslissing, zodat dit niet voor de Raad kan worden aangevochten.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij zelf heeft aangegeven dat lang zitten moeilijk was door een verkeersongeval. Noch voor, noch tijdens, noch na afloop van het examen heeft de verzoekende partij geprotesteerd tegen de flexibiliteitsmaatregel om het examen mondeling te laten plaatsvinden. Er is dus geen schending van artikel 10 van het examenreglement vermits de verwerende partij alles heeft gedaan om de verzoekende partij gelijke examenkansen te geven.

Verwerende partij geeft aan dat het feit dat de ombudsman aanwezig was op het examen niet kan leiden tot extra druk, zoals de verzoekende partij stelt. De ombudsman heeft immers een beschermende functie ten aanzien van de studenten.

Verwerende partij stelt dat nergens in het examenreglement voorbereidingstijd voor mondelinge examens wordt opgelegd, zodanig dat er ook op dit punt geen schending is van het examenreglement.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Gelet op het feit dat het examen op vraag van de verzoekende partij uitgesteld werd, en haar melding dat lang stilzitten nog moeilijk was, en de werklast die het opstellen van een nieuw schriftelijk examen voor één student met zich meebrengt, kan aan de verwerende partij niet verweten worden dat het examen van de verzoekende partij mondeling werd afgenomen.

De verzoekende partij voert verder geen regel aan die een schriftelijke voorbereiding oplegt voor een mondeling examen, en er is evenmin enig beginsel van behoorlijk bestuur op grond waarvan een dergelijke voorbereidingstijd vereist is.

Een schending van het gelijkheidsbeginsel is niet aangetoond, nu de wijze waarop de andere studenten enerzijds, en de wijze waarop de verzoekende partij anderzijds werden geëxamineerd, niet vergelijkbaar zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij stelt in een derde middel dat de eerste vraag op het mondelinge examen niet vermeld staat in het handboek of aanvullende lesmateriaal.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de eerste examenvraag niet uit het handboek of leermateriaal kwam, namelijk de vraag naar "enzyme ARB1."

Verzoekende partij werpt op dat het handboek en het aanvullende lesmateriaal de studenten in staat moeten stellen minstens 13/20 te behalen. Vragen buiten de cursus zijn niet verboden, doch mogen enkel tot doel hebben extra graden toe te kennen.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat er wel degelijk twee vragen werden gesteld en geen vier zoals de examencommissie aangeeft.

Verwerende partij stelt dat de vraag niet ging over "enzyme ARB1", maar over "proteïne SR-BI" en dat het antwoord wel terug te vinden is in de cursus.

Ondergeschikt werpt de verwerende partij op dat nergens bepaald is dat het antwoord in het handboek of cursusmateriaal moet kunnen worden teruggevonden.

Ten slotte stelt de verwerende partij dat een examen een evaluatie is van de mate waarin de competenties zijn verworven. Elke examenvraag die ertoe strekt te toetsen of competenties zijn verworven, ongeacht of het antwoord daarop in het handboek of aanvullend studiemateriaal terug te vinden is, kan dus worden gesteld.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In de ECTS-fiche wordt naast het beschikbaar gestelde cursusmateriaal ook aangeraden andere met name genoemde publicaties als studiemateriaal te gebruiken, en de verzoekende partij toont niet aan dat zij die publicaties niet kon raadplegen. Het argument dat het antwoord op de vraag niet in het cursusmateriaal was terug te vinden mist om die reden alleen al feitelijke grondslag, nu de verzoekende partij niet aantoont dat het antwoord op die vraag niet in die andere publicaties gevonden kon worden.

Nu het middel daarom feitelijke grondslag mist, is het overbodig na te gaan of de vraag waarover het gaat, geformuleerd was zoals de verzoekende partij dan wel de verwerende

partij voorhoudt.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij stelt in een vierde middel dat de beslissing van de examencommissie behept is met een nietigheid.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat twee docenten die bij het desbetreffende opleidingsonderdeel betrokken waren, aanwezig waren bij de beraadslaging en de stemming van de examencommissie. Eén docent was zelfs stemgerechtigd lid en had zich moeten onthouden van de stemming en de beraadslaging conform artikel 57 §2 examenreglement. De aanwezigheid van deze docent was niet nodig om het quorum te bereiken. De beslissing van de examencommissie dient hierdoor te worden vernietigd.

Verwerende partij stelt dat de ene docent inderdaad aanwezig was, maar enkel voor het verstrekken van toelichting aan de leden van de examencommissie als beroepsinstantie. Deze docent heeft dus niet deelgenomen aan de beraadslagingen en de stemming, zoals vereist door artikel 57, §2 van het examenreglement.

Verwerende partij stelt dat de andere docent wel heeft deelgenomen aan de beraadslaging en de stemming, maar dat deze geen 'betrokken partij' is. Deze docent geeft ook hoorcollege en practicum in het kader van Moleculaire en Cellulaire Pathologie, maar de betwisting hield enkel verband met het mondelinge karakter van het examen en de mondelinge vraag die door de andere docent werd gesteld. Het onderdeel van het examen waarvoor deze docent (die wel deelnam aan de stemming en de beraadslaging) instond, is schriftelijk verlopen en er werd door de verzoekende partij geen bezwaar tegen geformuleerd. Deze docent was dus wel voldoende objectief.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Uit de door de verwerende partij meegedeelde stukken blijkt dat het examen bestond uit verschillende evaluaties, en dat de examinerator van de door de verzoekende partij bekritiseerde evaluatie niet heeft deelgenomen aan de beraadslaging en stemming in de examencommissie. Dat een examinerator van een andere, door de verzoekende partij niet bekritiseerde, evaluatie van het betrokken examen wel heeft deelgenomen aan de beraadslaging en stemming is niet in strijd met artikel 57, §2 van het examenreglement en schendt evenmin het onpartijdigheidsbeginsel.

Het middel is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van artikel 43§4 van het examenreglement.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat artikel 43§4 van het examenreglement stipuleert dat de examencommissie de bevoegdheid heeft om een examencijfer aan te passen in geval van grove onregelmatigheid of kennelijke onredelijkheid.

Verzoekende partij werpt op dat het cijfer moest worden aangepast gelet op de schending van de haar rechten. De verzoekende partij meent dat zij als geslaagd had moeten worden beschouwd.

Verwerende partij stelt dat artikel 43, §4 een specifieke bevoegdheid toekent aan de examencommissie voor het geheel van de opleiding, maar deze bevoegdheid komt niet toe aan de examencommissie in beroep.

Verder stelt de verwerende partij dat het middel niet ontvankelijk is indien de verzoekende partij wil aangeven dat het toekennen van een 6/20 voor het betrokken opleidingsonderdeel zou berusten op een materiële vergissing, een grove onregelmatigheid of een kennelijke onredelijkheid. Dit had de verzoekende partij immers al in het intern beroep kunnen en

moeten opwerpen. Als de verzoekende partij zich gegriefd voelde door het cijfer, dan had dit minstens in het intern beroep moeten worden uiteengezet, wat niet is gebeurd. Ondergeschikt stelt de verwerende partij dat er geen sprake is van een schending van artikel 43, §4 van het examenreglement. De Examencommissie als beroepsinstantie heeft immers niet vastgesteld dat er sprake zou zijn van een grove onregelmatigheid of een kennelijke onredelijkheid. De grieven van de verzoekende partij werden immers verworpen, zodat het logisch is dat het resultaat niet werd aangepast.

Tenslotte stelt de verwerende partij dat de Raad zijn oordeel over de verdiensten van een student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. In casu is het niet onredelijk om te oordelen dat er geen sprake is van een grove onregelmatigheid of een kennelijke onredelijkheid.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij werpt terecht op dat dit middel niet in het intern beroep werd aangebracht. Niets belette de verzoekende partij ook in het interne beroep deze grief te formuleren, zodat het middel, dat voor het eerst in het beroep bij de Raad wordt aangebracht, niet ontvankelijk is.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 17 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 9 augustus 2012

Rolnr. 2012/109 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
Meester

- de verwerende partij: meester
.....
.....
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de voorzitter van de examencommissie van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de initiële examentuchtbeslissing van 28 juni 2012 werd gehandhaafd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de het tweede opleidingstraject van de professionele Bachelor in het Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Marketing.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing genomen naar aanleiding van het examen voor het opleidingsonderdeel Ethiek. Verzoekende partij werd als het gevolg van een examentuchtsanctie niet geslaagd verklaard voor alle opleidingsonderdelen verbonden aan de zittijd van juni. Voor deze opleidingsonderdelen werd zij doorverwezen naar de septemberzittijd.

Conform artikel 56 van het examenreglement werd, na te hebben kennis genomen van de verklaringen van de verzoekende partij, door de toezichthouder en de betrokken vakdocent op 28 juni 2012 beslist om als sanctie voor de poging tot fraude op te leggen dat geen score

wordt toegekend voor de examens afgelegd in de examenperiode juni 2012.

Het betreft zes opleidingsonderdelen waarvan voor één opleidingsonderdeel het deeltijfer dat werd behaald in de januarizitting kon worden behouden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2012 een intern beroep in bij voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij begrijpt niet dat haar een sanctie wordt opgelegd zonder te hebben bewezen dat ze schuldig was.

3.3. Bij beslissing van 5 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde vast dat de inhoud van de spiekbriefjes relevant waren voor het examen in kwestie. De examencommissie beschouwt ze daarom als spiekinformatie en kwalificeerde het voorval als een onregelmatigheid, zoals beschreven in artikel 56 van het OER.

Zoals in het verleden voor andere studenten, werd in eerdere gevallen van een poging tot fraude de volgende sanctie opgelegd: "De student krijgt geen cijfers voor alle examens van de examenperiode." Deze sanctie werd ten aanzien van verzoekende partij niet volledig benut. De scores die ze behaalde in de examenweek van april 2012 werden niet in de beslissing meegenomen omdat de examencommissie dit te zwaar achtte.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 9 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2012, aangetekend schrijven van 9 juli 2012. Verzoekende partij heeft normaliter op 10 juli 2012 kunnen kennis nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel, de motiveringsverplichting, de onregelmatigheid van de uitgesproken examentuchtsanctie en de rechten van verdediging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat zij onterecht van een poging tot fraude was beschuldigd. Zij herhaalt haar grieven geuit naar aanleiding van het interne beroep.

Verzoekende partij stelt ten eerste dat de zogenaamde spiekbriefjes die tijdens het examen op de grond zijn gevonden in feite steekkaarten waren die ze gebruikt bij het leren. Deze bevonden zich voor aanvang van het examen in haar handtas en zijn eruit gevallen terwijl zij

haar gerei uit haar tas nam om aan het examen te beginnen.

Beide aanwezige docenten hebben toegegeven dat ze haar niet hebben zien spieken. Zij heeft geen gebruik gemaakt van de briefjes. Niets is daar echter van terug te vinden in de beslissing.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat op de spiekbrieftjes antwoorden voor vragen stonden die zelf niet waren ingevuld. Zij heeft deze opengelaten zoals uit een vergelijking blijkt. Verzoekende partij stelt dat uit niets blijkt dat ze heeft gespiekt of dat deze poging gestaakt werd door tussenkomst van een derde of een andere uitwendige oorzaak. De bestreden beslissing gaat verkeerdelijk uit van een poging tot fraude terwijl dit niet bewezen werd. Verzoekende partij stelt in dit verband ook dat zij van haar plaats de steekkaarten niet kon lezen. Dit werd ook niet meegenomen bij de beslissing.

Verzoekende partij stelt ten derde dat zoals blijkt uit de bestreden beslissing dat in alle gevallen van een poging tot fraude dezelfde sanctie wordt toegepast door de commissie. De commissie kan echter geen uitspraak doen bij wijze van algemene regel zonder de concrete elementen van ieder dossier in elk individueel geval afzonderlijk te bekijken en te analyseren. Op die wijze miskent de commissie haar eigen reglement dat voorziet in vier vormen van sancties. Hierdoor wordt geen afbreuk gedaan aan het gelijkheidsbeginsel dat enkel geldt wanneer sprake is van een gelijke situatie wat in casu niet het geval is. De opgelegde sanctie staat niet in verhouding tot de feiten die zich hebben voorgedaan.

Verzoekende partij klaagt ten slotte aan dat zij nooit een verslag heeft gezien van haar verklaring noch heeft ondertekend, noch gelezen vooraleer het aan de examencommissie te bezorgen. Dit is niet in overeenstemming met artikel 56 van het OER.

Verzoekende partij vraagt zich af hoe een beslissing genomen kan worden zonder dat de feiten bevestigd zijn of er tegenspraak mogelijk is. Het is onterecht om op die wijze een nul te geven voor alle examens van de junizittijd.

Verwerende partij

Verwerende partij geeft vooreerst uitleg bij het regelgevend kader dat bepaald is in artikel 56 van het OER.

Verwerende partij benadrukt dat wat onder een 'onregelmatigheid' wordt verstaan, met name elk gedrag van de student, bewust of onbewust betreft, waarbij deze een juiste beoordeling van zijn/haar competenties bemoeilijkt of poogt te bemoeilijken. Het is derhalve een ruim en open begrip, dat eveneens een poging tot fraude en nalatigheden van de student insluit.

Verwerende partij verwijst verder naar de vaststellingen die in de bestreden beslissing zijn opgenomen: dat er tijdens het examen briefjes zijn gevonden op de grond; langs de verzoekende partij; dat de verzoekende partij eigenaar is van de briefjes; dat deze briefjes niet zijn toegelaten op het examen; dat de inhoud van deze briefjes relevant is voor het examen. Deze feiten worden materieel niet betwist door de verzoekende partij. Zij betwist enkel dat ze er gebruik van gemaakt heeft.

Deze feiten beantwoorden aan wat in artikel 56 beschouwd wordt als onregelmatigheid, die het onmogelijk maakt om zich nog een correct oordeel te vormen over de competenties van de verzoekende partij.

Verwerende partij stelt verder dat in casu aan het begrip 'onregelmatigheid' geen kennelijk onredelijke inhoud werd gegeven.

De argumentatie die de verzoekende partij aanvoert in dit verband, faalt in het bewijzen. De verwerende partij overloopt de verschillende bezwaren en concludeert dat al deze elementen samengenomen aantonen dat het standpunt van de verzoekende partij over de intentie van de briefjes niet alleen niet correct is, zij tonen juist het tegenovergestelde aan, met name dat de verzoekende partij wel degelijk getracht heeft om de briefjes als spiekbrieftjes te gebruiken. Maar, zoals reeds gesteld, het feit dat de informatie onrechtmatig aanwezig was, is voldoende om te besluiten tot een onregelmatigheid.

Verwerende partij repliceert wat het bezwaar betreft dat de sanctie niet in evenredigheid is met de feiten en dat dit niet correct is. De sanctie is gemiddeld zwaar. De bestreden beslissing opteerde voor de derde sanctie van vijf mogelijke sancties.

In casu maakt de bestreden beslissing gebruik van de derde sanctie, na een grondig onderzoek over het incident met de verzoekende partij. De examencommissie was derhalve zeer goed geïnformeerd. De verzoekende partij toont niet in concreto aan dat de opgelegde sanctie in casu kennelijk te zwaar zou zijn. De argumenten die de verzoekende partij aanhaalt, missen grondslag.

Wat de opgeworpen grief met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel betreft en het argument dat de sanctie wordt toegepast als een algemene regel, stelt de verwerende partij dat zij dit principe in de bestreden beslissing erkent, maar het gaat net om vergelijkbare gevallen waardoor het gelijkheidsbeginsel niet geschonden wordt.

Voor het overige herinnert de verwerende partij aan het feit dat de bestreden beslissing is genomen na een concreet onderzoek over het incident met de verzoekende partij en dat de beslissing ook gemotiveerd is op basis van de concrete en individuele elementen van het dossier. Het is bijgevolg absoluut niet correct dat de examencommissie een algemene regel toepast zonder onderzoek van geval tot geval. De sanctie is volgens de bestreden beslissing verantwoord in het licht van de concrete omstandigheden. De loutere beweringen van de verzoekende partij zijn niet voldoende om de schending te bewijzen.

Verwerende partij stelt tot slot wat de vermeende schending van de rechten van verdediging betreft dat deze feitelijke grondslag mist.

Het verslag van de voorzitter van de examencommissie werd ook meegedeeld aan de verzoekende partij, op 29 juni 2012. Derhalve zijn alle formaliteiten van artikel 56 gerespecteerd.

Verwerende partij stelt bovendien dat de examencommissie opnieuw is samengeroepen in het kader van het intern beroep, zodat de verzoekende partij haar standpunt heeft kunnen toelichten in het bijzijn van de examencommissie. De verzoekende partij had derhalve sinds 29 juni kennis van de verslagen die zijn opgemaakt over het incident, zodat zij met kennis van zaken haar standpunt kon toelichten en zich kon verweren voor de examencommissie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat in artikel 56 OER de onregelmatigheid wordt omschreven als “elk gedrag van de student, bewust of onbewust, waarbij deze een juiste beoordeling van zijn/haar competenties bemoeilijkt of poogt te bemoeilijken.” Het gebruik of het willen gebruiken van briefjes, zelfs indien ze niet konden worden benut, is een handeling die tot gevolg heeft dat de competenties niet langer op een juiste wijze kunnen worden beoordeeld. De verzoekende partij betwist niet langer dat de briefjes werden gevonden in haar onmiddellijke nabijheid en dat ze haar toebehoren. Evenmin wordt betwist dat het om haar geschrift gaat. De verwerende partij heeft de bewuste originele briefjes, niet minder dan vijf en langs beide zijden volgeschreven, overgelegd. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat zij bijzonder klein waren maar bijzonder veel relevante informatie voor het examen Ethiek bevatten. Redelijkerwijs kan niet worden aangenomen dat het gaat om pedagogische steekkaarten bedoeld voor het instuderen van de examenstof, maar wel degelijk om spiekbriefjes.

Artikel 56 OER legt de sancties vast ingeval een onregelmatigheid, waaronder de poging tot fraude, is begaan. Het reglement voorziet aldus in vijf sancties waarbij in casu de derde sanctie werd opgelegd, met name “de student krijgt geen cijfers voor alle examens in de betrokken examenperiode.”

Het feit dat de fraude zich al dan niet heeft voorgedaan, maakt de sanctie niet onredelijk. De poging tot fraude is niet minder laakbaar dan de fraude die zich realiseert, temeer nu het bestaan van de poging en de intentie is vastgesteld. De Raad vindt het, gegeven de concrete omstandigheden van de zaak en het geïndividualiseerde onderzoek dat is gevoerd, niet kennelijk onredelijk dat bedrog of de poging daartoe wordt gesanctioneerd met “de student krijgt geen cijfers voor alle examens in de betrokken examenperiode.”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar rechten van verdediging heeft kunnen doen gelden aangezien zij in kennis was gesteld van hetgeen haar werd verweten. Zij heeft bovendien haar verweer kunnen doen gelden op het ogenblik dat zij is gehoord op 22 juni door de voorzitter van de examencommissie, zij is nogmaals gehoord op 4 juli door de

directeur Onderwijsbeleid en tenslotte heeft zij haar verweer kunnen doen gelden voor de examencommissie op 5 juli. Tijdens de hoorzitting door de bijzondere examencommissie is zij derhalve in ieder geval gehoord in het kader van het intern beroep met kennis van alle elementen die haar ten laste werden gelegd, zodat er geen sprake is van een schending van het recht op verdediging.

De middelen die voor het eerst zijn opgeworpen in de wederantwoordnota kunnen door de Raad niet in beschouwing worden genomen zodat ze niet verder moeten worden onderzocht.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/113 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij: meester
.....
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleidingsonderdelen Didactische stage - Fysica 2 en Didactische stage - Aardrijkskunde 2 en tegen de beslissing van 4 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor in het onderwijs: Secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor de opleidingsonderdelen Didactische stage - Fysica 2 (7/20) en Didactische stage - Aardrijkskunde 2 (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2012 een intern beroep in bij voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 4 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

“Wat betreft het opleidingsonderdeel Didactische stage - Fysica 2:

In de stageverslagen van de diverse stagementoren zijn m.b.t. quasi alle basiscompetenties werkpunten opgenomen. Op basis van deze werkpunten kwam de stagementor van de laatste stageperiode tot de eindbeoordeling ‘zwak’.

Deze beoordeling werd bijgetreden n.a.v. stagebezoeken door meerdere stagelectoren.

De werkpunten duiden erop dat de student de basiscompetenties niet verworven heeft, zoals deze nochtans verondersteld worden te zijn bereikt op het einde van de tweede opleidingsfase.

Het gaat hierbij niet om ‘sporadische’ werkpunten of werkpunten van ondergeschikt belang. Een aantal werkpunten (o.m. het kunnen overbrengen van de leerstof op het niveau van de leerlingen, structuur van het lesgeven, het enthousiasme en creativiteit bij de voorbereiding en het eigenlijke lesgeven zelf,...) betreffen de ‘kern’ van de basiscompetenties en rechtvaardigen bijgevolg een duidelijk onvoldoende score voor stage.

Het opleidingsonderdeel ‘didactische stage’ beoordeelt op de eerste plaats de capaciteiten van de student inzake het lesgeven en verschilt in die zin van het theoretische opleidingsonderdeel. De kennis van de student wordt niet betwist.

Wat betreft het opleidingsonderdeel ‘didactische stage- aardrijkskunde 2’:

In het synthesebeoordelingsformulier van de stagementor van de laatste stageperiode van de 2e opleidingsfase zijn m.b.t. quasi alle basiscompetenties werkpunten opgenomen.

Deze beoordeling werd bijgetreden n.a.v. stagebezoeken door meerdere stagelectoren.

In het verslag van de lector van 26 maart 2012 leidt de eindbeoordeling tot een score van ‘10’ (op dat moment), maar wordt reeds uitdrukkelijk gesteld dat een positieve evolutie inzake dynamiek en blijvende inzet inzake lesopbouw nodig zijn om stage 2 tot een goed einde te brengen. Het al dan niet bereiken van de basiscompetenties wordt immers beoordeeld op het einde van de stage.

In juni 2012 werd vastgesteld dat er nog te veel werkpunten zijn aan de basisdidactiek. De positieve evolutie die nodig was om te slagen, is m.a.w. uitgebleven (zie zowel verslag van de lector als het verslag van de stagementor). Rekening houdend met de aard van de werkpunten (en de desbetreffende basiscompetenties) is de score van 9/20 gerechtvaardigd.

Op basis van de voorliggende stagedocumenten en voormelde overwegingen heeft de examencommissie beslist de aanvankelijk toegekende score van 7/20 voor het opleidingsonderdeel ‘didactische stage-fysica 2’ en van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘didactische stage-aardrijkskunde 2’ te behouden.”

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2012. De beslissing werd op 4 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier

blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich met betrekking tot het opleidingsonderdeel Didactische stage - Fysica 2 op de schending van het onpartijdigheids-, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen met betrekking tot fysica goed zijn, waaruit blijkt dat de verzoekende partij de materie kent. Verzoekende partij werpt tevens op dat het resultaat van de alternatieve stage, die wordt beoordeeld door externe docenten, veel beter is.

Verzoekende partij merkt op dat de stageverslagen overwegend goed waren en dat er verbetering was op de werkpunten naar het einde van de stage toe. De verzoekende partij begrijpt dan ook niet dat de oorspronkelijke beoordeling van 9/20 in de uiteindelijke beoordeling een 7/20 is geworden. Volgens de verzoekende partij is er geen of onvoldoende rekening gehouden met de goede verslagen. In casu ligt de definitieve beoordeling niet in het verlengde van de constante beoordelingen tijdens het jaar. De docent heeft een beslissing genomen die strijdig is met de bevindingen van de stagebegeleider. De verzoekende partij stelt zich dan ook de vraag of de beoordeling wel op onpartijdige wijze is gebeurd.

Verzoekende partij geeft aan eerder timide en introvert te zijn, doch dit zijn persoonlijkheidskenmerken die niet veranderd kunnen worden maar enkel wat kunnen worden bijgeschaafd. Deze persoonlijkheidskenmerken hoeven echter geen probleem te vormen om een goede leerkracht te worden. Een gebrek aan ervaring kan een rol spelen, doch dit kan enkel opgelost worden door voor de klas te staan en iedere leerkracht evolueert doorheen de loopbaan. De verzoekende partij mag niet afgerekend worden op haar karakter. Bovendien brengt de aanwezigheid van de lectoren in de klas extra stress met zich mee. De verzoekende partij stelt dat zij het niet eens is met de beoordeling en de motivering van de examencommissie. De examencommissie stelt dat de stagementor van de laatste stageperiode tot de eindbeoordeling 'zwak' kwam. Dit is volgens de verzoekende partij echter niet het geval, wat blijkt uit de stageverslagen.

Verder wordt in de beslissing van de examencommissie gestipuleerd dat de beoordeling 'zwak' wordt bijgetreden door meerdere stagelectoren. De verzoekende partij stelt dat er slechts 2 lectoren zijn gekomen op 22 lessen. Van de overige 20 lessen is er verslag gemaakt door de mentor, die overwegend goed waren.

Verder stelt de verzoekende partij dat er inderdaad opmerkingen waren, maar dat haar prestaties ook geen 18/20 waard waren. Er is ook negatieve commentaar, maar de positieve commentaar in de stageverslagen overweegt. De negatieve commentaar heeft vooral betrekking op gezag. De verzoekende partij meent dan ook dat zij een resultaat van minstens 10/20 verdient heeft voor Didactische stage – Fysica 2.

Verwerende partij stelt dat de theoretische kennis niet relevant is voor de didactische competenties. In het Stagevademecum wordt gestipuleerd dat theoretische resultaten slechts in uitzonderlijke omstandigheden een invloed kunnen hebben op het eindresultaat voor de stage en in casu is er geen sprake van uitzonderlijke omstandigheden. De verzoekende partij scoort ook maar gemiddeld voor fysica. Verder stelt de verwerende partij dat de alternatieve stage geen lesstage is en dat het een afzonderlijk opleidingsonderdeel is dat ook afzonderlijk wordt beoordeeld.

De verwerende partij geeft aan dat de score van 7/20 gebaseerd is op het feit dat in de verschillende evaluatieformulieren met betrekking tot quasi alle basiscompetenties werkpunten zijn vermeld. Deze werkpunten (onder andere het kunnen overbrengen van de leerstof op het niveau van de leerlingen, structuur van lesgeven, met enthousiasme en creativiteit bij de voorbereiding en het eigenlijke lesgeven zelf, ...) betreffen de kern van de

basiscompetenties.

Verwerende partij geeft aan dat de beoordeling gebeurt op basis van de beoordelingen door de lector, zoals uit het Stagevadecum blijkt. Er zijn meer dan 2 stagebezoeken door lectoren van de verwerende partij geweest. In elke stageperiode werd immers een stagebezoek afgelegd. Bij het eerste bezoek was de les goed begonnen, maar toen viel alles stil en werd de les saai. Dit is uitgelegd in de feedback na de les en de verzoekende partij weet dus wat daarmee bedoeld wordt. De stageperiode van november werd negatief beoordeeld (9/20) en ook hier zijn werkpunten meegegeven. Ook de stageperiode van februari werd negatief beoordeeld (9/20) en er werden werkpunten meegegeven.

Uit het stagevadecum blijkt dat de beoordeling van de stagementor het eindcijfer op basis van de beoordelingen van de lectoren, enkel positief of negatief kunnen beïnvloeden. Het synthesebeoordelingsformulier van de stagementor is ook negatief. De prestaties van verzoekende partij worden globaal beoordeeld als 'zwak', waarbij aandachtspunten worden meegegeven. De stagementor onderschrijft dus de beoordelingen van de lectoren. De individuele lesbeoordelingsformulieren van de stagementor hebben een meer motiverend karakter, wat logisch is omwille van de intense samenwerking.

Verwerende partij geeft aan dat het dan ook logisch is dat de stagebegeleider in het synthesebeoordelingsformulier de volledige stage als 'zwak' heeft beoordeeld (7/20). Alle beoordelingen zijn immers negatief. De score is geen rekenkundig gemiddelde van de 3 stageperiodes (november, februari, april). Er wordt een positieve evolutie verwacht en de beoordeling van de laatste stageperiode is dan ook doorslaggevend. Zowel de lector als de stagementor zijn negatief in hun beoordelingsformulieren met betrekking tot de laatste stageperiode. Er is dus geen sprake van een positieve evolutie en er worden steeds terugkerende opmerkingen geformuleerd. Verwerende partij merkt ook op dat de verzoekende partij door zijn eigen nalatigheid en gebrek aan inzet 3 stagelessen niet heeft gegeven (als wel alle uren zouden zijn gegeven, dan zou een 8/20 zijn toegekend).

Verschillende eindcompetenties zijn niet of onvoldoende verworven: Beginnende leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen, Beginnende leraar als opvoeder, Beginnende leraar als inhoudelijk expert, Beginnende leraar als organisator en de Student als lid van een schoolteam). Tevens worden bij de meeste attitudes tekortkomingen vermeld.

De verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij wel degelijk voortdurend feedback kreeg, wat blijkt uit de mail van de verzoekende partij waarbij zij niet akkoord gaat met de score na de tweede stageperiode.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De redenering van de verzoekende partij m.b.t. het opleidingsonderdeel Didactische stage - Aardrijkskunde 2 is gelijklopend met deze voor Didactische stage - Fysica 2. De lesbeoordelingen zijn ook hier overwegend positief en er is een positieve evolutie in de stageverslagen. In de tussentijdse evaluatie kreeg de verzoekende partij 10/20 en in de eindbeoordeling 9/20, ondanks deze positieve evolutie.

Verzoekende partij stelt dat voor dit opleidingsonderdeel slechts drie keer een lector is komen kijken op 19 lessen.

Op basis van de lesbeoordelingsformulieren verdient de verzoekende partij een hoger cijfer.

Uit de stageverslagen blijkt niet dat de basiscompetenties niet bereikt zijn. Volgens de verzoekende partij stemmen de synthesebeoordelingsformulieren niet overeen met de stageverslagen. De verzoekende partij meent dan ook dat zij een resultaat van minstens 10/20 verdient heeft voor Didactische stage- Aardrijkskunde 2.

Ondergeschikt vraagt de verzoekende partij haar te delibereren.

Verwerende partij stelt dat ook hier het cijfer in essentie wordt bepaald door de evaluaties van de lectoren/stagebegeleiders. De verslagen van de stagementoren kunnen daarop slechts een invloed hebben. Bovendien is het resultaat geen rekenkundig gemiddelde van de drie stageperiodes en wordt er van de student een evolutie verwacht. De score is gebaseerd op het feit dat verzoekende partij niet voldoet aan de basiscompetenties op het einde van de stage en op het feit dat de verplichte positieve evolutie uitbleef volgens de stageverslagen. In het synthesebeoordelingsformulier van de stagebegeleider met betrekking tot de stage van februari 2012 wordt voldoende gegeven, met aandachtspunten. In de conclusie wordt evenwel gestipuleerd dat de stageperiode nipt voldoende was, maar dat een positieve evolutie inzake dynamiek en blijvende inzet inzake lesopbouw nodig zijn om Stage 2 tot een goed

einde te brengen. Deze positieve evolutie is echter uitgebleven. In het lesbeoordelingsformulier n.a.v. het stagebezoek van 17 april 2012 wordt de verzoekende partij negatief beoordeeld met de beoordeling 'zwak' door de lector. Ook het synthesebeoordelingsformulier van de stagementor is negatief. De stagementor onderschrijft dus de beoordelingen van de lectoren. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de stagebegeleider in het synthesebeoordelingsformulier de volledige stage voor Didactische stage - Aardrijkskunde 2 als 'zwak' heeft beoordeeld, met verschillende aandachtspunten. In de conclusie wordt gesteld dat er nog te veel werkpunten aan de basisdidactiek zijn en dat de verzoekende partij de noodzakelijke vooruitgang om Stage 2 tot een goed einde te brengen, niet heeft gemaakt. Uit de lijst van opmerkingen, opgenomen in het synthesebeoordelingsformulier, blijkt dat ook hier verschillende eindcompetenties niet of onvoldoende verworven zijn. Verwerende partij merkt op dat de beoordelingsdocumenten steeds aan de verzoekende partij werden overgemaakt, zodanig dat de verzoekende partij wist wat de werkpunten waren. Verzoekende partij kreeg dus wel degelijk voortdurend feedback over zijn prestaties. Er zijn zowel negatieve beoordelingsformulieren van de lectoren als van de stagementor.

5.2.2. Beoordeling door de Raad over beide middelen samen

De Raad verwijst naar de Studiegids Informatie 2011-2012 Bachelor in het secundair onderwijs. Wat het vastleggen van het eindcijfer voor het opleidingsonderdeel Didactische stage betreft wordt in essentie gewerkt op basis van de beoordeling door de stagebegeleiders naar aanleiding van het stagebezoek, waarbij volgende elementen het eindcijfer positief of negatief kunnen beïnvloeden: de lesbeoordelingen van de mentoren, het syntheseverslag van de mentoren, de inzet en houding van de student tijdens de stage, het naleven van de stageverplichtingen zowel ten aanzien van de instelling als van de stageplaats. Bij de beoordeling wordt ook nog rekening gehouden met de gemaakte progressie in het voordeel van de student, maar ook omgekeerd.

Bij de eindbeoordeling voor het stagevak Fysica is een 7/20 toegekend, hetgeen mede gesteund is op twee synthesebeoordelingen van de mentor die hebben geleid tot een cijfermatige beoordeling van tweemaal 9/20. Voor het vak Fysica besloot de stagementor voor de laatste stageperiode op 24 mei 2012 tot een beoordeling 'zwak' zodat blijkt dat geen progressie heeft plaats gevonden.

Bij de eindbeoordeling voor het didactische stage aardrijkskunde is een 9/20 toegekend hetgeen mede is gebaseerd op het stagesyntheseverslag van de stagementor op 24 mei 2012 die besloot tot 'zwak – twijfel'. Het stageverslag van 17 april 2012 komt tot een lesbeoordeling 'zwak' wat een achteruitgang is ten opzichte van het verslag van 26 maart 2012 waar nog een 10/20 werd toegekend. Dus ook hier is geen sprake geweest van progressie wat de negatieve eindbeoordeling afdoende verklaart.

De negatieve scores in de Synthesebeoordelingsformulieren didactische stage BASO-AV worden ook in duidelijke bewoordingen toegelicht. Het zijn deze verslagen die mede in ogenschouw zijn genomen naast de beoordeling van de docent-stagebegeleider zelf.

De administratieve tekortkomingen hebben ook enig effect gehad.

Uit de brief van 15 juni 2012 van de adjunct-directeur van de instelling waar de stage werd volbracht en uit het e-mailverkeer met deze instelling blijkt dat de kwaliteit van de stagelessen ondermaats was en geen tijdige en onvoldoende pogingen zijn ondernomen om nog bijkomende stagelessen te laten geven.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 25 juni 2012 en de beslissing van 4 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/118-145 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meesters en
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Praktijkvorming 3' en tegen de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor in het Onderwijs: Lager onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Praktijkvorming 3'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2012 een intern beroep in bij voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit de verschillende evaluatieformulieren zowel van lectoren als van mentoren blijkt dat een aantal attitudes, een aantal basiscompetenties en de taalvaardigheden niet het vereiste niveau hebben behaald op het einde van de stage.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een niet-ondertekend verzoekschrift in bij de Raad.

Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 diende verzoekende partij een ondertekend verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 27 juni 2012. De beslissing werd op 10 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een niet-ondertekend verzoekschrift in bij de Raad op 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Het niet-ondertekende verzoekschrift met nr. 2012/118 van 16 juli 2012 is op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet^[2] niet-ontvankelijk.

Verzoekende partij diende tevens een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 12 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing op intern beroep. De verwerende partij brengt immers een stuk bij waaruit blijkt dat de aangetekende zending werd afgeleverd op 12 juli 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 13 juli 2012.

Het verzoekschrift nr. 2012/145 van 19 juli 2012 gebeurde niet binnen de decretaal bepaalde vervaltermijn van vijf kalenderdagen. Het beroep van 19 juli 2012 werd immers niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld. De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat de beroepen van onontvankelijk zijn.

De beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/128-133 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij 7/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Schakelmodule: stage lager onderwijs 3' en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele Bachelor in het Onderwijs: Lager onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel 'Schakelmodule: stage lager onderwijs 3'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een niet-ondertekend verzoekschrift in bij de Raad.

Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2012 diende verzoekende partij een wel ondertekend verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Het niet-ondertekende verzoekschrift van 16 juli 2012 met rolnummer 2012/128 is op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet niet ontvankelijk.

Verzoekende partij diende echter een nieuw, wel ondertekend verzoekschrift met rolnummer 2012/133 in op datum van 17 juli 2012 ter vervanging van het eerder ingestelde beroep. Verzoekende partij heeft op 12 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 13 juli 2012.

Het beroep met rolnummer 2012/133 van 17 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich onder andere beroept op een tegenstrijdigheid (in de documenten) betreffende de feedback enerzijds en de begeleiding anderzijds, hetgeen in de wederantwoordnota wordt geëxpliciteerd als een schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet akkoord is met de onvoldoende voor het opleidingsonderdeel 'Schakelmodule: stage lager onderwijs 3' en het feit dat zij hierbij een tekort kreeg voor het deelaspect 'Leerprocessen' en een aandachtspunt voor 'Opvoeder'. De verzoekende partij werpt op dat mentor steeds positief was en opbouwende kritiek gaf. Zij heeft steeds extra aandacht geschonken aan de geformuleerde kritiek. De mentor vond het dan ook vreemd dat de verzoekende partij niet geslaagd was.

Verzoekende partij werpt op dat er tijdens de vier weken durende stage twee docenten van de hogeschool zijn langsgelopen, die telkens 1,5 uur zijn gebleven. De eerste docent was zeer beknopt en noteert positieve punten en werkpunten over de les. De verzoekende partij heeft aandacht geschonken aan deze werkpunten en er extra op gelet. Dit blijkt ook uit het verslag van de mentor. De docent stelt dat de verzoekende partij werkt aan een goede relatie met de leerlingen, terwijl op het stagebeheersingsrapport het tegenovergestelde wordt weergegeven.

De tweede docent geeft een uitgebreide feedback. Ook aan de werkpunten die deze docent aangaf heeft de verzoekende partij nog gewerkt (hoewel deze docent aan het einde van de stage kwam). Zoals gevraagd stuurde de verzoekende partij nog een e-mail over de gedane activiteiten, maar er kwam nooit reactie op.

De twee docenten geven op een andere wijze feedback. Het departementshoofd heeft aangegeven dat er geen algemene regel is over hoe docenten de stage dienen te beoordelen. De docenten geven feedback vanuit hun eigen ervaring. Dit resulteert volgens de verzoekende partij in onduidelijkheid voor de student en in tegenstrijdigheden tussen de evaluaties van de verschillende docenten. Zo werd de stagemap door de ene docent als 'in orde' bestempeld terwijl de andere deze 'te summier' vond.

Verzoekende partij merkt verder op dat zij na de eerste twee weken en op het einde van de stage een gesprek had met de stagebegeleider en dat deze steeds positief waren. Het eindverslag van de bezoekende docenten was niet tijdig af, waardoor dit niet kon worden besproken met de stagebegeleider. In dit eindverslag wordt echter geen tekort voor 'Leerprocessen' aangeduid.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat er tegenstrijdigheden zijn in de documenten die in het kader van de stage werden opgemaakt.

De verwerende partij stelt dat er wel een gedetailleerd evaluatiekader is met de te bereiken beheersingsniveaus. In de Praktijkgids staat deze stageleerlijn en de uitwerkingen ervan.

Bovendien is er een afspraak dat er bij stagebezoeken tijdens de stage een meer begeleidend en stimulerend toon wordt gehanteerd dan bij een stagebezoek aan het einde van de stage, waar de toon meer evaluerend-beoordelend is. Het is dan ook normaal dat de toon van de eerste bezoekende docent anders is dan van de tweede, maar beiden focussen wel op dezelfde kernpunten.

De verwerende partij stelt dat de bezoekende docenten verschillende achtergronden hebben op basis van hun eigen inhoudelijke expertise en dat het dus onvermijdelijk is dat bijvoorbeeld een wiskundedocent meer in detail reageert op een les wiskunde dan een docent Nederlands. Hierdoor worden studenten in principe ook altijd bezocht door verschillende docenten; dat is de draagwijdte van de opmerking van het departementshoofd over het geven van 'feedback vanuit de eigen achtergrond van de docenten'.

Verwerende partij stelt dat in de Praktijkgids wordt gestipuleerd dat de verantwoordelijkheid voor de stagebeoordeling bij de opleidingsinstelling ligt. De school/mentor dient wel relevante en zo objectief mogelijke informatie aan te reiken op basis waarvan de opleidingsinstelling een oordeel kan formuleren. De verzoekende partij citeert uit het begeleidingsschrift, doch dit staat los van het beoordelingsformulier dat de mentor moet overmaken aan de opleidingsinstelling. In dat beoordelingsformulier staat of de doelen en competentieniveaus voldoende bereikt zijn. Het is dus niet vreemd dat er een spanning is tussen de inzet van de verzoekende partij en het al dan niet bereiken van de beoogde niveaus. In de beoordelingsformulieren formuleert de mentor ook werkpunten op cruciale factoren.

Verwerende partij geeft aan dat het logisch is dat de mentor positief begeleidend/aanmoedigend commentaar geeft vermits dit is wat een mentor wordt verwacht. Het feit dat de mentor vooruitgang ziet is positief, maar de verwerende partij moet zich uitspreken over de vraag of de doelen en de competentieniveaus werden gehaald. Het feit dat de verzoekende partij extra aandacht heeft besteed aan de aandachtspunten, houdt niet in dat zij de competenties heeft bereikt. Verwerende partij stelt verder dat de eerst bezoekende docent drie positieve, maar ook vier expliciete aandachtspunten noteert. Deze aandachtspunten refereren allemaal aan leerprocessen: expressie, selectie van activerende werkvormen in functie van lesdoel, motiveren van de leerlingen en het zoeken naar diepgang in de lessen in functie van maximum leereffect. In het verslag van deze docent staat inderdaad dat de verzoekende partij werkt aan een positieve relatie met de leerlingen, maar bij de werkpunten staat: "Expressie! Stem, intonatie, dynamiek." Expressie, intonatie e.d. vormen een leerdoel onder de rubriek 'De leraar als opvoeder' en dit criterium gaat dus niet enkel over 'een goede relatie met de leerlingen'.

De tweede bezoekende docent schrijft een meer evaluerend, criteriumgericht verslag, vermits die op het einde van de stageperiode is gekomen. Er wordt wel expliciet erkend dat er vooruitgang wordt geboekt, maar inzet alleen is niet voldoende en losse activiteiten doen evenmin.

Verwerende partij merkt ook op dat het meer voorkomt dat stagemappen in het eerste deel van een stage behoorlijk lijken, maar dat op het einde allerlei documenten ontbreken. Bovendien is bij de eindevaluatie genoteerd dat stagemap en stageschrift in orde zijn en werd de opmerking van de tweede docent dus gecorrigeerd. Verder stelt de verwerende partij dat de docenten het niet-gebruiken van het digibord niet als een probleem op zich weerhouden, maar wel als een mogelijk gemiste kans om inductiever te werken (en dat is een probleem met betrekking tot leerprocessen). De verwerende partij geeft ook aan dat de verzoekende partij kansen heeft gemist door de lesvoorbereidingen nooit voor de stageperiode aan de mentor te geven.

De verwerende partij stelt dat ook de mentor aangeeft dat er nog werkpunten zijn op het vlak van didactische principes bij het organiseren van leerprocessen en bij de doelen van de leraar als opvoeder.

De verzoekende partij kreeg de score in orde voor vijf rubrieken, voor twee criteria (Opvoeder en Innovator) werd aandachtspunt genoteerd en voor één criterium (Leerprocessen) een tekort. Zelfs als het aandachtspunt voor 'Innovator' buiten beschouwing wordt gelaten (want kerncriterium in de volgende stage), dan blijft het aandachtspunt voor 'Opvoeder' en het tekort op 'Leerprocessen'. Het aandachtspunt voor 'Opvoeder' weegt zwaarder door omwille van de score in het academiejaar 2010-2011 en de opmerkingen die toen op het stagebeheersingsrapport werden geformuleerd. Het tekort voor het criterium 'Leerprocessen' wordt toegekend omdat in alle verslagen steeds dezelfde aandachtspunten worden herhaald, zowel bij de mentor als bij beide bezoekende docenten.

Volgens de verwerende partij werden de beoordelingscriteria dan ook correct toegepast.

De score van 7/20 weerspiegelt het oordeel dat er competentieniveaus zijn die nog niet duurzaam zijn verworven. Zelfs met een aandachtspunt voor 'Begeleider van leerprocessen' in plaats van een tekort zou de verzoekende partij ook een onvoldoende score (een 8 of een 9/20), wat ook niet-tolereerbaar is.

Wat de gesprekken met de stagebegeleider betreft, stelt de verwerende partij dat het eindverslag inderdaad nog niet beschikbaar was, maar de andere documenten waren dat wel. Het al dan niet bespreken van dat eindverslag heeft ook geen invloed op het resultaat. Ook de stagebegeleider noteert drie belangrijke aandachtspunten die in het gesprek aan bod zijn gekomen en deze zijn fundamenteel van 'Begeleider van leerprocessen'.

De verwerende partij meent dan ook dat in de beoordeling van het stagetraject steeds dezelfde aandachtspunten blijven terugkomen in verband met 'Begeleider van leerprocessen'. Bovendien blijkt dat ook 'Leraar als opvoeder' (kerndoel van het stagetraject in 2010-2011) ook niet geheel duurzaam verworven is. De waarschuwendende eindscore in 2010-2011 was retroactief bekeken niet onterecht.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de Praktijkgids 2011-2012 - Bachelor in het onderwijs: Lager onderwijs avond (pagina 71) blijkt dat bij het vaststellen van de eindbeoordeling vijf competenties in acht worden genomen. Daaruit blijkt dat aandachtspunten net zoals tekorten, zeker wanneer zij op regelmatige basis worden aangegeven, zwaar doorwegen op het eindresultaat. In casu geldt dit voor de competenties Taal, De leraar als opvoeder en De leraar als organisator en ook wat betreft De leraar als begeleider van leerprocessen, als inhoudelijk expert en als innovator. Aandachtspunten – in de omschrijving van de Praktijkgids - zijn inderdaad punten die bijzondere aandacht vragen en met name in die zin dat wanneer ze niet voldoende worden opgenomen zwaar op het eindresultaat doorwegen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat tijdens de verschillende stages meerdere aandachtspunten, zowel de leraar als opvoeder-begeleider van leerprocessen, als innovator en als organisator, werden aangekruist en geformuleerd die bij de eindevaluatie tot een negatief examencijfer 7/20 hebben geleid.

Die aandachtspunten worden ook nader toegelicht in de evaluatieformulieren van de mentoren.

De Raad kan de verzoekende partij dan ook niet volgen in haar kritiek dat er een manifeste discrepantie zou zijn tussen de feedback/begeleiding en de eindevaluatie, althans niet wanneer men vertrekt van de betekenis die aan aandachtspunten moet worden verleend in de zin van de Praktijkgids en de wijze waarop die door een student zouden moeten worden opgepakt met het oog op het remediëren en wegwerken ervan.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar ongegrond is.

De beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

Kaat Leus

De secretarissen,

Karla Van Lint

De bijzitters,

Jean Goossens

Ellen Wens

Daniël Cuypers

Rolnr. 2012/129 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meesters en
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....
- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet slaagde voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de voorzitter van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor
.....

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel

3.2. De moeder van de verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2012 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de hogeschool een contract heeft afgesloten met een meerderjarige student en dat enkel de betrokken contractanten bepaalde elementen eigen aan het inschrijvingscontract kunnen betwisten.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De vraag of het intern beroep op regelmatige wijze werd ingesteld raakt aan de grond van de zaak. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2012. De beslissing werd op 10 juli 2012 genomen en per schrijven van 10 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012¹. Vermits de beslissing per schrijven van 10 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 11 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is, onder voorbehoud van de vraag of het intern beroep op regelmatige wijze werd ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 10 juli 2012 het intern beroep van verzoekende partij niet-ontvankelijk verklaard vermits het intern beroep niet door de verzoekende partij zelf was ingesteld, maar door de moeder van de verzoekende partij. De Raad dient na te gaan of de beslissing van 10 juli 2012 het beroep terecht als niet-ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar moeder in haar naam een aangetekend schrijven heeft opgesteld vermits zij te zeer ontredderd was. De verzoekende partij geeft aan dat zij niet wist dat zijzelf het verzoek tot intern beroep moest ondertekenen en dat dit ook nooit werd gezegd tijdens de contacten met de verwerende partij. In het reglement is vermeld dat de student klacht kan neerleggen, maar dit impliceerde voor de verzoekende partij niet dat de klacht enkel en alleen door de student mocht worden geformuleerd.

Verzoekende partij werpt op dat haar moeder niet alleen handelde en dat zijzelf wel degelijk het resultaat van de stage betwist. In het verzoek wordt ook "we" geschreven, wat aangeeft dat de verzoekende partij zelf ook achter het beroep stond.

Verzoekende partij meent dan ook dat het beroep onterecht onontvankelijk werd verklaard. Verzoekende partij geeft aan dat de inhoud van het intern beroepsverzoekschrift integraal hernomen wordt.

Verwerende partij stelt dat het intern beroep niet op een regelmatige wijze werd ingesteld en uitgeput. In casu werd het interne beroep immers onontvankelijk verklaard omdat het beroep niet is ingediend door een hiertoe gerechtigd persoon. De moeder van de verzoekende partij had het intern beroep ingesteld zonder dat zij hiervoor een volmacht had.

Verwerende partij verwijst naar artikel 56 van het Onderwijs- en Examenreglement, waarin

wordt gestipuleerd dat het beroep moet worden ingesteld door de student.

De verwerende partij geeft verder aan dat de Raad in het verleden ook al heeft geoordeeld dat een intern beroep ingediend door de ouders zonder volmacht, onontvankelijk is.

De verwerende partij stelt dat de student dit niet kan herstellen door in het extern beroep te schrijven dat "zij zich volledig vereenzelvigt met de inhoud van dit schrijven." Dat is immers een verklaring 'post factum' waarmee de Raad geen rekening kan houden.

Volgens de verwerende partij is het beroep bij de Raad niet-ontvankelijk bij gebreke aan het regelmatig instellen en uitputten van de interne beroepsprocedure. Minstens is het beroep bij de Raad ongegrond vermits het intern beroep niet op ontvankelijke wijze werd ingediend.

Ondergeschikt wijst de verwerende partij erop dat het verslag van de stagementor niet zonder meer positief is. Bovendien is bij de evaluatie het verslag van de lector bepalend (dit houdt met meer aspecten dan louter het verslag van de stagementor rekening en maakt dus een ruimere inschatting). Verzoekende partij toont niet aan dat het resultaat 7/20 kennelijk onredelijk is, rekening houdende met deze verslagen. Tenslotte geeft de verwerende partij aan dat de Raad in voorgaande zaken reeds heeft geoordeeld dat een gebrek in de begeleiding niet tot een ander examenresultaat kan leiden. Verwerende partij gaat ervan uit dat zij een nieuwe beslissing kan nemen indien het interne beroep ten onrechte onontvankelijk werd verklaard. De bestreden beslissing met betrekking tot het interne beroep doet immers geen uitspraak over het examenresultaat.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat de wijze waarop de student intern beroep dient in te stellen wordt vastgelegd in het Onderwijs- en Examenreglement van de instelling.

In artikel 56 van het OER staat duidelijk dat het de student is die het beroep moet instellen.

In het voorliggende geval is het niet de student maar de moeder - zonder daartoe uitdrukkelijk gevolmachtigd te zijn - die het beroep heeft ingesteld.

Het intern beroep werd dan ook terecht onontvankelijk verklaard.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet gegrond is.

De beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004

Rolnr. 2012/131 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: meester

.....
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 12 juli 2012 van de bijzondere examencommissie in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de professionele Bachelor in de Verpleegkunde.

Het beroep betreft het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'Stage basissetting 2' waarvoor verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard in de eerste examenperiode met vermelding "moet hernomen worden." Voor alle overige ingeschreven opleidingsonderdelen behaalde verzoekende partij een creditbewijs. Voor dit opleidingsonderdeel is geen tolerantie mogelijk en is ook een tweede examenkans uitgesloten.

De initiële beslissing stelde voornamelijk op de vermeende slechte communicatie en onzekerheid en het vermeend gebrek aan enthousiasme en niet op vaktechnische gebreken.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de bijzondere examencommissie van de onderwijsinstelling.
Zij werd gehoord op 9 juli 2012.

3.3. Bij beslissing van de bijzondere examencommissie samengekomen in het kader van het intern beroep werd het intern beroep afgewezen als ongegrond.

De interne beroepsbeslissing stelde samengevat:

De examencommissie stelde vast dat de tekorten zich manifesteren op meerdere competenties. Zij verwijst dienaangaande naar de feedbackformulieren en zoals vastgelegd tijdens de tussentijdse bespreking en de eindevaluatie in aanwezigheid van student, stagebegeleider en hoofdverpleegkundige.

Een sterke en authentieke zelfreflectie kan de vastgestelde tekorten niet compenseren.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2012, ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 13 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 juli 2012.

Het beroep van 17 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij maakt in een eerste middel een voorbehoud wat betreft de toepassing van artikelen 36 en 40 van het OER die handelen over de samenstelling van de examencommissie.

Na kennisneming van de stukken van het dossier heeft verzoekende partij ter zitting aangegeven dit middel niet langer aan te houden.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 60 van het OER 2011-2012.

25.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het niet duidelijk is of de examencommissie bij het nemen van de nieuwe beslissing op 12 juli 2012 de vorige beslissing van 28 juni 2012 heeft ingetrokken, dan wel de initiële motivering heeft behouden en de tweede beslissing als een aanvulling moet beschouwd worden.

Aldus artikel 60 dient de vorige beslissing echter uit het rechtsverkeer verwijderd te zijn wat in casu niet het geval is gezien dit klaarblijkelijk geen nieuwe beslissing is. Dit heeft tot gevolg dat verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard op grond van tegenstrijdige motieven. De eerste beslissing is namelijk geheel anders gemotiveerd dan de tweede. In de tweede aanvullende beslissing worden andere beoordelingscriteria gehanteerd en wordt in zijn geheel niet meer verwezen naar de initiële elementen van de eindbeoordeling.

Ingeval de tweede beslissing niet als aanvullend (en dus nietig) wordt beschouwd getuigt dit gezien de tegenstrijdige motivering van kennelijk onredelijke willekeur.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat zij de relevantie niet inziet van dit middel gezien beide beslissingen inhouden dat de verzoekende partij niet geslaagd was. De verzoekende partij licht de relevantie van haar bezwaar ook niet toe.

Verwerende partij wijst verder op art. 60 OER volgens hetwelk de student zijn beroep ten aanzien van het interne beroepsorgaan instelt, in casu de directeur Onderwijsbeleid, die ofwel het beroep afwijst ofwel de examencommissie opnieuw samenroept. Het is de examencommissie die, ingeval zij opnieuw wordt samengeroepen, vervolgens een bindende beslissing neemt over de examenresultaten van de student. Dit is dan de eindbeslissing na intern beroep. Het opnieuw samenroepen van de examencommissie heeft tot gevolg dat de examencommissie een nieuwe beslissing moet nemen.

Zo is het ook in casu verlopen. De directeur onderwijsbeleid heeft bij beslissing van 10 juli 2012 de examencommissie opnieuw samengeroepen (stuk 9) die op 12 juli 2012 een nieuwe beslissing heeft genomen (stuk 10). In de bestreden beslissing van 12 juli 2012 staat ook in duidelijke bewoordingen te lezen dat het resultaat door de examencommissie overwogen werd en heeft besloten om de uitspraak "niet geslaagd te behouden."

Het interne beroep leidt ertoe dat de beslissing van de opnieuw samengeroepen examencommissie in de plaats komt van haar initiële beslissing, weze het dat ze tot dezelfde uitspraak kan komen (hetgeen in casu ook gebeurde).

Er is derhalve duidelijk een nieuwe beslissing van de examencommissie.

Verwerende partij stelt ten tweede wat de vermeende strijdigheid van de motieven betreft ingeval het effectief over een nieuwe beslissing zou gaan dat het nogal evident is dat de examencommissie niet exact hetzelfde motiveert wanneer zij opnieuw samenkomt. De examencommissie moet immers rekening houden met de motieven van het beroep en zich daarover een oordeel vormen, dat zich moet reflecteren in de motivering. Dit leidt als vanzelf tot een nieuwe motivering.

Verwerende partij stelt dat, voor zover de motieven juridisch en feitelijk correct, relevant en draagkrachtig zijn, er wat dat betreft geen probleem is. Dit wijst er enkel op dat de eerste beslissing onvoldoende gemotiveerd was waarom ook het intern beroep werd ingesteld.

Verwerende partij benadrukt wat de tegenstrijdigheid betreft dat de eerste en de tweede beslissing in elkaars verlengde liggen; zowel bij de eerste als de tweede beslissing heeft de examencommissie haar beslissing gesteund op hetzelfde administratief dossier.

In de beslissing van 12 juli 2007 heeft de examencommissie de evaluatie van de verzoekende partij uitdrukkelijk gebaseerd op dezelfde notities van de stagebegeleider, op de opsomming van de concrete omschrijving van de persoonlijke leerdoelen, op de documenten 'feedback', op de tussentijdse zelfevaluatie, op de tussenevaluatie van de stagebegeleider, op de laatste zelfevaluatie en de eindevaluatie met betrekking tot de betreffende stage.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat het georganiseerd intern beroep dat moet worden uitgeput leidt tot een nieuwe beslissing die in de plaats komt van de initiële beslissing.

De nieuwe beslissing wordt genomen na kennisneming van de door de student aangebrachte grieven, na een nieuw onderzoek van het dossier waarbij deze nieuwe beslissing in het licht van het ene en het andere wordt gemotiveerd.

De Raad wijst erop dat verzoekende partij wat de initiële beslissing betreft enkel rekening houdt met de algemene commentaren bij de scores die werden verleend voor het al dan niet bereiken van de vijf basiscompetenties. Zij verliest daarbij de scores zelf, die in de matrix werden weergegeven, uit het oog evenals de preciseringen die aan sommige van die scores (65 criteria gegroepeerd in vijf basiscompetenties) werden toegevoegd. De nieuwe beslissing die de initiële beslissing vervangt beoordeelt dezelfde basiscompetenties die op eenzelfde beoordeling steunen; alleen wordt deze beoordeling dit keer in een omstandiger uitgeschreven tekst onder woorden gebracht.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich ten gronde in een derde middel op de schending van de materiële motiveringsverplichting.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

De initiële beslissing stoelde voornamelijk op de vermeende slechte communicatie en onzekerheid en het vermeende gebrek aan enthousiasme en niet op vaktechnische gebreken. Verzoekende partij stelt ten eerste dat de motivering van het stageverslag zelf op geen enkele wijze verwijst naar criteria die tot de basisdoelstellingen behoren, zoals deze in de Studiegids (en in de Blokwijzer) nader zijn geëxpliciteerd. De betreffende studiegids die de basis vormt waarop de student zich mag beroepen spreekt nergens van psychologische karaktereigenschappen als doelstelling van de te meten competenties. De examenjury kan geen rekening houden met een beoordeling die zich baseert op punten die volgens de studiefiche als niet-essentieel bevonden worden.

Wat de beslissing van 12 juli 2012 betreft stelt de verzoekende partij ten tweede dat deze wel verwijst naar de competenties van de Studiegids maar dat dit duidelijk een motivering a posteriori betreft die gesteund is op de evaluatiedocumenten uit het dossier (de positieve elementen worden volledig buiten beschouwing gelaten).

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat om verscheidene redenen deze argumentatie niet kan worden gevolgd.

Verwerende partij stelt ten eerste dat het verkeerd is om er van uit te gaan dat de eindmotivering van de stage zou neerkomen op een vermeend gebrek aan communicatievaardigheden, wat volgens haar geen vaktechnisch gebrek zou zijn.

De eindbeoordeling bestaat in een beoordeling van de stage op 65 criteria, geciteerd op 5 scores (maar de 25 onvoldoendes en de 11 tussen norm en onvoldoende gerangschikte beoordelingen zijn zeer vaak begeleid met woordelijke commentaar) plus een uitgeschreven motivering.

Het bezwaar van verzoekende partij gebaseerd op een compleet en bewust onjuist geformuleerd uitgangspunt dat geen recht doet aan de uitgebreide stage-evaluatie. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt heeft de beoordeling niet enkel betrekking op één gebrek (een gebrek met betrekking tot communicatievaardigheden). De verzoekende partij heeft op verschillende onderdelen een onvoldoende gekregen, voor enkele onderdelen werd geoordeeld dat ze voldeed aan de norm en in sommige gevallen was er sprake van twijfel waarbij een score werd toegekend tussen norm en onvoldoende. Het is duidelijk dat verzoekende partij nog niet de fundamentele basiscompetenties van een tweedejaars bachelor in de verpleegkunde heeft verworven.

Verwerende partij stelt ten tweede dat de criteria in de Studiegids en de Blokwijzer Stage wel degelijk zijn beoordeeld.

De basiscompetenties waaraan verzoekende partij dient te voldoen zijn opgesomd in de Studiegids (pp. 42-43) en worden uitgewerkt in de Blokwijzer Stage (p. 35) en het indevaluatieformulier waarnaar de blokwijzer uitdrukkelijk verwijst. De stagebegeleider heeft het functioneren van de verzoekende partij beoordeeld aan de hand van deze competenties, stuk per stuk.

Het volstaat de documenten naast elkaar te leggen om de overeenstemming tussen de beoordeling en de criteria in de Studiegids en Blokwijzer vast te stellen. De 65 criteria zijn gegroepeerd in de 5 basiscompetenties die vermeld zijn in de blokwijzer als "te verwerven."

Verwerende partij verwijst ten derde naar de grondige indevaluatie waaruit al blijkt dat de verzoekende partij niet geslaagd is. Dit document vermeldt letterlijk op de voorpagina: Eindbeoordeling stagetraject: niet geslaagd. Dit werd ondertekend door de verzoekende partij zelf. Zij wist derhalve al op 24 juni 2012 dat zij niet geslaagd was op de stage en zij wist bovendien waarom ze niet geslaagd was.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In de mate dat het door verzoekende partij aangevoerde derde middel betrekking heeft op de eerste beslissing die enkel zou zijn gesteund op slechte communicatie en onzekerheid en het vermeend gebrek aan enthousiasme en niet op het vaststellen van technische gebreken, verwijst de Raad naar zijn beoordeling van het tweede middel.

Daarin is immers vastgesteld dat de verzoekende partij onterecht alleen de algemene commentaren leest en geen acht slaat op de toegekende scores (cf. 65 criteria) waar wel degelijk veel tekorten zijn vastgesteld op het vlak van de technische competenties (zie onder meer de criteria onder C2 De Verpleegkundige als klinische beoordelaar en Zorgverlener verleent professioneel VP zorg op maat).

Ook de vervangende beslissing na uitputting van beroep stelt diezelfde tekorten vast. Ook uit de feedback van de stageverslagen blijkt dat er nog een discrepantie is tussen de theoretische bagage van verzoekende partij en het omzetten ervan naar de praktijk, ook op technisch vlak.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich ten gronde in een vierde middel op de schending van het patere legem-beginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

Na kennisneming van de stukken van het dossier heeft verzoekende partij ter zitting aangegeven dit middel niet langer aan te houden.

5.5. De verzoekende partij beroept zich ten gronde in een vijfde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat in de vervolgbeslissing enkel wordt rekening gehouden met de negatieve elementen uit het evaluatiedocument.

Bovendien stemmen de negatieve elementen niet overeen met de stukken uit het dossier. In de vervolgbeslissing van 12 juli wordt enkel gewezen op de competenties waarvoor een onvoldoende wordt gegeven.

De motivering van de eindbeoordeling in het stageverslag verwijst uiteindelijk naar andere motieven die tegenstrijdig zijn met de gegeven deelquoteringen.

Verzoekende partij stelt dat uit een louter kwantitatieve benadering zij, zoals blijkt uit het evaluatiedocument waarop 65 quoteringen staan, zou moeten geslaagd zijn. Zij behaalde 40 maal een score van niet-onvoldoende. Er wordt nergens in de studiegids of de blokwijzer aangegeven wat het gewicht is van de deelquoteringen. Dit impliceert gezien het gebrek aan nader toelichting dat verzoekende partij er kan van uitgaan dat ze geslaagd is ten minste dient dit specifiek te worden gemotiveerd waarom geen deliberatie werd overwogen.

Verzoekende partij verwijst verder op de divergentie tussen de verklaringen van de stagebegeleider en deze van de mentor. De stagebegeleider heeft een probleem wat attitude betreft terwijl dit duidelijk wordt genuanceerd door de mentor. De stagebegeleider heeft ook geen oog voor verbeteringen en de evolutie die verzoekende partij doormaakt. Hoewel de relationele incompatibiliteit tussen stagebegeleider en de verzoekende partij en de daaruit vloeiende negatieve beoordeling de beslissing niet noodzakelijk kennelijk onredelijk maakt, zijn er in dit geval voldoende aanwijzingen dat de stelling van de stagebegeleider niet gevolgd wordt. Het is kennelijk onredelijk om enkel op de 'perceptie van de stagebegeleider' een negatieve quotering te steunen.

Verzoekende partij wijst op het feit dat geen enkele uitleg wordt gegeven wat de aanduidingen tussen 'N' en 'O' betreft op het evaluatieformulier. Het is zeer onduidelijk wat het statuut is van deze score.

Ook de scores '0' worden niet voldoende gemotiveerd. Deze sluiten ook niet aan bij de stukken (feedbackdocumenten) uit het dossier. Verzoekende partij wijst op enkele voorbeelden wat 'attitude' en 'andere competenties' betreft.

Verzoekende partij stelt nog tot slot dat verzoekende partij in geen geval heeft willen aangeven dat zij instemde met de beoordeling.

Wat de door haar aangeduide items betreft wou ze hierover enkel feedback vragen met de bedoeling haar dossier te vervolledigen. Anders beweren getuigt van kwade trouw.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt in dit verband dat de examencommissie vastgesteld heeft dat "de tekorten zich manifesteren op meerdere competenties zoals terug te vinden op het eindevaluatiedocument Stage basissetting 2 OPF 2. Deze tekorten verwijzen naar vastgestelde feiten zoals terug te vinden op de feedbackformulieren en zoals vastgelegd tijdens de tussentijdse bespreking en eindevaluatie in aanwezigheid van de student, stagebegeleider en hoofdverpleegkundige."

Het oordeel is duidelijk: er zijn belangrijke manco's in de noodzakelijke competenties waarover de student moet beschikken.

Verwerende partij geeft voor de verschillende competenties in haar antwoord niet de behaalde scores aan.

Deze bevindingen doen terecht besluiten tot een negatieve eindevaluatie. In de motivering bij de eindbeoordeling staat: "Er zijn inspanningen geleverd sinds de TTE, maar de norm voor heel wat competenties is momenteel nog niet bereikt."

De tussentijdse bespreking geeft niet aan dat de verzoekende partij op de goede weg is en uit het verslag van het gesprek met de stagebegeleider blijkt eveneens dat er ernstige tekortkomingen zijn.

Verwerende partij legt de nadruk op het feit dat daarbij moet rekening gehouden worden dat als één van de competenties niet op voldoende wijze wordt bereikt, dit reeds een voldoende reden is om niet te slagen. Uit het eindevaluatieverslag blijkt voldoende dat de verzoekende partij verscheidene van deze te bereiken competenties niet op voldoende wijze bereikt heeft, hetgeen voldoende is om de globale beoordeling niet geslaagd te geven (in die zin is een louter kwantitatieve beoordeling van deze competenties volkomen zinloos). Ten overvloed kan verwezen worden naar de motivering bij de eindbeoordeling waarin wordt weergegeven dat er doorheen de stage een lichte positieve evolutie merkbaar was, maar niet voldoende voor het behalen van de norm.

Verwerende partij stelt verder dat er tussen de eindbeoordeling en de deelquoteringen geen tegenspraak is: de elementen waarvoor de stagebegeleider aanbevelingen formuleert, betreffen de punten waarvoor de deelquoteringen ook onder de norm werden geëvalueerd.

Verwerende partij repliceert verder wat betreft de beweerde divergentie tussen de commentaren van de mentor en de stagebegeleider, verzoekende partij geen enkel dergelijk concreet feit aantoont.

De argumentatie kan niet weerhouden worden om verscheidene redenen:

- Het eindevaluatiedocument van de stage is opgesteld in aanwezigheid en in samenspraak met de hoofdverpleegkundige / mentor en de student. Dit is zo vereist in de Blokwijzer Stage. Dat dit voorschrift werd gerespecteerd, blijkt uit de handtekening van de hoofdverpleegkundige en de student op het formulier en uit het feit dat de verzoekende partij zelf niet beweert dat het voorschrift niet gerespecteerd is;
- De verzoekende partij haalt nergens ook maar één precies feit aan waarom de beoordeling niet objectief zou zijn. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar rechtspraak ter zake van de Raad van State;
- De passages waarnaar de verzoekende partij verwijst ten titel van voorbeeld zijn niet correct en zijn niet in de gehele context weergegeven;
- Tijdens de stage zijn er verschillende leerbegeleidingsgesprekken geweest, met name op 16/05, op 31/05, op 7/06, op 14/06 en op 21/06 hetgeen een nauwgezette begeleiding

aantoont.

En derhalve doet de verzoekende partij het ten onrechte zo voorkomen dat andere personen haar stage positief beoordeeld zouden hebben. Er zijn ook andere documenten dan het eindverslag waarin op tekortkomingen worden gewezen.

Verwerende partij licht wat het argument N-O-beoordeling betreft toe dat de norm slechts gehaald is op het ogenblik dat dit is aangeduid. Dit betekent dat een tussen norm en onvoldoende aangekruiste score, de student de norm niét bereikt, maar wel dicht staat bij het bereiken van de norm. Maar in wezen blijft het een onvoldoende.

Verwerende partij stelt, wat de bewering betreft dat de eindevaluatie niet in overeenstemming is met de stukken, dat het tegendeel waar is. De verwerende partij overloopt in haar antwoordnota de verscheidene elementen waarnaar de verzoekende partij 'ten titel van voorbeeld' verwijst en bespreekt de gevraagde eindcompetentie en de beoordeling van verzoekende partij. Zij concludeert dat de behaalde beoordelingen allemaal steun vinden in het dossier, wat voldoende het bezwaar weerlegt.

Tot slot stelt de verwerende partij wat de zelfbeoordeling betreft van de verzoekende partij: verwerende partij verwijst naar het door verzoekende partij ondertekende document. Zij heeft nooit beweerd dat deze arcering een instemming betuigde van de verzoekende partij met de door de stagebegeleider en mentor ingevulde score. Het geeft enkel uitdrukking aan het idee van de verzoekende partij welke competenties zij zelf niet voldoende bereikt had.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

In de Blokwijzer op pagina 36 wordt aangegeven dat in de Opleidingsfase 1 en 2 de stage wordt gelabeld met geslaagd dan wel niet geslaagd. Of een beoordeling dan wel niet geslaagd of geslaagd wordt toegekend, wordt niet gesteund op een louter mathematische berekening maar op een globale beoordeling van de al dan niet bereikte basiscompetenties.

Onverminderd het voorgaande stelt de Raad vast dat de verzoekende partij volgende resultaten heeft:

- Voor Basiscompetentie 1: 11 onvoldoendes, voor 10 competenties de norm en 2 maal een beoordeling tussen norm en onvoldoende;
- Voor Basiscompetentie 2: 10 onvoldoendes, 5 keer de norm en 6 maal een beoordeling tussen norm en onvoldoende;
- Voor Basiscompetentie 3: 3 onvoldoendes en 2 maal norm;
- Voor Basiscompetentie 4: 1 onvoldoende, 2 keer norm en 1 keer een beoordeling tussen norm en onvoldoende.
- Voor Basiscompetentie 5: 10 keer norm en 2 maal een beoordeling tussen norm en onvoldoende.

Uit het voorgaande blijkt dat op een totaal van 65 criteria voor 29 criteria de norm werd bereikt zodat omgekeerd voor 36 criteria de norm niet werd behaald. Zo beschouwd oordeelt de Raad dat de eindevaluatie 'niet geslaagd' voor de stage niet kennelijk onredelijk is.

Wat de vermeende onpartijdigheid betreft stelt de Raad dat er onvoldoende concrete gegevens zijn aangebracht door de verzoekende partij om dit redelijkerwijze aanneembaar te maken.

Het middel is niet gegrond.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar ongegrond is.

De beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/139 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:
.....
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 26 juli 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject Bachelor in het Onderwijs: Kleuteronderwijs dat zij volgde via avondonderwijs.

Het beroep betreft het resultaat van 7/20 voor het opleidingsonderdeel Dit opleidingsonderdeel is niet delibereerbaar. Er is ook geen mogelijkheid tot een tweede examenkans in het betreffende academiejaar. Voor de overige opleidingsonderdelen uit het tweede leertraject en de theoretische opleidingsonderdelen uit het derde leertraject behaalde verzoekende partij een creditbewijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2012 een intern beroep in bij de directeur Onderwijsbeleid van de onderwijsinstelling.

In haar intern beroepschrift haalt verzoekende partij volgende grieven aan:

- vorig academiejaar kreeg zij voor hetzelfde opleidingsonderdeel een resultaat van 9/20 en werd haar gezegd dat ze een goede leerkracht zal worden, maar nog wat meer tijd nodig heeft om te slagen;

- de steeds wisselende begeleiders;
- er wordt geen rekening gehouden met de evaluatie van de mentor; elke docent evalueert op haar manier;
- onvoldoende feedback;
- het praktijkassessment lag reeds vast vooraleer het doorgroeigesprek had plaatsgevonden;
- zij toonde zeer veel inzet; werkstudenten werden niet goed benaderd;

3.3. Bij beslissing van 12 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond beoordeeld.

De interne beroepsbeslissing stelde dat
"(...)

In uw brief gebruikt u het argument " volgens de docenten zal ik volgend jaar beter zijn". Wij kunnen alleen maar aanhalen dat de docenten enkel mogen beoordelen op grond van vaststellingen in het huidige academiejaar. Vergelijkingen met prestaties in vorige academiejaren zijn niet toegestaan. Bovendien kan men in deze materie geen absolute voorspellingen maken.

De docenten zouden volgens u veelvuldig veranderen wat niet bevorderlijk is voor de rechtlijnigheid. Alle betrokken docenten dienen te handelen volgens dezelfde principes en dezelfde vooropgestelde competenties. Deze docenten hebben in eer en geweten een beoordeling opgesteld op basis van competenties opgenomen in de ECTS- fiche. Wij hebben verder ook geen redenen om te twijfelen aan de capaciteiten van de betrokken docenten die aangeworven werden om deze beoordelingen grondig en conform de bestaande documenten/afspraken te doen.

U werd telkens op de hoogte gebracht wanneer er zich een wijziging voordeed. U ging hiermee akkoord. U stelde zelf vaak een wijziging voor omdat u oordeelde dat er geen objectiviteit meer was. Precies daarom heeft de opleiding mee gezocht naar waarborgen die een serene en objectieve beoordeling beoogden.

Voor het argument dat u niet voldoende feedback heeft gekregen, hebben wij de volgende informatie verkregen. Na verschillende begeleidingscontacten werd er feedback voorzien. Vragen via mail werden beantwoord, getuigen zijn de vele mails die de opleiding kan voorleggen. Bijkomend is er een pedagoge die u heeft aangeboden om u verder te begeleiden waarmee u één gesprek heeft gehad maar daarna niet meer op teruggekomen bent. U geeft zelf aan dat u in contact getreden bent met en hem om begeleiding heeft gevraagd. De bezoekende docente,, heeft besloten een extra observatie te voorzien zodat u bijkomende kansen had om uw competenties te tonen. bleven niet enkel de eerste twee uur van de voormiddag, maar heeft na de minder gunstige vaststellingen, aangeboden ook de rest van de voormiddagactiviteiten bij te wonen.

Er zijn dus zelfs extra inspanningen op het vlak van de begeleiding gebeurd. Als u ziet dat deze extra begeleiding niet leidt tot de gewenste resultaten, kan u moeilijk beweren dat het aan de begeleiding ligt.

Wij merken op dat er steeds een spanning kan ontstaan tussen de beoordeling van de mentoren en de docenten. Maar het zijn de verantwoordelijke docenten die uiteindelijk de eindbeoordeling formuleren conform de vooropgestelde competenties.

We kunnen ook niet ontkennen dat ondanks uw overtuiging dat de mentoren steeds positief waren, er toch duidelijke werk- of aandachtspunten opgesomd worden. Bovendien heeft de mentor deelgenomen aan het doorgroeigesprek, het finale gesprek waarin uw prestaties tegen het licht van de vereiste competenties worden gehouden.

Aldus besluiten wij dat de procedure die gevolgd werd voor het opstellen van het eindcijfer correct gevolgd werd. Het synthesesdocument is onderbouwd en berust op vaststellingen die in onderliggende documenten zijn genoteerd.

Op basis van de hierboven aangehaalde analyse zien wij geen reden om de genomen beslissing van de examencommissie te herroepen. Dit betekent dat het resultaat gehandhaafd blijft."

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 1 juni 2012. De beslissing werd op 12 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2012, aangetekend verstuurd op vrijdag 13 juli 2012. Verzoekende partij heeft op maandag 16 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 juli 2012.

Het beroep van 19 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het feit dat de beoordeling niet regelmatig is gebeurd zoals voorgeschreven in de Studiegids.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij formuleert volgende bezwaren:

Verzoekende partij stelt ten eerste dat het eindcijfer Praktijk niet was samengesteld uit drie verslagen (mentor, student, bezoekende docent). Dit was in casu niet het geval want reeds op 31 mei (vooraleer het doorgroegesprek doorging en er dus nog geen verslagen beschikbaar waren) lag het cijfer al vast. Dit druist in tegen artikel 5.4 van de Studiegids. Er is geen sprake van een objectieve beoordeling op basis van gecombineerde verslagen.

Verzoekende partij wijst ten tweede op het feit dat zij vorig academiejaar voor hetzelfde opleidingsonderdeel een resultaat van 9/20 kreeg en haar gezegd werd dat ze een goede leerkracht zou worden, maar nog wat meer tijd nodig heeft om te slagen. Zij heeft het volgende academiejaar haar leerkansen optimaal benut en heel veel inzet getoond omdat ze vertrouwen had in de goede afloop. Op het einde van het academiejaar komt er dan een docent die helemaal niet in haar geloofde en er bovendien pas kwam nadat per e-mail werd meegedeeld dat de vorige docent niet meer objectief kon oordelen over haar.

Verzoekende partij stelt ten derde aansluitend bij het vorige punt dat de verschillende docenten door wie ze beoordeeld werd telkens een verschillende visie hadden en andere accenten benadrukten. Dit blijkt duidelijk uit de verschillende formuleringen van feedback van de verschillende docenten.

Door de steeds wisselende feedback van steeds andere docenten is zij niet adequaat begeleid geweest en heeft zij niet de nodige bijsturing gehad, terwijl zij juist aandrong op begeleiding door één docent. Verder heeft zij nooit zelf een wijziging voorgesteld.

Verzoekende partij stelt ten vierde dat zij vragen heeft over de rol van de mentor in het gehele beoordelingsproces. Zij wijst op de grote verschillen in de beoordeling. Er werd enkel

meegedeeld dat de opleiding door een andere bril kijkt dan de stageschool.

Verzoekende partij wijst in dit verband op het belang van het doorgroeigesprek. Daar kan de mentor rapporteren over haar prestaties maar in casu lag het eindcijfer reeds vast. Noch de mentor, noch zij zelf hebben enige inbreng gehad in de beoordeling in strijd met wat gesteld staat in de Studiegids.

Zij heeft nooit de kans gehad om haar beoordelend bezoek, dat minder positief is geweest, recht te trekken via de stagemap en de mentor. Haar cijfer lag al vast vooraleer ze haar stagemap indiende. Wordt er in realiteit wel rekening gehouden met de stagemap?

Verzoekende partij concludeert dat het eindcijfer niet correct is vastgesteld.

De procedure zoals vermeld in de studiegids werd niet gevolgd. De stagemap en de beoordeling door de mentor zijn niet bij de beoordeling betrokken. De procedure om tot de beoordeling te komen werd niet correct nagevolgd zoals vermeld in de Studiegids.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste wat de gevolgde procedure betreft dat de stage-activiteit verliep volgens het principe van het werkplekleren. Zij verwijst voor de werkwijze en de daarbij aansluitende evaluatiemethodiek naar de ECTS-fiche.

Drie verslagen vormen de grondslag van de beoordeling, namelijk: het verslag van de mentor, het verslag van de student en het verslag van de bezoekende docent. Daarnaast vindt er op basis van deze verslagen een doorgroeigesprek op de stageplek plaats waaraan alle partijen (student, mentor en verantwoordelijke docent) deelnemen. Het eindcijfer wordt vastgesteld tijdens de praktijkevaluatie.

De verzoekende partij is verkeerdelijk van oordeel dat zij reeds beoordeeld zou zijn vóór het evaluatiegesprek. Dienaangaande brengt zij echter niet de minste indicatie bij waaruit een negatieve beoordeling bij voorbaat zou blijken. Uit de stukken van het dossier blijkt enkel dat de vereiste verslagen van de student, de mentor en de bezoekende docent werden voorgelegd en dat deze bij de beoordeling van het doorgroeigesprek werden betrokken. In de synthese praktijkevaluatie werd verwezen naar elk van deze stukken, net zoals naar het doorgroeigesprek.

Bijgevolg kan men enkel maar besluiten dat de procedure conform de ECTS-fiche gevolgd werd. De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan.

Verwerende partij verwijst ten tweede wat de resultaten behaald in het vorig academiejaar betreft naar eerdere rechtspraak van de Raad.

De resultaten behaald bij vorige examens zijn niet van dien aard om de regelmatigheid van minder goede examenresultaten ter discussie te stellen. Elke evaluatie is een zelfstandige gebeurtenis, die als zodanig niet wordt beïnvloed door eerdere evaluaties.

Zoals de bestreden beslissing terecht aanhaalt kan de student dus enkel maar beoordeeld worden op de prestaties geleverd in het eigenlijke academiejaar. Het is de verwerende partij niet toegestaan eerdere beoordelingen te betrekken bij de beoordeling en evaluatie van de praktijkstage.

Verwerende partij verwijst ten derde wat de wisselende en onvoldoende feedback betreft naar vaste rechtspraak van de Raad die stelt dat een gebrekkige begeleiding slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden aanleiding kan geven tot het onwettig of onregelmatig bevinden van een negatieve evaluatie

De vaststelling dat de begeleiding op de stageplaats te wensen overliet en de overtuiging dat het op de weg van de verwerende partij had gelegen om daar sneller en adequater op te reageren, volstaan in dat opzicht niet om een bestreden beslissing onrechtmatig te bevinden. Meer nog: zelfs al ware een betere informatie van de student wenselijk, dan nog kan daaruit niet de onregelmatigheid van de beoordeling worden afgeleid.

Wat het verwijt betreft dat telkens wisselende feedback werd gegeven verwijst de verwerende partij naar de motivering in de bestreden beslissing. De verzoekende partij biedt geen enkel nuttig verweer. De vaststelling dat de docenten verzoekende partij hebben beoordeeld ten opzichte van dezelfde vooropgestelde competenties zoals beschreven in de ECTS-fiche, betwist zij niet. Deze vaststelling is thans determinerend.

Voor het overige stelt de verzoekende partij dat er tal van mogelijkheden tot begeleiding zijn

geboden, doch deze mogelijkheid niet steeds ten volle werden benut door de verzoekende partij. Verwerende partij benadrukt dat zij niet verplicht was om de verzoekende partij extra begeleiding te bieden maar dit werd haar wel voorgesteld.

Verwerende partij stelt ten vierde wat de inhoud van de feedback betreft dat de geuite kritiek zeer vaag is en in tegenspraak met de gegevens waarover de verwerende partij beschikt. Zowel uit de door de verzoekende partij zelf bijgebrachte stukken als uit de stukken van het dossier m.b.t. de briefwisseling blijkt dat de verwerende partij meer dan voldoende feedback heeft verleend aan de verzoekende partij. Zij verwijst dienaangaande naar de terechte motivering in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij richt ook hier weer enkel kritiek op de stagebegeleiding zonder de eigenlijke beoordeling in het licht van de ECTS-competenties te betwisten. Zulke kritiek kan niet tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing leiden.

Verwerende partij stelt ten vijfde wat de rol van de mentor betreft dat het kenmerkend voor de stage is dat er zich in het studentendossier vaak verschillende quoteringen bevinden, afkomstig van niet alleen de verantwoordelijke docent, maar ook van externen die als mentor, begeleider, ... bij de opleiding worden betrokken.

Ter zake geldt als algemeen principe dat de beoordeling door de docent van de eigen instelling doorslaggevend is, maar dat die uiteraard niet haaks mag staan op de (indicatieve) beoordelingen van andere bij de opleiding betrokken personen.

De verwerende partij weigert echter te onderkennen dat het besluitvormingsproces bij haar zonder uitzondering werd doorlopen.

Zij gaat er stelselmatig aan voorbij dat de uiteindelijke beoordeling steunt op het oordeel over het voldoende bereiken van de competenties zoals die worden weergegeven in de ECTS-fiche. Deze competenties vormen uiteindelijk het beoordelingskader dat de docenten in acht moeten nemen.

Verwerende partij stelt dat bovendien uit het mentorverslag duidelijk blijkt dat werk- of aandachtspunten opgesomd worden. Bovendien heeft de mentor deelgenomen aan het doorgroeigesprek, het finale gesprek waarin de prestaties van verzoekende partij tegen het licht van de vereiste competenties werden gehouden.

In concreto blijkt uit het verslag van de mentor dat bij het bezoek van de docent de prestatie van verzoekende partij niet positief verliep.

Verwerende partij stelt tot slot wat de stagemap betreft dat deze kritiek niet aan bod is gekomen in de interne procedure en deze grief kan derhalve niet meer op ontvankelijke wijze worden ingeroepen voor de Raad.

In casu is er geen enkele verantwoording waarom verzoekende partij haar bedenkingen aangaande de beoordeling van de stagemap niet in haar interne beroep heeft aangekaart.

Verwerende partij benadrukt tot slot dat de verzoekende partij niet betwist dat de prestatie geleverd bij het bezoek van de docent niet positief was. Dit blijkt uit het verslag van de mentor, uit het verslag van de docent en in de eindevaluatie.

De docent heeft na een bezoek van een volledige voormiddag uitgebreid toegelicht dat verzoekende partij onvoldoende getoond heeft de basiscompetenties te beheersen.

Het is de docent die eindverantwoordelijkheid draagt om de competenties te beoordelen. De docent kan de gedane vaststellingen tijdens het stagebezoek niet eenzijdig ter zijde schuiven. Dit is evenmin het opzet van het doorgroeigesprek.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het middel van verzoekende partij betreft in essentie de tegenstelling die op het eerste gezicht zou bestaan tussen de evaluatie door de docent enerzijds en door de mentoren anderzijds. Uit het evaluatieformulier van de docent van 31 mei 2012 blijkt dat op grond van de observaties van de docent en het gesprek met de mentor dat verzoekende partij zich onvoldoende als kleuterjuf heeft geprofileerd inzonderheid als begeleidster van leerprocessen wat in dat verslag omstandig wordt toegelicht.

Uit het evaluatieformulier mentor van 6 juni 2012 wordt zeker aandacht besteed aan de inzet

van de verzoekende partij, haar inspanningen en wil om vooruit te gaan. Niettemin blijkt ook daaruit “dat zij zich niet toont als kleuterjuf (sic)” waarbij wordt gewezen op een mogelijk probleem van faalangst. Die kritiek “het zich niet tonen als kleuterjuf” sluit aan bij het evaluatieformulier van de docent ondanks de mildere bewoordingen en andere positieve opmerkingen.

Zowel verzoekende als verwerende partij hebben duidelijk inspanningen geleverd door naar begeleiding te vragen en respectievelijk deze aan te bieden. Hetgeen niettemin niet tot de verwachte resultaten heeft geleid. Dit neemt niet weg dat een eindbeoordeling finaal een beoordeling moet zijn van de bereikte competenties. Tijdens het doorgroegesprek hebben de evaluatoren in aanwezigheid van de mentor en de verzoekende partij moeten vaststellen dat ondanks de inspanningen vier op de vijf competenties zwak of onvoldoende werden bevonden.

Elk van die onvoldoendes wordt met redenen omkleed. De examencommissie heeft finaal de vastgestelde tekorten bekrachtigd en de praktijkstage met een 7/20 geëvalueerd.

In het licht van deze vaststellingen kan de Raad niet anders dan oordelen dat er geen tegenstrijdigheid is en evenmin een schending van de motiveringsplicht.

Wat de resultaten behaald in de vorige academiejaren betreft stelt de Raad dat elke evaluatie op haar eigen merites moet beoordeeld worden als een zelfstandige gebeurtenis, die niet wordt beïnvloed door eerdere of andere evaluaties.

De Raad heeft evenzeer moeten vaststellen dat er weliswaar begeleiding is aangeboden maar mogelijk geleid heeft - ondanks de goede bedoelingen - tot minder houvast bij de verzoekende partij.

Een suboptimale of zelfs een gebrekkige begeleiding kan er niet toe leiden dat het niet bereiken van vier van de vijf basiscompetenties wordt weggeschreven.

De Raad kan zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instantie van de instelling maar kan enkel in geval van een onregelmatigheid of ingeval de beslissing kennelijk onredelijk is overgaan tot vernietiging. In casu is de Raad van oordeel dat de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk maar ongegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 26 juni 2012 en de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/140 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....
- de verwerende partij: meester
.....
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de bijzondere examencommissie van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de beslissing waarbij zij niet geslaagd werd voor het opleidingsonderdeel 'stage' werd herbevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de professionele Bachelor in het Onderwijs: Kleuteronderwijs.

Het beroep betreft het resultaat van 6/20 voor het opleidingsonderdeel waar zij ten tweeden male niet voor slaagde.

Deze stage bestaat uit een themastage en een interessestage.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2012 een intern beroep in bij de directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 13 juli 2012 werd het intern beroep, na de verzoekende partij te hebben gehoord, ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de procedure voor het vaststellen van het resultaat correct werd doorlopen. Het cijfer werd afdoende gemotiveerd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 13 juli 2012, aangetekend verstuurd op die datum. Verzoekende partij heeft normaliter op maandag 16 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De verwerende partij stelt dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is gezien het niet werd ondertekend door de student. Verzoekende partij heeft het verzoekschrift niet ondertekend.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend op 20 juli 2012 bij de Raad niet ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1] is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Deze vormvoorwaarde is door de decreetgever uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven en moet dus worden aanzien als een substantiële vormvereiste, zelfs als het niet werd vermeld in de modaliteiten (wat niet belet dat de vermelding ervan in de modaliteiten van de instelling door de Raad wordt aanbevolen)

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/141 – 9 augustus 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....
- de verwerende partij: meester
.....
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 29 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject Bachelor in het Onderwijs: Kleuteronderwijs.

Het beroep betreft het resultaat van 7/20 voor het opleidingsonderdeel, waarvoor nog een tweede examenkans bestaat.

Verzoekende partij kreeg het niet-studieadvies om zich te heroriënteren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2012 een intern beroep in bij het departementshoofd van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 12 juli 2012 werd het intern beroep niet-ontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het verzoekschrift niet aan de vormvoorschriften voldeed die op straffe van niet ontvankelijkheid werden voorgeschreven in het reglement zoals ook vermeld in de beroepsmodaliteiten op het puntenrapport.
Het verzoekschrift werd namelijk ondertekend door de familie Corstjens.

De brief werd derhalve opgesteld door de ouders en uit niets blijkt dat verzoekende partij volmacht heeft gegeven om een klacht in te dienen. De hogeschool is gebonden door de Wet op de privacy. Studenten zijn meerderjarig.
Het intern beroep is niet ontvankelijk

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Of het besluit op intern beroep van 12 juli 2012 dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2012. Verzoekende partij heeft op maandag 16 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft het intern beroep van 12 juli 2012 onontvankelijk verklaard wegens het niet naleven van een op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven vormvereiste. Vooraleer de middelen ten gronde te behandelen dient de Raad na te gaan of het intern beroep terecht als onontvankelijk kan beschouwd worden.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij formuleert geen specifieke grieven wat de niet-ontvankelijkheid betreft van het intern beroep.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat het intern beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is omdat het beroep niet persoonlijk door de verzoekende partij werd ingediend, noch door haar werd ondertekend. Het beroep ging uit van de familie en werd op generlei wijze ondertekend.

Verwerende partij stelt dat dit strijdt met artikel 60 van het onderwijs- en examenreglement, waaruit volgt dat enkel de 'student' een intern beroep kan instellen tegen een ongunstige examenbeslissing.

Verwerende partij benadrukt dat dit zo ook nadrukkelijk in de beroepsmodaliteiten is beschreven dat de ondertekening door de student een op straffe van niet-ontvankelijkheid bepaalde voorwaarde betreft. De verzoekende partij moest zich dus bewust zijn van de beroepsmodaliteiten van het interne beroep en van de verplichting dat enkel zij het beroep kan indienen.

Verwerende partij verwijst dienaangaande naar eerdere rechtspraak van de Raad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat de wijze waarop de student intern beroep dient in te stellen wordt vastgelegd in het onderwijs- en examenreglement. Indien derhalve een student het verzoekschrift tot intern beroep dit conform het reglement diende te ondertekenen en naliet dit te doen, dan heeft de interne beroepsinstantie het verzoek terecht onontvankelijk verklaard.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 29 juni 2012 en de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens